

॥ श्रीशङ्करपार्वनाथाय नम ॥

श्री वर्म-महोदय जैन अथमा ॥-पृ ॥ ३

विद्वज्जग-विभु श्री श्रीम ॥ २२५ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
अतिम शाश्वतपति श्री महा-नी-प्रभुએ વમુખે શ્રી જૌતમ
સ્વામીને કહી વિરામતાની વિમતા કાવનારી
શ્રી કામગમે ક્રી ધ્યાનુ જેમા આલેખન છે

શ્રી સીમંધર-શોભાતરંગ

(પ્રાચ્ય ગૂર્જર ભાષામા સુદર રામ)

ગૂર્જર ભાવાનુવાદ સાથે

卐

અષ્ટમત્તો કામેહિ ઉરરો પાવ-

વમ્મેહિ ગીર આયગુત્તે સેવત્રે

(ની આચાર્યમૂત્ર અ ૩ ઉ ૧ સુ ૫૫)

—તેજ ખરે સયમી, મુમુષુ અને વી છે જે
કામનાઓમા ક્રમાત્મા નથી અને પાપકર્મોથી વિરમેન છે

卐

પ્રમદ

શ્રી જૈન શ્વે સવની પેદી

પીપની જગત-છેદાર સીદી

વી નિ સ રજાજી,

પ્રથમાત્તિ

[રિ મ ૨૦૦૭]

કિં જે રૂપિયા

આ પુસ્તક મળવાનું કેમકે -

(૧) ૫ જુલા ૧૯૬૬ સુધી

૮/૭ સરસ્વતી પુસ્તક મંદિર

દાથીખાના મનરોગ-અમદાવાદ

(૨) મોમથદ દી ગ્રાહ

૮/૦ શ્રી કલ્યાણ દાન મંદિર

અનનિવાસ સામે-દાથીખાના

નમ્ર-વિશ્વિત

પ્રાચીન દાનમા અપૂર્વ જાહેરાતની ગુણ સમજના પત્રિવર્તનથી
માન-માધેશી ગણિત મ વાચ-પરિચયના અભાવ ગ્રાહકોની-તેમ
પથીઓના અખામ મમ થતા માત્ર-મસક જેવા દેવમા પ્રત્યે
ગામમાં મદિરોનો છોડાઈ ગાનવન કરવાવાળી ધાર્મિક લાગણીઓ
અને સામુદાયિક શ્રી ૧૨૫ આગીની આગમના ૧૧ આરોગ્યોદ્ધાર
વિપુલ ધર્મપ્રચાર કરના આ પેઢીને વધારામાં તન મા-ધારી
મદાવતા કરાની અમારી નમ્ર અગીન છે

આ પેઢી દ્વારા છે ના ત્રણ વર્ષમાં ૧૫૦ થી ૨૦૦ મંદિરો
છોડાઈ તથા બીકે સાચા-સચો અને ૨૬૪ ૧૧ ધાર્મિક આગમનાના
મામુલિકે જાહેરનો આદિ થોડ છે છે ના જે ૧૪૫ વર્ષથી પેઢીએ
મેસક પેશમાં પશુ કાર્યક્ષેત્ર ફેલાયું છે

આ સગ્યા પૂ તપસ્વી શ્રી ધર્મસાગ છ ગણિતર મ ની દેખરેખ
તન મમ કરે છે વધુ માદિની માટે ગિરોઈ-માનિની મગાવે પેઢી હિપર ફરક
પ્રમગ્નુ ધાર્મિક પાઠ્ય પુસ્તક તથા દિંદી ખાતાનુ સાહિત્ય પશુ મગ છે

લી

શ્રી જૈન શ્રે સઘની પેઢી-છટાર

મુદ્રક

વિરધરસાલ કુલથદ શાળા

મુદ્રણસ્થાન

સાચના મુદ્રણાલય, દાથીખાના-આવન ૧૨

૦૪ ૦૦ ૪૦
૦ ૧૦૦ ૦
ૐ અર્દ નમ ॥

અર્પણ પત્રિકા

જે પુણ્યાત્માએ પાશ્વ્યાત્ય કેળવણી-ગાધીવાહના નવર ગોથી - ગાયા
છતા મહાપુરુષોની સમતિથી સાથ કાચ-ની ઉતારે તેમ અસા-
જગતનો મોહ વિહોડી, ભર્યુરાનીમા પોતાના સમસ્ત કુટુંબ
સાથે પ્રભુશાસનના પુનિતપથે તિહુડી જગતને લેય
આદર્શ-જીવનની સારમયતાનો જોધપાઠ આપ્યો, અને
સયમના પથે ત્રિકરણયોગે વિશુદ્ધિપૂર્વક પુનિત
વિજયયાત્રાની સાથે શારીરિક મોહનુ અપસર્પણ
કરનારી એમનર ઉપનાસાદિ તપના નિન્તર
આસેનથી સયમ-તપ-યોગઅરૂપ
ત્રિવેળીનો સંગમ સાધી, વિષમમલે પણ
આગધનાની ભવ્યતા સમજાવી, તથા
મારા જીવનને લેય ઉદાર આત્મ
સંસ્કારોના ઘડતરનાણુ ખનાવ્યા
માટે અધ્યાગ પરિશ્રમ ઉદારી
“ખાહાળને પૂરવ આણે”
|| સંકલિતને મારા
વિષે અસ્તિત્વ
કરી

તે પન્નમગુણગનામધેય પરમારાધ્ય
પરમોપકારી પરમતપસ્વી ગુરુદેવ શ્રીશ્રીશ્રી

મુનિશ્રી ધર્મસાગરજી મહારાજ ગાણીના

પરમપવિત્ર કમલોમા સાદર સમર્પણુ

સિ આ પ ॥ લઘુજાલ

- पु नित - वं द ना

आगमोद्धारके, आगमावता आगमद्विवाङ्ग श्री शैवाष्टानन्देरा
 मोक्षक आगमोना अभ्युदयवासी, महद्भुत सगिष्णु ह्य शिवा-
 ताअपन्नोत्कीर्णगम-सहित मन्त्र देवविमान-तुल्य-त्रैल
 आगम भद्रिनाम्ना आभना श्री देवसुर तपागन्ध
 सरद्वेक, अभ्युदयमानना विपासक आगमोना
 तद्युगपत् विवेक विमुक्त सगम-श्रवणता
 आदर्श-प्रतिभृति, ध्यानस्थ स्वर्गत
 परमपूज्य १००८ श्री श्री श्री
 आचार्यश्री आनन्दसागरसूरीश्वरश्च महाराजश्रीना
 भवित नरलुम्बोमा
 सप्रथम सविधि सविनय सगद्गुणान् कौशिल्य
 वन्दनम् ।

ॐ

वि
 आपभोता हस्तदीक्षित-वधुगिरि
 अभय

प्रकाशकीय निवेदन

ધુણા તરીકે રાત ૧૨-૩૦ સીમ રજવામીશની અદ્ભુત
શુભકથાના કાલ મન ઓ મહારીજ પ્રભુની દસાની ગમ્યાન
સાનેરી ઓ નામ તો ની ગ્યારો વાપવનાઃ પ્રભુત ગસનુ પુત્રક
પાઠના કા મનમા મ સા જાગો જાગવતાની થરા છીએ પ્રભુત ગસ
સા રી વિજય-માર્ગી સ રા મનગ તરીએ સેતા ॥ “વક્ત્ર ય”મા
જાતે ૧૧ પશ્ચિમ રીયુન ઓ નાપડિયાએ આનેમેન
‘નથ-પશ્ચિમ’મારી પગ મળી રહે છ જામારે તે ફક્ત પ્રમશન
સમયી મે જાન કડવાના નહીં કે

અનુત ગમ વ્યાપારમા(ઉ)ના ઓ નિત્ય-નિત્ય-જીવન
મિલિનિજ્ય જે ૧ મયસમહુની કસ્તવિખિત પ્રત ઉત્તરી મળા
નજની જે નિગર ક ન છે તે પ્રતો છટથો ઉત્તોમ કડા બાન
વ્યાપારમા ઓ મધ તગ્મથી ગાનગમિતનું મેવાભાવે કામ કડાગ
મા હુડીલાઇ ખુમચ હસાના તથા પાત્ર મેગરવા માટે ઉપોગી
થન ન થો કેશરમાર્ગ જેન જ્ઞાનમન્દિર-પામ્ણ તથા ઓ નિમજ
ગળ્છી-૧ જ્ઞાનભકાર-વીજાપુરની પ્રતો મેગી દેસ બદન તે તે
કાર્-૫૧ થાનક વધીવટ ગિના ધર્મપ્રેમની સાદગ નાન હમો છીએ

વળી (અનુત રામની) પ્રત્યે અમી જગતપૂર્વક સમીક્ષા કરી
 1. સના વધાર્યે વ્યવસ્થા દર્શાવનાર વિગત "પરિશિષ્ટ" સમયનો ભાગ
 આપી નિશ્ચયભાવે કાગળપૂરક બધી આનાર મુખ્ય યુનિવર્સિટીના
 ગણિતશાસ્ત્રના જૂતપૂર્વ પ્રાધ્યાપક તથા સુવર્ણ M T B
 ફોનેમના અર્ધમાગધીના જૂતપૂર્વ પ્રાધ્યાપક અને ભાડારકર-
 પ્રાચ્ય-વિદ્યા-સંશોધન-મંત્રિ-પુનાની હસ્તનિષ્પિત જૈન પ્રતિઓના
 વિગત ફોનોમ (નોંધ) મળાવનાર અને જૈન સાહિત્યના વિવિધ અંગોને
 પ્રસ્ફુટરિતે આનેખનાર માનવ શ્રીયુત પ્રો ફીનાવાલ રસિકવાવ
 કાપડિયા M A ના ધર્મપ્રેમની સમકુમાર નોવ લક્ષ્યે છીજે

આ અચતુ પ્રમસન આગમોદ્ધારક આગમવાદક બહુચત સગિ
પુર ગ ખ્યાત્ય અર્થતાચારદેવેશ શ્રી સાગરાનદ્યરીધ્યજી મન

૫ વિદ્યુત્તમ શ્રી સિદ્ધચમનન તીર્થોદ્ધાર સામગ્રીમાર્ગ આચાર્યશ્રી
ચંદ્રસાગર મુનિશ્રીના ગિરગલ તપસ્વી પૂ. મુનિશ્રી વર્મમાગંધ
ગિરગલશ્રીના ગાતમુર્તિ મુનિશ્રી સ્મિતસાગરશ્રી મઠ આદિ કાળ
સાથે વિક્રમ સ ૨૦૦૬ (૫ મિ સ ૨૦૦૭) નુ ચાતુર્માસ
શ્રી સિદ્ધચેતન-પાલીનાળા (મહાદેવમંદિર) માં હતું (તે સમયે
અપૂર્વ સાસન પ્રભાવનાધારક ધર્મોદ્યોતશ્રી ઓક નન-તપની આગવના
થોડ તેમાં શ્રી અક્ષયનિર્મિત તપની આગધ ૧૧ ૪૫૦ બાવુક આત્મા
ઓએ કરેન અને દેવદત્ત, નાનખાતા પિ મા આગી ઉપજ થયેલી)
તે ચાતુર્માસની જ્ઞાનખાતાની કમની મળાવતાથી પ્રગુત મથનુ પ્રમશન
અમો કમે શુદ્ધિ જીએ એટલે તે આગધ આત્માઓના ધર્મપ્રેમની
અમો શુદ્ધિશુદ્ધિ અનુભો ન કરીએ છીએ

અતમા આ અથના મુન્યુ માટે પૂરતી કાળગ્રામ્યતાય વધાશુદ્ધ
પ્રવલે શુદ્ધ અને મુગ્ર ગાહ્યામ માટે અદર્શિય ઉદ્યત રહેનાર તથા
મહાગામ્રીના સતત વિકાસક્રમ આદિના કાળે નૂક મોકનના કવામા
દાહપાતા થતા રોમણુ આદિ અનેક મુશ્કેલીઓને મુખાવે સહનાર
સાવના મુદ્રણાવધના માલિક શ્રી ગિરવજનાવ દુવચક ગાહુ તથા
ગેલી-પૂરોતે ચોક્કમાર્ધપૂર્ક તપાસનાર સમોવનના વર્ણોત્તના અબ્બાસી
શ્રીયુત બાધુભાર્ધ ગનાથ રાહુ સંવિત્ર સોજન્યતા અને ધર્મનેહની
અમો સાદ્ય નોધ લઈ પોતાને કૃતાર્થ માનીએ છીએ

અતમા નાસમા નર્ણવાયેવ કંનાભાગ આત્મિક-કુલ્યાણની
સાધનામા નિરત મુમુક્ષુને નિયમનાસનાના નિયમ પદમાધી
પાછા હાથે ચોથ માર્ગદર્શક-બોમિયો અને એ શુનેચ્છા સાથે
વિગમીએ છીએ

લિ

શ્રી જૈન શ્વે. સવની પેઢી
પિપરી જાગર-ધોલ સીટી

॥ श्रीशङ्कर-पार्श्वनाथाय नमः ॥

स पादकीय-वस्तव्य

॥ स २००१ ॥ सान्ना अतिप्राग्गी। पञ्च-भोदः श्री
छटेनापार्श्वनाथनीर्ध-आनन्धभा(६ ग)भा आनुभाभतो योग
सापन्ना अने वीर्युदी वत-आधिता
प्रभुत रामना सकलमाथी तात्कालिक रसस्व गगनेन क्षीर्ण
सपा ननी पूर्वभूमिभ गङ्गी अने अतिरि। न्याय-सैनशास्त्र ॥
अन्यासनी अनुकूलना । क्षीराना कागले
दन्तनिमित्त प्रथो उपन-दृष्टिजे तपासना ॥ वीर्युदी नामनी
आधी। यक्ष श्री सप्ततक राधित ॥ श्री नित्य-निनय-
छन्द-महिनिजयल जैन गान्धसमस्त नामना ग्यनिक
जकागना दन्तनिमित्त-शास्त्रमदो आदिगी वात शुभी तपासना
सुहृ तः भगी जेभा अनेक अभुजित मदस्वभाषा मशगतोना पुनित
दलने अने मुग्ध लानी केटनीक अभव्य नतिजो पू गुन्देनश्रीने
पतानी मदस्वना कोर्ध अपूर्व मधने सपादित क्षीरानी आना गगनवा
आवशानी जे मे पाद केटनीक अपूर्व गङ्गानी सुहृ नतिजोने
समित्त पञ्चिपञ्चप्रभुत दन्तनिमित्त-मयममदने अतमने ते व्यवस्थित
छनाः पू आ श्री कुमुदसुदीधरलमदुराजने पञ्चदश गङ्गापी
योग भार्ग-दर्थन आपना निनती करी पञ्चिभा मे छ पञ्चम सोनेरी
मिनेगी अग्नि प्रभुत रामनी दास-पेयोजे छेन मितना आर्क्षभुने
पयार्थ छनाः तथानिध शम्भ-मवादा भगवाधो प्रभुत गमनी दासपेयो
सपादन क्षीर भटे दीनेना अन्य मधो जेगी लीधी

॥ पञ्चपू त्वा तात्कालिक आगमावताः आगमाद्वान्ध आचार्य
श्री प्र। तागुन्देनश्रीनी शरीरनी अवस्थाना कागले क्षीरभा मासभा
मुत्त आववानु ययु त्वा श्री सिद्धयकाराधनतीर्थाद्वान्ध पू
आचार्यदेव दानागुन्देनश्रीने प्रभुत पेयो पतावता तेजोधी तात्कालिक

અચાવિત શ્રી સિદ્ધવન્ પાસિકમા દપ્તે દપ્તે ગમ તથા ગૂર્જગનુવા
આ રા તેઓશ્રીએ મો પ્રોત્સાહન કરો ત્રણ બોર્મા મુખ્ય પણ થયુ પણ
૫૪ પ્રસ્તુત રામની હ વચન વર્ણનશૈલી અને વિવિધવૈવિધ્યપૂર્ક
અર્થવેલ વેરક પ્રસંગથી પરિપૂર્ણ દયા-વચનથી પદ્ધતિમનુ આલેખન
કરી અતન પુસ્તક તૈવાઃ કવવાની અભિલાષ થતા શ્રી મિહિરેન-
પાથીનાણાના આતુર્ભાવ અગ્વાન તત્ત્વજ્ઞ સમગ્રો તૈવાઃ કરી પ્રસ્તુત
નામનુ મુખ્ય-ભાગ પદ્ધતિસગ આતુ કર્તુ

આ ગેર કૃતિ(ગમ)મા મુખ્યત શ્રી સીમચન્દ્રામીનં અદ્ભુત
દ્વિત-ચરિત્ર વર્ણવ્યુ છે કે જે અધ્યાનાથ ઉપનમ્વ આદિત્યમા
આતુ શ્રી સીમચન્દ્રામીનુ સગમ
નામનો નિયત દ્વિતચરિત્ર અને તે પાલ ગેય કા થ
તરીકે અનુપનમ્વ હોઈ આદિત્ય સરો
વન-ત્રિય વિદ્વાનોના હૃદયમા અનોખુ સ્થાન લે તેનુ છે આવ
જ વિદ્વન્માણ-વિષ્ણુ શ્રી સીમચન્દ્ર-પરમાત્મા ॥ ગુણ-મા પ્રમગે
મહાવિદ્વદ્સેનના પુષ્કનાનતી(આકાશી) વિગ્રમમાં વિચરવા હતા
(પ્રભુથી સેનાશ્રીએ દુઃસુદૃઢવર્તી જ ભૂદ્રીપના દક્ષિણ છેડે ગદેન)
અનન્તેનવર્તી બચ પ્રાણીઓ વિદ્વન્માણ વિનુએ કેના અવર્ણનીય
ઉપદેશ કાં કે તે વર્ણવતા શ્રી કાવિમચાર્ય મં શ્રી આર્ય
વક્ત્રિચરિત્ર મં શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવ આદિના પ્રમગે તે મુપ્રસિદ્ધ
જણાવી પૂર્વભવમાં પિતૃદત્ત્યા મમિની-અભિચાર જેવા બધક સપોગી
કા ॥ અપ્રસિદ્ધપ્રાવ શ્રી કામગન્દેન્દ્રકુમાર શ્રી સીમચન્દ્ર પરમાત્માના
સમાગમે સમ્યક્ત્વ સમી શ્રી મહાવીરપ્રભુ પામે દીક્ષા લઈ કેવલજ્ઞાન
પામી મોક્ષે કેવી ગીતે મો તેનુ સસ્તિત વર્ણન કરેલ છે

પ્રકૃત નામ શ્રી વર્ણન-શૈલી મનોગ્જક સુગમ સાથે જ વિદ્વન્માણ
છે સત્તમી સદીના ઉત્તરાર્ધ ॥ પ્રચલિત જૂની(દૃશ્ય) ગૂર્જર (અપ્રમગ)

નાસની મહી

નિશ્ચિન) નાસામા પ્રમળોન્નત્રાન મતમ્યન
મળન ઉપેક્ષા, અનિર્ગોચાન્નિ, વિભા
વના પરિણામમાના, અપદ્ધુતિ, રૂપ

આદિ અનેક અનુદારો અને રચામિત ઔર્ધ્વગતી સ્વરૂપ-વર્ણના-
પદ્ધતિ પદ્ધતિ મિતિ ॥ સાદિવ્યના રમ્યા ભગ્યુર કાવલિ દરેગમા
પ્રમુત રૂતિરે રચા ૩

આ રમમા નર્મન શ્રી કામગે દ્રુમાની કથા અગ્રજ
આ રમુ સાલિમા અસિદ્ધ જે રુપાન-દાર્ આનુ રૂપ તે રખત
રમમા નર્મવે શ્રી કામગે દ્રુમાન્ના
રાસાની રચાનમુની પૂરજવતરીકે મોદુલ્લાસિપુત્રના મિતિની-
પ્રામાણિકતા અભિચાર આ પ્રમગ વાલિ રખ્યા આ
વર્ પદ્ધના આ પ્રમ ૬ દુરા સરૂત નવ-
મથમા નાન્યા રમગ્ય થોન પળુ સમગે પિ સિધિના ॥ કાગળે લગજગ
અને ગસ રૂપાર્તા સુધી બોલ નવ ૬ છના મૂન કથામથનુ નામ વાદ ન
૭ આ પુ ડેરે પ લાનવદ્ર લા રાનુ ગાધી રડોના સાથે ॥ પાન
વ ૧૨મા તેઓગે માગ મ સાર્વદાર્વો સમ નાવરા પિ કમગમે ગાગ
વિના પૂગ જે પવ પ્રમુત કથના રૂપાધાર ૧ શ્રી કુનનયમાના
કથા(સરૂત)નુ સચન રૂપ તે પ્રમ જોતા જ પૂર્વે વાચેન
પ્રમગ તેમાથી મળી આવતા અતિદર થો એરે આ રાસમા
શ્રી કામગે દ્રુમાની કથા ગસારે તે શ્રી કુનનયમાના
(સમુત)ના આધારે જ વર્ણવી છે

આ કુનનયમાના અથ શ્રી પગમાનદસરિના મિત્ય નિઠમની
રેરમી સદીના ઉત્તગદ્ ૬ ચોરમી સદી ॥ પ્રાગજર્મા રવાન શ્રી રતન
પ્રેમસંગીથગ્થ મહારાજે નિકમ સ ૮૩૫ મા મી-દ્રી-નીના
મેગેન નરદાનના બને પ્રકર-પ્રનિલાસપત દામિત્યચિન્દુપ-પર્યાય
સ્વેતપ શ્રી ઉત્તનવરિ મહારાજે પ્રો પ્રાકૃત ગામ ગાગેન

તેજ દ્વં ૧૨ યોગપ્રમાણ શ્રી કુવલયમાયા કંટુક ઉત્પત્તિ સત્ત્વમા ગમગ
 ૪૦૦૦ યોગ-પ્રમાણ ચ પૂર્વકે જાણવું છે આમા દેવ-માન-માયા-
 લોભ-ઓભોહ ઉપર મુખો રીતે પડેના સ્વક્રોધ-માનસ-માયાદિત્ય-
 લોભદેવ-ઓહ ત નામવાળા પાવ દોષો કર્મનીય અનુભવ ગમા-
 ચોતપા ક ગૈરીએ વર્ણવેન છે આ કથાઅથમા આ પામે દોષના પાત્ર
 ભવો વર્ણવ્યા કે છેવટ ૧૧ જનમા પ્રભુશ્રી મહાવીરસનામી પાસે દીક્ષા
 લઈ દેવગણના પામી મોક્ષે જાનું વર્ણવેન છે આ પાત્રમાયી મોહ
 દત્તની કુવલયા અનુભવ રિતરામ જાના વચમા કથાઓને વર્ણવતા
 હોઈ તેને મુખ્ય કરી રામમહે આ ગમમા (૧૬૧ જાનું તે મોહજાનું
 ૧૧૧ કામગજો દ્ર છે) તેની કથાઅનુ રિતરામી વર્ણવી છે જ
 કુવલયમાયા કંટુક નામમા વર્ણવાયેન શ્રી રામમહે દ્રી કથા જુદી
 ૧૧૧ વર્ણવાયેન છે આ કથાસરીગો પણ મોગ સક્ષર કરો કે આ
 અન્ય ઉત્પત્તિ રિતરામ ઉમેરી પડે છે એમકે કુવલયમાયામા પાવ
 દોષના પાત્ર જન જાણવતા શ્રી કામગજો દ્રતા પણ પૂર્વના પાત્ર
 ભવો વર્ણવ્યા છે જ્યારે રાસમા મોહ તો ત્યાગપત્રની દેવગતિનો
 જવ રપટ-વિશ રીતે વર્ણવી પડી થાય ગજપુત્ર અને પુત્ર દેવગતિનો
 જન એક જ માથામા વર્ણવી દીધેન છે જુઓ—

“મોહજાનું જવ પદકેમરો, નજપુત્ર થઈ દીક્ષા લીધું ।

કાલિ દેવપાત્ર પામીનિ, કર્મિ કામગજોડો લીધું ॥ (૩-૩૨-૬)

જોનું કાગળ એમ જણાય છે કે-આ મે જાવમા વર્ણવીન કાલિ
 ખાસ વિશિષ્ટ જાણત નથી તથા શ્રી સીમ રૂપપ્રભુના અદ્ભુત ગુણગાન
 અતસમનની આરાવના, અનશનનર્મની પ્રકૃષ્ટતા તથોગ આ ર્શ
 જાવના આદિ મહત્વના વિષયો ઉમેર્યા છે

આ રીતે પ્રખુલ રાસ મ્વેતાઅર તપાગચ્છીય ચાનુ પ્રજાવિકાને
 સમત કથા-અનુને વર્ણવના છે એમ ચોક્કસ થાન છે

અની કનિજનો તી પકૃષ્ટ કનિજન-ગમિ ॥ માપ-ય નરૂં ઉત્પ્રેક્ષારૂપક-
 નિભાવનાદિ અન કારોની છગથી બગપૂરુ ૮. વચન તનમ્પર્શી સુગમ્ય
 ગયનાથી નિકન જોના મ ને આદ્યાદ પમા
 ગસના કર્તા નિષે કના આ નમના કર્તા નિષે પમ પ્રાસ ગિક
 ઠાપોહુ વિચાર કરો જરૂરી ૩

પ્રસ્તુત રાસની મગા આવેન વ્યાપારમા, પાગા અને વીજપુરના
 બારાના કાષ્ઠપણુ પ્રતમા કર્તા ૧૦ ૮ ઉત્પ્રેક્ષ નથી તેમ જ રાસની
 કાષ્ઠપણુ નાનમા પ્રેક્ષણે કે રક્ત ગીતિએ કર્તાનુ ૧૧મ ઉપનમ્ય
 નથી એટલે મગી આનતા સાધક હેતુઓના ૧૨ થોજેલા અનુમાનનુ જ
 શબ્દ સર્વ છે ૨ કર્તાનો નિર્ભૂંડ કરવો ગણો

નયમ તો મારી મેનાના સાદિત્વોએ કરના નિખરો મનૂ કરવા
 ધો શ્રી જૈન ગૂજર કનિએ ૧૧ ૩ અ ૧ પા ૫૮૪ કૃતિ
 ન ૧૨ ૧૩૮૮ મા પ્રસ્તુત ગસનો ઉલેખ આ પ્રમાણે થયો છે

“સીમંધરનામિ ચોભાતરમ—

આદિભાગ-થી જૈનેદ્રિનાકરાં (આખી પ્રથમ ગાથા મૂકી છે)

અત્યભાગ-કોદિ સરિય થોતિં (આખી છે તી ગાથા મૂકી છે)

પાથ ઉત્પાસ ૨૬-૧૧ ઘ ન ૧

નિમલ-ગાંધી લકાર વીજપુર”

આમાં શ્રીયુત મોહનનાથ દલીયદ દેગાધિએ પાથ ઉત્પાસ
 જણાવે છે પણ વસ્તુત વીજપુરની આજ પ્રત પ્રસ્તુત રાસના
 પાઠાતરો મેળવવા મળાવેતી તો તપાસ કરતાં આજુરમા-પાટણની
 પ્રતની જેમ ત્રણ જ (આઘ-મધ્ય-ચમ) ઉત્પાસ જણાવા સંભવ
 છે કે દરેક ઉત્પાસના અત્ય ભાગે “પચમ” શબ્દનો પ્રોણ છે તે
 ખ્યાલમાં નહિ આવવાથી ફક્ત હસ્તલિખિત પ્રતિઓના આઘ અને

અત્યાગને તપાસવાની ગીત-પ્રત્યાનિષ્ઠા મુજબ દેશાઈજીને અત્યાગને પચમ શબ્દના પ્રયોગે પાંચ ઉપનાસની કપના કમગી હોવા અસ્તુ

આ રાસના કર્તા તરીકે દેશાઈજીએ તેજ અથમા પા ૫૮૧ ઉપર કવિ ન ૬૭૧ શ્રીસેવક ॥ અન્ય કૃતિઓ સાથે આ રાસને ધમગી સેવક જણાવેલ છે વસ્તુતઃ તે દેશાઈજી પણ સેવક કે પ્રવૃત્ત રાસના કર્તા તરીકે નિશ્ચિતપણે ઉત્તરની શકતા નથી પણ આ રાસના અત્યાગની ઉત્તરી આયામા “સેવક” ગરેની પમા સેવકના ઉત્તરે પછી તેઓ સેવકો આ રાસના સંભવિત કર્તા માનવાના મત પર આન્યા લાગે છે આ વાતને સમર્થક પ્રવૃત્ત રાસની લા ૪૦મા ગ્રહેન મુદ્દત ગ્તોનની અત્યાગાયાના નીચળ ચળુના “સેવકસ ઘાતામુરગેય” પમા પણ સેવક સમ ગ્રહેન છે

દેશાઈજીએ આ રાસના સંભવિત કર્તા તરીકે ઉત્તરે “સેવક”ની અન્ય કૃતિઓ શ્રી જૈન ગુજર્ કવિઓ (જા ૩ ખ ૧ પા ૫૮૧થી૫૮૫) મા નીચે મુજબ નોધી છે

- ૧ શ્રી આત્મનિધ દેવરાસ નવસ—(ગ્યના સ ૧૫૮૦ કા સુ ૮ ગુર)
- ૨ શ્રી અપભ્રંશ નિનાહલુ નવમ—(૧૧ ૪૪-ગ્યના ૧૫૮૦ માફ વલ ૧૧ પહેના)
- ૩ શ્રી આદ્રકુમાર નિનાહલુ (જા ૪૬-પા ૩ ૧૮મી સદીની પ્રત)

ઉપરની કૃતિઓમા પહેલી અને બીજી કૃતિના કર્તા તરીકે તેના અત્યાગને રાસકારે પોતે આપેલ પત્રિય ઉપરથી અવગમ્યીય શ્રી ગુણ નિવાનસરિણા સિખ કોઈ સેવક નામધારી જણાવે છે

એટલે દેશાઈજીના અભિપ્રાય પ્રમાણે શ્રી અવગમ્યીય શ્રી ગુણનિવાનસરિણા સિખ કોઈ સેવક નામધારી સિખ પ્રવૃત્ત રાસના કર્તા નહીં થાય છે

૫ મુનિશ્રી ગર્ગનિજ્યયત્ત મ ત્રિપુટી સપાતિ શ્રી
પદ્માવલી મમુચ્ચય ભા ૧ પા ૮૩ ઉપ કનિખટાદ્ય શ્રી દીપ
નિજ્યયત્ત મ વિગ્ગિય શ્રી મોહમકુલપદ્માવલી નસ ૧૧
૪૩ મા ૧ મા 'આજન' સનત્ પત્રમૈહે આગઠ, તિલે સમિ
હુઓ 'આમતિ' સદોધી વર્ણવેલ કડવા-મતના પગિય
માટે પૂ ત્રિપુટિ મહાનાજે 'પુનરાભિ' (પા ૨૪૬-૨૪૭) મા આપે
અનુક્રમ-પ્રમાણે ઉપ ૧૧ ગાયત્રી નીચે મુજબના કડવા-મતના
સરી આનકોના નામે મગે ૬

- ૧ કડવાગાહની ૫૭ આવન ગા ખીમત—મૃત્યુ વિ સ ૧૫૭૧
- ૨ તેની પાટે આપેન ગા લીન્દ—મૃત્યુ વિ મ -૧૬૦૧
- ૩ , ગા હનગજ- -૧૬૪૪
- ૪ , શા તેજપાવ- -૧૬૪૬
- ૫ , શા ન્તનપાવ- , -૧૬૬૧
- ૬ , ગા જિનનામ- , -૧૬૭૦
- ૭ " " " ગા તેજપાવ-વિદ્યમાન સ ૧૬૮૪

તથા ચાણુરમાની પ્રતના અતિમ પાને આપેલ કડવા ગૂઢના
આવેના ચિત્રમા કડવાશાહને પ્રવચનમુદ્રાએ મેસાડી તેની સમય
વિનયવનત રિધતિમા સા જિનનામ મુધીના આવકો મેડા છે અને
કેના સા તેજપાવ હાથ ભેડીને બિમા છે અને તેની ઉપર "જ્ય
વતા મા તેજપાવ" લખેલ છે, એટલે તે પ્રતના ચિત્રો બનાવનાર
સા કલ્યાણ સા તેજપાવને હવત સ્વચરવા જ્યવતા' વિશેષજ્ઞ
આપ્યું છે

આ ઉપરથી તથા ઉપરની ગાથા ઉપરથી "સા
નસન" સમર્પિત દર્શા લેવાનું માની સમાવ તેમ છે

(૩) તેમ જ ૧૧ ૪૩ આ પના તૃતીય અગ્રુમા 'તેજપુજ પિગાજતી' શબ્દોમા 'તેજાનકાથી પણ 'તેજ' શબ્દ તેજપાત્રો સુચિત કરે છે

(૪) પાગ્ધની વ્રતના અત્વભાગે સ્મૃતિગને સંજનથી લખાયેલ જણાતા "સાઢાજી સાઢિય થીતેજપાત્રજી કૃતમ્ ॥" શબ્દો પણ શાસના કર્તા તરીકે તેજપાત્રને ઠગાવે છે

(૫) વીજપુજ બડાગની વ્રતના અત્વભાગે બારિ પ્રગતને મથના પરિચય મેળવવા સુગમતા ગ્હે તે હેતુથી પાછગથી લખાયેલ જણાતા "પ્રતિ છિ કંડૂમતીની" શબ્દો પણ પ્રગુત કૃત્તિ કંડનામતીય માહની મુચવે

ઉપગના મુદ્દાઓ પાથી દેશાકર્ષણના તે સગરે ઉપનન્ધ સાધનોગને નિયત થયેલ અવ્યનગચીર આ ગુણનિવાનમુરિશિન્ય સેવકનું પ્રગુત રાસનું કૃતૃત્વ લખભગ અનુચિત જણાત છે તેથી જ સોગમી સીના ઉત્તગર્દના અત્વ અગ્રુમા પ્રગુત રાસને મગેનુ રથાન પણ અસગત ઠરે છે

વગ્રુત પ્રગુત રામ સતગમી સદીના ઉત્તગર્દના અત્વઅગ્રુના મધ્યભાગે શ્રી કંઠવાગચીય પગના સાતમા સરરી સાં તેજપાલે બનાવ્યાનું ઉચિત જણાય છે

આ રાસમા વર્ણવેલ શ્રી કામગળે દ્રુકમારની કથા અપૂર્વ સવેગ-વૈગમ્યની ભાવનાને વધાગનારી અને વિષમ વિષય-વાસનાના મૂળ ઉખેડી નાંખનારી છે, તેથી અને રાસકારની અપ્રતિમ

રાસની મહત્તા કવનસક્રિતના બને યોગ્યતેવ અપૂર્વ સહૃદય-મનગ જક અનેક અદકારો વગ્રુ-પ્રતિપાદન-

પદ્ધતિ આદિથી આ ગસ જાદુ મહત્વનું રથાન મેળવે છે

વળી આ રાસ અધ્યાવધિ પ્રસિદ્ધ થયેલ નથી, અને રાસમા વર્ણવેલ કથા-વસ્તુ અપૂર્વ હોઈ પ્રસિદ્ધ કથાની જરૂર જણાયાથી

પ્રાચીન રાસને મહાનિષ્ઠ વિદ્વાનોની સમજ વધારામ્ય-પ્રવર્તો મુસ
અગિત બતાવી મુખ્યની ઉત્કૃષ્ટ છે. યદ અને દેવમુખપ્રતાતે તે
અભિનાસ આજે પૂર્ણ થાય છે

આ ગણ જે મુલ પ્રતિ ઉપયોગે તેવા મ્યો છે તે પ્રત ઓ નિત્ય-
નિત્ય-શુભન-મણિવિશ્વત્ત જેન પુસ્તકવચ-ચાલમાના હન

વિખિત-સચ-સમદ પો ન ૧૬ પ્ર ૧

મ પાનમા મુખ્ય રીતે ૪૦ શ્રી સીમચ-પ્રાણા-તરંગ નામની
ઉપયોગી થયેવ ચાલ છે-જે જે પ્રત ૩૨ પાનાની છે, જે ૧૧

રમાની પ્રતિનો પ્રતેક પાનામા ૩૫થી ૩૬ અક્ષરવાળી ૧૧

પન્નિયથ પાનિઓ છે, જેટલા પાનામાં તે પાનાના

પા ૩ અર્ધો જાતે સોનારા ૩૦ જેનેથી ચિત્રો છે, પ્રતેક
ચિત્રમા સોળથી સદીમા ચિત્રગા. ૧ મી જાનસાસનમાં આપતા
ચિત્રોને અનુક્રમ જ કયા આકૃતિ પર છે સાથે જ કયાકાગની ૨૦
અગવાની એવી વિશિષ્ટ પૂજી છે કે વચ્ચે સદી જેટલા સાથે શલ્ક વીતવા
છતા ચિત્રનો નીચેની ભૂમિમા ૧૧ અગડેને લીને શલ્ક આદિ ૩ મો
જેવા ને તેવા અવકાશ છે જ્યાંથી નિષ્કામે ચિત્રો જરૂર મદરવના
છે યદપિ આ પ્રતના અલખાને ગદ્ય પ્રતિ પાના આપારે આ ગણના
ચિત્રો પાટણવાસી સા દ યાજ (સમવિત્ત છે કે આ કોષ કડવા
મતનો અનુવાચી છે) આવકે ચિત્રગણે લેવાથી દાવામચ્છની પ્રધાન
માન્યતા ૩૫-વર્ષમાન મધ્યે સર્વથી મુદ્દ સાધુ નહિ હોવા
સમયના સાધુ સાધીની દેખાવેચ્છની દામવચ્છ (સિદ્ધિલાભ
પ્રતીતિ થાય તેવા) રસો જાન છે જ્યાંપિ તેટલી જાન
માન્યતાને જ નખતા કયા-વચ્છે મુખ્ય અનુરૂપ સુદર જાન
વાચ્ચવિક રીતિએ અદ્યજન કે વેચ પદ પ્રતના
સાહિત્ય-સજિતા રત અરૂપ ૩૦-૩૫ પ્રાચીન
કામદેવનુ ચિત્ર વાચકોના જ ક હાવવા મા
પાના મોળ ઉપર મદ્યવિજ્ઞા નાદન

ગરુડનું પાસુ ૨ ચિત્ર ત્રય-ચતુર્-ના સામ્યજી દેશાનુ વિવિધ મત ધી
પાણીની ત્રણ વારે જળાવનું ચિત્રેન ૩ આ ૧૦ ચિત્રો પ્રાવદન્ત
નિખિત-સાન્નિત્યમા આજ સુધી અનુસાર ૧૦ તેથી ૪ આ અથમા
આ મન્નેના મ્નેષ ડાપવામાં આયા

પણ આ પ્રતના અત્યભાગે ખાસ વિશિષ્ટ ૧૬ પ્રચલિત ૧૫
અતિનામિક માહિતી પૂરી પાડે તેથી મધ્ય પદિષ્ઠ નથી ૨૩૪ અ -
(આપુરમા)ની પ્રતના અત્યભાગે નીચે મુજબ ૧૫ પદ્ધતિ છે

॥ इति श्रीसीमधरस्वामिनोभातरगे परम चरमोद्भास
समाप्त ॥ ३ ॥ इति श्रीभातरग संपूण ॥ (गार्हस्पार्ह-
पठनार्थ ॥ पत्तने सा ख्याणेन निराचित ॥ ॥ ॥)

આમાં જે રાશ્ત્રો ૧૫થી ૧૧૧ છે તે મન્દ્ર ભાલ-માદીમાં છે
અને આમાં ( ) કૌસલ ચિહ્નમાં ગદ્યેથી સમ્યે આપુ પ્રતની ૧૫
ગદ્યા ૧૫ ૧ પદ્ધતિ ૧૫થી અથવામાં જુદા લેખ ૧૫ ૧ મેના જળાવ જે
સંચાલિત છે કે-૨૫મા ૧૫ પદ્ધતિ પાળના સા દેશ્યાજી ચિત્ર
ગાનતો છે તેમ પાળ્યાથી કોઈ ભાવ

ઝોટને આ પ્રતમાં નામ સ ૧૫થી કોઈ અનિદાસિક માહિતી
મળતી નથી

બીજી પ્રત શ્રી કેમળમાધવ જન જ્ઞાનમદિર પાટાલના હસ્તચિત્રિત
સામ્યમદની કે જેના પાટાલરો મૂન ગમ્મમાં તે
સરોવરમાં ઉપયોગી તે રથને દિપ્તિજીમાં આરેત ૩ તે ચિત્ર વિના ૧૧
થયેન પ્રતિનો પન્નિય ૧૮ ગાના ૧૧ છે તેના અત્યભાગે પાળ કાદ
પ્રચલિત નથી ફક્ત નીચે મુજબનો ઉત્તરે ૩

“इति श्रीगोभातरग सपूर्ण ॥ ३ ॥ ॥ छ ॥ श्री ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥
 श्री ॥ छ ॥ (साहाजी साहिन श्री तजपाञ्जीम्)”
 આવા ( ) દોસમા આવેલ ચન્દ્ર પાઞ્ગથી ઉભંગાનું ચિત્રિત
 ઉપરથી અનુમાન થાય છે

ત્રીજા પ્રતે શ્રી સીમાપુર શ્રી વિભવમઝડીય જૈન જ્ઞાનભંડાના
 દસ્તસિખિત શાસ્ત્રસમદ ડાબડા ૧ ૨ મા ૨૬ પાનાની ચિત્ર નિર્માણ
 છે તેના અવધાને પણ કાંઈ પ્રચલિત-પુષ્પિત થયા કદા નવ્ય
 મુદ્રાઓ ઉલેખ છે

॥ इति श्रीगोभातरग सपूर्ण ॥ श्री शुभ भवतु ग्रथाग्र
 ५५० (भडारनी प्रति छि रडमतिनी ॥ श्रीरस्तु)
 આવા ( ) દોસમા ગેરેન ગ દોષે ચિત્રિત-જે જ તેઓ પાઞ્ગથી
 લખાનાનું આલિત કહે છે

આ પ્રતને મેળવવા અતિ પ્રયત્ન કરવા છતાં તાત્કાલિક ન મળવાથી
 (આખો મથ છપાયા પછી મળવાથી) પાઞ્ગ દશમા-પગિઠિ તરીકે
 આ પ્રતનાં મહત્વનાં પાઠભેદો દાકરા છે

પ્રચલિત ગણના સંપાદન માટે જનની કાગળ ગણનામાં આવી છે
 છતાં સાહિત્યિક ક્ષેત્રમાં આવા મહત્વના પ્રાચીન-જ્ઞાનાના મથના
 સંપાદનરૂપે પ્રથમ જ પ્રથમ દોરાથી મુદ્રા
 સંપાદન સંબંધી ચોથા ક્ષતિઓનો સંભવ છે જનતા પ્રતને ક્ષતિઓ
 વકત્ર ય ન રહેવા પામે તેનું પૂર્ણ ધ્યાન ગણ્યું છે
 આથી જ રામતા મુર્તિ અનુવાદમાં યથે
 યથે આવતા મહત્વના વિષયોને મધ્યમથી સંકલ્પના લઈ જનતા પ્રતને
 વિશદ કર્યા છે, સાંકેતિક રચનાના દિશ્યદાતા ખુલાસા પણ કર્યા છે

તથા પ્રાગુત્તર રામણી મહત્તા સંચોના ધ્યાનમાં લાવવા સારું
પરિગિષ્ટોની તથા સાગના ઉચિત ક્રમથી કરી ૬ પરિગિષ્ટો લેવાથી આ
રાત ગુરુત્વ જ્ઞાનમાં આવી જશે.

આ નામમાં જીવન સાતો મહત્તર ઉપર દૃષ્ટિએ વાચકોને આવનરી
|| ગ તેમ પદ્ય ગોપાલપૂરક અન આવક પ્રમાણેના અભ્યાસથી
અહત ૧૬૭ જમાર કે તથા કેટલાક
નિદ્રાજનોને આનન્દ- થના ઝોરા તથા કે કે જોના પ્રામાણિક
નિશ્ચિત અર્થો ગિર્ણુ ઘણા પ્રથેમા તપાસ અને
નિદ્રાજનોનો મુદ્દા કરવા ઇલા યોગ્ય રીતિએ
થઈ શકે નથી આ વાત નવમા પરિગિષ્ટને લેવાથી અહત જણાઈ
ગાય. મટે સાહિત્યરંગિક સંગોવક નિદ્રાનોને નમ્ર નિશ્ચિત છે કે-
તેમો નવમા પરિગિષ્ટને નાનપૂર્વક નાથી તેના યોગ્ય પ્રામાણિક
જુનાસા જણાવી પ્રમુત્તર રાસની મહત્તામાં આડે નડતા તેવા
નિપમ ન્થનોને દૂર કરે

આ ૧૨૦ વિદ્યા જનોના કુક્રમમાં રચાયેલ રીતે મુકી શકવા
જે ભાગ્યશાની ને મો છુ તેમાં ઓક ઉચ્ચેતા મહાનુભાવોની કૃપા
દિ જ મુખ્ય કારણ કે પ્રથમ તો આ
આભાર- ર્શન ૧૨૦ની મોતેરી ચિત્રોવાળી વ્યાસરમાની
દાયપોથી લેઈ ઉત્સુક જનેના માગ મનને
ગોળ નાતસાદન આથી સપામન-મુ જુના નાયમિક શિક્ષણ સાથે ઉચિત
નાયમિક ગોળા આપના (મારા હા ગુરુ) પગમ પૂત્ય શાસન
નાવક શ્રી વધ માનતપાનિષ્ઠાત આચાર્યશ્રી અદ્રસાગરસૂરિનર્થ-
શ્રીનો તથા માગ જીવનના નવાન અગો સુપુષ્ટ જન્યા ગહે તેની
સપૂજ્ય કાગજ મેલી તથાવિવ અનેક કષ્ટા સહીને પણ વ્યાકરણ
નાન સાહિત્ય અને આગમોના સતત પરિચી જ્ઞાતમક અભ્યાસની સાથે
મગોવન-સપા નની જમિકાએ આવિમાં પળેઆડવાની દીર્ઘદર્શિતાના

જાટે જા. શાના અણુઅગ્રજ્ઞાનમા પણ (આજથી ૧૦-૧૧ વર્ષ પહેલાં દાહોથી નજીગદે જવામાં ગયે તે આરતા ઝાળુઆ ગામે સામાયિક ઉપા શ્રી ચંદ્રનેષા ચોપાડ પૂ. રૂચેવતીએ પગલો ફા. પામે ગેસી ન્યાયવાની અને પ્રેસોપી કુનાની મળત વીધાનુ ૫૪૬ માદ આવે છે) હસ્તવિખિત સાહિત્ય પ્રતિ વનજી-અભિરચિ પે. હગરનાગ માગ જીવનના ચોગર ઘડતર માટે આરત પ્યાન ગમનાગ પગોપકારી આગમ્મવા તાગડવર્ષ પૂજ્ય ગુરુગ્રંથી ર્મસાગરજી મગ ગણિવરગ્રીના જોટવો ઉદ્યોગ-આમાગ માનુ તેટની થોડા છે ૧૪૬ લેખિની તેઓગ્રીના નિ. ગાળા-નાસ ય-પૂર્ણ પગમોચ્ય કુમાના ઉપારને નર્ણના સમર્થ નથી

આ સિવાય હસ્તવિખિત પ્રતિઓ વાચવાની રક્તિ અક્ષગેની શેરી મરોડ આર્. સમગ્રવી પ્રાનીન વિધિને પણ વાચી ગેમાડરી આર્. પદતિ જણાવવા બન માગ ગુગ્રાતા (સાસારિ નડિયમ છુ) ર્વર્ગરથ પૂજ્ય મુનિગ્રી મહોલ્યમાગરજી મગના રિતીર શિ. ૫ દવિગન મુનિગ્રી ન્યાયસાગરજી મગ નો, મુગપ્રતિ સાથે પ્રેમ. ૧૫ મેગવવામા પાટજની પ્રનના પાદા તરો નેવામા મગ ગાગ નિવડેલા તથા સપાદન-મુ. છુ ચોગ રીતિએ થાય તે મળવી ચોગર સોનેગી મુચનો આપી સપૂર્ણ રીતિએ મારુ સપા ન મુચેગર વશગી વિવડે તેની પૂગી કાળજી. ૧૫નાગ માગ જાનમનના ન્યાગજી ૥ મદાધ્યારી સહદયનેતરક, કર્મચ-કર્મપવડી-પચમમદાદિ કર્મવિત્તક-સાહિતના મર્મપર્થી જાન મેગવવા સંગ્રહત, સદ્મતર-ચિતક પૂજ્ય મુનિગ્રી શ્રી સુરોદયસાગરજી મગનો તથા ગસના કર્તવ્ય સગધી ગૂચો ઉકેરવામા સદાપતા કનાગ પૂ મુનિગ્રી દર્ગનનિજયજી મગ 'ત્રિપુટી' નો, પાટજની પ્રત મેગરી આપનામા તથા ચોચ જરૂરી ખુનાસા આપી મારા કાર્યને સગ નનાનાગ પૂ ૫ શ્રી કાતિ વિજયજી ગણિવરગ્રીના, તથા વીજપુર જડગની પ્રત મેગરી દેવા માટે પગિજમ સેવનાગ વાખ્યાનવાચક પ્રતિ પૂ ૫ શ્રી કૈનાસ

માગન્તું મગા તમા ના આવાની ઉભા ખવડા પૂ આ
 શ્રી મનિમનસજિનો ગમ ॥ મુ ૧૨ અગ્રાદ માટે પ્રાથમિક રૂચનો,
 તથા વિવિધ સંસ્કૃતિ અથવા મુચી અંગી મદ્દ રતા ને વધત કા ॥
 નાનારાત્વ ॥ રમક અજવાની શ્રી દ્વાદશાગ્રનસ્યક જના મદા અર્તિ
 વિ રાજ્યના સપાલ પૂ મુનિશ્રી જબુનિજ્યવં મગનો
 આના પૂ ૧ ૬ ૧ ઉપકાર મનો કૃતકૃતતા અનુભવુ છુ

તથા ૧ નસના સપા ૧૩૦ મોગર મુચા-મુનામા આપ ॥
 શ્રી ૧૨ વાયમેરી-૨૦ ૧ ૧ ૧ લેન પડિન, અર્ધમા ૧૬૧ બાના
 વિજ્ઞાન માદિત્યમ ગોધક શ્રી વાનચક્રભાર્ધ
 ધર્મત્રેમની આ ૦ નોન બાના ૧૨૨ ગાધી તથા લેન માદિત્ય ॥
 વિજ્ઞાન અન્યાસી અર્ધમાગધી બાવાના
 ભૂતપૂર ૧૨૨૫૬ પ્રો હોનાના નસિન્દામ કાપડિયા(મુગત)એ
 પત્નની આ ૧ મુચી અોક પ્ર ૧૦ ૧ રાકાઓની યગ પગઓ પોતાના
 સાનિ ૨ હાના જનાગા અનુભવથી હોની મપાદનના કાર્યો સમૂહ
 કયાની શુભેચ્છા પ્રસિત કરી ૧ખવેદ ધર્મત્રેમની તથા ને ને
 મીન કોહો ૧૨ આ કાર્વમા સદાગમ આપી ધર્મત્રેમ દર્શા ૧ ૭
 ને જવાની અની મા ૨ ગોધ નેવાય છે

અતમા વાનકગણુ જળાવનાનું કે-પ્રસ્તુત સપાલ મારુ પહંદ
 વક્રુ જ છે આગર મુધી માસિક-પત્રો વિ માં છટક નેમ લખવા
 ઉપગત એ-મે અપસાહ મિવાય અતત્ર
 અતિમ દૃશ્ય અથ આનેજવાગી કે સપાદન કરવાનો આ
 ૧થમ જ પ્રવાસ છે ને ગુરુપાએ સપત
 થો છે તે જ મારે મન આનદની વાત છે બાકી કામ તો માગ
 મગ ઉભુ છે આમા ૬ કેટલો સમય થો છુ રસિકારના આવને
 કેટલો સમજી રહ્યો છુ તે ૧૫ વિદ્યા વાચકો જ સમજી રહે મા
 આ રાસમા કૃતિઓ હોય એ સ્વાભાવિક જ છે જ્યાં કંઈ મારો આ

જવાબ ક્ષતિઓ મ્હી હોવ તેની પુષ્ટિ માટે નથી ગેમી ત્રણ વાગ આખા
અથો ઉતારી-તપાસી જે કંઈ અશુદ્ધિ જણાઈ તે નથી શુદ્ધિપત્રમા
ગોલી છે તે તે સ્થગેથી સુધારી-મેઝી વામવા બનામબુ છે

હરો આ અથના અપા ન તથા અનુવાદો સવાગમુદ્ધ નાનવા

અગ્યક પ્રવલ્ન કરના છતાં છત્રધ-સુત્રબ

ઉપમહાર પ્રમાદો લીરો થોરી અપનાઓ ગુર્જર

કરી રિસાન વિચારાગા સજ્જા મદાપુ ગો-

“હુ મગુલે મજજન જન, નિરવ હા ગુણ મહી હુન્ય ધરજે :

દોષતાલા લીધામા, હુ પામરના સ્થપન ક્ષમા કરજે ॥”-

॥ ઉમ્મિતો અગિતાયે કરી નામ ॥ મુરોમ્મ મદરતબર્ગો ગુજોને મદલુ
કરી મા : અ પ પ્રવાસને સફલ જનાવવા નિનની છે

સર્વ પ્રકારે સાવધાન થઈ પ્રમુત નામનો ગુર્જર અનુવાદ કરો છે
જતા કામ દ્વાક મતિમદના કે વિપર્ણસ પેલ કરના તથાવિધ
સામગ્રીને વીધે શાસ્ત્રનિર્લ-મામાવાગી નિર્લ જે કંઈ લખાયુ
હોય તેનું ત્રિવિધ મિથ્યાદુષ્ટન દઉં છુ, અને વિવેક નિભાનો તેવા
અપ્યનો અચવી અને કૃતાર્થ કરવા વિગમિ છે

લી

વીર નિ ય ૨૪૭૭

વિ સ ૨૦૦૭

ભા.પ રાફ ૪ લુધવાર

શ્રી સવલ્નરીપર્

પુરાણપુવન-પાથીતાળા

અમલ સઘમેનક

૫ શ્રી ધમસાગરજીવજિવર ચરણોપામક

મુનિ અભયમાગર

શુદ્ધિપત્રક

પાત્ર	ક્રમ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧	૪	શ્રીસીમધર૦	॥મલ્લે॥ શ્રીસીમધર૦
૧	૭	શ્રોત્રિનેત	શ્રોત્રિનેત
૧	૧૦	નિટ દર્મ-	અટ-દર્મ-
૨	૧૮	પુડગિદિગી	પુડગિદિગી
૨	૬	પુડગિદિગી	પુડગિદિગી
૪	૨૦	શુભશુ રે	શુભશુ રે-એ દેવી
૬	૨૩	તાપી	તાપી
૭	૮	અ [૮ થી ૧૩] આગી મર્ષ છે	આ આથાઓ પા ન ૧૬૬ પગ નૃઓ
૬	૪	તાપિ	તાપિ
૮	૨૧	ગ્વલુ૦	ગ્વલુ૦
૮	૨૨	નેમે રે	નેમે રે
૬	૨૩	ગ્લો રે	રહા રે
૧૦	૧૧	ધગિ	ધગ
૧૦	૨૩	પણિ	પણ
૧૧	૧૧	એ જિન૦	એ જિન૦
૧૧	૧૨	પકમે રે	પકમ રે
૧૧	૧૮		
૧૩	૪	લોકતિક	લોકતિક
૧૬	૧૮	નિતીસ માફીઓ	નિતી સમાગીઓ
૨૦	૪	એ ક વધા	એક ક-વધા
૨૩	૧૦	દેહિ	દેહે
૨૮	૬	ચસાકુ	ચસાકુ
૨૬	૨૨	દહતે	દહતિ
૩૦	૬	ને નર ઉ૦	ને ઉ૦

પાનુ	સ્રીની	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩૪	૩	બ્રમ્હનર્મ	શ્રીમન્નર્મ
૩૪	૧૧	બાબુસગિખા	બાબુસગિખા
૩૪	૨૨	મીડા અવ	મીડા સ ૧ અવ
૩૫	૬	બાબીઈ	બાબીઈ
૩૬	૧૭	કહેઈ	કહેઈ
૩૭	૬	સીમધર	શ્રીસીમધર
૩૭	૨૩	અનિઉ	વનિઉ
૪૧	૮	લનના કદિ	લનના ઈમ કદિ
૪૧	૧૮	માગ	મેગ
૪૩	૨૦	દાવ ૩૬	૧૧ ૩૬ આગિ છત્રપતિ ગ ૧ની-એ દેસી
૪૪	૨૨	મમતા	મમતો
૪૬	૫	તે દવિ	તુ દવિ
૪૭	૧૩	મેરુ-ગતિ	મેરુગત
૪૮	૨૧	મપર્ણોત્તમ	મપર્ણોત્તમ

૧૦ ૧૨ થી ૧૭   **इति श्रीसीमधर-स्वामि-**   **इति श्रीसीमधर-स्वामि**
शोभा-तरंगे पंचम   **शोभा-तरंगे पंचम**
चरमोऽष्टासः समाप्तः ॥   **चरमोऽष्टासः समाप्तः ॥**
इति श्रीशोभातरंग-   **॥ ७ ॥ इति शोभातरंग**
संपूर्णः ॥ ७ ॥ ७ ॥ श्री ॥   **संपूर्ण ॥**
॥ ७ ॥ ७ ॥ श्री ॥ ७ ॥   **बाई रूपार्द पठनार्थ ॥**
साठानी साद्विय श्री   **पत्तने सा. मल्याणेन**
तेजपाठजीकृतम् ॥   **चित्रावितः ॥**

પાત્ર	હાટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
		॥૩॥ इति शोभानरग सपूर्ण ॥ रा रूपाई पठनार्थ ॥ पत्तने मा रह्याणेन चित्रासित ॥	॥८५॥ ॥ ५५ ॥ अत्यन्ता पुष्टि ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ इति श्रीमीमथर समाप्त ॥ इति श्रीगोमा तरग सपूर्ण ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ श्री ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ धी ॥ छ ॥ सागर सादर श्रीतेजपात्रमी कृतम् ॥
૫૨	૪	હાતિરાગા અને જગત્નાં	હાતિરાગા અને ૬ ની સમા અમરશરીરવાગા અને જગત્નાં
૫૩	૧૫	૫૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫૫	હાતિ ૫૫૫૫૫૫
૫૪	૨૩	એકમે અક્ષીય આદિ અધિક એક ચોજન	કુરુકુ અધિક એક ચોજન
૬૦	૧૮	માતા ૧૫	માતાના ૫૫
૬૧	૨૧	૮ સૌધર્મની	૮ સૌધર્મની ૫૫૫૫૫૫ ૧૧
૬૨	૧૪	અમુના	અમુના
૬૩	૫	અમુત	અમુત
૭૩	૨૦	મરણિદૂ	મરણિદૂ
૭૬	૬	પ્રાતિકાથો	પ્રાતિકાથો
૭૬	૧૮	બીજો	બીજો
૭૮	૬	પ્રાતિ	પ્રાતિ

પાત્ર	લોટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૮૪	૧૩	૧ ન ૫ ૪ શ્રી જ્યેષ્ઠ મુનિ નિગ્ધિત કથાની ખડ ૨	૧ ન ૫૩૪ શ્રી સ્તરિમકનની ગુભશીનગિકૃત ૧૮૧ મિ ખડ ૨
૮૪	૧	,	
૮૪	૨૦	કથાવલી અથઃ	શ્રી સ્તરિમકનની ગુભશીન નિગ્ધિત બદ્ધતિમા
૮૪	૨૮	,	
૮૫	૧૫	શ્રી સ્તરિમકનમા	શ્રી સ્તરિમકનની શ્રી પત્રમકિ નિગ્ધિત કથા ૧૧ નામની વૃત્તિમા

આ પત્રી પ્રેમદોષ અગત દાઈપી દેવી જના આદિની કથાન મુને
દા ૧૧મી ગેલ જુન ગદ્યવા ૧૧મી નથી મેદને આગવનુ શુદ્ધિનક
આપુ નથી

સદ્ગ્રંથોનું માહાત્મ્ય

સ ગ્રંથોનું મનન એટલે—

- આત્મ સંનતી દીપ્તિ
- જીવનસોધનનું મગધાથન
- દેવ્ય જ્ઞેય જ્ઞાન કે જ્ઞાવના રંગનું મિલન
- સાત્ત્વિક જ્ઞાન કે પુણિત-પ્રૌ-પ્રતિમાની પ્રાપ્તિપ્રતિષ્ઠા
- મુક્તિ મહિમના પાણિમદના મહોત્સવ ॥ શ્રીગણેશ

x x x x

અતર્કામીના ઉદ્ધાર ૧ તત્ત્વરૂપ
સ ગ્રંથનું નિર્દિશસન એટલે—

- આત્મમગ્નિતાપી જીવજીવતા
- આત્માન ના આત્માત્મા પ્રાપ્તિ
- શુદ્ધાત્મસ્વરૂપપ્રાપ્તિ માટેનું અભાવ ઉત્થાન
- આત્મિક તેજ પુજની જગદગતી જ્યોતિનું વિસ્ફોર્ન

x x x x

સ ગ્રંથોને વાચા નથી જતા મરણેનીના સમયે તે અપ્રય સનાદ
આપે છે તેો દાઘ ન હોવા જનાય તે કુળી જનોના
આશુ લૂએ છે

x x x x

સદ્ગ્રંથો ૬૪૩૩ સ્વરૂપ છે એનો પામે જે માંગીએ તે મગે
જતા તેથી વચિત ગદ્યેનું એ એક જોડો વિષય છે

—પાકેટ સાઈઝ તત્ત્વાથ સૂચની પ્રસ્તાવનામાથી

પરિચય

નિર્દેશ—

સીમચન્દ્રામિથોક્તાત-૧ એ નામથી પ્રસ્તુત કૃતિની નોંધ
 રૂપ મોદનના ૧ રીચ દેશાઈએ જોન ગૂજર્-વિએ (ભા ૩ ખડ ૧
 ૧ ૫૮૪)માં ૪ મ ૧૯૪૪માં નીધી ૨ માથે સાથે જાના કર્તા તર્કિક
 મેનમ્નુ નામ એમના ગ્રન્થ કૃષ્ણ છે રિપોર્ટમાં પ્રાગ્ભ ૧૭ પકિતઓ અને
 અત ૧૧ ચાગ પકિતઓ અર્થો ઉક્ત કરી એમને અતમા ૧૧મે પ્રમાણે
 ઉ નેખ કરી છે —

પાંચ ઉદાસ ૨૧-૨૨ । ૧ વિમનચ-૭ બ રીચનપુર

રિ સ ૨૦૦૫માં આ કૃતિનો નિર્દેશ અ કેસરગમ દારી ૧મ
 શામીએ (સદેશના દીપોત્તમી—જક માં આદિ-અસ્તિયુગમાં ગસતુન
 નેખમાં) કરી છે ૫૦૫ આનુ સપા ૧ કરી એને પ્રમતમાં મચ્છાનુ
 માનુ તો આગમીદ્વારકેના સાથે રેમાકા ૭ વર્ષની રોરિ મ ૧૯૮૮માં
 દીપિત બનનાગ એમના સત્તાની ૨ મુનિશ્રી અમ/સાગરને રાખે
 ૧૧ છે એમને ‘મિદ્યક’ (૧ ૧૬ અ ૧)માં આ ૬ દાન
 (મુગ) અને અ ૧૧માં આ આ ૬ ૧૧નો અનુવાદ અને બીજા એ
 ૧૫ (મુગ) એમ એ કટકે દસ ૧૫ સુધીનો ભાગ રિ સ ૨૦૦૬માં

૧ આના મોટા ભાગનુ લખાણ એ તા ૧૬મી નવિમ્બની આસપાસના
 સાપ્તાહિકમાં પૂર્ણ કર્તુ હતુ (જુઓ પૃ ૧૬) તમા અને દસમાં પરિશિષ્ટ
 મુધીના પછો તેમ જ આ પરિશિષ્ટ ની પૂર્વના લખણ બવા પછો છપાયેલા
 તા ૬-૬-૫૧ને રોજ મળતા એ બેઈ એ કોયક કમે ૧ જે ત્રણ દિવસમાં
 કરી તરત જ એ સપા ૬ ઉર મોકલાયો. કાલજનિકમ રિપે આટલે સખ
 બગ થયો

૨ આ ૫૫ ગર્ભાગ્રમનુ સ્મરણ કરાવ છે

[illegible]

ନାହିଁ । ୧୩—

આ પદાત્મક દૃષ્ટિ ॥ ત્રીજા મ ત્રાન્ધ (૬૦) માં આ દૃષ્ટિનું
 ૧મ તોભાવજી સાચું છે આ તેમ કયા પૂર્વ આ દૃષ્ટિ કાગ
 સીમ ૪ સ્વામીના ગુણાત્પાર્તન કરવાનું મમ ૧ મમ ૫ ૬ પ્રગુત
 ૪ મિત્રો ૧૧ મે મમ ૧ છે —

સગવળી મુજ આવી વ નિ, શ્રીગીમધઃ ૧૫૧ ।

જાહે શ્રીગોમાન્ડગો મનિનનુ એ સિધુરા ૧૧

આ ઉપરથી તેમ જ આ કૃતિના પ્રત્યેક ■ નામ ના અંતની પુરિષદા
વિચારતા આ કૃતિનું નામ સીમ-૧૨૩-નામિ-શોભાન૨૨૭ ઓ એમ
કૃતિત થાય છે

૧. જાણે “આત્મભાનંદ પ્રકાશ” (૩૧ ૪૮ જા ૧૧-૧૨) માં
તા ૧૫-૭-૧૧ના રોજ ચારક મદિન પ્રસિદ્ધ થયો છે.

તે '૧' સ્થાનોથી શરૂ થતી જોઈને કૃતિઓ ખરું કહી કે જે વિચારતા
પા વિશિષ્ટકૃત તરગવર્ગ (અ તત્ ૧૫લી) ઓ જોના આપાતે
ગ્યારેની તત્ ૧૫લીના એ એ નામ રહ્યે કે જે કૃતિ ૧૧ ૧૧મ ૧૧ અતમા
તરગ ૧૫ આપતો તાર એની પ્રાંત જોઈને કૃતિ ૧૧ ૧૧મ
૧૫મુ ૧૫થી માફી જોમપ્રભાગિઓ તથા દિવાકરે ૧૫મુ એની જુગા
નગાચનગિણી, ૧૫મકાગલિકૃત ઉપગલગિણી ૧૫મ
જોમપ્રેરે એની અપ્રાત્નનરગિણી, અમનચન એની અપ્રાત્ન
તત્ ૧૫મી નામ ૧૧ અમયમા ૧૧ દીપ નિ સ ૧૫૬૦મા જાનમુએ
એની તત્ ૧૫મકાગલગિણી, ઉપગલ ૧૫મકાગલ ગિણીવિગચન
તત્ ૧૫મી (અ તત્ ૧૫મગિણી) ઓ નામપ્રાંત થોડાવગચગિણી
નથાપ્રેરે ૧૫ થાથામુતતત્ ૧૫મી નામ ૧૧ એપન પ્રતિ ૧૫
નિધિ કૃતિઓના ૧૧મ ૧૧ અતમા તરગ ૧૫મ ૧૫ ૧૫ આપા
૧૫ કૃતિ ઉપધો પ્રાપ્ત કૃતિનુ નામ જોમનુ ૧૫

મળ કિતાબ—

મીમ નરનામિ-જોમાત્ ૧૧મ ૧૧ આ કૃતિ પાચ વિભાગોમા
વિનમ્ન કાર્ધ છે એમ જે શુ ક જતા વાગે ૫ તુ બની તે
ત્રણ ૧૫ વિભાગ કે અને પુષ્પિમજો જતા એમ જ ત્રણ ૧૫
પુષ્પિમમા આ પ્રતેક વિભાગને ઉ નામ કહ્યો છે ૧૫મા પ્રે પ્રથમ
ઉ નામ પૂર્ણ થાય છે ૩૬મા પૂરે દ્વિતીર ઉ નામ પૂર્ણ થતા જે
પુષ્પિ ૧૫મ છે, તેમા દ્વિતીર શરૂ ન વાપગતા મધ્ય શરૂ
૧૫મી કે એની રીતે અતમા—૧ ૫૦મા 'નૃતી' ૧૫ ૧૫ અમ
૧૫મ ૧૫મી છે આમ અર્ધ ૧૫ ઉ નામોએ અનુક્રમે ૧૫મ, મધ્ય
અને અમ તરફ ૧૫ નેષ છે ;

સપુણ કૃતિ ૪૩ ૧૫મા ગ્યાદ છે એમા ઉ નામની ૧૫મી
અમ્મ અનુક્રમે ૧૫ ૧૨ અને ૧૫ છે

પરિભાષા—

સપાકે આ કૃતિના સર્ગોના અર્થ ૧૧ દાયપોથીઓગો ઉપરોગ
કરો છે એ મેખાથી ગોકેમા અથામ નથી આ દાયપોથીઓગો ભેતી
આનું પરિભાષા આસરે રસાકાળમે પોતક જોટુ જાણાય છે

પુષ્પિકા—

નરેષ ઉત્તમને અતે જે પુષ્પિકા છે તે રેખા રવ્યમ રાગ
ભેતી છે ઉદ્યોગ ૨ પ્રથમ ઉત્તમની પુષ્પિકા અર્થે ગદ્ય કરે છે

“દતિ શ્રીસીમન્ધરસ્વામિશોભાતરમે પચમપથમોહાસ
સમાપ્ત” — પૃ ૧૮

આમ જે પચમ' રાગ વપરો છે તેમાં ગા અર્થે છે એ
નમ સદગ ઉદ્યોગ છે પચમ એ સમ્પત રાગના પિયે મજાના
અર્થે કોશમા જાણાય છે —

(૧) પાચમો (૨) ચણ (૩) સુલ તેજરી (૪) રાગસપ્તકમાનો
પાચમા રાગ (૫) એક ગાનુ નામ અને (૬) સભોગ

ગુજગાનીમા રવ્યમથી પાચમી-નિવા વગેરે લોકોની જાતનું—
વર્ણનું મળ્યાણુ એવો અથ રાગ કરાય છે

વિગેષમા કોકિની પચમાર રાગ કહે છે

અર પચમ' રાગો સુર અર્થે માલમક એમે નીચા જાય
તો અનુગત જણાય છે આથી એકમે કરવા કરવા દુ પ્રેગર્થ છે

૧ ત્રીજી દાયપોથી તો મૂળ કૃતિ ઉપાગ બાદ મળી છે જુઓ પૃ ૫૫
(પરિશિષ્ટ ૧૦)

૨ ત્રીજી દાયપોથી પ્રમાણે તો ૧૧ રાગનું જુઓ પૃ ૫૬
(પરિશિષ્ટ ૧૦)

પ્રથમને જ તે 'અપ્રથમ' એવો શુદ્ધ દ્વો અને અર્થો તે ૧ ૬
યનાં અવગ્રહનું ચિહ્ન દાષપાથીના કોષરે નદિ આપ્યું હોય એમ હોય
તો ૫૫ એવી કદી વિગત અર્થ અપાતો ૧૫૧

મીઠું કરના એ ગુરુ છે કે દાષોથીમાં અમુક અર્થ નમ મા
અપા હોય તો અને માર્થ મીઠું મુખ્ય છે આ દૃષ્ટિએ વિચારતા
'પ્રથમને' અને 'અપ્રથમ' એ પરી અવગ્રહ રાષ છે એમ માનવ ૧૨
અને મુશ્કેલી મર્થ અપાતો નાકા રહે છે 'મીઠું' અને 'ખાતું' એ જ
અર્થનાના વસ્તુ ધાતુ પછી 'વસ્તુ' ના નો ખરો, પણ એવી શુ ?

કવિના આવા વિવિધ વસ્તુમાંથી મદ્ય વિશ્વરો એક મા
તો આ કૃતિ છે કરતો દાષે અપારેની દાષોથી કે એવો પ્રથમ મ
જે કોઈએ તૈવા કો હોય તો તે મેળવવા પ્રવાસ થવા પટે એવી
મિષિમગતો તો હોય નથી એ વાતો નિર્ણય થઈ શકે મને નમ
અપારે તો આ કોઈક અપાતો તો ગહે છે

વિષય—

તીર્થકર આદિ પાત્ર પગે કીર્તી તેમ જ સગવડની હોતી
પ્રજ્ઞામ કી કવિ અભિધિયનો નિર્દેશ કરે છે અર્થો જે તીર્થકરો
વેળી 'કીર્તિમાતા' એવું વિગેળજ રાખતું છે તે તો જમા
તીર્થકરો અને પટે તેમ છે, જગત્ત્વ-કેતકી-કવિ એ નાનાંક
રિગ્દમ્ જાણ છે, કાળજી કે ભાગવત્ત્વ ની વર્તમાન એલીસીના
મમતા તીર્થકરો પર્ણ એકમનો નથી પદ્મપદ્મરવામી અને
વાસુપૂજ્ય-વામી એ જે ગતા વર્ણના છે અદ્રમલઅવામી અને
મુરિધિનાથ સ્વેત જે મહિનાથ અને પાર્થનાથ નીવ છે, મુનિમુનન
રવામી અને નેમિનાથ સ્વામ છે, અને જાકાના સોળ તીર્થકરો
તેમ જ વીસ વિદ્યમાજી તીર્થકરોનો વર્ણ સુવર્ણ જેવા

કામગરો દ્રવી ૧ કથાની આધાર તા અને પ્રતિષ્ઠિ—

કરિએ પોતા ૧૧ કામગરોથી કામગરો ૨૧ કથા ઉપરથી કાની
નથી જાણી એમ ૧૧ કુમરતા અનુભવ જો ૨૦ થી છે જગી કેમ? આ
કથા મળશેખરગિત સરૂત અપૂ નામે કુનવયમાનામા
આને ૧૧ની ૩ અને આ અપૂત મૂળ તે ૧૧ ૮૩૫મા સ્થિતિયિદ્ધ
મુગિ ઉર્ ૧૨ થોતનમગિએ જલજુ મગદ્દી (જેન માદાગણી)મા ૨૨ની
કુનવયમાના છે એમની પૂર્વ આ કુચા પ્રાપ્તિએ આપી હોત તે
તે જાણવામા નથી ગુરુગની સાદિતની નિષ્કિએ વિચાર કરી જ તે
પ્રગુત કૃતિથી પ્રાચીન એવી પ્રાપ્ત ગુરુગની કૃતિ જાણી ૧થી
જેમા આ કથાને સ્થાન અપાયુ હોત આ મોજોમા કરિ આ
કથા અપ્રસિદ્ધ કહે છે તે સમુચિત છે એમના પડી થોના
મોષ કરિએ આ કથા અપાવી હોત તમ જાણાતુ નથી ગમે તેમ
પણ આ પ્રગુત કૃતિથી આ કથા વધારે જાણીની મનશે જો નિર્ધાર
૧૧મત છે આ એ માટે સપા ૨ અખિનકનો પાત્ર છે

કુનવયમાતા (મ) સાથે પ્રગુત કૃતિનું સંબંધ—

સીમ ૧૨૨નામિશોભાતરગ નામથી આ પ્રગુત કૃતિમાના
૨૫મ ૮ નાસો તેમજ એના અગ્ર ઉપાસની ૧૧ ૪૦-૪૨ને જાણુ
ઉપર મળીએ તે આ કૃતિના અગ્રિય ભાગ (મખ અને અગ્ર
ઉપાસ)માની વિવિધ જાનતો કુનવયમાના(મ)મા નગરે પડે છે

કામગરોનું પૂર્વ જાણુ નામ મોદ ત છે એના આ જાણની
કથા આ જાને કૃતિમા છે જે ૬ કમમા કેનોક ફેફા છે

પ્રગુત કૃતિ ૧૧ ઉપર ૧૧મા સરૂઆતમા અન્ન
સાથે એનો મોદ ૧૧ ને ૩ જાણે કુનવય

૧ આ કથા ગુરુર જાણાવામા મા ૨૨રે અપા
કા ૧ જાણ ૨૧ ૧૨૪૪ છે (જુઓ પૃ ૧૨૪૪)

કોઈ માન માના આ વાળ પ્રે ચાગા જાતો અરનાગરૂપ જ દોષ
તેમ ચક્રોમ માનખટ માસાતિ આ લોખંડની દખાત રૂપરૂપે
અપારેની કે

પ્ર ગુન દિમા દોમાગે તના રૂપ જ બાર ખામ કડીને વર્ણવારા
છે જનાગે કુરનયમાનામા પાચેનું રર્જા છે

દાનોચન (૬૭) ગો ૧ અધિકાર કુરનયમાના (પ્રતાવ ૩ ૫૪
૧૨૨-૧૨૩)મા વિગતા થી અસાર છે જનાર આવી જતીસમી ૧૧મા
ગો સામા મચન કે

કુરનયમાના (પ્રતાવ ૫ ૧૪ ૨૨૫)મા લ માધ્ય ધિંકુમનીની
શારીરિક સપતિના આવી અપારેન રવર્ચન માથે મજે છે કે

પ્ર ગુન તિમાના જે કેનક વિધાગો ૮૧૪ દિષ્ટિએ વિચારાગે
ચિત્ત જણાવ તેના કે તેનું સમર્ચન કુરનયમાના જોતા મળી ગહે છે

આ ૮૫૪થી ગેમ અનુમતાવ કુરનયમાનાને સામે ગળી
પ્રસ્તુત કૃતિ યાગાઈ રશે આ જામગે તના અધિકાર ૧૧ ગુનાં
સગળી ગમવા માટે સીમ નરનામી અને મહાવીરનામી વિ
કેટીક બાતો મેમનઈ દશે

અનાતર કથાઓ અને દખાતો—

પ્રમગવશાત્ અંચે કેટલી કથાઓનો વિદેશ કથો છે તેમ
નાગગાગુ દષ્ટાત ૧૧૨૬ મેમ કળા વધારે જાનીન એવી કોઈ કૃતિ
મ પૂતવા વર્ણવારેનું રાગાન મને મુકુતુ નથી ૧૧૩૧ જોને મગતુ પ

૧ આ મિત્રાની રૂપરૂપા પરિચિત્ત ૪ (૫ ૨૪-૨૫)મા આનેખારેન

૨ રિગેર માટે જુઓ ૫ ૧૧૭નું દિપ્પલ

૩ વિશેષ માટે જુઓ ૫ ૧૩૧ ૧૩૧ ને ૧૪૨ના દિ પલ્લ

૪ આની રૂપરૂપા માટે ચોટુ પરિચિત્ત જુઓ

વિ મ ૮૧મા જ્ઞાનિદ્યુગ્નિના હાત એવાનિગા પૂર્વક ગ્યાનેની
ધર્મોત્તરભાષાના(૬ ૧૮૧)મા થા । કદાચ આથી જાગવ કે આ
દિસા ૧ આ દહાત ગમગ અગિયાર મેમ જોટનુ તો નાનીન મગાર

વિ સ ૮૮૯મા ગિ ગ આચારી હુગિયો એવા મુહુત
ધ્યામેશમા ૧૬મા રિધદરી-ધ્યામા ૫ ૧૫૨મા ઉત્તરાર્ધ તો
જિ મુજ ૧ જ કે પગતુ પૂનાર્ધ બિત તવાથી એ ૨ તોધ ધુ —
“નીયમાન સ્વ(સુ?)પર્ણેન, નાગ પન્થુરિરત્રયીત્ ॥”

આ બુદ્ધત્ત્વકથામેળના કે રમોત્તરભાષાના સપા કે આ
જ્ઞાત રિરે કથા વિગેર પ્રમસ પામો નથી-એના ઉત્તર કથુ ટિપ્પણ
પથુ કથુ નથી આથી આ સનધમા ૨ થા, કે કપીશ

વિશ્વસાદિત્યની એમ અધ્યાનાપાત કૃતિરૂપ અને કુતિરા રિના કદા રાગના
ભાગરૂપ ૧૫ અત નની ચના ઇ સ ૧૦૦થી ઇ સ ૫૦૦ મા ગાગામા
થઈ કોએમ મના ૧ આ કૃતિ આજે મુગ સ્વરૂપે જળવાઈ ની નથી
પગતુ જોતી મૌનિક કે અર્જુનિ પાડપ તાઓ મગે છે એમહેવબે
ગુણાત્મકત્વ સ્વરૂપે મુગ મિહુકદુનો સક્ષે । કૃતિ કથાસન્નિસાગરની
યોગના કાશીગર્ભા અગિયારમા એમમા કૃતિ છે એમાના સન્નિસા
વળખા કથાક ૮૪થી ૧૪૦મા પથત નની કથાઓ જોવાય છે

આ કથાસન્નિ સાનગુ સપાદન પડિત દુગાપ્રસા અને કાશીનાથ
પાનુગ પગે કથુ છે એ ૧૧ મોથી આરુતિ મુગથી ઇ સ ૧-૩૦મા
બહાર પડી છે એમાં ૫ ૩૨૦મા ગરુડ અને નાગની કથા છે તે જ
અન પ્રગુત હોય એમ જણાય છે કથામરિત્તગારો ટોની અને

૧ આ જાતની કૃતિના જગતમંત્રી ૬૦ બાષાગામા-૧ જાતની જગતમંત્ર
૪૫ જાતમા બસો કરતા એ વધારે સખ્યામા અનુવાદો અને રૂપાતરો થયા ૧

૨ આનો પરિચય ને પાછય (પ્રાકૃત) બાષાઓ અને માહિત્ય
નામના માગ પુસ્તક (૫ ૧૯૨-૧૯૫)ના આપાત હ

પૈ ઝર અમેશમા અનુતા દા ૨ એમા—Occan of storages
 ૮'ની કયા ૧ે મા ૬૧૧૧ ૭ એ ૧૧ ૨૧૦૭ ૧ અર્ધો આપુ છુ

ક્રાંતિ એમ નામ જરૂર નાગરિક મંત્રી એ તારે એ મો માનવ
રૂપ ધારણ કર્યું એ દર્શી હિંદુ આત્મી જીવન મુખ્ય ધોરણ
લાગે એ મુશ્કેલી વેતન તરફ મંત્રી સાચી દુરંદાસ માટેની નવી
દની, આ એ નામ સનાતાનના નામની એ મેં બાંધેલો દોર

એક વેળા મેં અગ્નિશક્તિને માં પૂજા કે ગજા તમે મોં દાર્શી કેરી રીતે પૂજા પાગા હો અંતે તમે ૧૧ ઝાં નામે ત્યાં ૧ આખો, પરંતુ શિવજીએ ખૂબ આગ્રહ કરા અન્ને તુ ૧૮૦ કરીશ ૧દિ મોંવા વચન ઉચ્ચારી જેજે મરી વાત કરી દીરી કે ૬ ૧૧મ ધુ અંતે ૦૨૩ના જન્મથી નામોં અંતે આ ૧૬

જાણીએ આ વાત જાણી ન ગયી ૧૭, તો આનંદીમા
૧૮ વાત કદી દોની

આ તરફ જરૂર નામો મોઢરા લાગે એવો માનવ રૂ. ધાગ્ય ક્યું
એ મોઢતો મોઢતો આ કુની પામે આ રો અને મોઢતો હુ તારી
ધુની ધેર ગરીશ આ એ મ. વેનન આપીશ

કુ. તી—અમારે વેતન બે કંઈ પડ્યા નથી

ਬਾਗ਼—ਕੌਮ ਕੌਮ ?

તી—આં એક નામ મને છે એ ચામતે મજાના પચમે
દાથી આવે છે

ગરુડ મમ્મત બોલે કે ને નામની ? ગામ કુદુ હુ તે જ આ છે
 જે અતિથિ તરીકે મણિકાના વગમા રહ્યો છે નામને કહે મામા મરેનો એમ
 નોનો એમને જે તમ જ પોતાની જાત પ્રગટ કરી આ નામને
 માગીને એ આપ બોલે

આ કથા ૥ અતમા એવો ઉ નેપ છે કે કાલા પુરુષે સ્ત્રી ગુપ્ત
વાત નિમકાયપણે કરી કહેલી નહિ

આમ કરી ફરીથી પાછા ડોઝામુખ મુગ્ધ-કથા કહેવા માઠી

બારા—

પ્રમુત કૃતિ ઈમુખ્યતના મુગ્ધગતી ગિગમા અો તે પણ વિક્રમી
સતગમી સદીની બૂલી મુગ્ધગતીમા ગ્યાદ છે મુગ્ધગતી ગિગ એ
અપખસા ૥ પુત્રી કે, અો અપખસા એ 'પાદર (સ નાકૃત)ની
પુત્રી છે મેટને મુગ્ધગતીમા પાદર રાખે વિગત નજર પડે એ
ગ્યાભાવિ છે તેમા પણ આ કૃતિના પ્રગેતા જો. હોવાથી એતુ
પ્રમાણ અધિક જવાપ છે કમકે જો કે જોતો સમૃદ્ધ અને પાદર
એ ઉમર કાસાનુ મો ન માનનાગ અો વધાગનાગ છે તો પણ એમના
દૈનિમિક ક્રિયામકની કાપા મોટે ભાગે 'પાદર છે એટલે એને અગેતા
ચમ્દો-ખાસ કરી 'પાગિભારિક ચમ્દો' ગેમા તરી આવે કે

૧ ૧ મદને નિ (૫ ૩૪૦) વીને ગ્યાને વ નિ (૫ ૨)
જેમ મે અર્થમા ગિમ (૬ ૩) મેની જગાએ મિ (૬ ૧૮)
મતવાદિ પ્રોગો છે એ તો કીક પગ ૬ ઉમા 'તમારી એ અર્થમા
ગુમ્દરી એતુ રૂપ વપગાય છે એ ગોધપાત્ર જણાય છે કેટલાક જૈન
તેમજ અજૈન અચારોએ ચો, ચી જેવા પ્રત્યયોો ઉપયોગ કર્યો કે
આ બાગત મે મારા કોક લેખમા વિચારી છે એમા જે ઉત્તેજો છે

૩ આ નર વાલ્મીકી સનો મિત્ર અને મત્રી થાય છે

૪ આમ કહેવાય કરલ ના છે કે ગ્યાણીસમી દાન મપૂર્ણતથા સમૃદ્ધ
ભારામા છે આ ઉપરથી કરિનુ સમૃદ્ધ બાપા ઉપર કેવુ પ્રશુત્વ છે તે
જાણા મગે છે

૫ જુઓ પતિસિદ્ધ દ નામે 'કડિન-સમ્પદ-કોસ' અત કાજા અને મોટા નક્કરે
છપારવા સમ્પદો

૬ 'જૈન કૃતિઓમા ચો વી ચુ ને ચે પ્રત્યયોનો પ્રયોગ એ જાણથી
આ મોટો લેખ જે સ પ્ર (૫ ૧૨ અ ૮)મા છપાયે છે

તેમાં અર્થાત્મી જ્ઞાન-અનુકૂલ મહાત્મી જિનજ્ઞાનની વિશ્વનિખિત
ઠહી કહી ૯ ઉમેરું છું

“વીરપણુ તે જ્ઞાનમહાત્મો જ્ઞાપ્યુ તુમજી વાણે ૨” ૬

૫ ૪૧મા માગ એ અથમા મોગ ૧ ૧૬મા દવા અર્થ
૫ ૪મા ઉસથી એવા પ્રસંગો છે વિગેરમા અનેક અર્થો રાખે એવે
જાનુવા જોવાનું છે જેમકે જુષભ (૫ ૭) તિહક (૫ ૮) ગ્લ
(૧ ૬) મિત્ર, જાતે નગ (૧ ૧૧) મન (૧ ૧૨) પુત્ર
(૫ ૧૭) દુર્જિન, સમવસગ્ધ કૌતુક દૃષ્ટાંત અર્થે ગાય
(૧ ૧૧) વગેરે બનેલા શબ્દો ૧ ૪૬મા અર્થે લેવામાં
૧ ની સાતિ શબ્દો ૧ ૪૨મા વચગેરે છે

છદ—

ત્રેવીસમી ૧૧૧ ૬૧ અથાત્ દોહરો એ ૭ મા અર્થારેની છે
આગીસમી ૧૧૧ની ઉપાત્ત્ય પશ્ચિમા અપમાનાતો ઉ નેખ છે એ એ
જ ૭ મા આ ૧૧૧ની અર્થના દગાઈ છે અપમાનાતે રુદ્ધમવતી
તેમ જ રૂપવતી’ રજ ખેડે છે આ સમવસગ્ધ સ અક્ષરો હોય છે
એનું નક્ષત્ર “સ્મવતી સા ચત્ર મમસા” છે આમ આ
૭૬મા મ, મ અને સ એ ત્રણ અક્ષરો અને છે ને અક્ષર ગુરુ છે

૧ અતઃકાર—

સીમ નરેનાભિયોઆતરેજ અતઃકારના અનકારો પડે જાનકૃત
ઉ પ્રત્યે પશ્ચિમ એની પછીની પશ્ચિમ સાથે અત્પ્રાસથી અગ્નિ છે
અનુપ્રાસ છતાં અન્ય તથા સ્વ ૧૧૧ છે અર્થાતઃકાર તરીકે
વિવિધ અનકારો નજરે પડે છે એમાં ૫ ૪ ૫ ૧૦-૧૧ ગેરેમ

૧ દ્વિતીય પરિચય (૫ ૧૩)મા અનકારથી અનકૃત ટેલીક પશ્ચિમ
ઉપર કાઢે છે પર જેને અર્થે અનકારનો નામનિર્દેશ નથી તે હોય
તે આ પરિચયની ઉપરોક્તિના ને ચોલામાં રજી થાત

નગર પડે તો ઉત્પ્રેક્ષા' અનકાર ૧૧મી તાલમા માત્રે કાળે ખીને
 કે આ રિચાગતા નાદપતિગમ્ય ત ગડકનહુ થા આવે કે આ
 રમદામ રમાં ઉત્પ્રેક્ષા અનકારની રેનમડેન ■

૧૧મીને વિરોધાગમ અનકારથી વિગણિત કેવીશ્યુ (મ વીન્-
 સ્ટુનિ) ગમી છે અને જિનુપતિએ મ મા ઈન્કરબન્ધુતિ ગમી
 કે આ 'વિરોધાગમ અનકાર' તાન ૩૪ની નિમ્નવિગણિત પકિતમા
 દિગોચર થાય છે —

“વિવરયુતા છિદ્ર વિના કે, દુષ્કૃત પલ્લુ મુખપાર ।
 મત્તમલ્લ દોષાકર નહી, એહી અચન્નિ સાર ॥ ૧૧ ॥
 અપવર્ગ નાપિ ઈશ્વરો રે, જુ પવર્ગ પન્નિવાર ।
 તે આપિ મીમધરો કે, નિર્દન નાપિ હાર ॥ ૧૨ ॥”

આ ઉગત અનકાર ॥ વિશિષ્ટ નમ્ ॥ તરીકે ૬ કેટલીક પકિતની
 ગોત્ર વડે છુ —

“ x x x x, છત્તહડ રહિઓ તાણી ।
 એહી પાણી દાર-કર્મ નિહા આણીધએ ॥’ (દા ૨, ગા ૨)
 “માર્ધ-આશુર માજિયુ નવિ ઠગિઉ નનાનુ મગ રે (દા ૩, ગા ૨)

૨ આ રિતે મે કેટલોક વક્તવ્ય ‘પાઈય (પ્રાકૃત) બારાઓ અને
 સામિત્ય’ નામની મારી કૃતિમા રજૂ થયું છે જ્યાં પૃ ૧ ૧૧, ૧૬, ૪૬
 ૪૭ ૧૨૪, ૧૩૧ અને ૧૩૩-૧૩૪

૩ ને સપાદિત કરેલ જયમત-વારિણા અને વી સ્તુતિપુનરુપકૃતિ
 કલાપ મયમા (૩૦ પદની) આ સ્તુતિ મ ગવ-વૃન્નિ અને મે તૈયાર કરેલ
 મુન્નરાની શબ્દાર્થ પદાર્થ અને સ્વર્ગીકરણ સહિત અપાઈ છે

૪ અન્નામગ-કલ્યાણમદિર-નમિબિજુ-સ્તોત્રપદ્યમ્ નામના મે સપાદિત
 કરેલ મયમા પાંચમા પરિશિષ્ટ તરીકે (૩૪ પદની) આ સ્તુતિ ॥ અવચૂન્નિ
 સહિત છપાવી છે જ્યાં પૃ ૨૫૭-૨૬૩

“તુમ્હુ ગીતવતા તમ કે વિધિઈ મનિ ધરી ર ।
ચદ-મુરકુ કુકડી, પન્થેરિ કરી રે ॥” (લા ૯, ગા ૧૦)

“અદ્ર-નિમણીઈ મરી, માતા મુખ ઘડિઉ રે ।
માનુ અન્યથા મુખથી, આગુ ડિમ પડિઉ રે ॥” (લા ૯, ગા ૨૪)

અતમા ૧ જ સાખરિજમગિના મને પૂર્ણદરમગિના સિત્ત અો
૨૧ અગુ રિત્તના મને દેમચ મુગિ ૥ સિ । ૧મચ મુગિએ જે
વિવિધ દ્વાનિશકઓ ગયી જ તે રાજી રિત્તનિતિનું કું અો
જણાઉ ૩ -

- ૧ ૧-અપાનુનિ-દ્વાનિશક
- ૨ અર્ધાંત ન્યામ-
- ૩ ઉપમાગણિતજનસ્તુતિ-
- ૪ મ્હાતગર્ભસ્તુતિ-દ્વાનિશક
- ૫ પ્રસાદ
- ૬ બનિતિરે
- ૭ ભક્તિનિશક-દ્વાનિશક

મમસ્થા—

૩ ૨૦ મા રીચે મુજ ૧ ૥ કરી સમસ્થા અને તેો ઉત્તર ગજૂ કરે છે -

“પ્રજ્ઞ રમુદાદિ ડેની કરિ, રામચ દ્રિ નેત્ર સીત રે ।
મોંચી-આ અદ્રદ્ર દિખના, ઉત્તર દિ મુગલીન રા ॥” (લા ૧૭ ગા ૧૫)

૧ આ તમામ દ્વાનિશકો જન-જોગસ દોષ(મા ૧)મા છે ॥
૧૯૨૨મા પ્રસિદ્ધ થયેલી છે અને તે ગુજરાતી અનુવાદ કરી છે તે અત્યારે
તો અમુદિત છે

૨ આદિ રા થીઅક-પદ્ધતી ૬૨-૫ ૧ની નેત્ર પદ્ધતી કત્યાદિ અમિત્રેત હરો

‘કાતક’ નામના મુનિવરો અને આર્ય-રક્ષિતશ્રી—

૧. ૧૭મા ગ્રંથે મુજબ રાત્રિ છે તો ઉંચીનેલા મુનિ આર્ય રક્ષિત અને નિઃશસ્ત્ર ગણ્યા. જે નજી પામતો વિશે ૮૧૬ ૬૬૫ જેવું જણાય છે —

“લાવિકસૂરિ આર્ય-રક્ષિત પ્રિત જન તુમ્હ પ્રમાદોછ ।
નિગોદતાપી વિન્તા અપૂર્વ, કુણ ન કરિ જે અશુ વાનેછ ॥”
—દા ૧૬, ગા ૭

કાવિમુનિ નહિ પણ કાવ્યમુનિ એમ લોકોને હવે કાવ્ય શબ્દો અથવા કાવ્ય સ્થાન એટલે કે કાવ્યો થાય છે. કાવ્ય નામના અને મુનિવરો થયા છે તેમા આનંદસયી મુનિજી (જા ૧ પા ૪૮૫)મા તત્ત્વ મળતી સમક્ષ વચના ફળના કથનની જે રીત આવે છે તેમાં મધ્ય કાવ્ય સાથે છે આ સૂત્રો મમર નીચસર ૩૦૦થી ૭૭ સુધીના છે એમ મનાય છે.

૪૮૦ પામે નિગોદનું વર્ણન લાવ્યું છે. હવે હવે ગો વાત ‘ધેરાવલી’મા હતી છે એમ જે પ્રમથરાનાયન (પ ૨)મા ઉલ્લેખ છે એ કાન્ત જણાય છે. ધેરાવલી બે કાવ્યોની નેત્ર તો એ રાત્ર મધ્યેમે આ સૂત્ર ઉપરથી જ કાવ્યમુનિ તરીકે એમ લાગે છે. પણ ઉત્તરજયણની નિશ્ચયિતા (પા ૧૨૦) પ્રમાણે તો આ ગાન જે કાવ્યમુનિને અંગે બન્યો છે તેઓ ધીરમવત્ ૪૫૩ની આમપાસમા થોડા છે આ ઉપરાંત બીજા પણ એ કાવ્યમુનિ થયા છે એમની સાથે નીચેની પાસ થટનાઓ સમઘ ધરાવે છે —

(૧) આદ્યવિધ પામેથી નિમિત્તન પૂન

(૨) અનુભોતુ નિમાણ

૧. ૧૭મા ગ્રંથે મુજબ રાત્રિ છે તો ઉંચીનેલા મુનિ આર્ય રક્ષિત અને નિઃશસ્ત્ર ગણ્યા. જે નજી પામતો વિશે ૮૧૬ ૬૬૫ જેવું જણાય છે —

(૨) ગર્ભિણી ૧ ગર્ભનો ઉચ્છેદ

(૪) ભાગવા મુ પાચમે જે સવત્તરી થતી હતી તેો ૧૨ે
ચોથે ૬ વાર ૧ પરિવર્તન

(૫) અનિર્ણિત દિવસનો ત્યાગ ૧

અભિમાનગણે ૬ (ભા ૩ ૧૧ ૪' ૦ માર્ગજ્ઞ શાસ્ત્ર)મા આ
પેટી છે ૧ જુ વ ૧૧ તેમજ ૧૦ સાધો પ્રમગ એમ ચાગ
ખાનતો ૨એજ ૧૧ મા કાચારીને નામે ગળૂ કાઈ છે મતાતર તરીકે
એમનો મતામમન વીગસવત્ ૩૩૬ (વિ સ પૂર્વે ૧૩૮) નિર્દેશી
એમને પગલાના(મજાપના)મનના કર્તા કલા છે પટી મતાતર
તરીકે વીગસવત્ ૮૮ મા મયમી ચોથરૂપ પરિવર્તનનો અને વી
સવત્ ૮૧૩મા કોઈ કોનમચાર્ય થયો છે ૧૫ છે

અર્થાત્ જે ઉમરીશ કે અક્ષિન મરુમા પણ એક મનકસુતિ થયા છે
૬૦ એમના સતાની ૧ ભાગદેવસુતિએ વિ સ ૧૪૧૨મા પાર્શ્વનાથચરિત્ર
૨૨યુ છે

પુત્રનખાના કર્તાનુ નામ શ્યામાચાર્ય છે અને શ્યામ એ
કાનકનો પરાન છે ગોદને આ દિગે શ્યામાચાર્યનો કાનકસુતિ તરીકે
નિર્દેશ થઈ શકે

શુભવિગ્રમણિકાગ સમૃદ્ધીત અને પ્રત્યોત્તરસ્તનાકર એવા અપર
નામથી નિમૂષિત સેનપ્રત્યેના નીચી ૮નાસના ૭૬૦મા પ્રશ્નમાં નીચે
મુજ ૧૧૧ બાંતો છે -

નિર્માનખિન જાયામા જમનુ ચરિત્ર જણાવાયુ છે એ કાનિ(લ)ક
મુતિ વીગસવત્ ૧૫૨માં થયા અને એએ પહેલા કાનિમચાર્ય થયા

૧ જુએ પ્રભાવકચરિત્રને અંગેના પ્રબધપર્ષોનોચન (૫ ૨૩)

૨ પા ૧મની ચોથ કરવાની જાણતમા પ્રભાવકચરિત્રના ઉદ્દેશનુ
સમર્થન આપેલ છે

૩ ચાતુ પ્રત તરીકે આ ૪૩૬ મો છે

“ત્રિમ રાત્રણ પળ, તુરમિણીદલસસ ફાલ્ગિઅજ્ઞેણ ।
અતિ અ સરીર ચક્ષ, ન ચ મળિઅમદ્દમ્મસલુત્ત ॥ ૧ ॥”
તથા-૧

“પદમાણુઓગમસી, જિણચલિદસારચરિયપુત્તવમરે ।
કાગ્ગમૂરી પદ્ધુય, છોગણુઓગે તિમિત્ત ચ ॥”

અર્થમહત્તરી ગાથા ૧૮૮ મુજબ પ્રથમાનુષંગ ॥ કર્તા તે ત્રિમ
મનકમ્મિ છે એઓ વીગમવત્ ૩૩૫મા થયા

વીગમવત્ ૪૧૩મા ગા ‘ભિન્નો’ ઉચ્છેડે ડગ્ગાર ત્રિમ કાનકમ્મિ છે
વીગમવત્ ૫૮૪ મા આરંભિતમ્મિઓ રોકે પૂરેના તિગોદો અતિ
મો કલો આ સુગિને રોકે ‘કામચાર્ય’ નામ ગાપ્પુ આ ચોથા
મનકમ્મિ છે

દીનાલિયાકથ (દીપાતિમકથ), સમૂત કાલિમચાર્યકથા,
ગાહરિરિરિનિશ્ચય સમૂતિદિ (આહરિરિ) વિચાનામૂતરામહ,
ભાલેસરમાદુ મવિ-વૃત્તિ ઇલાલિ મથો નમાલો વીગમવત્ ૬૬૩મા
પથમ ॥ પદ્મપણ્ડરી ચોથમા લાવનાગ પાંચમા કાનકમ્મિ થયા

આમ પાંચ મનકમ્મિ થયા તે વાત સત્ય છે કે કેમ ? આજો
રહતર મેનપ્રદેશમા એવો આજો છે કે ‘આ વાત આમી લાગે છે
પણ તો તિજીવ તો તે તે મથો જોના ગાદ ૪૪ જણી શમન ૨

મેનપ્રદેશત આ અધિકાર તિચાગતા જણી છે કે રેદનાને મને
ગાઈ એક કાવકમ્મિનુ મૂળનામ અર્થનિશ્ચિત છે આ સીમરે અર્થમિ
ગોલાલરગના કર્તા આ મતો અનુસરે છે ૩

-
- ૧ અર્થમહત્તરી મુલિ પ્રતમા “પદમાણુઓગે કામી” પા ૭
૨ ઉત્તર આપનાર વિજયસેનમ્મિ છે
૩ આને અર્થે કેટલીક જાણતો પૃ ૮૩-૮૪ થી દિપવન્ના અપા ૭
પામ્ એ પૂર્વ મારુ લખાણ નેચાર થોરુ છે

- (૧) માર્ગિયો ઉત્તર
- (૨) ચોથી મવમરી
- (૩) અરિહત સિંધોનો તામ
- (૪) નિર્મલો ગાખ્યા
- (૫) હાલે કંકુતુ યસનુ ફા

પદની એ સાત એક દાનમુગિના નામ પર અને જાતીની ત્રણ
માનો જીવન દાનમુગિના નામે ગુરુ કગલ હાથ એમ વાને કે
કેની માત્ર નોન દાનમુગિ સારે અમલ ધરાવે હ એમ રેહાનુ
માનવુ કે જે અમે તેમ ફા પરવુ નિર્મલો ગાખ્યા તરફ ગુરુદીપ
દાનમુગિ અને આનંદગાની મુરિયુ વમેરમા અર્ધાનુક્રમ
નામ રાસારેન છે એટલે એ ઉપરથી આર્થગણિતમુગિ દાનમુગિ કેવુ
અન્ય નામ ફાવાનો અને એ ઈન્દ્ર દાગ અપાવમે કે જે અમલ
કરી હશે આ ઉપરથી અનુમતી પ્રમુખ ફાત્ર ૧ ૧૩મા
દાનમુગિ માર્ગદર્શિત એમ કહ્યાયુ છે તેનું કારણ કે નિર્મલો

અથવા મતના ગુણધર્મસરિના ઉપરથી દાનમુગિ નામ
ગુરુ (હુર્નિમાનસગિ) જે અલસ સ્થિતિ એ જેના થીક
જાણ્યોનો સમય કે આ રહર-૧મા યાદ દાનમુગિની નીચે
મુજબ ગીત કે -

(૧) દાનકાર્યાર્થ એમતુ મીજ દાન દાનમુગિ કે વીગસવત
૩૩ માં એઓ યા

(૨) દાનકાર્યાર્થ એમતુ વીગસવત ૧૪ માં (નર્મલો ઉત્તર
કરી) સગવતી આ તીરે પાછી મેઘી

(૩) દાનકાર્યાર્થ વીગસવત ૧૦૦ સિદ્ધમેન વાકર
વીગસવત ૭૨ માં રાક વડે મુર્નિદાસ આ ગાથા

(૪) દાનકાર્યાર્થ વીગસવત ૮ માં આ મુગિએ
(સમમરી) કરી

(૧) દેહાવમત્યાઈ 'નુ મા ડિ' ત્રીજા ના પ એ આ રૂઢિ જરા
અને પાતાના દેહ માં જેમા ત્યા દેશ પા નમ્મલ ન મો વા

આમ આવી પાત્ર કા દેહાવાય માં ગોધ છે આના બાવીસમર
નીમ કાનદાત્યાઈ વિગા નુ વચાર્થ અરૂપ હતુ તેથી ગાદ એમ મા
રુણિ કરી એમ જાતગમા ડેમેઈ છે

અ ડો ૧૨૦૧ ૨૦૧૧ સ માકડે રશિમી સુત્રપા નામનો નિગમ
નખો છે એમ એમણે ગર્દભિ નો ઉચ્છ ૧ માં કા દેહાત્યાઈ ઉપર
પરેલીએને દિ મા લાવનાર તર્કાનુ દાવાગપમ હતુ છે આ જો જો
નુપુથી વિરોધી ૧૫૨ શુદ્ધ મ ફૂનિ આના મા નીતિ અખત્યાર કરનાર
તરીક એમો નિરૂપા છે ૨

ગનિગોદતુ નિરૂપન—

એમ કમના સિક્કાનુ પરિચય તેમ જ ગ્રીબુવટમયુ નિરૂપણ
કેનન જૈન મધોમા જોવાન છે તેમ નિગા નુ - મામ કરી સુદ્રમ સાધારણ
વનપતિમનુ નરકન પળુ આ ગીતે આ જૈન માલિકમા આસેખાયુ છે

નિયાહુપા પાતિ વાં જાગનતીસુત્ર ૮૭ ૧રાગટતિકાગ તર્ક
પ્રખ્યાત અમ્બનદેવસુત્રિએ [૧ સ ૧૧૨૮મા વૃત્તિ ગયી છે આમ
(શ ૧૧ ઉ ૧) એમણે નિગોના નિરૂપણરો ૩૬ ગાથાઓ શુદ્ધોક્ત

૧ આ આચાર્યને અમે કોઈ સાથ અગાઉ નથી એટલે એ ઉપનુજ્ઞ આર્ય
નિમ છે કે નહિ તેનો અત્ર સ્ફોટ નથી

૨ આ નોખ પદ્માવની-સમુચ્ચય (ભા. ૨ પૃ ૨૦૫)મા છે

૩ આ જન દર્શનનો પારિભાષિક શા ૬૭ 'અનત જીવોનુ એક સાધારણ
(સહિયાર) શરીર એવો એવો અર્થ વાચ છે આ અર્થમા આને માટે
પાઠ્ય શા ૬ પિઝોગ(૬) વિચાહપખ્ખુત્તિ (સ ૨૫ ૭ ૫ સુત ૭૪૬)મ
અને પાળવળુ(પમ ૧)માં વપરાય છે વિરોધમા નિગોદને જવ એ અર્થ
જિઝોગજીવ' એવો પ્રયોગ વિચાહપખ્ખુત્તિ (સ ૨૧ ઉ ૫ સુત ૭૪૬)મ
તેમ જ દેવે દ્રસરિફત નામના 'અતુર્થ કમ અથ (વા ૮૫)મા કરાયો છે

એવા નિર્ણયપૂર્વક ચાલી છે અને એની દીક્ષા પણ ગઈ છે આ મુજબ
કૃતિ નિર્ણયપૂર્વકથી તરીકે જાણવા છે એના ઉપર રત્નસિંહ
સુગ્રીવે મસ્કૃત મુદ્રિત ગઈ છે

ન્યુનસંખ્યની મા ૧૪૬ ૧૪૭મા નિર્ણયની સખ્યા મુદ્રમતા
વારે દર્શાવે છે

એનપ્રશ્નમાં નીચે મુજબના ક્રમાંકના પ્રશ્નો નિર્ણયો બગતા છે -

૪૦ ૪૬, ૫૮ ૬૯-૬૯૫ ૮૯૦ ને ૯૬૪

નિર્ણયો સાર્થ સાધાન્યુ-વન સંતિકા છે એના ગાદી અને સુદ્ધ
એના જે પ્રશ્નો પડે છે આ નેતુ થોડા પણ અરૂપ જે રચાઈત
રશ્નદીપિમાં (૫ ૭૮-૩૮૦)માં યજ્ઞસપ્ત્યાગિમ-વીરસુતિ-
દ્વયપ કૃતિના પાત ઉમળાવાસિરા (મા ૩૩)ના રપટીપાણ
(૫ ૧૦૧-૧૦૩)મા મુજબનીમા આપ્યું છે

નિવધવિજયમણિએ રસોકપ્રશ્નમાના રવ્યોકપ્રશ્ન (સર્ગ ૪,
રો ૩૧-૬૭) દ્વારા નિર્ણય નિરૂપણ કર્યું છે

૧ નિર્ણયપૂર્વકથી રત્નસિંહસુગ્રીવ વૃત્તિ સાથે 'નૌન આત્માનંદ
સમા તદ્દયી રિ સ ૧૯૬ મા રસિન થઈ છે વળી આજ સંસ્થાતરની
૪ સ ૧૯૭મા પ્રકાશિત શ્રીમદ્દેવપુષ્પમાતા નામના કુત્સના
પદમાલુખ-હત્તીગિયા, થોડાસહત્તીગિયા નાને નિર્ણયપૂર્વકથી
રત્નસિંહસુગ્રીવ વૃત્તિ સાથે, તથા મૂળ વૃત્તિનો રવનિજવર્ણિત રવનની
અનુવા ઉપારે છે પૃ ૭૨ની સાથે ગોળાએને લખાયા પિત્રો ૭

આ ઉપરાંત ઉપયુક્ત પણ છત્રોસીએ તથા બધાકત્તીગિયા રત્ન વા
છત્રોસીએ મૂળ તથા મુજબની અનુવા રૂપે થોડાકત્તીગિયા રવનની
નામથી પુનઃકરે મેસર્સ એ. એમ એ. ૬ કપ ૧૧ ૧૯૮૬ ને ૧૯૮૭
ઉપાયે છે

૨ પૃ ૩૭મા 'સુદ્ધ શબ્દ છે તે નહિ બોલે

૩ આનંદોદય સનિનિ તરૂંથી આના ૧૧ રવનની રવનની રવનની

૪ સ ૧૯૭૬મા પ્રસિદ્ધ થયેલ છે

૧ ઉપમિતિભાવરૂપ વ્યાકરણના પ્રમાણ ૧-૩૦૧ વિભાગ ૧ (૧
૩૩૨-૩૪૧)ના ૧ કુલ ૭ અક્ષરોનો નિર્ણય વિશેષ મુદ્દા
સેમ છે

૨ આ સાહિત્યમાં નિર્ણય (૧૧ જિયો) મુજબ નજરે
છે મેટુ જ નહિ પણ આ બો સામાન્ય શરીર તરીકે નિ-
રૂપણ કરવામાં છે. આ ત પૂરતે રૂઢિમુદ્દામાં પણ બંધ
ઓ માટે રૂઢિમુદ્દા નામના રૂઢિ અક્ષરો મતલબમાં પૂર
સુરો એમોડના ત્યાગ માટે આજ મડો રૂપમાળાપૂર્ણનો નિર્મ
ભૂત નિર્ણય છે આ વિભાગના ૮૫માં સ્વરમાં જિયોના શ
વર્ણના છે વિશેષમાં આ નિર્ણયના માટે અને મુદ્દા તેમજ પદો
અને અપરિપક્વ પ્રાચીન સુચરી કેટલી સખ્યા આપી શકાય
આને બોલી જિનમેન આચારે વગલા શરૂમવત ૭૧૪માં
મરી આ રૂઢિમુદ્દા ૭૩૮માં પૂર્ણ કરેલી રૂઢિમુદ્દા રૂપજીકણ

‘અપરિપક્વ’ મુદ્દાને નિર્ણયસરૂપ હેમચ ચી એસિલેમચ
(અ ૮ પા ૪)માં અપરિપક્વ ભાષાના સુરો મુદ્દા કે બો એ
રૂપેષ્ટ જિતિમાં એમને એને અગેના પદાત્મક હિત હો આપ્યા
આ હિતગોને અપરિપક્વ મુદ્દા તરફ એમણાના છે (એ સમ
મુદ્દાઓ મે મુદ્દાનીમાં પદમાં કેનો અનુવા ૪૭પાને છે) એ પે

૧ આની બીજી આવૃત્તિ ૭૭ સ ૧ રૂપમાં છપાઈ છે ૨ આધારે એ
પુણક અપરિપક્વ છે

૩ આ તેમ ૮ મેના હરની રીમ વારને પતિયર મે ૧ છપા
બને કસાયપાદ તેમજ એ મેટુ વિવરણાત્મક સાહિત્ય નામના મ
રૂપમાં આપ્યા છે આ રૂપ આવીના ‘દિવસ’ ના નામના માસિકમાં
૪૮ વર્ષ ૪૪, ૧ ૮ ને ૮ મા છપાને છે

૪ કુલ ૧૬૫ અક્ષરો (જા ૩, પૃ ૩૫૭ ૪)

૫ કુલ પાંચ (પાકૃત) ભાગો અને સાહિત્ય (પૃ ૨૦)

સુભાવિતો—

પ્રગુપ્ત પ્રતિમા રચ્યે વચ્ચે સુભાવિતો ॥ ગગન સારે એવી પક્ષિ^૧
 કે ૫૨૧-૨૬માં જે સુભાવિત કે તેના મુખો અતિમ નિર્બળ કાવો
 મુસદ્દા હ એટલે જ ॥ સમર્પનર્થે માત્ર ઉત્તરોગ થઈ ગઈ તેમ નથી

સંગીત—

સંગીતસાજ ॥ ધિર જે ॥ આગળ વગેરેમાં નિરૂપાણ છે એટલે
 જૈન મથાણે એવી પરિચિત હોય તેમાં નવાઈ ॥ પ્રગુપ્ત ગમકા
 સંગીતના જાણનાર હોય જેમ લાગે છે એથી તો આ સીમ સ્વરૂપાભિ-
 જોવાતર ॥ જાતજાતના ગાગ પૂગ પાડે છે વળી ઘણી ખરી ॥ નાને
 મથાણે એવી રમણ-આન-દેશી ॥ નિર્દેશ છે ૨૪ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ને
 ૩૬ જે ક્રમાક્રવાણી પાંચ હાત માટે ગચના નામ નથી તેમ જ ૭ ૮,
 ૨૦, ૩૪ ૩૮ ને ૩૯ ક્રમાક્રવાણી ૭ નાન માટે દેલીને ॥ નિર્દેશ નથી
 તાનને અંગે ફક્ત પહેલી જ હાલને હોયી ॥ અગાન ॥ નિર્દેશ છે

આ ગચના ૪ આચારી કારી કે ૧૭ દેશખ ધ વાથી (દીપકની
 ગણિતી) મનાઝ સામેરી બો સાગ ગ આ ॥ બિ ॥ તિ ॥ ગગ-
 ગણિતીમાં ૧૦ ક્રમા છે વિગેરેમાં પાંચમેક જાન ॥ પહેલાંઓ અર્ધ
 ગધાન અસ્ય છે

૧ આવી કેટલીક પક્ષિના રચમ પરિશિષ્ટમાં સ્વરૂપ કાઢે છે

૨ આની માહિતી ૧ સ પ્ર (વ ૧૦ અ ૮)માં ઉપાયેન 'સંગીત
 અને જૈન સાહિત્ય નામના લેખમાં મે આપી છે

૩ ૧ ગુ.ક (આ ૩ અ ૧ ૫ ૧૮૩૩-૨ ૮૨)માં ૧૩૨૮ દેશીઓની
 નોંધ છે તેમ છતાં અહીં આપેલી દેશીઓને એમાં ઉલ્લેખ જાણાતો નથી
 ઉપનય દર્શિને તપાસ કરતા તો અહીં નિર્દેશોથી સાનેક દેશીઓની નોંધ
 જણાય છે એના ક્રમાંક ૧૦૮ ૧૮૮, ૨૪૫ ૫૪૮, ૬૭૭, ૧૪૨૨ અને ૨૦૦૬ છે

૪ પ્રગુપ્ત રચના આવતા આ અને બી ૧ સંગોની નોંધ છઠ્ઠી પરિશિષ્ટમાં છે

૫ આ તમામ દેશીઓની અકારાદિકમથી હાલના અકપૂર્વકની નોંધ છઠ્ઠી
 પરિશિષ્ટમાં લેવાઈ છે એમાં ફેરફાર પાલુ દેશી વરીકે ઉલ્લેખ છે

આ જતા તેમ જ કૃષિએ ગાઉ મીંગોબત્તર માં (૫૨) માં અને 'એત્તાન કૃષિ ગાવતા રે (૫૪૮) માં સુચવેન આના નિર્દેશથી આ સમગ્ર કૃતિ 'એના હોવાનું પ્રવિત થાય છે

કેવળ પ્રથમ જોન મદિરોમાં પૂજા લાગ્યાવાય છે આ મમરે દાગર મની વ્યક્તિઓ એ લલાવવામાં રીતસર ભાગ લે છે ત્યારે ખૂબ જ મનમ છે આવો આનંદ શ્રીપાસરાજનો ગમ કે એ જાતની અથવા કૃતિ પશુ જ્યાં પાંચ સાન માણુમો બમા મમી છુત્ત અવાજે વચકારીને છે ત્યારે પશુ મરે છે

લક્ષ્યાદિયસ ૧ તેમ જ પ્રજાતદેરી જોના અમરે જોકે જાણુ ગીત હિપાડે છે અને મીશ્ર બની નિમિત્તો એ કીને છે આ રીત પણ નગુત કૃતિને અમે સમજે છે આમ આ કૃતિ સમીતની દૃષ્ટિએ ઉત્તમી છે એમાં જ જાતજાતની દેલીઓનો હિલેખ છે તે આ દેલીઓના ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ અભ્યાસ કરનારને સદાકે યર્ષ પડે તેમ છે

મેંદે કાન્ય—

૬૦મી દાષ્ટ સમૃતમાં એવ કાન્યપે છે એમાં મુખ ૧૦ છે તેખ છે '૧૦' દાન્ય તરિકે જ્યારેવકૃત ગીતમાવિન્દ તેમ જ નિનવવિન્દ મહિત્ત રીત તમુવાન્સ જે સુપ્રમિક કૃતિ છે અગિનર વાપુગાનિ ગીત ૧૧ વિન્દના અનુગ્રહુપે ગીત રીતરાગ અને વિનામુપદી ગમેવ છે

સીમધરજ્વામી અને કૃષ્ણ વામુદેવ—

સીમધરજ્વામીની વાળીયા ભગતસેવના કૃષ્ણ વામુદેવ અને રુઝિમળી ગળી વગેરે એનો પરિચય સખી થશે એમ જો કંઈ છે ૭ દળખા રમુદેવહિંદી (રુઝિયા, ૫ ૮૮) માં જોવાય છે ૧

આબુપલ્લ—

એની ની કીના—એના કાના નાગો એમાં કૃષ્ણ છે ૭૭૭

૧ આ પ્રસંગ જોવા પરિચય (૫ ૨૧) માં નિર્ધાર છે

રાત્રી આંચાળા ૨ જો આભાષિ છે આગા ૧ ગીતે મોતી પી
કરી મેં ની પાવ ૨ કેમની વાગ મે મેં પી ૧૧ માત કે નવ
મગ પી પાવ મ ડાવ છે સાત મગ પી કરી ૧ મત ડાં આં નવ મેં પી
કરી ૧ નવમેરો દાગ કહે છે આ દિવાને મા પાડમે આં દાગ
નગ માં ગાળી ૧ ગાળવગ-લાખમા મના મોખત નાં ૩ ૨૧ વિગલ
આં ૬ ૧ જો નવમેરો માથે ૭૬ મગ નડાના જે મામે ઉદ્ધમે છે
જો પૂ ૧૮મા નડાના છે આથી આ ૧ ૧ મગ ૨૧૬ આનુગ
શાખમા મા પાચમા અને ૧૧૧૦ એ સખ્યા સચરા માંના પાગ
ભાષિ મગે તો નથી મેવો પ્રત મો રકુરે ૩ વગો મોતીની આંક
નગની કરી ૧ ૭૧ કહે છે તો શુ આ ૭૩૦ આં પ્રમુત
૭૬ મગ સાંની ૭ ?

નિબંધના વ્યુત્પત્તિ—

૧ ૪૧મા ગોળમ તો અગે ૧૧૨ મુજ ૧ ઉ નેખ છે —

‘ ૧૦ તરંગ મળિ માગ

આથી ગમમગ તમો ક્રેદાચુચક મા પી એ ૧૧ સગ ૧ ગૌ ત
જા ૧ મ જો નવ માથે જો ૩ વગો ‘ગૌ થી ૧૧૧ ત થી તરુ આં
મ થી મળિ જોવો અર્થ જોવો મુચવે ૩ આ ૧૧૧ની એમ પી ૬ ૧ના
શાકપૂજિ આં ૩૬નાક નરુકા આચારે આપેની ચુત્તિગો ૧ મગ
કગવે છે ૨ આકટાને પ ૧ ૧૧મ પો પી વ્યુત્પત્તિ અનેક ધાનુઓ
૬૧૦ સાંની ૭૬ વિનેમા મગપવ આદ્ય (૧૪-૮-૪૧)મા
૬ ૫નો આ ગીતે વિચાર કગો છે ૪ આં મેનાયલી આગ ૧૧-
(૬-૭)મા બર્ગ પી આ ગીતે ધુ ત્તિ બપાઈ છે ૫

૧ એક માનમા નીચે મુજબની પદ્ધતિમા આ શબ્દ વપરાયા છે —

નવમેરો મોતીનો દાગ માત સાદિવા ૧

૨ આની નાંધ ચાલકે નિબંધ (અ ૭ પા ૪ ખ ૧૮)મા અનિ
સંદન આં લીરી છે

૩-૫ જુઓ સંસ્કૃત વ્યાસરણશાસ્ત્ર વાં રૂતિહાસ (

જે । અથમને જે પાત્ર આપી ગીત સીધી કે । ત તિલાવાગિધિ
ઉપાસાતિએ પ્રગમ તિ સ્ત્રી ૧૮૬)મા સાલ્ય શબ્દ ને અગે ॥એ
મુગ્ધ ૬૧ । ૬૫ ઉ —

“ગામ્યિતિ વાગિરિચિદ્વિર્ગતુ પાપક્રયતેઽનુશિષ્ટૃત્ય ।
‘રનિતિ ચ પાન્નાથે’ રિનિશ્ચિત સર્વગન્ધિયામ્ ॥૧૮૬॥”

આ નમ્મય ॥ નિન્નપુત્તિ(આ ૧૮૬ ૧૮૭)મા મિગ્રા મિ
દુષ્ટ ના અગે ॥ અર્થ સૂચના ૭ આ વાકાગે રિએસા નમ્મય ॥
મા ૨૦૪૦ ૧૭મા અપાએની કે

અધીજ્ઞાન મામતો

શ્રીના ૮ પુણે—

આનુ પર્વ ૧ નિન્નવિખિત પમિતમા નમ્મયે પડે છે —

‘આવેન્દ્રિ મત્રા કાજિ દામીકા, કેપિ રમા કમ્મા ભૂમિ રે ।
ભોજનિ માતર ને વેશિય, કમ્મ પદ્મ શુભ સ્ત્રી ધૂમિ રે ॥

—દા ૧૭, આ ૧૮

આ પદ્ય સ રત્નીચક્ર(આ ૨)મા માતરના અંતે મુખાનિત
૧૮મા ૧૧મા(૧ ૩૬૭)મા નોખાનેના નિન્નવિખિત પદ્યનું નમ્મય
કર્મ છે એટલે તે ૬ અર્થે ‘સવન ॥’ર્થે મોડુ છુ —

“સર્ગેષુ મત્રી કર્મણેષુ દાસી

મોજ્યેષુ માતા ગયનેષુ રમ્મા ।

ધમાનુકૂળા કમયા ધરિત્રી

માર્યા ચ પાદ્મગુણ્યરત્નાદ દુર્મા ॥”

૧ આ નમ્મયના સવનને ત્રી ૪ પમિતિના અપામાં છે તેથી આ સપા નવું
ગો વ વ યુ ૭

સમ્યક્ત્વના વદના, ભૂતલ અને દુઃખ—

આનો ઉત્તર ૧ ૩૩મા છે

દાન અંગેના પાપ દુઃખ અને પાપ ભૂતલ—

આનો નિર્દેશ ૧ ૩-૪મા છે

વીરની સ્તુતિ—

આ અધિભાગ ૫ ૪૩મા છે

શુન્યના આઠ ગુણો—

હસનેયાનિયતી નિમજ્જુતિ(આ ૧૫૩)મા આધારે ૧ ૪૮મા આ

આઠ ગુણો ગણનાવા છે

શ્રેષ્ઠતાના ઉદાહરણ—

ઈષ્ટવસ્તુ ૧૦મા ૧૪ છે એ દખ્ખિય ૧૧ ૫૬૬કી ૪-૭)મા ૨૭૫

કાષ્ઠ ૩

તેર પકાર—

૫ ૩૧મા ૧ થી ૨૩ થી તેર વસ્તુઓ ગણવાઈ છે એમાં
જો ૧ જગત સાથે વિશિષ્ટ ૨ ૧૬ ધર્માના તર્ક ૧૫૨મેઠી પદ્યવજ
પન્થદુષાણ (પ્રત્યાખ્વાન) પોસદ (પીરધ) પડિક્કમણ (પ્રતિ
ક્રમણ) પ્રતિનેખણ(૧) પરમાર્જન(પ્રમાર્જન) આ પાખી એ ૧ અન
નોંધુ ધુ

પાખી—

જો દિવસે પાપમય પ્રવૃત્તિથી અનિષ્ટ ગઈવા માટે પ્રમથ કરાવ
તેને પાખી કહે છે એમ એનો આમાન્વ અર્થ છે આ સમધી વિગત

૧ અરિહંત માને નિન કિવા તીવ કર સિદ્ધ અધ્યયાર્થ લેવા યાવ અને
સાત્રુ એ પાથે ‘પરમેષ્ઠી કહેવાય છે નિનના તેમ જ સિદ્ધતા સદસ નામે
સ્ત્રુ કરતી કૃતિઓ સ્વાધેલી છે આની નોંધ એ નિનસદસનામસ્તાત્ર
નામની કૃતિઓ એ નામના આજ લેખમા લીધી છે આ લેખ “દિગ્ગજર
સૈવ (૧ ૪૪, અ ૧૦ ને ૧૧)મા એ કહે છે લાલમા લખાય છે

વિચાર મુજબની (સાપ્તાહિક) ના તા ૧-૭-૫૧ના અકમા છપારેન
અમુ(બો)ને, પાખી(ખી), વાગે અને હડતાલ(જ)" નામના
સખમા મે કરો છે એન એ વાત અહીં જતી કરુ છુ

અવતરણ—

નૈપધીય મહામાન્ય(સ ૨)નું એક (સોગમુ) પદ અવતરણ
૧૧૫ ગદમા અપાયુ છે આ મહાકવ્ય ચિક્રમની તેમ સદીના
પૂર્વાધમા-રિ સ ૧૨૩૦ની આસપાસમાં ગ્યાયુ છે

પારિભાષિક શબ્દો

પ્રચુત કૃતિ એક જૈન મુનિવગે દ્વારે ચોગાઇ છે એટલે એમાં
જૈનોના પારિભાષિક શબ્દો વપરાયેના જોનાર એ ગ્વાભાષિક છે આવા
કેટલાક શબ્દોનો અર્થ આ મા પગિસિદ્ધમાંથી મળી ગયું છે તેા કેટલાક
વિરે 'ભાવાનુવાદ અત રટિપણે પ્રકાશ પાડ છે પરંતુ એથી બધા
પારિભાષિક શબ્દોનો પૂરેપૂરો અર્થ આવી જતો નથી એટલે અવસિદ્ધ
શબ્દો વિરે તેમ જ અન્ય પણ કેટલાક શબ્દો વિરે કહેવાનું માફી ગયું
છે પણ સમય અને ગદ્યગના અભાવે નજો માગત જ દુ વિચારુ છુ

૧ આ પૈકી નિમ્નલિખિત નોવસત જણાય છે —

આઠ મપા (૫૨)	વિવિધ સેરના દાર (૮૮)
માવ્ય ધારી (૫૭-૮)	૨૦ નમ્ત્રોની સંખ્યા (૬૪-૫)
૨૫૦ અભિષેક (૧૧)	વૈતા ય પર્વત (૧૦૦)
૫૬૬ નામની સમુચિતતા (૭૫)	નામસંજ્ઞના દળાવનુ મૂળ (૧૦૪)
પ્રચુતા રૂપની વૃત્તના (૭૦)	માનવદેહનુ મૂલ્ય (૧૧૫)
ત્રિતિ ૧૦ ને પ્રીતિદાનનુ સ્વરૂપ (૭)	અમ્બકુવના દક્ષણાદિ (૧૨૦-૧૨૧)
પ્રસવની સમગ્રતા (૮૧)	જાજની વસ્ત્રમુદ્રા (૧૬૧)
નિતો ના ગ્વાખ્યાના અગ્રેના મનજઈનુ	
નિગમ્બ (૮૩-૮૫)	

ਸਤੁਪਾਤਿਰਿਓ(੧)—

જોઈદ રીતે આ મંત્રિ શુદ્ધો નથી ૧૨ ચમત્કારોના ઉપેક્ષ
જાવાન છે નમ જોઈદ ધર્મમાં તીર્થ કરી ૧૧૫ વિમલિત તર્કિ આક
નાતિલાસોના ઉપેક્ષ ૩ એ આક મહાનાશિવાના ૧૩૨૨ની ૧૧ જેમ
સદા ૧ નીચ કરી પામ દાજર ગ્રહ ૬ જો એ રીતે એનું નામ
આર્થિક કર ૬ ૧૧૧૩ ૧૫ દિવસ ૫ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
આમર સિદ્ધાસન સામર ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
પ્રાતિદાસ બજાર ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
માદિતી માપી ૩ તેમ જાજામ સ્તોત્રની પાવૃત્તિ ૩૫ કા થ
સનદુ (મા ૨) મત ૨૫૧૧૧૧ (૫ ૧૫-૧૪) ૧૧૧૧૧૧ વાચક
માદ બમ ૬૧ જો તો તિજથપાદુસથેત્ત (મા ૧ ૧ ૧૦) મા
“જટમહાપાદિહેર” ૧૧ ઉપેક્ષ છે એ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧

અમુ પ્રત્યક્ષમાત્રા અ. ૧ અક્ષાંશ મદ (૧ ૨)—

પાત્ર સમિતિ અ. ૧૫૫ શ્રુતિના સમુદ્ધા અટ પ્રવચનમાતા' મહેદે એનું તેમજ મના નમરો આર્તિનું સ્પષ્ટીક બુ મે આહુતિ-લગ્નિદીપ્તિમા આપુ કે

ଅନୁ ୩ (୧ ୯) ଅ। ଟିମ ୧-୩ (୫ ୧୨) —

આના કેદના શરૂા વિશે મેં ઉપદેશનાલાલની અગિય (૫
૨૦-૨૩)માં નિચ્ચા મોર્ચા, એ કાલ મટિ એમ જનાક માને છે.
એ અત્રી બીજા ને કે રેચિ તામી. ગતી પ્રમાણ વ્યવસ્થાસ્થા
વર્ણના છે.

૧ આ રિતિ(પારિમારિ સ દો)નું નિરૂપણ મેં એજમા મે અનંજાત-
જયપતાકા(મ ૨ પ ૨૫)ના દિખ્યલમા કયુ છે

૨ સુગમિઃ શુભસિ વિનામસિ પારસમિઃ કલ્યાદિ નામનો મારા
લેખ આત્માનંદ પ્રકાશ (પુ ૪૭ અ ૭)ના છપાસે છે 'કામરૂત મકુલ
અને કામકળા નામનો મારો લેખ આત્માનંદ પ્રકાશ (પુ ૪૭ અ ૧)ના
છપાસે છે

‘કામગીરી’ના અર્થ કામરત છે આ અનુષ્ઠાને ૧ કામરત
અને એના પરીણે એનામાં ભાગ નેમમાં ટીકે દર્શાવેલ આવી છે

મમરસ ભ (૧ ૧૧-૧૭)-

મમરસભુએ અમે મે અનુતિચતુર્વિશતિધના અપનાવેલમાં
વિસ્તારથી વિચાર કરી છે

સમ્યક્ત્વ (૧ ૩૩)-

આ સમયે વિસ્તૃત નિરૂપણ મે વનપાલીન કૃતિકાપ મન
ગ્રંથપદ્યામિયાના રૂપરીખલમાં ક ૧ છે

કામદેવના પાત્ર ખાતે (૧ ૫૭)-

ગ્રંથમાં કામદેવ અબધી પાત્ર જાણેલો નામો નેમ પૃ ૩૭માં
કરી છે કામદેવે એ એ જાગીય આ મુગાપીય મનન દર્શાવે
વિવિધ જાનતો મે કામદેવ માગ આ કુપિડ (Cupid) નામના
રતનમાં વિસ્તારથી જૂ કરી છે કામદેવની પ્રતિકૃતિ સ પા ૬ તરફથી
તૈયાર કરવાઈ છે

રાજપિંડ (૧ ૪૮)-

મેનાપતિ પુરોહિત એમી પ્રાણ અને સચવાદ કો વચની
સહાનતાપૂર્વક ૧૦ મન પાનન કરનાગ આ મગ્તકે અગિયેક મગ્તેલ
એમ ગાળ તરફનો અમન પાન ખામિ સ્વાદિષ્ઠ, વમ પાન કમન
આ મગ્તેલજ એમ આક પ્રમગ્તો પિંડ તે મગ્તપિંડ કદવાઈ છે

ભૂમ (૧ ૨૮)-

૧ ૨૨(આ ૧૭)માં આ શ્રુ પ્રોગ્મયે છે જાગે અર્થ
મીમતની વિધિ તરીકે ધણુને દિવર તરફથી મ લે નમાવે એવો

૧ આ લેખ ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ (પૃ ૧૪ ન ૧)ના છપાયા છે

૨ આ લેખ ૧ ૨૩ સ ત્રિમાસિક મહિ સ્વીકારવાને કનનગ એ

૧૧ થવા જાણ્યું છે, પણ હજુ આ છપાઈ નથી

યાન ૩ તથા આ વાર્ષિક નીમકાના યોગે અને કેવી રીતે થો એ વિચારવા જેવું ૩

૫૪ ભાગ (૫ ૧૬) —

આ ના મ મ મા મુખ્ય મુખ્યની માલિકીની જે સ્વભાગ ૨૫ ૦ દ્વાપથોથીઓ ૭ તેમા પાસક દગર જેટલી જે જેન દ્વાપથોથીઓ ૭ તેમા તે પળીખરીના પ્રાગભા માથે જાણે ૨૬ જેવું ચિહ્ન ૧૫૫ એવી રચાકૃતિને (૨૬) કે એનું મુખ્ય કમવનારી અવ આકૃતિને યાન અથાયુ ૧૦ આને બત તર્કિ જોગખાવાર છે

જેન દ્વગતિનિખિત પ્રતિઓ ૧૧ વર્ણનાત્મક સુચિ ૧૧' મા મે 'બને - સચક આકૃતિ માટે ખાસ ખીનાં તેવા કમવગાં એ આપી છે આ રીમ ૪૨ રવામિ-શોભા તરમ (૫ ૧) મા બત રા નો ઉત્પા ૭ તે આ આકૃતિને અંગે જ કોનાં જોડે એમ લાગે છે

પત્તનગ્ર-આ-૧-જૈન-શાકમારીવ-અથસુચી (૧ ૪૬) મા નિ ૧૫ અ કૃત મ મશિખામાથી થારોક ભાગ ઉદ્ધત કારો છે એમાં પ્રાગભા ખીન પદ ૧૧ી રીએ મુખ્યતુ સખાખુ છે —

“ મહેશન્દ્રવ્યારયા ।

આચા શક્તિરસી પરા મગતી કુન્જાર્કતિ મિશ્રતી
રેપા(સ્વા)ઠ્ઠાત દ્વદતીનપદા ધ્યોમાતવિધોતિની ।

૧ આ દ્વાપથોથીઓને વીસ વિભાગમા વિભક્ત કરી દરેક વિભાગને પુસ્તક (Volume) તરીકે એજખાવાર છે જદ અવધાર જેવા સાર્વજનિક વિષયો સિવાયના વિષયોને લગતી જેન દ્વાપથોથીઓનો સમાવેશ પુસ્તક ૧૭-૧૬મા કરાયો છે

૨ અથવા રૂપાવર માટે જુઓ ઉપરુજ મુ ૧૭ આ ૨૫ દ્વિતીય પરિશિષ્ટ (૫ ૪ ને ૧૨)

પ્રેક્ષ્યા પુસ્તકમાત્રાદિલિખિતા કાયણુ ચ શ્રૂયન્તે
 દેવી બ્રહ્મમયી પુનાતુ [ ] સિદ્ધિ મહે વિશ્રુતા ॥ ”

આમ અહીં બંને શાસ્ત્રોની વાખવા અમારું છે

હકો શીખવતી વેળા જે શાસ્ત્ર-શ્રેણીનો પચામેઁ વર્ષ પગ ઉપરોગ
 થતો તેનો ‘ઓમ’ નમનો વિજયગજો દસ્યુકૃત કે પશુનાર્થપ્રભોદિની
 (૧૧૪-૧૧૮) મા અર્થ સહિત અપાયો છે

નાર્થમૂળક સાસાન્ન સમપરો—

ગમકારે, પ જપમા એનું પ્રતિપાદન કર્યું છે કે આ મસા મા ॥
 માતા, પિતા પુત્ર ભાઈ ઓ પાના સમપરો તેમજ રમિતતા
 સ્વામાવિક સગળ અને માયા તથા પગતુ પ્રે નો આર્થ માનના
 મારેના સાધનરૂપ છે આના સમર્થનાર્થ એમખે એકેક દગતો પગ
 નિદેશ કર્યો છે

‘સાહિબ’—

આ શાસ્ત્ર આનંદનજીવિત નિમત્તનાથપ્રજ્ઞના સ્તવન (કહી ૪) મા
 વપરાયો છે વળી સાદિય’ શાસ્ત્ર વાચાચાર્ય યજ્ઞોવિજયગણિએ
 ‘અતગ્નિ’ પાર્થનાથને વિરુદ્ધિરૂપે ગ્યના સ્તવનમા મેરે સાદિય
 તુમહી હો પ્રજ્ઞ પાર્થ જિજ્ઞાસા એ પકિતમો વાપર્યો કે વિશેષમા
 એમને આ શાસ્ત્ર સાદી મજ્જામાં ગામાના ‘સીમધગ્વામી’ ની વિલિતરૂપ
 સ્તવન’ ની પહેલી ઢાલમાં પ્રાગભમા પજ્ઞ વાર્યો કે

અભિનુતની પરિભાસ—

પ્રગુણ દવિએ અભિનુતસાજની પગ પગિભાષાનો ઉપરોગ કર્યો છે
 પૂ પમા મૂળ ‘શાસ્ત્ર’ વર્ગમૂળના અર્થમા વાપર્યો છે વન શાસ્ત્રનો
 પ્રોગ એમને પૂ. ૨૪માં કયો છે

૧ બીજો એક નમૂનો ‘પ્રસ્થાન (પુ ૧૮, બ પ પ ૪૧૬-૪૨૦) મા
 અપાયો છે

૨ મિત્રની મહત્તા પચતનમા ખૂબ જ વર્ણવાઈ છે

સીમ વરનામીનો ઇતિહાસ—

જાળૂં પમાના પૂર્વ મહાવિરો ક્ષેત્રમાના પુત્રાનાની' નામના વિજ મા' રામગામી ૧૧ નામનીએ પકડિમી નામીમા કુથુનાય અને અગતાય મે મે રીય' ૧૧ ગમ ૧૧ રચાગામા એ પુત્રાનને જન્મ આપે ૧૮ છ-એ તેમજ ૧૨ કિકુમાગિઓગે પુત્રાસમો ગમ ગરા ૧ ધાગણ કડી એ હિરચી એમન નામ સીમધર ગાપુ

સીમ વરનામી ગૌવદારગાથો પામરા એ ન માતા ૧૧ વિચિત્રો તેમજ ગાનખર્મને નદયમા ગાપી એમન નદિમા ૧૧ માથ ૧૦ ૧૧ કાનાનકે નોમનિક દેવો ગાથા આગમ જતા મુનિસુવતનામી બો રમિનાય ૧ મે તીર્થકર ૧૧ સમરા ૧૧ ગામા-દગચ ગાનના ગાન ગવાન બો નામય ના જન્મ પૂર્વ છ-એ એમો (૧૬૬મન-મનેસર ક્યો આ સમન એમો ૧મન પર્વ નામનુ નોયુ ચાન દેમન્યુ આ રખત એમની ઉમર ૮૦ લાખ પૂર્વની હતી દેવનાનમમે ઈશાન છ નુ છ ૧૨૧ કો નુ અને એઓ તેમજ આ ૧૬૬ છ તો ૩૨૧ નાનનો મને ૨૧ ૧૧ પુત્રનાયની રિજનામા આજા ૧૧ ઉઠાગી વીરે ૧૧ગત આ પ્રમજે વર્જવાછ ૧ વગી કાલ ૧૧ રી રીતે રધામણી ૧ પ્રમગ ઉજવે તે ૧૧ બો (૧ ૧૬મા) દસાસમુ છે

૪૧મી તાલમાં સીમ વરનામી ૧૦ એ ૨૪૩ દાખાં અર્થાત્ મોન કહેવાની રાનિયા કર્ગ ૩ ૧૦ ૨૧૮ નિર્જેશ તો ૩ કનો છે એ ઉપરથી ૧૧ મે મુજગા ૧૧ મોગ કરીકત ૧૧ રી સમન છે—

(૧) સીમ વરનામી ૧૦ જ મ ઉત્તરાના નક્ષત્રમા મરો હતો

(૨) એમ ૧૧ જ મ-ગણિ વન હતી

૧ આ તેમજ નામ જ્ઞાનો વિરે આજીવનની નદીચિકામા ને વિસ્તારથી વિચાર કર્યો છે

૨-૩ ૪૩ હાલે (જીજ્ઞા) તરીકે આની નોંધ “શાનાનુવાદ (૫ ૧૪૬-૧૬૨)મા લેવાઈ છે

- (૩) એમનો દેહ શુભ લક્ષણોથી લખિત હતો
- (૪) સીમધરવામીના દેહની ઊંચાઇ ૫૦૦ ધનુર્વર્ષ હતી
- (૫) એમને ૭૧૭ અઘાત મળીને માર્ગ મળ્યો હતો
- (૬) એમનું આયુષ્ય ૮૪ વર્ષ પૂર્વનું એટલે (૮૪ લા મ)^૩ હતું
- (૭) એમનું નામ કુદિમણી સાથે થયું હતું
- (૮) એમની દૃષ્ટી આજીમીમાં અનંત દેશો જોઈતી મળી હતી
- (૯) એમનું ૩૧ અમાસ મળ્યું હતું
- (૧૦) મન્નાવતી મંજરી એમના નીચાં માથા પર હતી
- (૧૧) સીમધરવામીના સાધુ-સાધ્વીઓ નૃપ અને પ્રાગ્ હતા
એને કે એઓ અમારે સગા અને જાણીતા હતા
- (૧૨) એમના અમળવર્તી ગર્ભપિંડ હતપતો હતા
- (૧૩) એમના અમળોનાં વસ્ત્ર વિચિત્ર હતાં
- (૧૪) એમના યાસનમાં ઉત્કૃષ્ટ તાલિમાં આઠ ગામની હતી
- (૧૫) સીમધરવામીના પગિયાર તરીકે સો ફાટી અણુગાં અને
દસ વાળ કેવલીનો નિર્દોષ કે
- (૧૬) સીમધરવામી જે નમગીમાં કે એ મિલાવની બીજ સાત
નમગીઓમાં જિતેશ્વરો આજે પશુ નિચરે છે

સીમધરવામીને અંગેના પ્રાચીન ઉલ્લેખો—

વસુદેવલ્લિહી (પોર્તુગીસ) સવેયાવિયતી ચૂનિસ (ચૂનિમ) સહિતની
હાબિતીવ ગીડા તેમજ હમિશાસિય એ નામ પ્રાચીન કૃતિઓમાં
સીમધરવામી વિશે લખેલ છે

સિલ્હામિયમાંનો પ્રયત્ન નીચે મુજબ છે —

તૌરપુર માં અમુનિજ્ય નામે ગામ હતા ત્યાંયત ત નામે તાપસ
હતા એની પત્ની(તાસી)નું નામ એમનદા હતું આ દપતીને

નાગ ૥૥મે પુત્ર હતો. પત્ની મિત્રા મા ૥૥૥ દુઃખનિવાદ કરતા ૬ ૥૥
એક દિવસ જામે અને એક દિવસ ઉપવાસ કરે

એક વેળા આ પત્ની પૂરાં જો નાગનો જોકે દુઃખનો તો મેં મળ્યા
મિત્રાવાં ગયા એવામાં વૈતમ્બક નિમવા ૥૥ તિર્થ-જૂલક દેવો
વૈતાન્ય પરિત ૥૥ ગહેનાગ ત્યાં થઈને જતા હતા તેમજો આ
બાળકને જાણે એમજો અવવિરાન વડે જાડ્યુ કે એ જ દેવ-શિક્ષામાથી
આ નવેનો છે તેમનો એના ઉપર અનુકંપા થતા તેમજો જાણ થભાવી
દીધી બાનપણ જાતિ થતા આ નાગ આ જૂલક દેવો પામે 'નત્તિ
જેરે વિદ્યાઓ શીખ્યા પડી કાચનની કુડિમ આ મહિમા પાડુકા
સહિત એ આકાશમાં વિચરવા લાગ્યા

એક વેળા નાગ 'હા વતી મા વસુદેવ (કૃષ્ણ) પામે ગયા ત્યાં
વાસુદેવે એમને પૂછ્યું "કિં સોય?" નાગ ઉત્તર આપી રાખ્યા નહિ
એઓ અહીંથી જીતીને 'પૂત્ર નિરોધમાં ગયા ત્યાં તીર્થ કરે સીમુદ્ધરવામી
મુગતાકુ નામના વાસુદેવે પૂછ્યું કે "કિં સોય?" તીર્થ કરે કર્યું
"સચ્ચ સોય" મુગતાકુ આટલાથી નહીં સમજી ત્યાં નાગ આ
મામળાં જીતીને અપર વિદ્યામાં ગયા ત્યાં પણ મુગતાકુ તીર્થ કરે
મળ્યા નામ ૥૥ વાસુદેવે ઉત્તર મુગતાકુ પૂછ્યું અને આ તીર્થ કરે
પણ ઉપર મુગતાકુ ઉત્તર આપ્યો અને અદા તાદુ બધું સમજી ગયા
નાગ આ સામળાં દાગવતી ગયા અને વાસુદેવો ખ્યુ કે તમ તે
વારે શુ પૂછ્યું ૬૨ ? વાસુદેવે કર્યું "કિં સોય?" નાગે ઉત્તર
આપ્યો "સચ્ચ સોય" વાસુદેવે પૂછ્યું કે "કિં સચ્ચ?" નાગે
હોમ પામ્યા અને એમજો કરી ઉત્તર આપ્યો નહિ એ ઉપરથી આ
કૃષ્ણ વાસુદેવે કર્યું જ્યાં એ પૂછ્યું ત્યાં આ પૂછ્યું હતું ને ? નાગે
ખિસિઆણુ પડી ગયા વિચાર કરતા એમો જાતિમગ્ન્ય જ્ઞાન થયું

એ પ્રેમ પામ્યા પછી એમણે “સોયન્વ”થી સર થતુ પડેતુ
અનન્ય (અધ્યાત્મ) કર્યું^૧

ધૃતિકા ને સીમધરસ્વામી—

ઇસરેયાલિયમી નિબૃત્તિનું જે સત્તા પ્રેમ કે વી અમ્ય કરે
કર્તુ છે તેમા નીચે મુજબની ગાથા છે, જે કે હુગિમીય ગીતાવાળી
પ્રમશિત આદૃતિમાં એ નથી—

“આમો દો ચૂલઓ આળીઆ જમિસ્વળીણ અઝનાણ ।

સીમધરપાસાઓ મચિયાણ ત્રિવોટ્ઠણદ્વાણ ॥”

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે સીમધરસ્વામી પાસેથી આર્થિકા (સાધ્વી)
યક્ષિણી ભવિક્ષ્ણીના વિગોધનાથે આ જે ચૂલિકા (ચૂલિકા) (૨) અને
અને વિવિતચન્ધ્યા) લાવી

હુગિમ સુગિએ ઉપર્યુમ ગાથા વિશે કશું કર્યું નથી તેા શુ આ
ગાથા એમના સમય પછી નિબૃત્તિની આધારે સંકલિત કાગળ હશે ?
જો તેમ પણ એમણે તેા ઇસરેયાલિયમી ગીતામા ‘દુહવાદ તરીકે બીજી
ચૂલિકા કોઈક આવા બારી એમ કર્યું છે આ આપોનું નામ પણ
જણાવ્યું નથી

ઇસરેયાલિય ઉપર અમન્યની સુરિય હાવાનું કહેવાય છે
જો એ માયુ જ હાય તેા શુ એમા આ ચૂલિકાઓ પૈકી એકો સત્ત્વ
સીમધરસ્વામા સાથે સ્ત્રીવારો છે ખરો ?

૧ આને હજાર મૂળ લખાણુ જામદેવજ કેસરીમવજ સ્વેતાબર સરસ્વા
(સ્તવામ) તર થી લખાયેલ “શ્રીમદ્ધિ પ્રત્યેરુચુદેર્માપિતાનિ
શ્રીકૃપિમાપિતસૂત્રાણિ”ના અંતમા છે

૨ હુજો “આત્માનંદ પ્રકાશ” (પૃ ૪૮ અ ૪)

ના ૯ માં પુત્ર હતો દપની બિયા મામીને જીવનનિવાસ કરતા હતા એમ વિસ જમે અને એમ વિસ ઉપવાસ કરે

એમ વેળા આ દપની પૂર્વાર્જી નાગરો અગ્રાકે પ્રશ્નની નીચે મુકી બિમાર્યે ૧૨ એમાં વંચમળ નિકાનના તિર્થ-નૃમક દેવો વૈતાપ પર્વત પર ગહેનાગ ત્યાં થઈને જતા હતા તેમણે આ બાળકને ભેગો એમણે અનધિગાન વડે જાપયુ ૪ એ જ નૃમ-નિકાનમાથી આ પ્રવેનો છે તેમની એના ઉપર અનુકંપા થતા તેમણે છાયા થભાવી દીની બાનપથુ સ્વીત થતા આ નાગર આ જામક દેવો તાસે પ્રસન્નિ વગેરે વિદ્યાઓ શીખ્યા પડી કાચનની કુડિમ અને મધ્યિમન પાકુમ સહિત એ આમશમાં વિચરવા લાગ્યા

એક વેળા નાગર દ્વારવતી મા વાસુદેવ (કૃષ્ણ) પાસે ગયા ત્યાં વાસુદેવે એમને પૂછ્યું “કિં સોય?” નાગર ઉત્તર આપી શમ્યા નહિ એઓ અલીધી બીડીને પૂર નિરેહમા ગયા ત્યાં તીર્થ કરે શીમુધરવામીને યુગમાદુ નામના વાસુદેવે પૂછ્યું કે “કિં સોય?” તીર્થ કરે કહ્યું “સચ સોય” યુગમાદુ આટલાથી બહુ સમજી ગયા નાગર આ મામળાને બીડીને અપર વિરેહમા ગયા ત્યાં પણ યુગધર તીર્થ કરને મદામાદુ નામના વાસુદેવે ઉપર મુજ ૧ જ પૂછ્યું અને આ તીર્થ કરે પણ ઉપર મુજ ૧ જ ઉત્તર આપ્યો અને મદામાદુ મધુ સમજી ગયા નાગર આ સામગીને દ્વારવતી ગયા આ વાસુદેવને કહ્યું કે તમે તે પારે શું પૂછ્યું હતું? વાસુદેવે કહ્યું “કિં સોય?” નાગરે ઉત્તર આપ્યો “સચ સોય” વાસુદેવે પૂછ્યું કે “કિં સચ?” નાગરે મોભ પામ્યા અને એમણે કરી ઉત્તર આપ્યો નહિ એ ઉપરથી આ કૃષ્ણ વાસુદેવે કહ્યું જ્યાં એ પૂછ્યું ત્યાં આ પૂછ્યું હતું ૧? નાગર ખિસિઆથ્યા પડી ગયા વિચાર કરતા એમને ‘અતિસ્મરણ ચાન થયુ

એ જોવ પા વા પત્રી ગોમલે 'મોયલ્લ'થી સર થતુ પડતુ
અન્યથાચ (અન્યથા) કથુ ?

ચૂલિયા ને સીમધરજ્વામી—

હસવેયાવિયતી નિ તુતિતુ ને અપાત્ત ગ્રી કે તી અન્યકરે
કથુ છે તેમા તીને મુજબતી આથા ૭ ને કે હાગિમીવ રીકાવાળી
પ્રમણિત આરતિમા એ નથી—

“આઓ દો ચૂલ્લઓ આળીઆ જમિગર્ણાણ અઝ્જાપ ।

સીમધરપામાઓ મવિયાણ વિગેરણદ્વાણ ॥”

કહવાનુ તા પર્વ એ કે કે સીમધરજ્વામી પાસેથી આર્યિકા (આખી)
ધર્મિની મરિકમને ના વિગેરણાર્થ આ એ ચૂલિયા (ચૂલિયા) (૨ પક્ષ)
ઓ નિમિત્તચરિયા) હારી

હામિત્તચરિએ ઉત્પન્ન ગાથા વિરે કથુ કથુ ૧થી તો કથુ આ
ગાથા એમના અમલ પત્રી નિત્યુતિતી તાથારે સહસિત કગાદ હશે ।
કમે તેમ પણ એમને તો હસવેયાવિયતી રીકામા જુદવા તરીકે મીછ
ચૂલિકા કાઢક આવા છત્રી એમ કથુ છે આ આપાનુ નામ પણ
જાણતુ ૧૫

હસવેયાવિય ઉપર અમલત્વની સુખિય હોવાનુ કહેવાય છે ૨
એ એ સાચુ જ દેવ તો ચુ એમા આ ચૂલિકાઓ પીળી એરો સ્વપ્ન
સીમધરજ્વામા સાથે ચર્ચાતો છે ખરો ।

૧ નામે લગતુ મૂળ લખાણ જપમરેવજ કેશરીમવજ સ્વેતાગર સરથા
(સાધામ) તરફથી ઉપાવચ “શ્રીમદ્દિ મત્યેરુદૈર્માપિતાનિ
શ્રીકૃષિમાપિતમૂષાણિ”ના અતમા છે

૨ જુઆ “આત્મનદ પ્રકાશ (૫ ૪૮ અ ૪)

અતઃ કૃતિગો ગુરુગતી પાછા ઓ સમૃત ઓમ તો બાવામાં
ચાલેલી મળે છે એ આપમે કમનાગ નોવયુ -

(અ) ગુરુગતી

(૧) અમૃત કૃતિ

(૨) સીમંધર-જિન-સ્તનન—

પુષ્પનવદ્ધ વિગ્રમે જોડે રે થી રહે થતુ આ માત કડીનુ સ્તન ।
ન્યાયાચાર્ય યજ્ઞોવિજયગણિએ ગ્યુ છે એ ગૂ સા સ (ભા ૧
૫ ૫૫-૫૬)માં છપાયુ છે

(૩) સીમંધર-જિન-સ્તનન—

રીંગીમંધર ગ્વામરયુ છ'થી આ બાગ કીનુ સ્તનન રહે થાર ક
એના કર્તા 'ન્યાયાચાર્ય' યજ્ઞોવિજયગણિ છે એ ગૂ મા સ (ભા ૧
૫ ૧૧૨)માં છપાયુ છે

(૪) સીમંધર-સ્તનન—

વિજયપ્રમસુગિએ વિ સ ૧૭૧૩માં આ ગ્યુ ડ

(૫) સીમંધર-જિન-સ્તનન—

આની ગ્યના ૩૫૦ ગાથામાં સત્તર દાતા ન્યાયાચાર્ય યજ્ઞોવિજય
ગણિએ કરી છે ઓ એ ગૂજર માહિત્ય મનહુ(ભા ૧)માં
છપારેલ છે સજ્જન-સમિતના પહેલી આદિતિમાં પશુ ૫ ૨૫૮-
૨૮૮માં આ છપાયુ છે

(૬) સીમંધર-સ્તનન—

આના કર્તાનુ નામ જાણવામાં નથી

(૭) સીમંધર-જિન-સ્તનન—

આ ૧૨૫ ગાથાનુ નરવિચારગર્જિત સ્તનન અજિયાગ નાનમાં
'ન્યાયાચાર્ય' યજ્ઞોવિજયગણિએ ગ્યુ છે એ ગૂ સા સ (ભા ૧,

નિઘનની માતામા એા છે સીમધરવામી એા રીસ વિદગમાળ
નીચે એા પેટા એા એવાથી એમ । વિશે ૥ કૃતિમા ઉ નેષ છે

(૧) નિઘનમાણ-જિન-એકવિગતિ-સ્તન—

ગીતરે આ ૧૧ ગ્ય ૧૧ કરી કે આ ૧૧ ઉપર ગ્યા ૧૧ મતિ ૩

(૩) નિઘનમાણ-જિન-ધાત—

આ ૧૧૮૧૭ મ દહોમા ૧૨ ૧ પદમા ગ્યા ૧૧૧ કૃતિ કે એના કર્તા
વિગતિમા ૧૨ ૬

(૪) નિઘનમાણ-જિન-સ્તન—

આની એક કાથોથી નીચીના બહારમા છે

(૫) નિઘનમાણ-વિગતિ(જિન)-સ્તન—

તપા ૧૦૦ના વિગતિએનસગિના સિન્ધ કમ વિગતિએનસિએ આ
સ્તન વિ ■ ૧૧૮૦મા ૨૫ ૩

(૬) નિઘનમાણ-વિગતિ-જિન-સ્તન—

આ અગ્રાતમ્બક કૃતિમા સીમધરવામીને મહાનિદના મુગદ ક્યા
કે આ કૃતિ સ્તોત્રનલ્પા-૨ (સગિક)ના દ્વિતીય ભાગમા નમિદ થયેલી છે

(૭) વીસનિઘનમાણ જિનની ધોષ—

આ આગ દહીની ગુજગાની ગુતિ સજ્જન-સન્મિત (૫ ૧૨-
૧૩)મા ૧૧૧૧૧ છે

આ ઉપગાન આગમિક જવતિનમ્બકિએ ચતુર્હાસનિ-ચિત્તસ્તન
ગ્યો છે એ એ ઉપરુકત સ્તોત્રનલ્પાકર(મા ૨)મા ૭૫૧૦ છે
એમાં એમણે અતમા વિગતિએનસાથત-જિન-દાગવતિ-ચિત્તસ્તન મા
સીમધરવામીને અગે એક પદ ગ્યુ છે

આ નિયમ પૂર્ણ છતાં એ બિનાના પર્ણિત કરવાનું મન થાય
હ કે વિદ્યમાણ ત્રીસ તીર્થ દરેકે આ તેનું સમગ્ર માહિતી એક સમદાત્મક
કૃતિ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયું છે

શ્રીમદ્દેવનાભીના મંત્રિ—

જે હો ! મંત્રિમા સીમધર્મવામી બી એના બી મૂર્તિ હોય ? એમની
મૂર્તિ મુખ્ય સ્થાને હોય—એઓ મૂળનારક તો તેને સીમધર્મવામીનું
મંત્રિ કહે છે આવા મંત્રિ શ્વેતામય તેમજ મંત્રિ મય એમ બંને
સમાજ જાણવાના એવા છે પરંતુ એની મધ્યમાં અમરભરણિ અથવા
તીર્થ દેવનાં મંત્રિના નિસામે જૂજ છે તેમ છતાં સદ્ભાગે આ
‘મુક્ત’ શ્લોકમાં તે સીમધર્મવામીનું એક પ્રાચીન મંત્રિ કે એ
નાણાવત્તા આવેતું છે કે જ્યાં પહોંતી માગ વડીલોનું પોતાનું રૂ-
પેગસવાળું થઈ હતું

અમદાવાદમાં દેવગીરાડાની પોળમાં પણ સીમધર્મવામીનું મંત્રિ કે
આના મીઠા પણ શ્વેતા રોના મંત્રિ કોઈ મંત્રિ સ્થળે દેવ

ગંગકોટમાં દિગ્ગજોનું સીમધર્મવામીનું એક મંત્રિ છે એમ
સાબરનું છે

મહાત્મા તીર્થ દરેક—

૫ ૪૮ પગની નિર્મિતિ પકિતઓનો અર્થ જાણી રમમનતો નથી
“દિશિકુમરી ઇદ્રા સહી રે, જન્મ જિનાતગિ સારો રે”
“સાત અન્ય નગરી સહી રે, વિચગિ શ્રી જિનરાજો ૧
મોક્ષ રીતિ બાગિ ગ્રી રે, મોક્ષાતગિ જિનતાજો ૧”

આમાં મહાત્મા ત્રિગોની ગાયત હોય એમ લાગે કે આ સળધમાં
૧ અઢી હોપના નમ્બાની હુકીમ્તનું પુસ્તક (૫ ૧૭)માં નીચે
મુજબ હકીમ્ત છે—

(૧) અન્નારે જે રીમ તીર્થ કરો મલ્લનિદેહ મા વિદગ્ધાળ જે તેમનો જન્મ સમયજો-કૃષ્ણ ૧૧૪ અને આગળના સમય રી વચગાળામાં થયો ૩

(૨) આ રીમે રી દીમા પળ સમકાને જ-મુનિશુન ૧૧૪ અને નમિનાથના અતગત-સમયમાં થઈ કે

(૩) આ રીએ એક દલગ રી ઝગમગ અવધામાં પચાત કરી પડી સમયને દેરાગાન પ્રાપ્ત કર્યું ૪

(૪) આ રીસે તીર્થ કરો સમયતજ-આવની ચોરીગીમાં માતમા અને આ મા તીથ પના વચગાળાના સમયમાં મામે જગે

(૫) આ પ્રત્યેક તીર્થ કરી પાચમ થયું ૫ જેવડી કાયા ૮૪ ગળધરે દમ તાપ કેવના રીઓ મો કાટિ સાધુઓ તેમજ મો કાટિ સાધી છે

(૬) વીમે વિજયમાં આ એકેક તીર્થ કરી માથે બીજા સદયારી ૮૪ તીર્થ કરો છે એમાંના એક કેવની છે અને બાબીના ૮૩ પડી કોઈ ગગન કોઈ ધુવાન કોઈ બાબક એ રીતે છે પ્રેરેનું આયુષ્ય ૮૪ તાપ પૂર્વનું છે આ ૮૪ તીર્થ કરોમાંથી એક મોક્ષે જતાં ૮૩માં તીથ કરો કેવનાન થો અને એ ૮૪માં ગણુમે વળી એ સમયે એક તીર્થ કરનો જ મ થો મામ ૮૪ની સખ્યા માનું ગણે આ રીતે ૮૪ રી જ પગ સદયારી છે

અહીં કોઈ એમ કહે કે એ જ હોનમાં એકથી વધારે તીથ કર, વકરતી ૧૧૨૧ કે વાસુદેવ ન હોતો તો ખજી ૮૪ તીર્થ કરો કેરી ગીતે હોય આનો ઉત્તર એમ અપાય છે કે આ રીસ વિજયના શાશ્વત જાન જ આ અતના છે

સેનપ્રત્ન(ઉ ૨)માં ૧૮૦માં ૧ પ્રત્ન તરીકે એકજ આગ સવાન તીમે મુજબ ગણ કરાયા છે -

(૧) જળુંદ્રીપા મદાવિદેહમા તા ચા વિજયમા વિદગ્માણુ ચાગ
જિતેશ્વર વિદમાન છે તે આ મદાવિદેહ માના રીગ્ન વિજયોમા વર્ત
માન મળમાં અન્ય જિતેશ્વરના જ મ કુમારવચ્ચા હતાદિ સ ભવે કે નતિ ?

(૨) વિદગ્માણુ પ થી વર્તમા દ કિ િ ગમગ્વા કે સમવગ્ગણુમા
ગિગ્ગેદા ?

(૩-૪) સ પૂર્ણ 'મદાવિદેહ શેન કોઈ પણ વખતે કેવલિ-પના
વાગા જિતેશ્વરથી ગતિ રાવ કે સામાન્ય તીર્થ કા જેવાની વિદમાનતા
વિનાનુ હોય ?

આ ચાગના ઉત્તર નીચે પ્રમાણે અપાયા કે -

(૧) વર્તમાન કાગમા જે વિજયોમા વિદગ્માણુ જિતેશ્વર છે તે
મિવારના વિજયોમા કોઈ તીર્થ કરના જન્મ કુમારવચ્ચા હતાદિ
અમભવ જણવામા નથી

(૨) વિદગ્માણુ ત્યાં કેવલિ-પાપવાગા તીર્થ કરે જણવા

(૩-૪) સ પૂર્ણ 'મદાવિદેહ શેન કોઈ પણ કાને કેવલિ-પનાવાગા
તીર્થ કા વિનાનુ રાતું નથી તેમ જ સામાન્યથી જે તીર્થ કા ગણાય
તે તીર્થ કા વિનાનુ પણ હોતું નથી

નીસ વિદગ્માણુ તીર્થ કરા સમકાલે જ જન્મ્યા છે એમ માનતા
તેઓ સમકાલે મોક્ષે જગે એમ એમનુ આયુષ્ય રેતા મનાર જે
સમયે અન્ય નીસ તીર્થ કરે તે કેવલગ્ન થતું જ નોંધજે એમ મેનપ્રશ્નનો
ઉત્તર વિચારતા જણાય છે આ પ્રમાણે કેવલી જનવા માટે આ વીમે
તીર્થ કરેનો જન્મ મોક્ષે જનાર વીસ તીર્થ કરેના જન્મ પરી એક વાખ
પૂર્વ અને વધાગમાં એક હજાર વર્ષ જ્વળીત થયા તાં થરેનો
જણાવે નોંધજે

આ સહચારી તીર્થ કરેની માન્યતા 'હડવા મતની છે એમ કોઈ
સ્થળે વાચ્યાનુ મો રૂકે છે પણ અત્યારે એ યથા યાદ આવતું નથી

જિનસખ્યાનિચાગ નામી એ કૃતિ પૂર્ણિમા ગચ્છા આન રુચિએ
ગ્ચી છે બો એો ગ્ચાચ ગાનાગોધયો રિશ્વિન કરી છે આની
એ દાથપોથી પાટનના લકાગમા છે શુ એમા આ સન્યારી
તીર્થ કરોગ અધિમગ ૩૧

નેમિયદ્રસુદૃત પુનયજસારેદાર (ગા ૩ ૭) પ્રમાણે જન પથી
તીર્થ કરો નામ અથવા સ હોઈ સન એમ બે નિઠ પ ગચ્છ થયા છે
આ રીતે નિચાગતા પશુ ગાથામા આવેન અન સાત નમરનો ઉ નેખ
બધમેમતો થતો નથી

સાતને ખ ને નાણુ રાજ દ્વેન તો સજતિ ચર્ષ સર

સપ્રતાય—

કવિએ મેતાગો પગિયન આખો નયો પગુ તેઓ ની પધર્મો
એ વાત મ નાચગ્ચુરુપે આગેના પગો નિચાગતા બળી રાકાય છે
નિશ્ચયમા એમએ ગજાવસ્થાને અગે ૧૨૦ અખોનુ નિહ કે મોળુ
વચુન કર્યું છે, તેમ જ જન્મમહોત્સવ અને કેવલચાનના પ્રસો
૨૬૪ છો ૧૧ નિહ કે સોના આગમનનો નિદ્ર સ કરો છે એટલે આ
કવિ મેતાગ સપ્રતાયના છે એ વાત તરી આવે છે

નગ્વત કૃતિની ચાખુમા ની દાથપોથી ક નાણુ ચિતારી છે અને
એમ કહવા મતના આનકાના ચિત્રો છે એ ઉપગ્યો એની ક પના ચર્ષ
લોકે ૧૧ ક આ અથકાગ 'કહવા' મતના અચનુ ગચ્છના દરો

આગા મુનિ દીક્ષા ન આપે એમ આ અથકાગુ માનવુ છે ૩

૧ ગુમે ૫ પ-૬

૨ ગાના નામ ૫ ૧૨મા અપાયા છે

૩ સરખાવો (સ) કુવસસમાવડી (૨ ૨ પત્ર ૨) નાહી કુતુ છે હુ ચારાગ-
અમજુ ગચ્છ સાથે સજદ નિહ દોવાથી તને દીમા આપવા અચમય છુ

જિનસંપન્નાનિચાગ નામની એક કૃતિ પૂર્ણિમા ગરુડા આન રૂચિએ
ગાંધી છે અને એને ગ્રેવેપજ પ્રનામોદયથી નિમિષિત કરી છે આની
ગ્રેમ દાયપોથી પાટળના લાકડામાં છે સુ એમાં આ સદચારી
તીર્થ કરાશે અધિગત છે ૨

નેમિચન્દ્રગિરિ પુનરુત્થાનદ્વાર (ગા ૩૦૭) પ્રમાણે ૪૮૪ રથી
તીર્થ કરે વીમ અથવા સ હાઈ રાત્ર એમ જે વિષય ગ્રંથ થતા હ
આ ગીતે નિચાગતા પશુ ગાયામાં આવેન અ ર સાત મગીનો ઉ ન
અધ્યમેમતો થતો નથી

સાતને બંને નયુ ગાત્ર હાર તો સમતિ થઈ નહે

સપ્ત ૧૫—

પ્રવિગે પોતાનો પગિયવ આપ્યો નથી પણ તેમો જ્ઞેનધ
એ વાત મનનાઅભ્યુદયે અપારેના પછી નિચાગતા જાણી શ
નિગેમમાં એમણે ગર્ભાવસ્થાને અંગે ૧૩૦ રાખેલું નહિ કે
નયુ ન કહ્યું છે, તેમ જ જન્મમહોત્સવ અને કેવલજ્ઞાનના
૨૬૪ ઇનોના નહિ કે સોના આગમનનો નિર્ણય કર્યો છે
કવિ ચેતાનગ સંપાદના છે એ વાત તરી આવે છે ૩

પ્રચલિત કૃતિની ચાલુમાંથી દાયપોથી કે વાણે ૪

એમાં કડના મતમાં નાકોના ત્રિગે છે એ ઉપગ્રથી

ચોકે ૮ કે આ અથ ૧૨ કડવા મતના—અચન ગન

ચાગલ મુનિ દીડા ન આપે એમ આ અથકાગ ૫

૧ જુવા પૃ ૫-૬

૨ જાના નામ પૃ ૧૪માં અપાયા છે

૩ ચરખાનો (સ) કુવલયમાના (પ્ર ૨ પત્ર ૨)

મમજ જગ્ગ સાથે સળખ નહિ દોનાથી તને દીક્ષા ૭

‘અવન’ ગ્રંથની વિગત આપનાઓ—

ધર્મશાસ્ત્રગણિએ ગુપ્તવિદ્યાની આ તપશ્ચર્યા પદ્ધતિની ૧૩મી
સાધારણ સ્વરૂપ નિર્ણય આપતાં ૧૨મી હિસતિ વિ. સ.
૧૨૧૩માં થતાં સુચન્ય છે^૧ પરંતુ પશ્ચિમીઓ આ ગણિએ
આ ૧૨મી કેટલીક માન્યતાઓનું પડા કર્યું કે એ પૂર્વે તા.
અના મુનિમુન્યગિના સિદ્ધ હર્ષભેના સિદ્ધ હર્ષમુન્યગિના
વિ. સ. ૧૪૮૦માં અવનમનનનમન-જા નામના અથ ૩૦ આ
અના કેટલીક મત મેળુ ખડા કર્યું કે આવી અપ્રીતિ કૃતિ
તા ૧૨૭૧ દેસુ ગણિ ૧૧ ગિ ૧ ગુપ્તવિદ્યાએ પશ્ચ ૨૪ છે જે
રવિચંદ્રનમનનિના-૧૧, રામોત્તમનિ-૧૧ તેમજ ઉમ્મખનમિ
જે નામથી જોળખાય છે અતઃ અના ગુપ્તવિદ્યા વિ. સ. ૧૬૭૪માં
ગુપ્તવિદ્યામાં અવનમનનનમનનન-ગુપ્ત છે ગાનિમુનિના સિદ્ધ
અમયે તત્ત્વઓધર્મ-જા હી જે દ્વારા અથા મનની
કેટલીક માન્યતાઓનું ખન કર્યું છે તદ્દિ અવનમનનથાપન
મામની સુ કૃતિ ૨૦૦૩ છે તથા ૧૨૭૧ ગણેના અનુસારીઓ હી

૧ પદ્ધતિની ૧૧૩૪૧ (પદ્ધતિની ૧૧૩૪૧ મા ૧ ૫ ૧૧૧) મા
આ ૪ વર્ષ અપાયુ છે ગુપ્તવિદ્યાની ૧૫ ૧૭) માં કર્યું છે કે દેવનદ્રસુનિ
પિપ્પ હેમવદ્રસુનિની સામ સાયક મુખવત્રિકા રાખે તે યો ૧ નદિ અવ
પદન મદિ અવતો (વચના છાનો) ઉવત્રિક કલસા માથો અને એમાથી
આ મન ઉદ્ભવે.

૨ આના પરિચય માટે જુઓ ‘જૈન હરનનિજિત પ્રતિઓનું વર્ણનાત્મક
સૂત્રીપત્ર (પુ ૧૮, ભા ૧, પ ૧૦૧-૧૩૩)

૩ જિનરત્નકોશી (મા ૧ પ ૩૪૮) મા આમ ઉદ્ભવ ૩ પાલ એ
વિચારણીય નિર્ણય છે

૪ તથા-અવન-જો નામનુ પુનઃ દ્વારમા પ્રસિદ્ધ થયું એના
‘તથા અને અવન ગ્રંથના કિચકા વિચક મતઓની મોઢ છે

અમલના ૧૧ સીમાની રીતી જગલાત વિના મેળવી માતા ૬/ મ
 સ ૧૫૭૮ મનગી રીંગ પામ સ ૧૧૦ ૧/૫૭ સ ૧૧૦૧ ૧
 ૧ ૧૨૧૨૨મા સ ૧૬૪૪

તેજ સા વિર નીચે પ્રમાણ ઉ ન ૧ ૩ -

પાટણના સીમાની ગેલી ગાયથ વિના કાકારી માતા તેજો વડી
 સવરી હરગજ પા ૧ પટ્ટી ૩૧ રડી પ ૨૭ મ ૧૬૪૪ પટ્ટી બે રડી
 ૩૬ વડીની ૧૧ મ ૧૬૪૬મા પાખખમા અર્ધરાસ

આપણમા ૧ દાથપાળી ચિન ૧૧ મા ૬ લામ આ તેજ માનના બકા
 ૬ એમના ૧/૧૪ દો એમ ગળ્યા ૧ ૩ મી આ પાથી માતા
 હવરામણ ૩ ૧ ન તારા થઈ તે ૧ મમ નામે છે

જેન આદિતર મજાર ના વિ સ ૧૮૪૧ના રીંગ પાના ત્રીજા
 અકમા ઠકુઆ મનની વડુ પટ્ટાવડી ૭ મા છે ૧ પટ્ટાવડી-સમુચ્ચ
 (ભા ૨ ૧ ૪૭)મા આના પોર ૬ રિંગમા અર્ધ નાકોવાદના
 મ ૦ લા ૬ ૧૧ પુન ૦ ના ૩ અવમા ૧ મ ૧૫૧૪ (૧૫૧૨)મા
 થરાનુ ૧મા પુ ૩ અમળ પટ્ટી અવસાન પામનાગ એમા ૧૫ થરાના
 નામ આ માન પોર મુજ ૧ અપાવા છે -

નામ	વિક્રમસવત	નામ	વિક્રમસવત
૧ ખીમજી	૧૧૭૧	૪ તેજપાન	૧૧૪૧
૨ વીન	૧૧૦૧	૫ રતનપાન	૧૧૧૧
૩ હવરાજ	૧૧૪૪	૬ જિનરાસ	૧૧૭

એમા ૧૧ પટ્ટી થોના તેજપાન અો કેવાલ વિ સ ૧૬૮૪મા
 વિદ્યમાન કતા જુ ૩ અો જામુનો વડુ અડી ઉત્તેષ છે

આમ અડી એક હવરાજ અો બે તેજપાનનો નિર્દેશ છે

૧ પટ્ટાવડી-સમુચ્ચ (ભા ૨ ૫ ૨૪૬)મા કડુ છે કે 'આચલિક
 નાવકના ઉપરેશથી વૈજાથ પામી રૂપર મા આચભિયા જાહના ૫ પટ્ટીની
 પામેથી સાચજાન મેળવી કે વાને કડુઆ મન ચા ૧ ૧

‘અચર્ય’ ગરુડની વિગિટ માન્યતાઓ—

૧ મ્હાસાગગજિએ ગુપ્તિની ૧૦ તથા મહાવતીની ૧૩મી ગાથાની યોગ્ય પ્રતિમા અચર્ય ગરુડની ઉત્પત્તિ વિષે ૧૦૧૩માં થયેલ અચર્ય છે. ૧ પદ્યપદ્યિદ્ધામા આ ગણિતે આ ગરુડની પેટની માંડતાઓનું ખડન કર્યું, એ પૂર્વ તથા અવગત મુનિસુ ગ્ધગિના શિવ હર્ષમરના શિવ હર્ષમરગગિમે વિષે ૧૪૮ માં અચર્યમત-વનપ્ર-ણ નામના પ્રથમ ગી આ ગ-ગના પેટનાક મત મેનું ખડન કર્યું કે આવી અક મીશ કૃતિ તમા ગરુડના દેવમુ ગ્ધગિના શિવ ગુણગમગિએ પશુ ગ્ધી છે એ રમ્ય અવમતનિરા- ૧૧, નામોન્નિકા પ્રિગ્ગજ તેમજ ગમુખનન્નિમ એ નામની ગોળખાલ છે ૪ ખગત ગ-ગના ગુણવિનયે વિષે ૧૬૭૭માં ગુજગતીમાં અચર્યમત-વનપ્ર-ણનું ગ્ધ છે ગાન્તિગુગિના શિવ અમગ્ય ૪ તરુઓ-૪મેગ્ગા ની ગે હાગ અચર્ય મતની પેટનીક માન્યતાઓનું ખડન કર્યું કે ગરુડ અચર્યમત-વનપ્ર-ણ નામની પશુ કૃતિ ગ્ધી છે તથા ગ-ગ વમેરના અનુદારીઓ ૧

૧ પદ્યપદ્યિદ્ધામા (પદ્યપદ્યિદ્ધામા અચર્ય ૧ ૫ ૧૪)માં આજ વર્ષ અપાતુ છે ગુપ્તપદ્યપદ્યિદ્ધામા (૫ ૧૭૦)માં કર્યું છે ૨ દેવવદ્રસગિના શિવ રમ્યદ્રસગિની સામે આવક ગુખવલ્લિગ રાગે તે થોડા નહિ નાને વદન માટે અવગનો (વલ્લના હાગનો) ઉરનામ કરાવા માગ્યો અને એમાથી આ મત ઉદ્ધમો

૨ આના પરિવચ માટે ગુઓ “૨૧ હસ્તવિખિત પ્રતિઓનું વર્ણનાત્મક સુત્રીપદ (પુ ૧૮, ભા ૧, પ ૧૩૧-૧૩૩)

૩ ગિનરત્નકોશ (ભા ૧, પ ૭૪૮)માં આમ ઉદગ્રેખ કે પલ એ વિચારનીય લગાય છે

૪ તથા-અરત-એદ નામનું પુસ્તક હાલમાં પ્રગિયવ થયું છે એમાં તથા અને ‘ખગત’ ગચ્છના કિયાકાડ વિચરક મત મેની નોંધ છે

મા નાથી અથવા ગંભીર અનુસાધાઓની માન્યતા મુખ્યત્વે કુળને ધીમે ધીમે વાગનોમા જુદી રહે છે

(૧) અન્ય ગંભીર નાવકા મુજબ (મુખ્યસ્થિતિ) અન્ય ન ગણતા સાતાના એક જોડા સ્વેદા છેડાનો એ માટે ઉદ્યોગ કરે છે

(૨) જેમ 'તપા' રંગે ગંભીર સાધ્યો અને શ્રાવણ મેઘ પ્રતિક્રમણ કરી રાત્રી તેરી વ્યવસ્થા અન્ય ગંભીર માટે નથી મેકે સાધ્યોના મો નારોડા પ્રતિક્રમણ ધિધિમા વિગત તમાવત છે

પ્રણેતાનુ નામ—

સામાન્ય રીતે વિચાર કરતા મેરુ એ પ્રણેતાનુ નામ દો એવો મ્યાન જાગેજ આવે પણ ૪૦મી નાનકા અતે (પૃ ૪૭)મા તેમ જ છે ની નાન (૫ ૫૦)મા 'સેરુ' અને સામે સાથે તેજ શબ્દ છે એ જોતા તેમ જ મેરુના નામથી અન્ય નિર્ણયો ગ્યાવાના અન્ય મળી આવતા હોય વિચારતા પ્રણેતાનુ નામ સૈદ્ધાંત હોય એમ જાણે પાટનુની એ દાથાથીમા કરતા તરીકે શબ્દ આવે તેજપાનો હોય એ અને ૪૮મા જીવગજ અને તેજગજ એ નામો જમાવાયા છે આ નાથી પ્રણેતાનુ નામ તેજપાન દો એમ અનુમનાર કર્યાં છે આ નામ સમત અષ્ટ શબ્દ સૈદ્ધાંત એ હિપનામ હોય અથવા મસારી અન્યામાં એમનું નામ તેજપાન હોય અને દીક્ષા લેતા એમનું મેરુક નામ ગ્યાપુ હોય એમ સજાવે છે

૬ ૧૩મા જો તે તેજપાન ગ્યાવાયા છે તે પછી મીઠા પ્રચુત કૃતિના કરતા છે નહિ કે એમનાથી મોઝેક નાં પૂર્વ વિષમાન સેવક એમ ચત્વારે તો ૬ માનુ હુ

જૈન અંતિહામિ- મૂર્તિર મળ્યસચય(૫ ૨૧૦-૨૧૧)મા તેજ ગ્લમગિની મળ્યાવ ઠાવેલી છે એમા કલા મુજબ રૂપા નામના

વલ્લિકી પત્ની કુશીના પુત્ર તેજપાને લાગુભૂતિ પામે વિ સ
૧૬૨ માં દીમા નીચી અને ૧૬૩ માં એમના એએ ૧ થી ગળ્યા
અને તેજપાને એ નામથી પ્રખ્યાતિ પામ્યા આ તેજપાન અત્ર
પ્રસ્તુત છે કે એ એ પાશ્વરે

સેવક અને તેમની કૃતિઓ—

અચ્યગ' ગ્રન્થના અનુસાધીઓની માનતા એવી છે કે તપ દ્વારા
ચક્રેશ્વરી નામી સાક્ષાત્કાર કરી આચ્યગ'શિવમુર્તિએ અચ્યગ ગ્રન્થને
વિસ્તાર્યો એ આ અચ્યગ ગ્રન્થને 'રિધિપદ' પણ કહ્યું છે આ પદની
આપના ચક્રેશ્વરી દેવીને દાથે ઘરાની રાત આદિનાથદેવગણ-
ધનનના પ્રાગલભા એના કથા એવકે કરી છે આ કૃતિ એમને
વિ સ ૧૫ ૦ માં કાર્તિક માસમાં શુક્લપક્ષમાં નોમ ૧ ગુલાને ગચી
છે કે આ કૃતિના અતમા એમને સક્ષિત પગિયાર આપ્યો છે એ દ્વારા
આપને જાણી સકાયે છીએ કે રિધિપદના લાગુભૂતિની પાટે
જગુનિધાનમુર્તિ ધવા એમની કૃપાથી એકે ઉપધુક્ત પદાત્મક નવલની

૧ પદયજ્ઞપરિક્ષા (વિ ૫ આ ૫) પ્રમાણે એમનું અસન નામ
નમ્મિલ છે

૨ જુઓ જયસેખ સુરિને ઉવએમચિતામરિ ઉપર વિ સ ૧૪૩૯ માં
એવી સ્વોપન કૃતિની પ્રસાંતિ

૩ જુઓ જૈ શ્રુ કે (આ ૩ ખ ૧ પૃ ૫/૧)

૪ જૈ અં શ્રુ કાવ્યમચ્ય(૫ ૨૨૩)માં શુભાનિધાનસૂરિસ્તુતિ
વ્યાન છે એમાં જુઓ છે કે આ સુરિનો જ ન નાગજની પત્ની સીવાદેવીની
કૃપિથી વિ મ ૧૧૪૮ માં થયે મિદ્ધાનસાગર પાસે વિ સ ૧૫૪૨ માં
એમની નામી થઈ એએ ૧૫૬૫ માં સુરિ ધવા અને ૧૫૮૪ માં અચ્છનાથક
ખત્યા (એનો વિ સ ૧૬ ૧ માં સ્વર્ગે સચચી)

૫ ચણસચ્ય (આ ૫૩૧-૫૪૨) પ્રમાણે અચ્યગ ગ્રન્થના નાયક શુભ
નિધાનસુરિના ઉપદેશથી 'જાદુક' ૧૫ સુરિને આ કૃતિ રચી આ શુભનિધાનસૂરિ
તે કયા ?

ગ્યના કૃતિ કે આ ૧૧૫૧ી પૃષ્ઠી ચાગ ૧ મિત્રો તેમ ૪ અતી
 ગાગ ૧ મિત્રો જે ૬૬ (ભા ૩ ખ ૧) ૫૮૧-૨)મા અપાઈ કે
 આ કૃતિ ૧૫૬ અગ્રેથી પ્રમસિત થઈ તૈ ૧ એમ જાણુચા-તેવામા ૧૫૧

ઉપયુક્ત મેરકે સ્વસ્થદેવ-વિનાયક-૧૧૫૧ વિ ૨ ૧૧૦ ૧ી
 માત્ર લ અગ્રિવાગ ૫૬ના ચુ માનીમ ૧૧મા ગ્યુ ૬ આ પત્રાત્રક
 કૃતિની આદ્ય ૫૧ અતિમ ૫ મિત્રો જે ૭૬ (ભા ૩ ખ ૧
 પૃ ૫/૨-૩)મા અપાઈ છે અતમા કતારે ગોતા ૧૧ મા તર્ગ
 સેવકનો ૮ ૧૫ ૧૦૧ છે આ કૃતિની અનેક દાચપાથીયો મો છે

જે ૭૬ (ભા ૩ ખ ૧ ૧ ૫૮૫)મા નેમિનાવના
 અદ્વૈતના મેનામ ૧૧ એરકે ગ્યેની કૃતિમાથી પ્રાગ્જની ૭ પક્તિ ઓ
 અતની ચાગ પક્તિ અપાઈ છે મે જોતાં આ કૃતિમાં મે ૬૨ ૧૦૬
 પક્તિ હુમે મેમ લાગે છે વિશેષમા આ પૃષ્ઠમા ૪૬ ગાથામા સેરકે
 ગ્યેના આર્દ્રકુમા વિનાનકેની નોખ છે ખરી ૫૫ એમાથી ૧૫૬
 પક્તિ અહીં અપાઈ નથી

મંદેશ ના વિ ૨ પના દીવાલસરી અક મા અ ઉગ્રગમ
 કા શાસ્ત્રીમા આદિ-અમિતયુગમા ગમયુમ ૧૧મા નેખ જગા છે
 એમા એમકે ૧૫ કાયુ ઓ નકીગુ કરિતા મેવા વિભાગ પાગ
 મેરકની કૃતિઓ તરીકે નીચે મુજબ નિ લ કો છે -

અદ્વૈતનાવદેનનાથનાન (મ ૧૫૬૦)

સ્વસ્થદેવવિનાયક-૧૧૫૧ (મ ૧૫૮૦) લાનોમા ગ્યના

૧ વિનાયક વીકે એગખાની મેટરીક કૃતિ ઓ વિષ મે 'વિનાયક સ્વસ્થદેવ
 દેખા રન નામના માત્ર લેખમા વિચાર કર્યો છે આ લખ 'જેન સત્ય
 પ્રકાર (૫ ૧૦ ન ૧૦-૧૧)મા છપાયો છે

સીમ ૧૨નામીગાભાતરગ

આન હુમારનિનાહુલુ

ઉપદેશગીત

અહીં જે આનહુમા નિનાહુલુ એમ ઠપાયુ છે તે આદ્રુમાર નિનાહુલુ જ દો એમ લાગે છે. જો તેમ ન જ હોય તો આ કૃતિની નોંધ જે ગુ ક મા નથી એટલી એ તો વિષયતા મળ્યાવ ઉપદેશગીતનો નિદેશ અવન જેનામાં નથી તો એ શા આપાઁ દગ્યો છે તે જાણવું જાણી ગઈ છે.

સમય—

ગુર્જરી' ગિગોા ઉદ્ગમમ। તે કનિકાનમરંગ' હેમચન્દ્રગિો મમય છે નિ સ ૧૦૪૧મા ભન્ત-બાહુમવિ-નસ ગજ ગ-૭ના ૧૦૨૯નસગિના પંથક શાવિકનમુગિએ ગચ્ચો છે એ પૂર્વે કાઢીને હાથે ગુર્જરી ગિગમા પદાત્મક કે મદાત્મક કૃતિનું નિર્માણ થયું હોય તો તે જાણવા—જેનામાં નથી પગલુ આ ગસ પછી ગુર્જરીન સાહિત્યનું ઉદ્ધાન આજ નિ સુધી ખુબ ફાવણ ફૂલણ ગયું છે આમ આ આશર માડીસાતમે વર્ષના બાળાના લગભગ મધ્ય કાળમા સીમ ૧૨નામિ ગાભાતરગ નામનું ૧૦૨ દા ૧ ગચ્ચાયુ છે એમ એની જાણા પ્રતોતાનો સમ્રાટ દત્તાત્રિ વિચારતા જણાય છે.

મર્યાદા—

સીમધરવામી તેમજ એમના ગુણગાનરૂપ આ કૃતિ વિશે સમય આે સારવન અનુમાર એ વિચાર કરો છે સપાદક તરફથી ગુરુ થયેલા

૧ આ સળમમા એ અ કે જા શાસ્ત્રીને પત્ર લખી પૂછાયું હતું પણ એમની તરફથી હજુ સુધી તો કયો જવાબ મને મળ્યો નથી.

વિરિ ૧ પ્રતો મહા ક્રાન્તા મતોભગ્નક ઉત્તર આપવા માટે ને સા ।
 ક્રાન્તા જાહેર તે । મેવાથી એ કાવ ૧ । । ગુરુત તો માત્ર મોટા ગણ ।
 પડે છે માટે દાઢ ગા ચાર તે પૂર્વ વિભાગ ત કથા એના અપ્રમાણ
 ઉત્તર અપાગે તો મયો જ્ઞાન થયે

ગોપીપુત્ર ગુણ }
 તા ૧૩-૪ પા }

હોગનાથ ૨ કાપરિયા

ઉત્તમ કહેનિ માજિજી જનૂ, વર યાચન-ભ ૧ ।

નીચ માગ્ય આશા ફરી, તુલુ નહીં વગ ૧ (૨-૧૮-૩)

સગખાલો-

પાશ્ચા મોઘા વરમરિયુને નાધમે સ્વરકામા ॥

(મેત-પૂર્વમે ૨ ના ૧ પા ૧)

શ્રી સીમધર-ગોઆ-તરંગમા વર્ણવાયેલી શ્રી કામગતેન્દ્રની કથાનો

ટૂંક સાર

નામ રે ૧૨-પરમેષ્ઠી-અમરતો નમઃમગ્ધી સી સ રવતીનું
ધ્યાન ધરી આશ-નિદગ્ધાન-વિનુ શ્રી સીમધર-પન્થાત્માના દેવોઅ
લિંગવેદ દયાબુદ્ધ-મર્માસવ માતાએ દુનામણામા દેવ પ્રભના વૈદ્યાત્મ
અશ્વિનુ પુણેનુ ગાન આર્ષિ વર્ણવવા મારે ન્યનનથી કેદધાજાન સુનીનું
સાદત સુગન્ધ વર્ણુ ૧ કના પછી શ્રી સીમધર-પ માત્મા ૧૧ અમામો
પામી કૃતાર્થ જોડ જાન્યા માગોના નામા નમ પ્રમો પ્રતુન
ગરમો વિષ્ણુથી વર્ણવાયેન શ્રી કામગતેન્દ્રનું અશ્વત્થ અર્ષિ ૧
વર્ણવવા ઉપક્રમ કેન છે

આનન્દિતનરીમા શ્રી મહાની પ્રભના અમરમગ્ધામા એક માળસ
'આ સાચુ કે તે સાચુ' નો મોનમ પ્રથ પૂઠે છે તેના જવાબમા
પ્રભુએ 'આ માચુ' કહુ જેથી આશ-નમ્બુવ શ્રી ગાતમરનામીજીએ
જિનાસાપૂર્વક પૂજવા આવેન જા નથાનીનો પગિયર મેળવવાની
વિનવની કરી-એકને પ્રભુએ ઠીચે મુશનનુ જણાવ્યું

"અક્ષરભાષ્યુ ૧" ગમન ન્તનગતે દ્રો કામગતે દ્ર નામો ૧૫૪
છે તેો પ્રિયગુમતી આ કે તે રતિ-ભાકિ-પગનમ્બુ જોએ કામગતે
દ્રને વર કરી મોતાર્યા કોઈ વાત મુક્ત ન ગણવાનુ વચ ૧ રીકુ એમ ૧
કોઈ ચિનકાત પાસે ઉજ્જયિનીના ગમન ૧ પુત્રોનુ ચિન ૧૬ નેષ મોદિત
યષ પુત્રીના પિતાના તેડાગથી પિતા ૧ આનન્દ વર્ત ઉજ્જયિની ૧૭૭૫
માટે જન્ય છે વચમાં એક આશે જગતમા પકાવ નાખ્યો છે, ત્યારે
મધ્વરાત્રિના સમરે કોઈ જે વિદ્યાવરીના અર્થથી કામગતે દ્રુનગી
જન્ય છે અરે વિદ્યાધીઓ ૧ કાકુદીતરી નિનવળીયા ૧

૧૦ મિદુમતી સાગરી વિગાર-પતિતી પુત્રી રજવા જનરે ત્યા
મિદુમતીને મરેલી જેણે તે સા આગતી રો વિગારીઆ વિગાર
તી વિગારા ગજપુત્રીના શરૂ આવ જ મીનુત મર્મ નાર કે, કામ
ગજે ન આ જાગરથી આગે જો ૬, સામ સા વાનડીમાં જઈ
જમાગરિન મં જેવો લાગ નિકરે ૩ તેવા તે કામગજે ન પોતાની
પાવજે ધનુચ્છની કાગળના મદામન માગીઆની પગીનના મદુ
નિદેહકેનમા નિદેહમાળુ નિધુ શ્રી સીમ લખાનુ ન મમનમગળમાં
તેના જુએ ૬

તે મમરે ત્યાં સા ગજાએ આસીમ લખાનુ ત્યાં મનામન
માનસીગો સા આજેજાએ જાગમાન જવા દેખાતા તે આ કાર માનસી
(નામગજે ૬) સાળન જિનામાપૂર પૂરુ કે-આ જાળ છે ! પ્રનુએ
તેના જવા મા-આને ગજપુત્રી જ તમનના અદ્યાનપુ ના ગજન
જનગજે દ્રના પુ નામગજે ૬ તર્કિ ગોગળાસી-પૂર્વજનના સરેતિત
દેવોએ ધર્મ-મોધિતો પ્રાપ્તિ કગવસ માત્ર તેની વામ સાળે અનુરૂપ
પગલાવસાની લાનચ આપીને (એ જાળો) અદો લાન્યાનુ-જાળાવ્યુ તે
નમરે પછમે સમ્યક્તન આ તેના વિકાસ-લુગમ-જુલોતો સવિસ્તર
વર્ણવી નામગજે દ્રના અત કગળમા મોધિ-ખીજ પ્રગટા ૩ કલત
વિષનાવનાને દૂર કમાવી મામગજેન્દ્ર નિર્મલ સમ્યક્તવ-રતનને પામ
રિવેમન્નિવત ની જગત થયે

લાગ મા ત્યાંના જાળે શ્રી સીમ લખાનુ પુન-અદો લાવ
મગનજન આકવા મા મતો પાગવાવગા દેવો આથે કામગજે દ્રને
પૂર્વજ મો જો મગધ છે ! આ-પૂજા એટલે પ્રનુમે દેવો સાથેને
નામગજે દ્રો પૂર્વ-સાધ વર્ણવતા કતુ ૬-

‘પાવનિપુત્રના જયનર્મ ગજાના ગમન્સીન નામના પુત્રને મોહ
સ નામો પુન હતો તે એક ઉદ્યાનકાંડમા મુનરજે ના મામની વાઈની
માથે આવેન ત્યાંના ગજદૂતની પુત્રી નનરજાને મેંદ તેના રૂપમ

મુગ્ધ બની એમનની તપાસ કરે છે તેનામાં ત્યાં જ નથી મળ્યા માટે
સાતથી આવેલ તોમનકુમાર તામો ગજપુત્ર ત્યાં જ મળ્યા રહી ને
આધીન કરા રિવાજથી કરે કે કેવળે તનવાગના બાજુ રમી આવે કે
મોહુરને આ લોહ-સામળી કોધારી જાતે તોમનકુમાર માથ
જાગડીમાં ઉતરી તનવાગના એક ઝાટકે પ્રતિજ્ઞા કરી દાગ કરો આ
નનડાં માથ કમકોડાની તૈયારી કરતા આચારક વિધ-નાણા
અભનાળી કે-

“ધિક્ષા છે રાગનાને પોતાના મળા માપને મારી પોતાની
માના સમક્ષ મળી બેઠેનને બોગવના તૈયાર થયો છે”

મોહુરને આચારક દિવ્ય-વાણી મામળી સ્તબ્ધ થઈ ગયા આમ
તમ તપાસ કરી કોઈ ન દેખાતાથી પુત્ર વિવર-કીડા માટે પ્રવૃત્ત થાય
■ પુત્ર વાળી સબગાર છે એને કોર-તુલની વાગળીઓથી
લેગથેનો જોલનાગી તપાસમાં નિગ્રે છે માર્ગે પત્તો લાગતો નથી
પણ એક જગ્યાએ એક મુર્તિ બાજુ મહાત્મા નિગમજ્ઞ તાની મુનિ
કરો એમ ધારી વિનવવાયે નથી પોતાની વાતને પુનામે પૂજતા
મુનિ-રૂં કરે છે કે-

“કેશવ દેશની કેશવના નગરીના કેશવ ગળી તોસવ નામો
પુત્ર હતો, તે જ રાગના નંદન નામના એ પી રૂપની મુનર્ણદેના
તામની પ્રેરિત પ્રતિમા (જળીનો રતિ ધખા કાનથી દેશવર મો)
પુત્રી સાથે તે ગજપુત્રો બિચાર પ્રમથ થાય છે, ૨૧૦ માર્ગથી
આવે કે પાપ પ્રકટ થતાથી ગજપુત્રો દેશવરદેહી સમન તેના પિતાએ
કરેલી પશુ મરીતી કુલથી મચી પામ્બિપુત્રના જયનર્મ રાગની
મેવામાં ગહે છે અને પેલી મુનર્ણદેના કુટુંબિનોથી તિગ્ર મૃત થયેની
ગતોગત પનાસ કરી જાનમાં પુત્ર-પુત્રી સુગતો જન્મ ગાળે છે તે
સુમતને કપડામાં પોતની જેમ મે છેડે ગાતી સંગી શુદ્ધિ માટે નદી પર
જાય છે પાઠથી પુત્રના જન્મેના ને ગાન-સુગતની ઉપર લાગેલ

લોહીની ધથી મેચાનેન માધ્યે આવી આખી પેટની વચમાંથી
 નહીં પોતાના મુખમાં જાડી ચાલી ગતે રોગે પેટનીની એક જાણુની
 જાં દીની પડવાની ગેઠની પડી ગઈ વાનજીને તેની ખાતર નહિ તે
 પડી તેની પુત્રી પાટવિપુત્રના રાજદૂતે દારૂ પ્રગો ત્યાં થઈને જતા
 જાણ વત્સનમાવથી ત્યાં જુની રીત પાલી-પોલી ગોલી દગવા માડી
 આ વનજાના નામ પાશુ તેની વાનજી થોડીક આગળ ગઈ દગે કે
 પાટવિપુત્રના ગાંગો ગમરશીન પુત્ર સિમગઈ પાંગ્રો તેજે તાકીને
 માગના માણુની માનજી તડકડો મરી ગઈ પોતાની જાદાદુરીના યશોમાનને
 અભિમાનુકે જાણુના માધ્યમી સામે જાન કે તે ત્યાં વાનજી
 મોળામાં ગઈ માનીમાં મોળા ગેક નવજાત સિમને જોઈ કંઈક
 ગઈ આખાવિત જાળી ધરે નહ જઈ પુત્રની જોઈ જાનન-પાવ
 દર જ તે પાનિત-પુત્ર માનજી સામેથી મળી આવેન તેજ વ્યાધિજા
 નામ ગાંધુ, પગ તેની મોઢોની આંગ્ર બેટાઓથી લોગાએ મોહજા
 નામ ગાંધુ

આ જાણુ નવજાત સિમ-સુગની વચની પેટનીમાં જાડી રીત
 શુદ્ધિ અર્થે રાત્રી સુનાઈદેના પાછી આવેછ ત્યાર પોતાના સતાનને
 નહિ જાણથી જાળરી જાળી વિનાય કે જ ઉવટે વાનજીના પગના
 જોઈ તે નવ-જાત-સતાને વાનજે મારી આધાને નિર્જન કરી
 સતાન-ક વવાળી જતી દગની પાટવિપુત્રના તેજ મજદૂતો ત્યાં તેની
 પુત્રી રાત્રી જાડી રીતે પોતાની પુત્રીની ધાઈ તરીકે ગઈ છે

જોઈ વમતકીડાએ સુનાઈદેના ધાઈ સાથે વનમાં વિચરતી
 ગાંધુત્ર ગમરશીવના પુત્ર (જાડી રીતે વન તાંગો જાણ સુનાઈ
 રાના પુત્ર) મોહજાના સુ ૨૩૧ ૫૦ મોહિત થાય છે, ૫૦૨૫૦
 રીતસબધ માય છે અને જોડાતવામની તપામ કરતા પાટવિપુત્રના
 ગાંધીને મેચા માટે આગળ તોસનકુમાર નામનો ગાંધુત્ર (જે કે
 કોશનદેશના ગાંધી પુત્ર છે અને ત્યાંના નગરશૈઠની પુત્રી સુનાઈદેના

માથે વળિયા ॥ દોષથી પ્રાણ ગચ્ચાવવા આ પિને પાગવિપુત્રમા આવેન
 છે) વનના' જે કે વાગ્તરિક ગીતિએ પોતાની પુત્રી છે) ના ૫
 પર આમકન થઈ વિપ્રાશિનાય ॥ પ્રાર્થ ॥-જિગ પૂર્ણ ન થઈ મારી
 નાખવા પી ધમખા ગતા પી-હર કે તેથી મોહુત પોતા પી પ્રેમિયને આમ
 અદ્યથી મ્સારના ને તોસવક્રમાનો (જે કે ખરી ગીતે પોતાને પિતા
 છે) ૧૧૧વેશમા તત્તવાચી હર કે કે, જા અમલપણ ૧૫ મ પી
 માતા ॥ સમક્ષ સગી બહે ૧૦ જોતવા લગ્ન થતા મોહુતો ૧૧૫ સગી
 ચમકવે છે ૫ જા. શુ થયુ તે તુ જાહે ૪ કે

ઉપના મ્સાર ઉપથી તુ અમલ દગે હા શિ જાના ૧૫
 આમકન થો તે તારી સગી મ્સેન પોતાની પ્રેમિકતા પ્રતિ રજો ૮૧
 મા પી જેનુ ખુ. હર્ષ તે તારો સગો ગાય અને જે ખુ. આ ૮ મના
 પ્રગળા-સદમર આ ૧૧૧રી છે તે તારી અને વન તા ૧૦ ની સગી
 માતા તથા તુ પોતે મોહુત છે'

આ વાત સાંભળી મોહુતે દીક્ષાની પ્રાર્થના કરના આ બુ-મુનિ
 પોતાની દીક્ષા દેવાનો અનધિમર જણાવી દોગળા નાના ૧
 રમ્મનન મુનિની રાસે દીક્ષા લેવાનુ સચક્ષ જા ને મોહુતન ૧૧૫
 લઈ બીજા આ ૬ વાળુમિન મુનિએ સાર ૫૬ સમ્મ પાળી સ્વીર્મ
 દેવનોકમા એક જ વિમાનમા દેવ તરિકે થો પ્રેમી શ્રી વર્મ નાથ રખુના
 સમવસગળમા આસ જાવ્ય મુરમ્નજનો પ્રસન સાગી ધર્મની પ્રાપ્તિ
 આ ૧૧૫ મવમા મુલમ થા ૧ માટે તે મોહુતાદિ-પાય દેવો ૧૫૨૫
 ધર્મપ્રાપ્તિ કરાવવાને સકેત-૧૧૫ દી જ-તે મોહુતનો જીવ
 દેવભરમાંથી ચરી ગજપુત-દેવો જવ દી આ ક્રમગને દ્રુમાર ૧૧૫
 છે પૂર્વજવ પી સકેત ૧૧૫ પ્રથમ ૧૧૫ મુનિન તે ૧૧૫ અને ૧૧૫
 દેવ-ધર્મ ૧૧૫ વૈતાકયા વિધારકે દ્રુની પુત્ર ૧૧૫
 અડો મારી પામે લાવે છે"

આ મ્હાત ગજગી હામગજે દ્ર વ્યા વિનાવત મ્હાતકે પ્રમુતે
 નમીતે ઉચ્ચ લુએ છે કે તમ્હા પોતાને ॥ જો મજપુત્રી પગાન
 જતા જગનમાં કરેન પઠાવમા જુએ કે તેથી તે હામગજે દ્ર વિમ્હા
 નિવત થઈ આ હમજા જ એ મ્હાનિદ્દશેમાં શ્રી સીમધરપ્રભુનુ
 સમવમગજ આદિ જોયુ પૂર્વભવની ખીના સામગી આ પદીકમા પાછો
 આ જો કપાથીના સદેહને દુઃ કરવા હે ગાંતમ્ તે હામગજે દ્ર
 હમગા પૂજવા આવેન અને માગ જુ ॥ સાથી તે નસત થઈ હવે
 તુગત જ આતમ પાણની સાવનાથી નીસા લવા આવો

આટલુ કહેતા જ તે હામગજે દ્રે સાગિવાર આરી પ્રભુ પામે
 દીક્ષા સીરી પૂર્વભર-સાગતિકે કરાજીમિત તે ચારે મિત્રો પજી
 સમાગમ થઈ આ ૧૦

તે બા હામગજે દ્રા પામે મુનિઓ પ્રભુ મહાવીરરનામી પાસે
 વિશુદ્ધ સવમ-આગરના ખી નજી મહાવીરરનામી ॥ સ્વચરથી
 આયુના નવજોભાગે સલેખના આગધનાપૂરક અનશન કરી કેન નજાન
 પામી તુગત કાન કરી નિર્નાભપદો પામ્યાનુ નાસનરે મુચ્ચુ છે

આ ગીતે પૂર્વભવમા સમી માતાની સમક્ષ સમી મ્હાનો ભોગવવાના
 ભરકા પાપને આચરનાર આ પિનુદત્વા કરનાર પજી હામગજે દ્ર
 વિદ્વમ્હાજી વિભુ શ્રી સીમધર રનામી અને ચમતીયં કર શ્રી મહાવીર
 પરમાત્માના નમ્હર ઉપદેશ અને સમાધમ પામી આત્માની વિશુદ્ધિ
 કરનાર સવમની નિર્મલતર આગધના કરી પરમ-સુભગ મુખિ-પ
 મેગવી કૃતાર્થ જન્યાનુ સ્વચી શ્રી સીમધરપ્રભુના ગુણ-ગાનપૂર્વક
 રાસની સમાપ્તિ કરી ॥

વિષયાનુક્રમણિકા

વિવર		પાનુ
નમ્ર વિશ્વપિત		૨
પ્રાનિન નાના		૩
પ્રાનિન નિરોહ		૪-૫
નપા ડીય વક્ત્ર ય		૬ થી ૨૧
નપા ડી પૂર્વમુખિમ	૬	મ ન ન-મ ન નમા ઉપરાગી
નપા વિવર	૭	થોન પ્રતિગોત્રો નિમિત્ત
ની સની	૮	૧૫ થી ૧૭
ની કથા-વક્ત્રુ ડી પ્રામાણિકતા	૮-૯	સ ન ન સ ન ધી ૧૭-૧૮
ના નાનિ ઉદારોદ્ધ	૧૦ થી ૧૪	વિનિયોતોતે વિમ્પિતિ ૧૮
ની મદતા	૧૪	વ્યાખ્યાન ૧૮ થી ૨૦
		ધર્મ પ્રેમની નોખ ૨૦
		અતિમ કથન ૨૦
		ઉપમહાગ ૨૧
શુદ્ધિપત્ર-		૨૨ થી ૨૫
સમધાનુ માહુલ્ય		૨૬
યગ્યય (લે પ્રો લીગલાય ૨ કાપડિયા)		૨૭ થી ૮૦
નિર્દેશ	૨૭-૨૮	પગિમાળુ ૩૦
નામોદ્યેષ	૨૮-૨૯	પુષ્પિણ ૩૦-૩૧
નપુ ઉ નાસ	૨૯	વિવર ૩૧-૩૨

મ ૧૪૧-૪૨ થી ૧૧	સાધારણતા
પ્રતિદિ	૩૩
કુલનનમાના (મ) સાથે પ્રસ્તુત	
કૃતિનું સંપૂર્ણ	૩૩-૩૪
અપાતન કથાઓ અને	
ન દાતો	૩૪ થી ૩૭
ભારી	૩૭-૩૮
૭૬	૩૮
અન્ય મોટા	૩૮ થી ૪૦
સમગ્રતા	૪૦

કાલ નામના મુનિશ્રી અને	
આરંભિતશ્રી	૪૧ થી ૪૨
નિર્મો નું નિરૂપણ	૪૨ થી ૪૮
અન્ય સંમુદાય	૪૮-૪૯
સુભારિતો	૫૦
સંગીત	૫૦-૫૧
૧૨ મ ૧	૫૧
ગીતધર્મશ્રી અને કૃષ્ણ	
વાસુદેવ	૫૧
આમૃતજ	૫૧-૫૨
વિભાજન નૃત્ય	૫૨-૫૩

પ્રકીર્ણક ખામતો

૫૩ થી ૫૫

સ્ત્રીના ૭ ગુણો	૫૩
સમૃદ્ધિના વસ્તુ જૂથ	
અને દુરાગ	૫૪
૧૧ના પાંચ જૂથ અને દુષ્ટ	૫૪
વીરો ની ગુણ	૫૪

સુરભૂના આઠ ગુણો	૫૪
શ્રેષ્ઠતાના ઉદાહરણ	૫૪
તેજ પદ્ય	૫૪
પાણી	૫૪-૫૫
અવતરણ	૫૫

પારિભાષિક શબ્દો

૫૫ થી ૫૬

મદાપાકિદો	૫૬
અજ્ઞાતવચન માતા-આડ મ.	૫૬
અદર્શ અને કામચાલી	૫૬
સમસંગ	૫૭
સમૃદ્ધિ	૫૭

મમોવ ૧૧ પાંચ માળ	૫૭
ગર્ભવિદ	૫૭
જુગટ	૫૭
બાને	૫૮
ગ્વાર્ધમૃતક સાસાંગિક સંગ	૫૮
સાહિત્ય	૫૮

ગગિતની પુલિસાયા	૫૮
મીમ ૪ રનામીનો જીવનનૃત્તાત	૬૦-૬૧
સમય રનામી આતેના પ્રાચીન ઉદ્દેશો	૬૧-૬૩
ચુવિન ને સીમ ૪ રનામી	૬૩
ચાલ અધ્યયનો ને સીમ ૪ અવામી	૬૪
અ ય ઉ નેખ	૬૪

મીમધ રનામી સળધી સાહિત્ય ૬૪થી ૬૭

(અ) શુભરાતી ૬૫-૬૬	(૧૦) સીમધા જિન સ્તવન
(૧) પ્રત્યુત કૃતિ	(અ) પાઠ્ય ૬૬
(૨) મીમધા જિન સ્તવન	(૧) મીમધા-જિણ્ય ધવ
(૩) સીમધા જિન સ્તવન	(૨) સીમધા-જિણ્ય-શુધ
(૪) મીમધા સ્તવન	(૬) સસ્તુત ૬૭
(૫) સીમધા જિન સ્તવન	(૧) સીમધા-સ્વામિ-ગ્તોત્ર
(૬) સીમધા સ્તવન	(૨) સીમધા આમિ જિન
(૭) સીમધા જિન વિનતિ	સ્તવન
(૮) મીમધા જિન સ્તવ ૧	(૩) સીમધા આમિ મુતિ
(૯) મીમધા જિન વિનતિ	(૪) મીમધા મુતિ
સ્તવન	(૫) સીમધા આમિ સ્તવન

વિદુરમાણ વીમ તીર્થ કહે મળ વી કૃતિઓ ૬૭થી ૬૯

(૧) વિદુરમાણ-સીમ-તીર્થ કર-સ્તવ	(૫) વિ ગ્માણ-વિવતિ (જિન)સ્તવન
(૨) વિદુરમાણ-જિન-એક- વિસતિ-સ્થાન	(૬) વિદુરમાણ-વિસતિ- જિન-સ્તવ
(૩) વિદુરમાણ-જિન-ચોપ	(૭) વીદ વિદુરમાણ જિન
(૪) વિદુરમાણ-જિન-સ્તેન	ચાઈ

ગીમ ૧૦૨-૧૧૧ના મંત્રો	૬૬
ગાન્ધારી તીર્થ કુંડો	૬૬ થી ૭૨
મ પ્રલય	૭૨-૭૩
'દ'ના' મત	૭૩
૯૮-૧૪	૭૩-૭૪
'અચ્યુ' ગમ્હની નિગિદ્ધ મા ૧૧૧મા	૭૫-૭૬
પ્રભોવાનુ નામ	૭૬-૭૭
મેન- અને નેમની કૃતિઓ	૭૭ થી ૭૮
મમથ	૭૮
મર્ણા	૭૮-૭૯

શ્રી ગીમ ૧૦-ચોભા-૧૦ ગ નાસ મુન ૧ વી ૫૦

પ્રથમ ઉનામ	૧ થી ૧૮
મધ્ય	૧૮ થી ૩૧
અમ ઉ નામ	૩૩ થી ૪૦

નામનો ગૂજ્જુ સાવાનુના ૫૧ થી ૧૧૫

પ્રથમ ઉ નાસ ૫૧ થી ૮૬

ઉપક્રમ	૧૧	શ્રીપુત્રી વિલિનગરી વર્ણન	૧૪-૫૧
મગન અભિષેક-નિરૂપણ	૫૨-૫૩	શ્રી શ્રેયામ ભગ્નુ વર્ણન	૫૫-૫૬
૦ધા-પ્રાવ લ,	૫૩	મત્યકી નાખીતુ વર્ણન	૫૬-૬૭
પુ ૧ નાવતી			
વિજયવર્ણન			

શ્રી મીમંસુનામી

જન્મ દુનામણ ૧૭-૫૮

ચોર સ્વપ્નોગે દુનામણ ૫૮થી ૬૦

૭૧૫ દિક્કુમારીઓએકેન
૦૮ મોત્તમ ૬૦-૬૧

ચોરક ઇત્રોગે ઉત્તરેન૦-૦૮
૧૨૫ ૬૧-૬૨

માતાએ પ્રભુના શરીરગિનું
મેનુ બદલુત વર્ણ ૬૨ થી ૬૪

બાનપ્રભુ શ્રી મીમંસુ-
નામીના ગુણોનુ માતા
તથા મળી ૧૧ સવા ૦૨
વર્ણન ૬૫થી ૬૮

શ્રી મીમંસુપ્રભુને વિવાદ
સ ૧ થી માતાની પ્રાર્થના
૬૮-૬૯

શ્રી મીમંસુપ્રભુને વિવાદ
દીક્ષા અને કેનવજ્ઞાન
૬૯-૭૦

મધ્ય-દેનાસ

મધ્ય-દેનામો ઉકમ
શ્રી-નીગ્રભુની આનરતી-
માં પદગમણી અને કથા
પ્રારસની પૂરજમિન
૮૭ થી ૮૯

શ્રી મીમંસુપ્રભુને

કેનવજ્ઞાન-મહો સન

૭૧ થી ૭૨

પ્રભુની મેત્રાર્થ આગેના ૬૩

(૬૪) ઈત્રો ૧૧ મો

૭૩ થી ૭૪

મમનસરા ૧૧ બો તેની મદતા ૭૫

તીર્થ કન્ધપ્રભુ ૧૧ અનન

માન રમન ૭૭-૭૮

વવામળી-પ્રસો વૃત્તિનન-

પ્રોતિનનની વચ્ચે ૭

રમદેગના ૮૦

પ્રભુના પીની મદતા ૮૦-૮૧

બધિ-દ્વિપ નિવિ વર્ણન

૮૧-૮૨

શ્રી મીમંસુપ્રભુના ગુણ

નુરા શ્રી નામગે દ્રવી

કથાગો સન ૫ ૮૨ થી ૮૬

૮૭ થી ૧૩૦

શ્રી નામગેન્દ્રકુમારો

કથાનો પ્રાગ ૮૮-૮૦

નામગે દ્રવુ નવપરિધીન

બીને પૂચન આપુ ૯૦-૯૧

નામ જે દ્રવો જાળવિની
 તે ગજમારી પર અનુ
 ગગ ૮૦
 અનુનિધેતિના આમ પાપુયા
 મામગજે નુ રાજપુત્રી
 પગથુરા માટેન પ્રસાધુ ૬૩
 સુતા ત-૧૦૧ ૧ અને કામગ
 જે દ્રવો જાળવિમા રાજ
 ૧૩ થી ૮૪
 નક્કરી ઉપરથી ગરેતી રગુ
 જાથુનાનો ૮૫૧ ૮૪-૬
 જામગજે દ્રવી પામે મે
 વિદ્યાધરીઓનુ આવજ ૧૬
 નાર્થનાનો મન્નતા ૧૧ હેતુથી
 વિદ્યાધરીએ જામગજે
 દ્રવી કરેતી રસસા
 ૬૬-૬૭
 ઉપધારની મહત્તા ૬૮
 શ્રેષ્ઠ ઉપધારની વ્યાખ્યા ૮૮
 યાચનાની નિકૃત્તા
 ૬૮ ૧૦
 વિદ્યાધરીઓને ગજપુત્રી
 ખિંદુમતીનો આરેન
 પરિચા ૧૦૧-૧૦૨

ખિંદુમતી ૧૧ જામગજે દ્ર
 પર થરેન અનુગગ અને
 વિદ્યનતા ૧૦૨-૧૦
 કામગજેન્દ્રની સ્ત્રીની સનાદ
 ની વાત ઉ ૧૨ વિદ્યાધરી-
 ઓ ૧૦૩-૧૦૪
 કામગજે દ્રવુ પ્રિય જુમતી ૧
 પૂજુ પ્રિય જુમતી ૧
 વિદ્યાધરીઓ ૧ કરેન ભ ૧
 મજુ ૧૦૧
 વિદ્યાધરી સાથે કામગજે દ્રવુ
 પાછુ આવજુ ૧૦૬
 કામગજે દ્રવે પીતક વાત
 કર્કરા સ્ત્રીએ કરેલ પ્રાર્થ ૧૧
 ૧૦૭
 ઉપધારની મહત્તા
 ૧૭-૧૦૮
 વિદ્યાધરી માથે ગવા પછીની
 બીનાનો પ્રાગભ ૧૦૮
 વિદ્યાધરીઓએ ખિંદુમતીને
 કરેતુ નમોધન ૧૦૮-૧૦૯
 કામગજે દ્રવુ સાત્વન અને
 વિદ્યાધરીઓન ખિંદુમતી
 ના રાગ સાથે ચિતામા
 બળી મગજુ ૧૦૮ થી ૧૧૧

શ્રી હામગજે દ્રના વૈ ૧૨૧
મર્મિત દુઃખદુઃખ વચો
૧૧૧-૧૧૨

મોદનેના હામગજે ૬ ॥
મોદનેના ૧૧૨-૧૧૩

ભરિત પામના શ્રી હામ
ગજેન્દ્રના પુન મર્મિત
વૈગમોદનેના ૧૧૩ થી ૧૧૬

મોદના આરેસમાં હામગ
જેન્દ્ર ॥ અમિતવેશનો
મર્મ ૧ ૧૧૬

નિધાધર-મથુન ॥ વાર્તા
વાપથી હામગજેન્દ્રની
મથુનના ૧૧૬-૧૧૭

હામગજે દ્રનું જળાગ્રામિ
આરવા વાવડીમાં જનુ
અને દેવમાવાથી મહા-
નિદેન્દ્રેન્દ્રનામાં પામયુ
૧૧૭-૧૧૮

હામગજે દ્રને શ્રી ગીમધર
પ્રજુના દર્શાથી ચરો
દર્શા અને તેજે કરે
ગુણમાન ૧૧૮-૧૧૯

શ્રી ગીમ ૧૨૨વા ગીગે
હામગજેન્દ્રે ગીગમુ
રામગજેન્દ્રે ૧ પગિય ૧૨૦

શ્રી ગીમ ૧૨-નિમુએ પ્રાસ
શ્રિ કૃષ્ણ મમ્યુત્યનુ
૧૨૧ ૧૨૧

નામગજે દ્રમ નધી ગમનનો
વધુ નિત્યાસ તેને મ તો રવા
કહેન પ્રતાતના ઉકમમા
શ્રી ગીમ ૧૨૨નુએ પ્રાસ
૧૨૨ ૧૨૨

હામગજે દ્રના પૂર્વભવવર્ચુ
નો પ્રાસ ૧૨૨

માયા મેદની મહુતા ૧૨૩
કથાન પાનેલી માદિતી ૧૨૩
નનદતા ૫૦ મોહુદતાના
અનુગમ ૧૨૪

વનન્તા ૫૦ આસક બોન
મોહુલ્લે પ્રજુવમાર્ગમા
કટક-સમતોસતકુમ્ભની
કરેની હતા ૧૨૫

પ્રતિરપર્ષીનુ ખૂન કરી નન
હતા પ્રતિ મોહુલ્લેની
પ્રતિ અને અચાનક
વિગમ ૧૨૬

વિગમ ગજનાગ દિવ્યરાણી
નો તપામ કરનાં મુનિ-૧૨-
નો મેનાપ ૧૨૬-૧૨૭
મોહુલ્લે કરે મુનિવર્ણી
મતના

મા ને ભુનિવના । ૧-
 સા પિના મુલાયા માટે
 કરેન પ્રાર્થના ૧૩૦

દિવ્ય-સાળી ૧૧ મુગમ
 માટે કરેલ પ્રાર્થ ૧૩૦

અ મ ઉ નામ

૧૩૧ થી ૧૬૫

અ મ ઉ નામો ૮૬મ
 ૧૩૧

વિય-સા પિના ઉ નો
 ઉસદાર ૧૩૧-૧૩૮

ભુનિવરે વિય-સાળી ૧૧
 ઉ નો કરેન પ્રજા ૧૩૧
 રાગિયાગી તોસનકુમારનુ
 ગુપ્ત ગીતે દેખાતુ ગમ ૧
 ૧૩૧-૧૩૨

ભાવનિર્વિ વળોન માહુ-તે
 કરે પ્રાર્થનાનો ભુનિવરે
 કરેન ખુસાસો ૧૩૮ થી ૧૪૦

તોસનકુમાર સથે કરે
 અનાયા થી ક્રિડી પુની પી
 થરેન કુશા ૧૩૨-૧૩૩
 સુનર્ણદેવા ૧૧ ૧૫-ગત
 નિશુ-ધુનવ પી કર્મસળો
 થરેની રાગિયતિ ૧૩૪

માહુ-તે પી દોગા અો રે
 વાકમા ઉત્પતિ
 ૧૪૦ થી ૧૪૧

સુનર્ણદેવાનું ગેતા પી જ
 પુની પી માહ તનેકે પાટ
 નિધુનમા ગમતને તા
 દંડુ ૧૩૫

ધી રમનાથપ્રભુના સમ
 વસગ્યુયા ધર્મતમા મૂન-
 નાજો પ્રસમ
 ૧૪૧ થી ૧૪૩

વન તાનો માહુ ત ૫
 અનુ ૧૧ અો માહુ તના
 લાથે તોમનકુમારો ધાત
 ૧૩૬-૧૩૭

મૂન ૧૪૪ થી ૧૪૫ થી માહુ
 દત્તાદિ તાય દેવો
 ભાસતમા ધર્મની સુનમ
 પ્રાપ્તિ માટે કરેન મરેત
 ૧૪૩

લાભગજેન્દ્રના પૂર્વભાગો
 ઉસદાર ૧૪૪

કામગજે દ્રવ્ય મથા ૬૦
દયા પ્રભુ મહાવીર
રસામી પામે આવવું
૧૪૪ થી ૧૪૬

શ્રી વીરપ્રભુ તે શ્રી ગોવિન્દ-
રસામીએ દેરો ગતવ ॥
૧૪૬-૧૪૭

શ્રી નમગજે દ્રવી દાક્ષા
૧૪૭

શ્રી નમગજે દ્રાવિ મુનિઓન
મધમાગધા અને અને
શાનતી તૈયારી માટે
પ્રભુવીરુ સચન ૧૪૮

શ્રી કામગજે દ્રાવિ મુનિઓ
સત્યા તે આ મુનિઓ
અનગનની મના મમ
મારી આગેન પ્રોત્સાહન
૧૪૮-૧૪૯

શ્રી કામગજે દ્રાવિ મુનિ
પ્રોત્સાહન-ગીતા ૧૪૯

ગણમટે પામે મનિના મન
ગુણ-ગાન ૧૪૯-૧૫૦

શ્રી કામગજે દ્રાવિ મુનિ
ગોની શુભ-આવના ૧૫૦

શ્રી નમગજે દ્રાવિ મુનિ
રોએ નાવતી અનગન
તે મર્વાનમતા ૧૫૧

શ્રી કામગજે દ્રાવિ મુનિઓ
કેવ કુલ-મર્દા ૧૫૨

શ્રી કામગજે દ્રાવિ મુનિઓ
આવન માસાગ્રિક-સા
પ્રતાની અમાગતા
૧૫૨-૧૫૩

શ્રી નમગજે દ્રાવિ મુનિઓ
પ્રભુમહાવીર-રસામીના
કેવ શુભગાન
૧૫૦ થી ૧૫૬

શ્રી નમગજે દ્રાવિ મુનિ
મુનિઓ કેવજ્ઞાન
ઓ મોતપ્રાપ્તિ ૧૫૬
પ્રતા હિપમહા ૧૫૭

શ્રી સોમગજે પ્રભુની અત્ય
મગધ-સ્થિતિ ૧૫૮

શ્રી સોમગજે પ્રભુના જીવનની
માદિની માટે ૪૩ વારે
૧૫૮ થી ૧૬૩

શ્રી સોમગજે પ્રભુના ગુણ
ગુણાદ ઓ શુભાશ સા ૧૬૩
ગમકારની શ્રી સોમગજે
પ્રભુ પાસે અભિમ પ્રાર્થના
૧૬૪

ખાસ અગત્યનો સુચારો	૧૬૬
કયા તા પાનોનો પરિચય	૧૬૭-૧૬૮
પરિચિત્રો ૧ થી ૧૦	૧ થી ૫૬
૧ મહાવિન માં સમુચ્ચય	૬ ગેજ પદ્ધતિમુગી ૩૫-૩૬
૨ ચાલ દાગિદ યાચો	૧ મો ૭ , ૭ વિગેશમમુગી
૩ અધાતરો માથે લાસમા	૮ થી ૧૩ ૮ દગિન સમગ્ર
૪ રાસમા આવની કથાઓનો	૯ થી ૨૦ ૯ ક્યાન દેવા લાલક સથનો
૫ ચિત્ર પરિચય	૨૧ થી ૩૨ ૧૦ વીજાપુગની પ્રતના પાદ
	૩૩-૩૪ તરો ૫૬-૫૬

॥ श्रीसखेश्वर पार्ष्णाथाय नमः ॥

श्रीसीमंधर-शोभा-तरंग

॥ श्रीसीमरस्वामिने नमः ॥

काव १

गगन गूढी, तात अकतातु-कपल अजित सलल त्रिगे-ओ देसी
भी जिनैक दिवाङ्ग अरिहा त्रिलोचन बस दे ।
अर्द्ध मछा-पाडिछे नरे, तेखि गुत्ता मुष-कद दे ॥

चूह

मुष-कद दनक-केतकी-काति कंदवी-अमवा ।
मानुषो अवतार मानु, पवित्र द खि भूषा ॥
अष्ट कर्म-निमुकुट-सिद्धा, आनरिअ जमि सोदीर्घ ।
अर्द्ध गलि-स पदा गुत्ता, आग्या मुन-तातु मोदीर्घ ॥ १ ॥

काव

वचन-वाचन-भति लोखीर्ष प्रवेग-मुपे सारी ॥
स गहु-परिभा-अर्द्धभी, श्री-मुन-तातु मोदीर्घ ॥ २ ॥

૩૪૬

ગુણધાર માતા બાદ પાઠે સાધુ અદ્ભુત-મદ-જયકરા ।
પદ્મમેષિ-પદ્મક એહ નમતા, દુષ્ટ આપદ દુ ખ-હરા ॥
સગરનતી મુઝ આવી વદનિ, શ્રીસીમચર બધુરે ।
ગાઉ શ્રી રોષાતરે, અભિનવુ એ સિધુરે ॥ ૨ ॥

૬૫ ૪

ગ । ૩ ૧૩-અર્ધ ધર્મની મ્હવા એ-એ દેવી

જબુદ્ધીપ સોહામણ, પૂર્વરિઠેલ રલિયામણ,
ભામણ કરીય જિહા સીમચરે ।
સાગર મીતા એમનેયુ નીલવાનુ ચુચુ મેલુએ,
બેયુ પુત્રનાવતી વિજયવરે ॥

૩૪૭

જાવીસ શત નિ જારસ જોયણુ, અઝેગ સુખધામ ।
યાસપણિ પુ નાનતી દેવો તેણિ પુષ્પવાનતી નામ ॥
વખારાગિરિ જિન-પ્રાસાદો તેણિ પાસિતુ સાર ।
વીસા સુ જિનગિમ નમીનિ, સદૃશ કદે અવતાર ॥ ૧ ॥

૬૫ ૫

શ્રી પુરિમિલી વગનયરી સત શત માઈ નયરી,
છિયરી અઠાનીશ વની જાળીયએ ।
ગાઉ પ્રમાણુ એ સળ જાણી છત્રદડ રહિઓ તાપ્પી,
ચટ્ટી પાણી દાર-કર્મ જિહા આણીયએ ॥

૩૪૮

માનુ વિધાતા સુર-પુરી તોલી, તેણિ ગઈ ઉંચી લધુથી ।
ભાગિ કરી ભૂ-પીઠિ લાગી-એ નગરી ગુણ-શુરથી ॥

દિન શોભાતુ નિશિ ઉજુઆતુ, અચનિઝ એ અમમાન ।
ચૈત્ય-ધન લક્ષકવી માનુ લૂછ કિ એક તાન ॥ ૨ ॥

૬૫૩

ગ્રમ ગમગિરી-નપનો ગમ સવેગીઓ-એ દેશી

તે રાજધ્યાની પુકગિણી, ગિહા સીમવર પાગ (સાર) રે ।
ગુગલી સળ જન હીંદીઈ, વનિ દીપી મુખમન રે ॥ ૧ ॥
જલ મિચ્યા વિલુસાગ રે, અદ્રકલા નિમ ભાર રે ।
ઇદ્ર-ધનુષિ કરી તાર રે, સળ જગ નેત્ર આધાર રે-તે નાજધ્યાની ॥
તિહા એધામ નર-નાયકો દાનિ કરી માનુ અજ રે ।
માઈ-અક્ષર-માઝિયુ, નવિ કનિહિ નપ્તાનુ સગ રે-તે રાજધ્યાની ॥
અથવા પઠિત-વીસાનિહિ, કર ઉપરિ કર કીદ રે ।
તે દિન લેખિ અવતારિહિ, જાણિ વહિન સીદ રે-તે રાજધ્યાની ॥૩॥
આગા ભગ જેણિ-સનિહિ, તેણિ દીધુ ભૂ-ભાગ રે ।
પણ ભારે નરિ એણિ કરી, ગિનિ તગ અર જલસાગ રે-તે રાજધ્યાની ॥
વદનાનિ માટિ તજે કે, તે સમ નર નિ-વદ રે ।
દિજ-પતિનિ એમ-લિહિ પણુ નૃપનિ નાહી અ-રે-તે રાજધ્યાની ॥
જેતા નાવિ બહુ વન, જિમ કૂપ નિ આનમ રે ।
ત પા પ્રમુખા જાણીઈ, પામિ અતિ મુખ-સમ રે-તે રાજધ્યાની ॥
દાન-દૂતજ પથ જાણીઈ, અના ન-નિ-વિનય રે ।
નિમુખપણુ-વિપ્રિયમિ ૧-૧વી અનુતાપી મિજ રે-તે રાજધ્યાની ॥

*સરખાવો—

ધેનુ કૂપ આગમ સ્વભાવે દેતા દેતા સપતિ જન ।
તિમ મુજને જો ગુમ મુખ દેશે તો ગળ્યા અનિહિ તજો ॥
સગમ મુજ નિમિત્ત ॥
(ઉપા રશોવિ મ-કૃત શ્રી સુતજગ્ન પાઠ)

દાન-ભૂમિ પથ જાણ્યો, આનંદાનુ-દેખાય રે ।

અહુમાન-નાણીશુભા-નદી અનુભાદન-મથ રે-તે રાજ ૦ ॥૮૧॥

કાવ્ય ૪

ગમ ગુડી-એક દિન ગજસખા દિલિએ-એ દેલી

તસ ધણી હરણી-દુગી, સાવ સવણી રે નારિ ।

સત્યકિ રાણી સોદીધ જમ સીમનર સાદો રે

શીવિ મોહામણી જાણો રે—

જસ ધીરતિ ધણી, નિજ-પતિ-રજની ધારી રે-શીલિ ૦ ॥૧॥

શુભ-લક્ષણિ સાલકૃતા, ચરણિ રાતડી યાય ।

તે માનુ જગ-સુહરી, મજતકિ દીધા છિ પાયો રે-શીલિ ૦ ॥૨॥

તસ અગિ કહુ કિમ ન હવિ કલા ચઉસકિ વાસ ।

જસ અગિ ચઉ અદ્રમા, જસ કર અશુક આસો રે-શીલિ ૦ ॥૩॥

જસ લોચન ચચલ થકા, જે ન મલિ તે જાણિ ।

અવણુ-દૂપ જીતિ કરી, પડતા કોણુ ગણિ તાણિ રે

વીણા જીતી છે વાણિ રે-શીલિ ૦ ॥ ૪ ॥

સા રામા મુખ કહુ કદા, એક શોભાઈ રહિત ।

અદ્ર-કમલ નિજ મૂકતા, શોભા દિન નિશિ જીતો રે-શીલિ ૦ ॥૫॥

કાવ્ય ૫

રાવ-ગીગગ-દેખુ સુખણાં રે

ઈક દિન રાણી પુણિય જરાણી, કુચુ-અર કે અતરાલિ ।

પુત્રઅનોપમસા શુભ પ્રસવિ, દુખીઆના દુખ ગાલિ રે-ઈક ૦ ॥૧॥

દિશિ-કુમરી ઈદ્રાદિક પૂજ્યુ, શુભ મર્યાદા ધારી ।

તેણિ કરી શ્રી સીમધર નામ, કવિય દુર્ગતિ-હારી રે-ઈક ૦ ॥૨॥

અ અચ્ચાર-અદ્ર-અદ્રિમ તાસ પરિ વૃધિ પાવિ ।
 જિન જનનીનિઝ કરિજિનલેઈ, સીમવન્દુ હુલરાવીરે-ઈકળા ૩૥
 જળ પૂતા । તુ ઉદરિ આયુ હુ આણદ બહુ પાઈ ।
 એકમુ-છન્નૂ મૂવ જે સખ્યા, તેણિ સુપનિ હુ ગાઈ રે-ઈકળા ૪૥
 પ્રથમે ગજ એનવણુ આવી, મુઝનિ બહુ નમેવી ।
 કહિ મોજાગિળીધિનફળકલી, જિન ધરીઉ સુ સેરી રે-ઈકળા ૫૥
 મુઝ સામી ઇદો તુઝ સુતનિ, રોમચીઅ યુલેમી ।
 તેણી મરી સામિની ! હુ કિમ નાવું,
 તુઝ મુઝ સુકિત વરેમી રે-ઈકળા ૬૥

બીજી ધોરી મુઝ આવી કહી, તુઝ સુત ધોરી ઇદો ।
 ત્રીજી મિહી-સુત મિ દીકુ, નવિ બીહિ મુઝ-અદો રે-ઈકળા ૭૥

છવ ૬

૧મ કેતાર-નમુવ નિગળ વિમલ સત્તાવિએ-એ રેશા
 સુધિ અખિમી આવી જોવી મુઝ આપલ હવિ જાસિ રે ।
 પ અમિ માવ ઠહિ તુઝ સુતથી, જગત મુઝધી થાસિ રે ૥૧૥
 અદ્ર કહિ અદ્રવદની ! જો મુઝ અદ્ર સમો સુત હોમી રે ।
 છદિ, સત્તામિ સન્ય દેખુ મુઝ નયનાળુજ પોમી રે ૥૨૥
 હે સીમવન્દ ! મુઝ વજ સધઈ, અઠમિ કુલ ધજ જોમી રે ।
 જાન-જલિ જરીઉ સુતકુલો, નવમિ જન મવ ધોમી રે ૥૩૥
 જન-તૃણા છેદિ તવ પુતો, તેણિ સગ દમમુ આવિ રે ।
 પુણ્ય વિના નારી કુલુ દેખિ, ધિત તે તુઝકુ ગારિ રે ૥૪૥

છવ ૭

૬૧૬-બદિલા બીજૂ નામ અદીઆ

ગાયુ ઈન્દ્ર નરેન્દ્ર આયુ સાગરઅદ્ર,
 જોલિ મુઝ જમીએ, જોમદશ વસીએ ।

તુઝ સુત અતિહિ મલીઝ તેણિ હુ યયુ અધીઝ,
પઠ નવિ લીટીઝે, મુઝ કિત કીઝમઝે ॥ ૧ ॥

જિમમિ ત્રિગડિ સાર, મીમ ન શુણબા
ગ્યણ-દુખ-ધારિઆ ઝે, ઠરે અઉઆરીઆઝે ॥

હુ છુ દેનનિમાન મુઝ દેઝે એક માન,
ધમ કહી આવીઉઝે ગારમ ભારીઉઝે ॥ ૨ ॥

શુણ-મણિ-રતન-ભાડર, આપ મિતનનિ તાર
તુઝ સુત દીવડુઝે, રતનરાગિ વડુઝે ॥

હમકી ૧૫ મામ, ૧૫૬૬ દીનિ મામ,
તેરમ હુ સગીઝે, આવીઉ અગ વહીઝે ॥ ૩ ॥

કર્મ-ધધણની રાશિ, દહિસિ ચિતિ વિમાસિ
આ યુ તુમ્હ ભણીઝે તુઝ પૂતો શુણીઝે ॥

નિર્મ-નહિ સદેપ, સકવ તેજકુ ભૂપ,
અઉસ સુપનમિઝે, તુ મુઝનિ ગમિઝે ॥ ૪ ॥

શ્લોક ૮

કામ

થઉં સુપન આવી ધમ શુણી, દિ આમીસ એક તિ ॥
વળિ પર્ધા સુપનકા, તીન ભુવનકી કતિ ॥ ૧ ॥

તુ જન્મિ સુણિ નદના^૧, દિશિકુમરી આવતિ ॥
પ્રથમ આઠ મુઝ પ્રણમીય જોલિ પ્રેમ ધરતિ ॥ ૨ ॥

માત મ ધરયે ભય મનિ, હમ તુમ્હ પુત્રા કાનિ ॥
પુણિય તાણી આવીઆ આપે મુગતિનુ રાજિ ॥ ૩ ॥

સૂતિ-કર્મ કરી આપચ્ચ, ઈમ કહી પક હરતિ ।
 આઠ ગ ધોદકિ વ સિએ આવી પાઈ પકતિ ॥ ૪ ॥
 વની આવી સુઠ પ્રણુમીઅ, આઠ કહિ સુણી માત ।
 દર્પણુ ભેદને અમ્હનણુ, જિમ થાઈ અથ-પાત ॥ ૫ ॥
 આઠ લિંગારની ધારણી, આઠ વીજણી ધારિ ।
 તુઝ પુરિય હુ વીજય, આઠ હુઈ આમર-હાગિ ॥ ૬ ॥
 અ્યાગિ દીવી ધરી ગેમિ, જોલિ મ ગવ-માવ ।
 અ્યાગિ વક્ષા ડી જન્મકુ, હરખ ધરિ સુગ-ખાવ ॥ ૭ ॥

તુઝ જનમે સુણી સુ-પની, આઈ હમકે પામિ ।
 પચ-ઈન્ન ભએ મા ગિ, પાજતા મેરૂ આવાસિ ॥ ૮ ॥
 અક્રમ્હિ ૩૬ તિહા મિની, ઉછવ જુપગિ દીદ ।
 સખ સુગ-નામકે વિનવી, કાજ હમારા મીદ ॥ ૯ ॥
 યત-ઈમ કરી લીપએ, કુકમ અગ-ડપૂ ।
 કમ્તુરી વદનિ કરી, મહામુગધનુ પૂર ॥ ૧૦ ॥
 ઉચિ થાનકિ માવીઆ, અહ માનૂ જોવા નત ।
 તુઝ દર્શનિ મુઝ હુખ દવિ, કાનુએ (પ-ગુને) જિમ પત ॥ ૧૧ ॥
 'લિન પુ કવાવતી વિજયો, ધિન પુકિ ગિણી નાજિ ।
 માનૂ મીતાઈ ગ્હિયો, મીતા બાર મજિ ॥ ૧૨ ॥

૧ આ શાયા રી રેશા ૫૮ જૈન જાન ૩૬ પામ્હુની 'પ',
 ગીમધ ગોશા તગ ની પ્રતમા [શ્રી

તુઝ મુત અતિહિ જણીઁ તેણિ હુ થયુ અધીઁ,
પદ નવિ લીજીએ, મુઝ હિત દીજીએ ॥ ૧ ॥

નિસસિ ત્રિગડિ સાર, સીમ ૧૦ ગુણવાઁ
ગયણ-દુખ-ધારિયા એ, કરે અડિઆગીઆએ ॥

હુ છુ દેવનિમાન મુઝ દેજે એક માન,
ઇમ કહી આવીએ જા મ ભાવીએ ॥ ૨ ॥

~~આપ સિદ્ધનિષ્ઠા~~

સૂતિ-ધર્મ કરી આપચ્ચુ, ઈમ કહી પક હરતિ ।
 આઠ ન ધોદકિ વ મિએ, આવી પાઈ પડતિ ॥ ૪ ॥
 વની આવી મુઠ પ્રણમીઅ, આઠ કહિ સુખી માત ।
 દર્પણ જોડેને અમ્હનણા, જિમ થાઈ અધ-પાત ॥ ૫ ॥
 આઠ ભિંગા ની ધા-ણી, આઠિ વીજણી ધાગિ ।
 તુઝ પુણિય હુ વાજીય, આઠ હુઈ આમગ-જાગિ ॥ ૬ ॥
 આગિ નીચી ધની ગેમિ, ગોલિ મ ગવ-માલ ।
 આગિ નક્ષા કરી જન્મકુ, હરખ ધગિ મુગ-ખાલ ॥ ૭ ॥

લાવ દુ

ગત-મ દાગ-કપિ તા ઈમ મતકિ-ગે ગ્યા

મુઝ નયનાખુજ તુઝકુ, દેખિ નવિ ખસિ રે ।
 માનૂ ગોત-સખ ધ કિ, આયુ ચિતિ વસિ રે ॥ ૧ ॥
 જિહ્વા જન્મ અસાર કિ જુ શુણુ નવિ શુણિ રે ।
 મુખ-અદ્રિ કરી માનૂ કિ નયન-મૂગ શુણિ રે ॥ ૨ ॥
 અમ્લ પુરાણની વાત કિ, મિથ્યા જાપીઈ રે ।
 પ્રત્યક્ષ હવધર-ખાધુ કિ, સુત કિમ આપીઈ રે ॥ ૩ ॥
 સીમવર તુમ્હ રૂપ કી મુદિ ખીવિ કરી - ।
 નેત્ર યયા માફ-ય કિ, નિજ કીર્તિ ધરી રે ॥ ૪ ॥
 સુધા ન વછિ કર્ણુ મિ, જુ ગિગ આપીઈ રે ।
 તુમ્હચી વિન્હકી વાત, કિ હમદૂ તાપીઈ રે ॥ ૫ ॥
 બૂમ કલકી કાતિ અમૂલિક ભૂવણુ રે ।
 શસ્ત્ર-અમોઘ-અજેય, મદનદૂ કાણુ રે ॥ ૬ ॥
 તુઝ દેખાનિ દોશિ, નિજ દોશિકપાપુ રે ।
 પામિ લાજ અપાર કિ, તુઝ પ્રણમિ ઘણુ રે ॥ ૭ ॥

ઈલાહેની નિ સાર કિ, વૃતનૂ દેવ હવૂ રે ।
 તુઝ પદ-પ કજ-પૂજન પામિઉં 'અસિનૂ' રે ॥ ૮ ॥
 ઈદ્રાદિકની કોડિ કિ જિહી એક મિત્રી રે ।
 પૂતા । તુઝ કેપ આગલિ સળ જાઈ ગરી રે ॥ ૯ ॥
 તુમ્હે શીતવતા તેજકે નિશિ' મનિ ધરી રે ।
 ચદ-સૂરકુ કુ ડલી, પરિવેષિ કરી રે ॥ ૧૦ ॥
 રૈવતણી જલિ જાહેકે અનિમિષ-લોચના રે ।
 જાસ નહીં અતસય કિ, ધિન ગન-ચોચના રે ॥ ૧૧ ॥
 અભ્યામિ વાધતિ િ પૂન્યની રોચના રે ।
 નયન-કમલ-દલ તુમ્હેમ, સળ દુ ખ-મોચના રે ॥ ૧૨ ॥
 તિવકે તીન ભુવનમિ, મુરવોકો સહી રે ।
 ન્વર્ગ-ખડ-લલામ, મુરરેખા રહી રે ॥ ૧૩ ॥
 મગ મુરકુ મણિ નાથન, ઈંદ્રો જલહવિ રે ।
 તે તુમ્હે દેખુ લાવ ન તુઝ ચરણાતવિ રે ॥ ૧૪ ॥
 જળ નવિ દેખુ મોહન, તુમ્હે લાડિવા રે ।
 તવ જે સિંગ ન યાઈ, ચિત-કજ કોડિવા રે ॥ ૧૫ ॥
 ધાઈ આવિ પાસિ કિ, તેણિ મુખચ રલિ રે ।
 પ્રત્યક્ષ દીગિ એહ કિ, પદસરિ જલિ રે ॥ ૧૬ ॥
 રમિઝમિ કરતુ પૂત કિ આવી લાગિ ગવિ રે ।
 ધિન્ય પૂતા । જગિ માત કે તુઝ સરિણુ મલિ રે ॥ ૧૭ ॥
 ચદ્ર-કવા જિમ દેખિ કિ, જલ-નિધિ ઉછલિ રે ।
 તિમ આવતુ દેખિ કિ, સુવદ મન વવિ રે ॥ ૧૮ ॥
 સળ જાણિ સખી દેહ કિ, કોઈલિ સામલી રે ।
 પણ શમદ સામલીઉં કેમ કિ જોલુ' મતિકવી રે ॥ ૧૯ ॥

- તિહા બહુ તમકુ વ્યાપ હિ, માગિ માસિ ચદલુ રે ।
 તે મુઝ પૂતકે વદનિ, જાણુ ફદલુ રે ॥ ૨૦ ॥
- તુમ્હારે વિરહકે તાવિ^૧ કે હમ નયનાવલી રે ।
 ઈરવાણી-દલ-કાતિ કેરે, હમવાણી મલી રે ॥ ૨૧ ॥
- તુમ્હે દર્શનકુ ચદ, સુધા નવિ મીંગીઈ રે ।
 લીલા-વહગી-તગ્ગ, તુપારે સીંગીઈ રે ॥ ૨૨ ॥
- લાવન મુખ-ચદ દેવીનિ, સત્યકી સગસતી રે ।
 આજુદ-આસુ સુતકુ, માતા વગસતી રે ॥ ૨૩ ॥
- ચદકાતિ મણીઈ કરી, માતા-મુખ ઘડિઉં રે ।
 માનુ અન્યથા મુખથી, આસુ કિમ^૩ પડિઉં રે ॥ ૨૪ ॥
- મહી કૃતાર્થ માનુ કિ, જિહા તૂ અવતરિઉં રે ।
 દેવથી આવીઉં જુ^૫ત, મુગ-લોકો તનિઉં રે ॥ ૨૫ ॥
- નાગ-ભુવનિ જુ હેકુ, ઉચુ કિમ ન હનુ રે ।
 અવદિઉં તે^૫ આનમ, પાવન તેહવુ રે ॥ ૨૬ ॥
- સુદરતાકુ સાગર, શ્રી મીમચરો રે ।
 જોલહી જનાઉં તેજ^૬, મળ જગ સિધુરો રે ॥ ૨૭ ॥
- પરમાનહરી માલકે, ગાતા પામીઈ રે ।
 લડી લની રાગ-તગ્ગ કિ, મમ્તક નામીઈ રે ॥ ૨૮ ॥

કાવ ૧૦

ગગ-માણી, ગજુડી મદિ-એ દેશી

- જિનકુ રૂપ દેખિ સખી જપિ, સુતિ માના સમનેહો રે ।
 સખ મુર-નરકુ નાયક-રત્ન, ત્રિલોચનિ વાલી રેહો રે ॥ ૧ ॥

તે નયણા રે જનિ ધિન ધિન, શોભા વગળી ન જાઈ રે ।
 રોગ-રોગ-મ તાપ-આપ ૧, જિન નામિ અલગા ધાઈ રે-તે ૦ ॥૨॥
 લોક કહિ છે જેહ નિવાતા, તેણિ તુમ્હ અણિઆ વળી રે ।
 તુમ્હ મુખ-શોભા જી નવિ દીઠી, ત્રિભોવન-માત પ્રપચી રે-તે ૦ ॥૩॥
 હવિ નિજ-મુન-મુખ જોઈ જોઈનિ સદૃશ જ નિજ-નયણા રે ।
 ઈમ જગતા જી ચિતમાહિ આનિ તુ આપિ નિજ-વયલા રે-તે ૦ ॥૪॥
 જો-વદલુ તુમ્હ દો નયણા કળાડી સચિ ન આવિ રે ।
 નયનાનક કરા જો દ્રવ્ય, અદ તેણિ તુઝ ભાવિ રે-તે ૦ ॥ ૫ ॥
 માતલ ૧ મન્મથ-સગિયુ જિન કિમજો ૧ શીતલ-જન-લજરી રે ।
 મન્મથ તુ જિહા ગહિ તેહ ટાલિ, નિજ-ધનિન જુઝ કિરી રે-તે ૦ ॥૬॥
 નામિ રૂઢુ મનમિ રૂઢુ નિ-પાતિ નામ કહાનિ રે ।
 અથવા મનર દાહ કરિઉ જળ તગથી જનરૂ નાવિ રે-તે ૦ ॥૭॥
 તુઝ પૂનાદુ જે જન સમગિ, રોગ ક્ષયાદિ જાવિ રે ।
 જો દુષ્ટાકુ અધ્યયન દેખુ ૧ જ-ક્ષયાદિ યાવિ રે-તે ૦ ॥ ૮ ॥
 જી ધરત હથીઆર જોહડે, તુ સગ પ્રનય પાડિ રે ।
 જગ-સહિન શ્રવણિ જી આણુત, કાણમિ મામ જગાડિ રે-તે ૦ ॥૯॥
 તુઝ મુનકુ આવત દેખીનિ, કોણુ જીવ જરખ ન પાવિ રે ।
 કોણ નિર્જન નિખી દેખીનિ, નિજ કમાડ દેનરાવિ રે-તે ૦ ॥૧૦॥
 જો અગ-શોભા સહસ-લેચન વિણુ, ધીજી જોણુ અવગાહિ રે ।
 વચન-કાતિ જો નાગ-પતિ વિણુ, જોણુ જોવરાનિ આહિ રે-તે ૦ ॥૧૧॥
 અદ-મમો જો જિ ૧ કિમ કહીઈ, તુમ્હ મુન નિમ્લગી રે ।
 દિજ રાજે પણિ વારણી-સેરી વિરહી-વધ-પાતઃ અકી રે-તે ૦ ॥૧૨॥

ઇંદ્ર-મુગટ-મણિ-મધુપ-મજરી, શોભા અતિ ઝલકતી રે ।
 ગગાકે દો પ્રવાહ સ્તઉ, મોતિન માલ કહતી રે તે ॥૧૩॥
 મ્નાનિ ચિત્ર કેશ-કલાપી, તુઝ મુત વદનિ છાજિ રે ।
 તે માન વાદલમિ ચદો, અથવા ચિન્હ વિન્નજિ રે-તે ॥૧૪॥

દાવ ૧૧

ગગ-સાગર-દેવ-દેવિ ૨૧ ॥-એ દેશી

જિન-શોભા કોણ વર્ણવિ રે, અનોપમ રૂપ-નિધાન ।
 જાવપણિ જુ મુદરે રે, યૌવનિ તપ ઉપમાન ॥ ૧ ॥
 સીમધર મકવ ત્રિભોગી સાગ એ તુ દુખિયા નવુહાન ।
 એ જિન-વચનામૃત સાગ તે તુ મી સઘનિ મુખ-સ -મીમં ॥૨॥
 જિન-મુખિ છત્યા પકજે રે, નચેવગિ-માઝિ પદ્મક ।
 એપિ તપ્યા માનૂ તપ કગિ રે, જગ-ગદ-માઝિ દીન-સીમં ॥ ૩ ॥
 પૂત-પ્રતાપિ છત્યુ નવિ રે, જિન-યગ-મિત્ર ચ ૧ ।
 માનુ કાતિ રજોછો કરી રે દગ-વિગી મુખ-પદ-મીમં ॥ ૪ ॥
 મધુપાનિ જે મુખ-ગિ રે, ગજ-લનિ કરી જેહ ।
 તે જાણ શ્રી જિનજીવ રે, ગતિ છત્યુ કરી તેક-સીમં ॥ ૫ ॥
 જિન-મુખ-દેષી પકજે રે, નેવક જગ જાણિ ।
 ઇમ જે પર-દેવિ દમિ રે તેજનિ જહુવી હાણિ-સીમં ॥ ૬ ॥
 પરાનિ કમવ જે નાચીઇ રે, તે માનૂ સખિ રે ૧ ।
 જલ તપિ જિન-મુખ-ઉપમા રે, પામી નવિ જેહ-મીમં ॥ ૭ ॥
 જેહ કતાપી નાચીઇ રે તે જાણુ મુખિ નાગ ।
 તુઝ મુત કેશ-ઉપમા લહી રે પગ્મન ન માન-મીમં ॥ ૮ ॥

નિજ-ધનુ મદનિ આપીઉં રે જિનકી જૂ-ગ્યનાઈ ।
 નવિ જાણિઉં મુઝ જીતસિ રે, અતિ-ગાહૂં છેતગઈ-મીમ ॥૮॥
 ચદ્ર-સૂર નિ સાગર રે મેરુ-ચિતામણિ સાર ।
 કામ-ગવી કામ-કુશલુ રે, કામ-તરુ ગુણસાર-મીમ ॥ ૧૦ ॥
 કમલ-મતગજ-સીંહલુ રે, ધેરી ઉપમ વક ।
 ઇત્યાદિક સકવકીઆ રે, એ જિનજી નિ-લક-મીમ ॥૧૧॥
 ઇત્યાદિક પ્રેમિ? કરી રે માત સખી જિન જાઈ ।
 મનકી કગર સખ ટલી રે, તેજ પ્રતાપ સચાઈ-મીમ ॥૧૨॥

લાવ ૧૦

ગમ-આસાઉરી-ન નનકુ નિસા-એ દેલી

ગુણ સાધિ સીમર વાધિ, એવાસ રાજા રજ રે ।
 યોવન-વય મવથા દેખી, માતા બોલિ ચજ રે ॥૧॥
 સકલ-કલા જિન-અગિ ગમતી, લમતી આવી હેનિ રે ।
 એહનું ઉત્તમ પુરુષ ન દીકુ, જિહાઝીઈ મુખ-સેનિ રે-સકવ ॥૨॥
 ગુણ દેખીનિ સખ કો નથિ, માથિ પ્રેમિ અપાર રે ।
 દેહનું વ્યાધિ અહિતો લગીઈ વનનૂ હિવથ સાર રે-સકવ ॥૩॥
 માતજી બેલી જોહની લખિમી, ઘનપરિ ભોગ ન આવિ રે ।
 જલ-નિધિની પરિવિગ્ન સુઝરૂપ, લોગા કિમ ન ગાવિ રે-સકવ ॥૪॥
 સઘણિ ર્શનિ મત જહુ દીસિ, માત-મત નવિ દીસિ રે ।
 તે પીણતા કિમ દેખીજિ, હા ઠહિ મન હોંસિ રે-સકવ ॥૫॥
 તૂ પરદિય અમહનિ મુખ સાતા ઈમ કહી આગહ દીદ રે ।
 માત-મનોરથ લગ ન કરિઉં, મગડૂ વછિન-મીદ રે-સકવ ॥૬॥

ભોગ-કર્મ જાણીને પછી, રૂઝિભણી રૂપિ અભગ રે ।
 નિજ-દેહ-કાંતિ-જીવ-ઈશ્વરી, જિનજી મનિ મત-રગરે-સકલ ॥૬॥
 જાણીને લોભીતક આવી, બોલિ અમૃત-વાણી રે ।
 'બુઝિ બુઝિ અરિહા જગ-પાનન,
 સભ જગનિ હિનજાણી રે'-સં ॥ ૭ ॥
 મુનિમુનન-નમિ-ડે અતગલિ ઈશ્વરિક ઉચ્ચ કરીઉં રે ।
 આમી લાખ પૂર્વ થયિ જિન, તુરીય-જ્ઞાન વરીઉં રે-સકલ ॥ ૮ ॥
 શુભ-ધ્યાનિ વિષુ કેવલ પાયા, કીધુ જગ-ડીઘોત રે ।
 કીરતિ-ફતી ગઈ મુર-લોહિ ઈશ્વરિક-મુખ નેત રે-મકલ ॥ ૯ ॥

લા. ૧૩

ગગ-મામેગી-મિથિના-નરી-એ દેશી

તેણિ દાલિ અનિ તેણિ સમિ, અર્ગિ ઈદ્ર ઈશાનજી^૧ ।
 નિજ ઈશ્વરન ડા યુ જાણી, બોલિઉં હરિ વીર-માનીજી-
 મુરપતિ ઈકચિત્તિ ધ્યાઈ સીમંધનજી ॥ ૧ ॥
 આનક આહિ જિમ મેવ-માવા, વ-ની ગજવ ધ્યાયલજી જી-મુરપતિ ॥
 દેવની કોઈકોઈ મવિ જી, મિહાસન નવિ હાવિજી ।
 મેરુ-ગિરિ-સમ તુકિમહાધુ, જિન દેખી મનિ માહાલિજી મુર ॥૨॥
 પ્રભુ દેખત જે પ્રેમ ઉત્તુ, ન્યાની વિષુ કોણુરે ભાસિજી ।
 ધિન્યધિન્ય પુજનાતી-નિજયો, અરિહા વાણી પ્રકાસિજી-મુર ॥૩॥
 સાત આઠ પગ ઉસરી એગ-આડી ઉત્તરાસગીજી ।
 નમોધણુ(અચ્છ) કરિ રોમાચિત, ગીમંધનુ રગીજી-મુર ॥૪॥
 ઘટ-નિનાદિ સજ મુર મેલી, ઉછવ-કારણિ ચચલીઉંજી ।
 દેવતણી કોઈ પરવરિઉં, વિષુ-ચગણિ જઈ મલીઉંજી-મુર ॥૫॥

ઈમ ત્રિસદ્દિ દુચ્ચવના આ યા, નામો-નામિ જણીઈછી ।
 મુરમોર્નિ નિ સનતકુમારો, માહિદો બ્રહ્મ જુલ્લીઈછી-મુર ૦ ॥ ૧ ॥
 લાતકે શુક્ર અનિ મહુસારો, પ્રાપ્ત અન્નુન મુગ્ધામીછી ।
 દેવયો ના ૧૬૨ એ મધવા, પુન્યના ॥ છિ કામીછી-મુ ૦ ॥ ૭ ॥
 ભનન-પતિના વીસજ કહીઈ, ચમર બધિ ૧ પિ દોછી ।
 ભૂતાનદ નિ રેણુદેવો, વેણુ ૧લી સુર-ચ દોછી-મુ ૦ ॥ ૮ ॥
 હનિ ત હરિસહુ અનિ અગ્નિસીહો, અગ્નિમાપન પુત્ર ૨ જાણીછી ।
 વસિદ્દુ જયત જત પ્રભ બાલ, અમિતગતિમિત ૧ાહુ ૩ છી-મુ ૦ ॥ ૯ ॥
 વેવ મ અનિ પ્રભ જન ઘોષો, મહાધોષ નિ વસિ નીચાછી ।
 ભુ એ જિનનિ વદનિ આવ્યા, તુ કિમ ન વચા ઉચાછી-મુ ૦ ॥ ૧૦ ॥

શ્લોક ૧૪

ગમ-૪૫ તાસી મ ૧ જગદી ૨-એ ૦ ॥

હવિ જત્રીસ દે બ્યતર-ઇદ્રા આવીઆ ।
 વાવ મહામવ દે, સરન પડિરેન જાણીઆ ॥
 પુતભરો દે માણિસ, ભીમ મુરપતી ।
 મહાભીમો દે કિન કિપુ મો મતી ॥

શ્લોક

મપુરિસ મહાપુરિસ અતીમયો, મહાકાય ગીય તિ લહિઆ ।
 ગીતજસા હવિ સોવ જીજા, સનિહિત સામાજિ કહિઆ ॥
 ધાતા નિરાતા સ્થિતિ જરિયાવ, ઈધિર મહેથન સહી ।
 મુવન્ન વિગાવ હાસ હાસ ૧, તુગસાદ આવ્યા વહી ॥ ૧ ॥

શ્વેનમહાશ્વેત રે ૧૫૨ પચ્ચપતિ દીપતા ।
હવિ યોતિષી રે, આ-ચા પર-મદ ઉપતા ॥
પૂતનાપાઠ રે, અમ ખ્યાતા આવચે ।
જાતિ માતિ રે ચદ સૂ દોષ લાવચે ।

ત્રુક

લાવતા આણુદ ઇમ ચક્રમદ્દિ કૌશિકા જિનકૂ નમિ ।
ત્રણિ ગ્ અથોડ-પમુકા રચીનિ પાતગ ગમિ ॥
શ્રોમીમ વર ચુમુખિ કરી, ત્રિ-જગનિ જે ધર્મ કહિ ।
તે માનૂ મ્યારિ ગતિ કષાયા, લોચ્છી જલગા ગહિ ॥ ૨ ॥
હવિ જાતુ રે સમોમરણિ પિહલિ સહી ।
પ્રભુ ભાખત રે રાજા તિહા આવિ વહી ॥
ગાલિ-વમના રે, આદુ એક અનોપમા ।
દુખવિચ્છા રે, ખડિયા જતી છડીઆ સમા ॥

ત્રુક

મમા વાજિત્ર વાજતિ, ધન-ધોર નીમાણિ ગડિયા ।
પૂર્વ-પોલિ ભૂપાન પિમિ, પગમ-શોભાઈ જડિયા ॥

૧ જલસમજી આદિ યથા આખારે આ નામો જ ને પત્તગ
પત્તગપતિ નામ ચોગર લાગે છે

“ હાસે હાસરૂં ત્રિય, સેએ ચ મવે તદા મહાસેએ ।
પથમે પથગરૂં ત્રિય, સોલસ દ્વદાણ નામાદ ॥

જિન ચરણ-મૂલિ આપી નન્યપતિ, ઉજાવિ જાવિ સુદરી ।
 તસ અર્ધ દેવા અર્ધ પ્રીતિ અર્ધ ભૂપતિ કડિ ધરી ॥ ૩ ॥
 શેષ યાકની રે, જાલિ લીધ પ્રાકૃત-ગના ।
 જસ માયિ રે, સીધ પડિ તે શુભ-મના ॥
 તમ જાઈ રે, યેમા નવિ આવિ વ-ની ।
 પદમામી રે, મર્યાદા આનન્યદિ મતી ॥

૧૨૬

જાસ દેસન હુ ખ નુ હવિ મિહ-દાસી મનિ ધરૂ ।
 અન ત-શુણ-મણિ શ્રી મીમવર, સધનિ જય-જય-કરૂ ॥
 પાય-ચદન-પદ-પમુહા, એહ શીતલ છારીઆ ।
 ચદ્ર દર્શન માટિ નયણા, ૧આજ ઉપોષિત પારીઆ ॥ ૪ ॥

૬૫ ૧૫

ગગ-ગુડી મિલસાગુ પુન-જે દેશી

હવા અછિ અનિ હોમિ, જે તીર્થ કરા તાસ વધામણી સબધુ એ ।
 પર-નગરી જળ આવ્યા, પ્રભુજી સજાલી ચક્રી વરસિ દીધ બધુ એ ॥૧॥
 જાગ લાખ સુવર્ણ, સાદા સ્વનગરિ, ડોડિ નવર જાગીધ એ ।
 કેસવદિ ખજૂર, (૧) નવર મહવિઆ, સકમ મિત્તીસ માણીધ એ ॥૨॥
 લાખ દકાની પ્રીતિ એહ જિનાગમિ, મવ અન તિ નવિ ફરિ એ ।
 સેહ પ્રમુખ દુર્ધ જેહ, વિજવાનુસારિ વધામણી આપી તરિએ ॥ ૩ ॥
 ઈમ તે ધિન નર-નાગી, જિનજી કારણિ, જેઆ વહી ધર્મ ધણીએ ।
 લખિમી ખરચિ સારસમ દુખ ખરચએ, થાઈ ત્રિ રેખુવન કુધણીએ ॥૪॥

પ્રથમોત્તર પિ દેવ નિશ્ચિ મમન્તિ તિહા નિનિ લાભ મ્હિ ઉ સહીએ ।
 પ્રશ્નણુ^૧ નિન-એ ય, તરુ-અગનિ દેઈ, યહિ ધર્મ-કથા કહીએ ॥૫॥
 જલ્ય અપુરી પૂત્ર, અદિર્ઘ-પુત્ર, જે તે શ્રમણ^૨ નાવિ યાએ ।
 ગારમ નેયણુમાહિ, પ્રાણિત પામએ, શ્રીગુરુજી કહનવિ (૧) તદાએ ॥૬॥
 મહવિક જે ભૂપ, તસ ભૂ-મહલિ, રૂપ અનોપમ સદુ ભલિએ ।
 તેથી અનતૂ રૂપ, ભવ-હિ-ચક્રીનૂ વ્યતનૂ પડિત મુલિએ ॥૭॥
 જાવ અતુતર-દેવ, આહા ક-મણુધર, અનત-ગુણિ(ણી) મીમ વરએ ।
 તીન ભુવનની કનિ, જે ભામહવ, સઘ સઘનિ મુખ-કરએ ॥૮॥

ઠાવ ૧૬

ગજ-ધન્યાસી મમ જગ શૂવળ-એ રે ॥

ધિન ધિન તે વગ નિકેટમાનવ, જે તુમ્હનિ નિત વદિશ ।
 જે પ્રભુજી એક ભાવ્ય^૩ ધ્યાઈ, નિશ્ચિ ન પડિ કદિશ ॥
 શ્રી સીમંત^૪ તુમ્હ વાણીથી, ભ તખેન નગ્નારીશ ।
 મુખ-સમાધિ પામ્યા પામિ હિ, પામજિ દુખ નિવારીશ ॥ ૧ ॥
 હનન-આવન દેવકી-નદન, પૂજ્ય થકી મુખ પાચુશ ।
 રૂક્મણી રાણી સપતવારિ મુખ પામ્ય તૂ જાચુશ ॥
 તાવિમ્સૂરિ આર્ય-રક્ષિત, ધિન જસ તુમ્હ પ્રમાદો ॥
 નિગોદતણી^૪ વિન્તાર અપૂર્વ કુલ ન કેરિ જેહમ્યુ વાદોશ ॥૨॥
 ઈત્યાદિક પ્રાણી જહુ તુમ્હથી, પામ્યા ગાતા ના શ ।
 અપ્રસિદ્ધ માદિ નહી જોણુ, કામગરેદ્રો તાજ ॥

નિજ ભગિની વસિચાર મુખ, પૂન-સવિ મુનિ પામીશ ।
 તુમહુ દર્શનથી નીચું હૃદય, દીપ્તા ત-લવ મુગતિનુ પામીશ ॥૩૩॥
 કામગજે દ્ર-કયા આલસતા, મેલનિ નાવિ વિરાગશ ।
 મગવ-ભાવ અનોપમ પામી, નાધિ મુખનુ માગશ ॥
 પૂર્વ-ભવના સ્થા મિત્ર યુ, મિત્રીઉ મનનિ પ્રેમિશ ।
 તે કેવલીનિ નિત-નિત ગાઉ, કાવ નર્થ નિમ જેમિશ ॥૩૪॥
 સાવધાન ! સભ-નીર્થ લોગા કિમ મોહ-નજ ચપેટિઉશ ।
 વીર-નર્મ સીમંતુ છનિ મિમ આનદિ લેટિઉશ ॥
 વર્તમાન સીમંતુ-છના, જે ગુણ ગાવિ ભાવિશ ।
 અભગ-ભાગ્ય મૌભાગ્ય-લક્ષ્મી, એક પુત્રકમિ પાવિશ ॥૩૫॥
 ॥ઈતિ શ્રીસીમધર-સ્વામિ-શોભા તરંગે પચમ પ્રથમોઢાસ સમાપ્ત ॥

૧ ॥ મલે ॥ શ્રીવીતરાગાય નમ ॥

ઠાલ ૧૭

ગમ-દેવર વીસ યાનક વગરેમકલ-એ દેવી

ઇક દિન વીર-મુખ-ચદ્રમા, ઉગીઉ સાવત્થીમાહિ રે ।
 તત્તગરી-જન-કુસુમિની-દવતણી કાતિ ઉચ્છાહી રે-ઇકં ॥ ૧ ॥
 વીર-મુખ-ચદ્રય અલિનવુ, કુમન-ગહુ નવિ લેઈ રે ।
 કવક નિ દુર્દિન નવિ હવિ, અખડ સકલ મુખ દેઈ રે-ઇકં ॥ ૨ ॥
 સમવસરણુ ઇદ્રાદિકા, કરીઅ બિસ નિજ ઠામિ રે ।
 ભૂપતિ તિહાતુ ગ્લાગદો બિહુ છિ શુભ-પણિયામિ રે-ઇકં ॥ ૩ ॥
 એહવિ એક નર અવીઉ ઇદ્ર-છદો નિજય-છદ રે ।
 દેવ-છદાદિ વિરાજિતો, ગ્લનના વૃક્ષતુ કદ રે-ઇકં ॥ ૪ ॥
 જય-જય-શબ્દ પ્રકાસતુ, વીરનિ વદી વદતિ રે ।
 'નાથ' મિજે નિમિ અનુસવિડ, દુષ્ટમુત એ-તિ રે-ઇકં ॥ ૫ ॥
 સત્ય ॥ મુપતે દ્રઘવક, 'વી' કહિ સર્વ સત્ય રે ।
 સભવી હર્ષિત નીમરિઉ પૂછિ ગૌતમ પ્રણિપત્ય રે-ઇકં ॥ ૬ ॥
 વીગ્લ 'એ મુઝ કૌતક, શોષિ સદેહ ગવિ શા રે ।
 વીર કહિ સુણિ ગાયમા', દુષ્ણ-લવાનવ યાદ રે-ઇકં ॥ ૭ ॥
 અહોથી અહર અગ્નિસાપુ, ગ્લમગ્નેદ્ર તિહા રાય રે ।
 સૂરપરિ ઠવિ બુધ કરી, વિયોગ નહીં મુખ યાય રે-ઇકં

કામગજેડ મુન જાણીઈ, માત-પિતા મુખ ચદ રે ।

નિન્ય પુના જગે તે સહી, મહા-નિનય-મન્ય । દે-ઈકં ॥૮૮॥

જ યજ નાગી ત્રિય મુમતી, અહિત ગિહુ ગુણિ દેખિ રે ।

ગુણિ ગિહી એ કન્ય । દેવ-કન્યા ઉવેખિ રે-ઈકં ॥૯૦॥

નિજ-વગા નિ ટ માટિ કની, આખજ ગોષ મુ મચિ રે ।

રાગ જાણીનિ નારીઈ, પરજા મુ તે પરપચિ રે-ઈકં ॥૯૧॥

મુન્દીણી મુખડાણી, અન પ્રભા-ર સાન રે ।

ઉત્તમ-સગતિ મુખ યજ લોહ-કમવ-મીષ-પાથ રે-ઈકં ॥૯૨॥

ઉત્તમા હુઈ માનત, નીચનિ કનહનુ વાહક રે ।

ચક્રનિ હથિર ગિરિનહિ, રાહુ અસિ નક ગાહક રે-ઈકં ॥૯૩॥

આવેચિ મત્રી, જાજિ દાસિકા રૂપિ રમા કમા ભુમિ રે ।

લોજનિ માનર, તે વેશિકા, કર્મ પડ ગુણ સ્ત્રી-ધૂમિ રે-ઈકં ॥૯૪॥

પ્રજ્ઞ-ગુહાદિ ઠેલી કરિ, રામચદ્રિ નેન સીત રે ।

મીચીઆ ચદ્રદૂ વિખતા, ઉત્તર દિ મૂજ ભીત રે-ઈકં ॥ ૯૫ ॥

કામગજેડ આનદિઉ, નારીનિ કહિ સુણિ દેવિ રે ।

તોગી ભક્તિ હુ નહિ, માગિ તૂ વર કાઈ હેવ રે-ઈકં ॥ ૯૬ ॥

નારી કહિ જે સુમિહ મુણુ દેણુ અનુભવુ જોહ રે ।

સર્વ કહિવૂ મુજનિ, પતિ કહિ ઈમ હયો તેહ રે-ઈકં ॥ ૯૭॥

કાવ્ય ૧૮

ગમ-નુગી નિખિ ૫ ગોપમ બોમરી-એ દેરી

'કે દિન કામગજેઠનિ ચિત્રકાનિ પટ એકે ।

આપુ દેખી યકા, પૂછિ ઠોણુ નિવેક ॥ ૧ ॥

તેલનુ રૂપ કે ચાતુરી, તવ બોલિ નગાશ્વ ।

કેતેલીપુરી બાણીઇ, અનતી નૃપ-હીવ ॥ ૨ ॥

તવ કુમરી-પ્રતિ છદુ, કુમર ગુણી મનિ હજી ।

નિજ નીમનિનીનિ કલિ, મહી આપુ તુમ્હિ પરખી ॥ ૩ ॥

મનિ થોડા મુદુ કેતણુ તુમ્હ રૂપ તત્ર જુ બ્યાપિ ।

રૂપ દેખિની ચમખિતો, નિજ પૂરી પછિ આપિ ॥ ૪ ॥

વચન નિનગિની માલતી, નિજ-રૂપ ચિત્રી સાથિ ।

મોઢલિઉ રાજા અર્પિત પુરી ચળવીઉ માથિ ॥ ૫ ॥

તેલી શક ચીતવી, એકે અનોપમ વાત ।

પુરી નગની દેવિણી, અહીં નચી દુખ-પાત ॥ ૬ ॥

રાઈ વહાવિઉ પરજુવા, આવયો પુનઃ-ગન ।

તાતાદેશિ વામાચુ, અવિઉ નેન્ય ચતન ॥ ૭ ॥

સૂરો અતો સાગરિ, નવિ ઉલ્લુ મનિ નજી ।

મુત્ર મુતનિ એહી છનિ, નવિણી ૫ મમદપ્પી ॥ ૮ ॥

પશ્ચિમ-દિશિ ગણિમા, સૂરિ આદરિ નાથુ ।

રક્ત-મેચન નિ મત-વળા મન-એત નિ દેવિણી ॥ ૯ ॥

એહવી યત્ર સધ્યાઈ, રહીઉ તત્ર આવાસિ ।
 ખીજિ પુકરિ નિચીયિ, નિદ્રિ ફરસ વિમાનિ ॥ ૧૦ ॥
 અદબૂત-રૂપ દો કન્યા, દેખી જોલિ મમતીઈ ।
 તુમ્હિ દેવી કે માનુષી, મુઝ મનોગ્ય ફલીઈ ॥ ૧૧ ॥
 તવ જોવી અન્નિ અહુ વિગ્રાધરી તુમ્હિ ભલુ ।
 કાઈકે હેનિ આવીઆ તેહ કાર્ય ચિતિ આદુ ॥ ૧૨ ॥

કાવ ૧૬

ગગ-ગમગિઠિ હૃદિ ભવિ મદારિદેહિમાદિ-જો દેગી

મકલ-કુમર-મણિ-નાયકો, પ્રભુ તૂ ભજિઉ સાર ।
 સત્જનમાહિ શિષોમણિ પુન્નિભોત્તમ આધાર ॥ ૧ ॥
 વિન વિન પર-ઉપગાગીઆ, યાચન-વૃત સાધાર ।
 પુષ્કરાનર્ત-વશિ ઉપનુ, મુખમગી જનમાર-ધિન૦ ॥ ૨ ॥ (કુપ૦)
 ઉત્તમ કહનિ માગિહો ભલૂ, વર યાચન-ભગ ।
 નીચ માગિય આશા ફલી, છુલુ નહી ચગ-ધિન૦ ॥ ૩ ॥
 નિજ-દે. કે પૂ લે, લે હુઈ અસમર્થ ।
 તે જનની, કા જલ્યા, શક્તિ નાપિ અર્થ-ધિન૦ ॥ ૪ ॥
 તસ માતા વિકારણી, પર-યાચન-ગોષ ।
 યાચન-ભગ ફરિઉ જોલિ, તસ જનની ગોષ-ધિન૦ । ૫ ॥
 એ દિજ-રાજની ઉપમા, નહી ચ. નિ સર ।
 તરઅર સતપુર. જિકે, આશા ભરપૂર-ધિન ॥ ૬ ॥

નન-ન-ધૌન કાન્મિ, કાન્મિ અનિત જાણી ।

મીનિ એઃ દિ સામતી, માચી નિરનાદિ-ધિન૦ ॥ ૭ ॥

તુઝ દીકે ભુ અમ્હનણા, દુખ બાઈ નવિ દેવ ।

તુ અપજાજન તુઝનિ, દુખ કરમ્મિ સત-નેવ-ધિન૦ ॥ ૮ ॥

નિન્ન મેતિ નરિ દેવિ, ભુ અન્નાઝ ધોર ।

જવરિ તુઝા નવિ દનિ, તુ કમિ કરિઉ જોઝ-ધિન૦ ॥ ૯ ॥

પેમારિ પેમાઝીઆ, જનિ દીસિ જલુ લોક ।

વિજુ પેમારિ જુલ કરિ, તેહના તુહિ થા-ધિન૦ ॥ ૧૦ ॥

ગાનિ-ભ ૭ ૨-દીનતા, દેહિ એદો લીનિ ।

મીનામ-ધરિ ગમનિ યથા, તિમ એ મગાલ-ધેતિ-ધિન૦ ॥ ૧૧ ॥

ભગ ન કરવી ચાચના, તૂ કિ વિખ્યાત ।

મયા કી હવિ ગજતુ, જમ કેરી વાન-ધિન૦ ॥ ૧૨ ॥

તવ કુમરો વલતૂ જાનિ, તુઝ નાધસિઉ કાજ ।

વિગધરી અંતિ દહિ, સુખીર્થ મજાગજ-ધિન૦ ॥ ૧૩ ॥

૧ સપ્તમા—

મતેર્ભગ મરો દીનો, ગાત્રે સ્વેદો મહદ્મયમ્ ।

મરણે યાનિ ચિદ્ધાનિ, તાનિ વિદ્ધાનિ યાચકે ॥

—આ સુશાપિત ગ્લાબ્યાગાગ પા ૭૬

વાચકીદા પ્રગલ્ભ મ્હે હ

૧૧૧ ૪૦

ગગ-નિ ૧૬૧

વીર કહિ સુણિ ગોતમ ' વાણી, તે વિદ્યાધરી નિ-ચિત જાણી,
જોવી અતિમય ભૂતી ॥ ૧ ॥

થેતાઠયોત્તર-એણિ વળાણી, ગુણિ મણિ-ગ્ન જાહુત ભરાણી,
ધર્મ-પ્રેમત્રી કાણી ॥ ૨ ॥

આણુ ભમરિ પુર ગુણ-જાણી, પૃથિવીમુદ્ધ તિજ ભિપાણી
જગિ જાગતી કૃપાણી ॥ ૩ ॥

એખવા ઇતિ નામિ છિ નાણી, પુન્યનણી માનૂ પટરાણી,
કમલ-દલ-જિત-પાણી ॥ ૪ ॥

નિજ-દેહિ ચઉ-ધન કવઆણી બીજી નારી વહિ છિ પાણી
ગીવ-ગુણિ અજાણી ॥ ૫ ॥

બિંમતી પુત્રી ઈદ્રાણી, તસ આનિ દેવી ચ દ્રાણી,
નાગ-કુમરિ ક દ્રાણી ॥ ૬ ॥

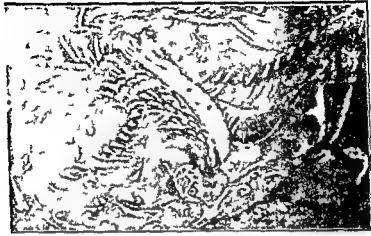
સા કુમરી નગ્નમૂ દેવાણી, વિદ્યાધરિ પુણુ નવિ રજાણી,
જન કહિ અકલ કહાણી ॥ ૭ ॥

તાત કહિ તૂ કોલની રાણી, નહા 'થાઈ તુ મોટી હાણી,
ઈમ નવિ તૂ શોભાણી ॥ ૮ ॥

નિજ-મતિ સિંહિ જાણી વ આણી દશિલુ-એણિ ત અ આણી,
હમ સાથિ સ વાણી ॥ ૯ ॥

વનિ રામતિ ગગિ રગાણી, ઠરિ કચલુ દીસિ પિંતણી,
નહા કો તિહા ભ આણી ॥ ૧૦ ॥

मार्ग परमा प्रतिप्रसिद्ध कृष्णानां कृष्णानां प्रत्यक्षानां
मम न इत्यादिनां प्रत्यक्षानां प्रत्यक्षानां प्रत्यक्षानां

प्राच्य पण्डित्यभूषिभा विख्यात भा. ॥ १५१ ॥ पदिसागर ॥ १५१ ॥

નિનાયક સૈન્ય દત્ત, સૌનાયક ગૃહ નદ્દ ।

ચાન્દ્રાજા દત્ત મૈય, ઇત્યાદિ ગુહિ લઈ ॥ ૯ ॥

કુમરો કહિ વગ આપીઉ, તેણિ કહિ જોઈઈ બાણ ।

પ્રિય ગુમતીની જન હિલિ, તવ કહિ સ્વામી પ્રમાણ ॥ ૧૦ ॥

તવ ગાયમાલ તેણી નારીઈ, વિદ્યાધરી પતિ ચાચ ।

મુઝ હાથિ મોજ નાનલુ ગુમ્હિ આપલુ દિઉ વાચ ॥ ૧૧ ॥

જગમિ ઉત્તમ નાનિ, ધણી વિના નહી કાઈ ચાર ।

જુ કોધ કરી સાજમૂ લવિ, તુ દીઉ પતિની ભાર ॥ ૧૨ ॥

છછ કરી જુ ઉચ્ચરિ, તુ પ્રેમ જિમણુ ચાઈ ।

ફલેમ જગતી નવિ ગહિ તુ, પતિ યોગી થઈનિ ભાઈ ॥ ૧૩ ॥

રાહિ બહુ જોહનિ ઘનિ, તસ જપિમી નામી દ્વનિ ।

મીતાનિ પનિ ચાચ ચો, નામ લીજિ ગર્ભિ સ્વનિ ॥ ૧૪ ॥

ઈમ પુત્રનિ શિષ્ય-નેવકા ધન વિના એ જમ ચાઈ ।

ઈમ સજની વિદ્યાધરી રચી વિમાન તે ભાઈ ॥ ૧૫ ॥

સભારવી મુઝ સ્વામીઈ, પતિ કહિ નહી સમરસિ ।

સભારલુ ચિત્ત-ધર્મ છિ, મુગધે! હિઉ તિ પ્રેમિ ॥ ૧૬ ॥

ભતા કહિ ત્રિયૂ! પથિ કુશલ, આવયો લધુ હેવ ।

નિજ-ઈઈ સવ સાધયો સભારવા અમ્હ દેવ ॥ ૧૭ ॥

યદુક્ત નૈયમે^૧-તવ રત્નનિ વર્તવા શિર, પુનરસ્તુ ત્વરિત સમાગમ ।

અયિ! સાધય સાધયેપ્સિત, સ્મરણીયા સમયે રય રય ॥ ૧૮ ॥

૧ શ્રીકૃષ્ણ-કવિ-ચિત્ત શ્રીનૈયવીય-ચરિત-મહાકાવ્ય-સર્ગ ૨-શ્લોક ૬૨

ગજનાગણિ લેઈ ગયિ, ચિંતિ પ્રિયા મુઝ કતિ ।

કિં આવચિ નાવિ વહી, એહવિ વિમાન સત ॥ ૧૮ ॥

નિશાવશેષિ આવિઝ, વિદ્યાધરી કત થાપિ ।

નિજ-થાનકિ ગિહુ ગઈ, હવિ નારિ પૂછિ આપિ ॥ ૧૯ ॥

છાંદ ૨૨

ગગ-ગુફી એણિ અવમગિ જયગાર-ગો દે ॥

પ્રિયગુમતી કહિ દેવ । કહીઈ વાત ખરીરી ।

વિદ્યાધરી મુઝ ગિકનિ, આયુ કેયિ ધરીરી ॥ ૧ ॥

જે ઠિં અનુભૂત મબલિગિ જેહ તુમિકી ।

આપણ વાહલેશઁ પામિ, પ્રછન તુહિ મિમિકી ॥ ૨ ॥

ગોલિ હામગજેંદ્ર, મુર્ખાઈ પ્રાણપ્રીઆરી ।

કહીઈ અગ સગ વાત, મુઝની બાણિ મયારી ૧ ૩ ॥

નનિ બાણિ ઉપગાર, તે વ મૂઝ વડુરી ।

થકન-રાસબ જેમ, તમ મિકાન પડુરી ॥ ૪ ॥

જેણિ કીકુ શુણ સાઁ તેહનુ જુ નવિ બાણિડે ।

તેણિ મુત્તાહવ મૂડી, પ્રેમિ પથર તાણિડે ॥ ૫ ॥

અહીથી વિમાનિ ગિસિ, ગિરિ-રૈતાન્ય-દરીરી ।

તત્ય કુમારી દીઠુ, જીવન-માઝિ ધરીરી ॥ ૬ ॥

દોઈ સણિ કહિ ઉઠિ, આયુ જીવનજીરી ।

કુમરી જોની નાહિ, માનૂ મૂન્ય લાજીરી ॥ ૭ ॥

હુ પણ પાનિક મૂર્છા પુનઃપિ બોધકુ પાથુ ।
 દોષ મળી મલિ જાગિ, મિદુમની ! એ આથુ ॥ ૮ ॥
 કુમરે તુમ મુખ ન , જાનનજેદ્રો પામી ।
 ન તૂ નાપિ વરુ , ચિત્ત-ઠાણકુ માગી ॥ ૯ ॥
 અમે ભઈ તેણિ મુખજે !, કુમરી તૂ રીમાણી ।
 સજ્જનસિદ્ધિ જે ગણ, તે કીજિ વા પાણી ॥ ૧૦ ॥
 પારી પ્રીતિ જે દેવ, તે તુ બિદુ ! મળીકુ ।
 તુમ મુખ-વેણી યુદ્ધ, માનૂ સદુ-ચચાકુ ॥ ૧૧ ॥
 મુણિ થોડિ અપગધિ, બોકંતુ રાસ ન કીજિ ।
 ચીમહનુ જે ચોર તમદુ ઇન્દુ દીજિ ॥ ૧૨ ॥
 અટો વનદેવત ! સત, પન્દુ નિજ પ્રાણ આપિ ।
 મુનિ માનગ પ્રાણ, આપવા સિદ્ધિ દુખ વ્યાપિ ॥ ૧૩ ॥
 એહી પ્રેમકુ અનસુ, રૂસુ મલિદુ દીજિ ।
 રૂમગે નિ બહોત, આવહી ચિત્ત ન ખીજિ ॥ ૧૪ ॥
 ઇતિ વિવચની દેખી, દુ બોલિહ તવ ગાણી ।
 ઇન્દુ દીજિ કથ યમ-મહિ ગઈ બાણી ॥ ૧૫ ॥
 નિજ-કુમરી લેઈ માથિ, દો વિઘ્નધરી પિડી ।
 થલિનિ તે તનકાવ, ભમ્મ થઈ મિ દીડી ॥ ૧૬ ॥
 તણ વજ્રકંઠ વિનૂ, ઠસ્યુ દીસે એ સોહલુ ।
 દુ ખન્નાગર સસાર, એ પણ મોડુ બોલુ ॥ ૧૭ ॥

યત્રિ ગગ ન બાજિ, તુઠિ ગયિ જમ તાન ।
 મૂ કિય ત ધિચ્ચા, ગયા બજારાહાન ॥ ૧૮ ॥
 ધમ્મુ યેન મિયિ ને, તદ્દુ ન્દોર્ધ બાજિ ।
 સમ જગ જનના દેખુ, આપ આપણી આગિ ॥ ૧૯ ॥
 દેહા કાયમ દૂપા, તિસા પિંડ પનાના ।
 નાળીર્ડ મહુત જતત્તિ, પળ ઠમ્મિ નિન્નાણા ॥ ૨૦ ॥
 ધમ્મલિ વમતી ન્દી, બુદ્ધિ ગયિ અગારા ।
 અહિન્સા ઠમ્મગા ભર્, ઠિંકે ચને શાપ્પાન ॥ ૨૧ ॥

કાવ ૧૩

ગગ-મગ ॥ ૬૫

મુજ મોટુ શ્વ આવમૂ, ને જાવના ઘરમાહિ ।
 પિચિત્તુ ભર-નીંડી, બારા નનિ ઉમાહિ ॥ ૧ ॥
 હર્મડા કુટિ તડતિ કરી, કાઈ વિમાસિ હયામ ।
 પછિ વિધાતા નિર્દયો, િહા કરશિ દુખવાસ ॥ ૨ ॥
 માણુમ ધનવિણુ ને નગ, તેણિ શી ચ્યૂ કીહ ।
 ભર્મહ ધર્મહ બાહિરા, એકૂ કાજ ન મીહ ॥ ૩ ॥
 ચિતા ચિતા સમ ભયે, પળ મિદુ નિગેપિ બાજિ ।
 ચિતા નહિ નિર્જનિક, ચિતા પ્રાણી-હાણિ ॥ ૪ ॥

૧ ॥ ગાયો—

ચિતા ચિતાસમા પ્રોક્તા, ચિન્દુમાત્રવિશેષત ।
 સર્વાં દદતિ ચિતા, ચિતા દદતે નિર્જીવમ્ ॥ ૧ ॥

નાગ થાણુ નર જે કરિ, પામિ દુખ-સયામ ।
 મહાદિ અપ્રતીષ્ઠ, દેવસ્યા કષ્ટ થાપાઈ ॥ ૫ ॥
 સમજન દુઃખનું અતરુ, મિ નવિ કોડી દીકું ।
 સમજન દુખ દિ ફરધી, દુઃખજલ પાસિ જા ઠ ॥ ૬ ॥
 કષ્ટ પડિયા જે નર ઉઠાવિ, તે નર નવિ દીસતિ ।
 સાહમૂ પર-કુ ખીઆતણી, વાતડી નિહસતિ ॥ ૭ ॥
 એહુનુ જગિ કો નરિ મવિ, જે કરિ કાલજની વાત ।
 ઉઠગ ઉઠાઈનિ નવિ, સમ કીનુ જુર ઘાત ॥ ૮ ॥
 દીગિ નનતા મુખી, પણ મનની દાહિ અતાગિ ।
 કોનિ કુનાઈ નહી, એ નિર્ધૂમી આગિ ॥ ૯ ॥
 મુર-કોગિ-મણિ-નાયકો, પરિ-ચોલિઉ ભુજ-૦૩ ।
 ઇંદ્રો ભૂ-છન કરિ, તે પણ તુલિ અખડ ॥ ૧૦ ॥
 જસ આગિ સખ દિનિ, દેવ અનિ દેવ-રાજ ।
 તેહુ પ્રભુ જુ નરિ મહિયા, જે સદવ-ભુનનકે તાજ ॥ ૧૧ ॥
 અવિઉ કામ ન વલ્યહુ, ધપુ પણ કામુ ન ઇંદુ ।
 દાનિ નિ અનસર નિનિરિ આડ, તિજ-સમ ગિણિ વિસિહુ ॥ ૧૨ ॥
 અત વમિ કનેવરો, જ વાહિદે ત સાર ।
 જડ ઠકડ તુ તે રૂહઈ, અહ ડનજડ તુ દાર ॥ ૧૩ ॥
 જમરા એત્યવિ તિજાડિ કેનિ દિહડા વિલખુ ।
 ઘણુ-પતન ડાયા-ગહુતુ, કુલિ જાવ કયણુ ॥ ૧૪ ॥

જાનકાં નિગમી જાજ(મ)ગાર, છાનુ-મજાએ એઈ ।
 તારા અડકે ઈયડ જણ, મુખાનુ નિ અતર દઈ ॥ ૧૫ ॥
 મુગ નર દુપીઆ દુપીડ, મુખીઆ શ્રી વીતરાગ ।
 લગગ મધવી તુ દવિ, તુ એરિ જિનમાગ ॥ ૧૬ ॥
 વરી મનગિ હુ ચિતવૂ, પગિ કટક દિ દુખ ।
 અઠમગુ જે સાવ ચિતિ, તે કિમ દેખ્ય મુખ ॥ ૧૭ ॥

કાવ્ય ૪

નરિતા આની જિમ્મ રે-એ દેતા

નમા વધિ(ધી) યથુ કવકી રે એહુ બનવિ પિમ્મ શરી રે ।
 ઈમ ચિતવતા બોલી નારી રે, વિગ્રાધર પતિમિત્ર આ રે ॥ ૧ ॥
 એ કુમરો નિર્ધય જૂડ રે, કુમરી મરતિ નવિ મૂકે ॥
 જુ લજ્જવિકે પ્રેમ અભગરે, તુ કુમરીમિત્રે મ્યુ રંગ રે ॥ ૨ ॥
 વિગ્રાધર દહિ ચિતિ ધરીઈ રે, શ્રી મરતિ પુરૂષિ ન મરીઈ ॥
 તણ ચિતિ કામગય દો રે, એ સાચુ હુ મતિમદો રે ॥ ૩ ॥
 કુમરી મરખી જે વાપી રે, તિહા પિસિ જાજાજિ આપી રે ।
 મુમગે । નીમગીકે લેહવિ રે, અપૂર્વ દીહુ તેહવિ રે ॥ ૪ ॥
 રાત-પ-વ-ધનુ નગ્નારી રે, દીહુ કૌતક મનોહારી રે ।
 મિં ચિત્યુ એ નવિ હુઈ રે, નિજ-થાનકે જે છિ સોઈ રે ॥ ૫ ॥
 તવ વાપી વિમાન થાઈ રે, તવ મુગ ચિતિ હજમ ન માઈ રે ।
 પાકયુગ્મ એહવિ બોલિઈ રે, તાહરુ લાગ્યદીમિ છિ બોલિઈ રે ॥ ૬ ॥

ઈમ કહી ૧૬ થુ(ધુ) પગ લીધુ રે, સીમ નરનિ જડ દીધુ રે ।
 ત્રિગડિ સિંહામનિ ગિહુ રે, જિન પીયૂષથી અનિ મીહુ રે ॥૭॥
 તિકા ગિહુ હુ અનિ હ ખી ૪ એ સૂનિ જોવા મ ખી રે ।
 આનદ પાથુ જે નિરખી રે ન કહવાઈ તે કુણિ પરખી રે ॥૮॥
 પુષ્કનાનતી-પિજયો ધિ ૨, જિજ્ઞા એકવા પુરુષ-રતન રે ।
 નર-નારીના ધિન કલ ર, વક્ત્રી ધિન ગામા-ગર-વ ૨ રે ॥૯॥
 એહ રૂપ નીપાથુ જોણિ રે, જગ પવિત્ર કીક વલિ તેણિ રે ।
 પરમાનદ-સાગરિ ઝીવુ રે એ તુ તીન ભુવનડ દીનુ ૪ ॥૧૦॥
 જગિ કુણુ ઉપમ ઉસ દીજિ રે, ગિગ ધવણુ-ચેવિ પીજિ ૨ ।
 કુગતિ-નારી જી ખીજિ રે, મુગતિ-નારી તુ ભીજિ ૨ ॥૧૧॥
 સર્વનિ ગમતુ કિમ થાઈ રે શક-લોક ગહુ નિવાહઈ ૨ ।
 જિન-નાદિ ૪ સ્વધર નકીક રે, દત-બૂળ-મગિ નકગડિક રે ॥૧૨॥
 ધિન્દાર પદુ વિધિ-ખાણી રે, પુકે ચક્ર કગિ જગજી રે ।
 તૂ સમયિ અધુ તાડિ રે, પછિ ભવનિ માયિ ખાડિ રે ॥૧૩॥
 જોણિ વહિં તૂ જિન ! જાણી રે, ધિન તે પસૂઆ ગુણ-ખાણી રે ।
 તે પસૂઆ નનિ હાણી રે, જોણિ ન મુણી તોગી વાણી રે ॥૧૪॥
 તૂ કોડિ-સૂર્ય-પરિ દીપિ રે, તૂ જોતા વરસ ન છીપિ રે ।
 પ્રાપતિ વિણ તૂ કિમ સુણીઈ રે, કોડિ જીમ હુઈ ॥ યુણીઈ રે ॥૧૫॥

કાવ્ય રૂપ

ગજ-ધ વાગી માર્છ મિત્ર મુખા-અ દેગી

મુઝ ચિતવત પૂછિ મીમન્સુ એન્ ગય ।
 એ કુલુ છિ સાગી જેલિ, પ્રવૃન્ધા તુઝ પાથ ॥ ૧ ॥
 તવ જિનજી યોની અન્ધકાર પુર નાગ ।
 રાજ-કુમરો તિજા જે, કામગજેદ્રો તાગ ॥ ૨ ॥
 સ્ત્રી-લપટ જાગી આ, ગિઠા રો દેવ ।
 એલિ સ્ત્રી-રૂપ ધારી આલિઉ મુઝ કલ્પિ દેવ ॥ ૩ ॥
 સમકિત દેવાનિ, આગી પ્રેમ અપાર ।
 ઈમ જે પદમજી (ગન્ધુ), તે પાનિ જાવપા ॥ ૪ ॥
 સમકિત નિ જા યના, લખલ પંચ એ જલ્હ ।
 ગમ-મવે ।-નિર્દે-અનુક-પા-રિતઃ આલ ॥ ૫ ॥
 પથ ફરલ ગઠા, આમશા-એ દેહ ।
 મિથ્યાપ્રગસન-ગરુડ કૂ જેહ ॥ ૬ ॥
 પથ ભૂલ મુળીર્ધ, રથેર્ધ-પ્રભાનન-ભમ્નિ ।
 કૌરિન-તિથનેવા, ક વી તે યગશમ્નિ ॥ ૭ ॥
 તવ પૂછિ રાજ, કુલુ એ મ્યૂ સળધ ।
 સિંહ દરજી કીધૂ પૂરવ-જન્મિ પ્રમથ ॥ ૮ ॥
 તવ જિન વિમ્તારિ, વાણી જિમ ધન-ધોગ ।
 તેલિ પ્રેમ-કવાપિ, નાચિ દાવક-ભોર ॥ ૯ ॥

ઢાલ ૪૬

સભારી જન બોના-એ દેશી

પાડવીપુનર જાણીઈ, જયનર્મ નૃપ સોહિ રે ।

રાજપુત રામરજીસો, વીર-માની જનમોહિ રે ॥ ૧ ॥

કર્મ-ગતિ-વિચિત્રતા, કુણુ નવિ પામિ પાર રે ।

ધિન્ય તે કે તીર્થંસા કર્મ-રિપુ ગુણુ-ભાગ રે-કર્મં ॥

રાખરશીનનુ પુત્ર જે, મોહકતા ઈતિ નામિ રે ।

ફત વસિ એક ભૂપનુ, રાજ-કાન્તિ સૂર કામિ રે-કર્મં ॥ ૨ ॥

સેવક સુદર તે સહી, જે પ્રભુનિ કામિ આવિ રે ।

બાણાસરીખા સેવક, કુડી મૂલ ન પાવિ રે-કર્મં ॥ ૩ ॥

અલીક બાલી જે પ્રીછવિ, તે ઘર સરિણી નહા યાત્ર રે ।

સત્ય-વાદી દેવિ અધિ ઠીઆ, તુ માનવ કુણુ માત્ર રે-કર્મં ॥ ૪ ॥

હવિ તે ફનટ વ લહી, વનન્તા નામિ બેટી રે ।

ધૌવનિ સુદરતા સહી, સુવર્ણદેવ છિ ચેટી રે-કર્મં ॥ ૫ ॥

તોમવકુમરો તેણિ પુરિ, રાજ-સેવામ્યૂ લીનુ રે ।

નિજ-પ્રભુ-ચિત્તકર જણ નૃપ-હિત-સસ્યૂ બીનુ રે-કર્મં ॥ ૬ ॥

ઢાલ ૪૭

દેવો પુન્ય-નિધાન-એ દેશી

વન તા ઈકદિગ્ધિ વનિ, આબિ રાગ જાગીઉ એ ।

કુમર તોમવ વલી દેખી, વનન્તોપરિ રાગીઉ એ ॥ ૧ ॥

વનિ એકાતિ દેખિ, લોક-પ્રીડા અવગુણી એ ।

બોલિ મારુ કિ માનિ, રત સુવર્ણદેવ મુણી એ ॥ ૨ ॥

હાડાકાર કરતિ, તવ મોહુતો આવિઉં એ ।
 ગોલિ પાપી' દુષ્ટ !, ઈમ કલિ સન્મુખ ધાવિઉં એ ॥ ૩ ॥
 ઋષિ (૧) યુદ્ધ કરત મોહુ-વતિ ધા જલવિઉં એ ।
 તોસવકુમર નિ ઘર્ષ દેઈ કીનાશનિ ભાવવિઉં એ ॥ ૪ ॥
 વનન્તા ધર્ષ રાગિ, શુવિત સો દાતા જાણીઈ ।
 મુનર્ષદેના પણુ ગ્રેમિ, નિજ પુત્રીકુ ધણી ગણીએ ॥ ૫ ॥
 જળ આલિંગી ગ્રેમિ રમવા જાઈ હરપસિજી એ ।
 તવ એક મરુર નિનાહ, સુણીઉં તેણિ અમન પસિજી એ ॥ ૬ ॥

કાવ્ય ૨૮

ગગ-કે ૧૩ લોગા ! વાસુપૂત્ય-એ દેશી

લોગા ! દવાનથ જનનિ નાહુલુ, ગનારથ જનનિ નાહુલુ રેલોગા ॥
 જતક માગીનિ જતની આગિ, ઇછિ રમિવા જામી ।
 મૂપણુ વલી ખીજૂ કેહુ, એહુલુ કોણુ હુઈ કામી-રે લોગા ॥ ૧ ॥
 સીમધર કહિ તે તેણિ કાવિ, તેણિ સમિ ચમકતુ ।
 સર્વ નિહાલિજી નવિ કાઈ દીકુ, જાઈ ગમવા મવપતુ-રે લોગા ॥ ૨ ॥
 પૂર્વલીપરિ વાણી સભલી, ધન જય માન જાણુ ।
 નિજ-મનમ્યૂ મોહુદત શ કાણુ, કૌતક કોપિ ભગણુ-રે લોગા ॥ ૩ ॥
 ખર્જ-રત્ન-વિરતજિત-પાણી હીંડિ કાનન જોતો ।
 એહવિ એક મુનીશર દીકુ સાગ મિ જિમ પોતો-રે લોગા ॥ ૪ ॥
 ભૂખિઉં જિમ અન્ન દેખી હરખિ, ત્રમીઆનિ જિમ પાન ।
 શ્રમ બાધિતનિ જિમ વલીયાન, મુખીઆનિ જિમ ગાન રે લોગા ॥ ૫ ॥
 તાપિતનિ તરુઅર આનદી' લીતાનિ જિમ શરણુમ્ ।
 ચદ્ર ચકોરો જિમ મુખકારી, સૂ' કચ દુખ હજુમ્ રે લોગા ॥ ૬ ॥

ચ દ્ર-કવાઈ જિમ પાથોધિ, કૈ-વણી મોદ-ધારી ।
 જિમ ધનાધન ડકી દેખી, બૂપતુ નિજ મનો-હારી-રે લોગાં ॥૭૭॥
 બહુવા પુન્ય વિના કોણ પામિ, એકલુ પર-ઉપગારી ।
 માનૂ ધર્મ એ મૂલતિવ તુ ધિન નમિ નર નાગી-રે લોગાં ॥૮૦॥
 આનંદ-સાગર મુગ્ધનિ રવિ, પ્રીતિ ઘણી મુનિ પાચિ ।
 જમડુ પુનિ નોત્તમ જોવાવીશિ તવ મુખ મુગ્ધકોણ ધારિ રે લોગાં ॥૮૧॥
 અમી રસાયણ આગના રે, માયનાય ગુરૂ જોવાયિ ।
 માનિ મુકુટીજ ઉત્તમા રે, તેહનિ નિન રંગરોય રે-રે લોગાં ॥૮૨॥
 નરુના આણ લા નગ રે, લખિમી નર-ગણમાર ।
 લખિમી આસરતુ છિતન, દાન ભૂતપુ અલગારે રે-રે લોગાં ॥૮૩॥
 યુવક વહિ જગિ યોધા રે, વૈના પીડિત પથ ।
 મૃતક બહુલા વાડના રે, ખેમ સુલિખ નિમય રે-રે લોગાં ॥૮૪॥
 ખુન ગવિ દુઃખ હુનિ રે, તે નિય થાઈ નાગિ ।
 તેણિ પાન પ્રમાણી રે, તિમઘન અ મનિખ ભાગિ રે-રે લોગાં ॥૮૫॥
 એકિ અક્ષર પડુ રે, ભુ ગુરૂ તુસી રૂ ।
 જિમ અનાર દીનકુ રે, રૂરી રૂરી થોતિ કહેઈ-રે લોગાં ॥૮૬॥
 ઈમ હરપતુ મુનિ કહેનિ આપિ, તાતાદિ વર્તે તો ।
 પૂછિ તવ બોલિ પ્રવિ-રાજે, મુખ-ચદો ઝલકેતુ-રે લોગાં ॥૮૭॥
 વન-તાદિ મુણત કહિ ચલી, સજ ધ જગકુ બધુ ।
 ધન-ધોર-ગર્જિત-નાદિ, શોભિ પીયૂષ-ધા ।-મિધુ-રે લોગાં ॥૮૮॥

। इति श्रीसीमधर-स्वामि-शोभा-तुरगे पंचम-मं पौष्टास

समाप्त ॥

દાન ૨૯

ધ્યાને ન જોઈ લીધ-એ દેવી

કોસલ-દેશ મોહામણ, કોમલા નગરી સારી રે ।

કોસલ ગળત મુહર, લોસલ સુત મનોહારી રે ॥ ૧ ॥

સીમતર જિત જામિ સજા જનનિ હિતકારી રે ।

જારિ પંચ આશલિ, મુન-નરકે દુખ વારી રે-શ્રી મીમ ધરં ॥ ૨ ॥

તેણિ નગરિ નદન સેડી, જનરેખા છિ નાગી રે ।

પુત્રો મુનસંદેશ અછિ, વિદેમ-પતિકા વય જાગી રે-શ્રીં ॥ ૩ ॥

દિ માદન-તાપન-સહી, શોપણ-સ્તલાન-જેહુ રે ।

સ મોહન-પથ જાણુ એ, જગનિ દુખ કિ તેહ રે-શ્રીં ॥ ૪ ॥

નાજ-પુત્ર-વ્યભિચારથી, ગર્ભવતી વનિ જાઈ રે ।

લોસલ પણ વલિ તે માટિ, પાડવિપુત્રી રહાર્થ રે-શ્રીં ॥ ૫ ॥

મા ગિ મુગલ જનમીઠો પુત્ર-પુત્રી દુખ ચાર્થ રે ।

નામ-મુદ્રા બધી કઠી, શોચ-કરણુ જાઈ રે-શ્રીં ॥ ૬ ॥

દાન ૩૦

ગમ-ગમગિરી ધિન દુખ નાતબી-એ દેવી

નવ-પ્રસૂતા વાધિણી-સુણિ મોયમા, બાવક લેઈ જાય-સુખકારિમા ।

રેપ ધિ જાતા પુત્રી પડી-સુખિં, પાડવિપુત્ર રાય-સુખં ॥ ૧ ॥

તસ દ્વનિ આવત ગ્રહી-સુખિં, નિરપલ્યા નારી દીદ-સુખં ।

વન-તા નામ ઠવિઈ-સુખિં, અતિ-ધણ-ઉચ્છવ કીદ-સુખં ॥ ૨ ॥

કુમ-સહિત વાધિણી દીઠી-સુખિં મા-ગી નૃપનિ મુત્રિ-સુખં ।

જાણિ હજો સુવલેઈ અલિઈ સુખિં, નિજ-નારીએક સૂત્રિ સુખં ॥ ૩ ॥

વ્યાધન્ત નામ દેરવિ-સુણિં લોક અતિ મોહ માટિ-સુખં ।
 મોહન્ત નામિ વાધિ-સુણિં, સુદ દીપ્તિ ઘાટિ-સુખં ॥ ૪ ॥
 સુવર્ણદેવા એહવિ આવિ-સુણિં, નવિ દેખિ નિજ-ઈદં-સુખં ।
 વ્યાધી-ભક્ષિત જાણી વહી-સુણિં, દૂત શ્રદ્ધે પર્ધ-સુખં ॥ ૫ ॥
 નિજ-પુત્રી અણુજાણી-સુણિં, પાલિ યૌવનિ આવિ-સુખં ।
 સુવર્ણદેવાદિ પગવરી-સુણિં, વનિ વનન્તા આવિ-સુખં ॥ ૬ ॥
 મોહન્તિ દેખી કરી-સુણિં, પરસ્પરિ પ્રીતિ જાણી-સુખં ।
 બહુવેલાઈ માતડી-સુણિં, જેર નિજઘરિ આણિ-સુખં ॥ ૭ ॥
 ઈન્દ્રિનિ વનિ આગ્નિ દીપ્તિ-સુણિં જાણી સર્વ વર્તાત-સુખં ।
 પ્રત્યક્ષ તિએ અનુભવિડો-સુણિં, સુત દીપ્તિ-પર્યત-સુખં ॥ ૮ ॥

છાન્ડ ૩૧

ગગ-ગુડી છક જિન નમિગમનુ દાથી-એ દેરી

મોહન્ત એણિ કારણિ સભલિ, પિહવૂ અકાન્નિ તાત હંણિઉ ।
 ખીજૂ અમરિજ ભગિની વહી એહ સખ ધે તુઝ ભણિઉ ॥ ૧ ॥
 સુવર્ણદેવા નિ વનન્તા, અધોમુખી સભલી રહી ।
 ધિગ અજ્ઞાનપદ્મ ' જ્ઞાની', પાનન કીની સક્ષ મહી ॥ ૨ ॥
 મોહન્ત બોલિ ઋષિ-રાજન! તુમ્હિ તુ હમ ઉપગાર દીઉ ।
 એહ અજ્ઞાન દનિ જે કાણિ, તે દીક્ષા તુમ્હિ હમકુ દીઉ ॥ ૩ ॥
 તવ મુનિરાજિ ગિરા મુણિ લીધી દત-મણિ-મૃણિ તવ ઉચ્છતી ।
 હારીબૂન યદ્ધ જવકતી, મોતીન માલા દત-કલી ॥ ૪ ॥
 અથવા લોક-કારણુ કાજિ, મેઘકી માલા આઈ જની ।
 રૂપ-સુણિ જવકતુ દેખી, માનૂ વગરિ મુગતિ-કની ॥ ૫ ॥

એહી મુદગ્તાદૂ માગર, મોહ-સાગરકું નાવ જન્યુ ।
 સગ જગતુ દુખ ઉદગ્ધાનિ, વાણિ-વલ્લિય પાપ હં-યુ ॥ ૮ ॥
 હું યતી દૂ ચાન્વશ્રમલો, તેણિ નાપૂ દીધ્ય સટી ।
 મી રાત્રુજ્ય તીર્થ જાતા તુઝનિ દેવી આન્યુ વહી ॥ ૭ ॥
 પુડરી-નિ-પાન-પ્રજુલ, -પ મેટિ-પર્યુનણ રે ।
 પથખાલ-પોસદ-નિ-પૂજ, -પડિકમણુ-પતિજેખણ રે ॥ ૮ ॥
 પન્માજ્જન-પોથી-નિ-પાળી, -નેજ પમર નિર્કષણ રે ।
 એ દુર્નિશ પુન્ય-તા પામિ, માનૂ પોહવિ-ભૂષણ રે ॥ ૯ ॥
 અવધિજ્ઞાન-જાવિ કઠિ જાણી, પ્રતિજેધ્યા તુઝનિ આવી ।
 હવિ કોગળી નગરી જઈનિ, ર્મનનદન મુનિ ગનિ ભાવી ॥૧૦॥
 દીક્ષા દેશિ તુઝ મોહદતા ।, ઈમ દહી મુનિ ગગનિ ચાલિઉ ।
 તવ કથિ-પાસિ ચારિત્ર લેઈ, અખડ-ધાર પાલિ માહલિઉ ॥૧૧॥

૬૫ ઠર

ગજ-મન્દાર મોક્ષણિ મિડા-એ દેશી

અન્ય ચ્યાર ચારિત્રી સાથિ, દીક્ષા પાલિ મુદ્ધાચાર ।
 અનશન લેઈ મુર્ચ્છિ કંથિ, પામિઉ દેવતણુ અવતાર-અન્ય ॥૧॥
 મોહદતાદિક દેવ મુધર્મી, સમોસરણિ ધર્મજિનકે સાર ।
 કોતક-વાણિઅપૂર્વ પ્રભુડી, સ જલી વૃષ લોચન અધિકાર અન્ય ॥૨॥
 ઇદ્રિ આખૂ નિજ-કઠિ લેઈ જાલિ મુધા-તરંગી વાણિ ।
 ધર્મ-જિનો જોવિ-“ હુમ સગ યી, હુમહુકુ છિ પ્રથમ નિર્વાણિ ”
 અન્ય ॥ ૩ ॥

દેખુ સકલ-સુન-સુર-ઈદ્રા !, ધિન્ય ! એહી તિરિજ યની જાતિ ।
 જાસ ઉપરિ ધર્મજિનશ તુઠા, અજિઠ કોડિ રોમ ચિ વ

જિન પ્રણમી અનનપુત્રિ શોભ્યા, માહોમાદિ દીદ સ કેત ।
 પાછલિ દેવ ગહિઉ પ્રતિગોધિ, ઇમ મ્મી ગહિ મૃત્યુ મમેત અન્ય ॥૫૫॥

મોહુત્ત શુવ પમદેશરો, નજપુન ચર્ધ દીક્ષા લીદ ।
 કાલિ દેવપણુ પામીનિ, કર્મિ કામગને દો દીદ-અ ય ॥ ૬ ॥

એણિ કા શિ પૂવ-ભવ મિત્રિ, દેવિ પ્રતિગોધનદ મનિ ।
 વિદ્યાધરી પ્રમુખ કરી કરણી આણિઉ મહાનિદેહકે રાનિ અન્ય ॥૭॥

ઇત્યાદિક સીમંધગદર્ધ, માહરૂ કહિઉ મકલ વ ત ત ।
 તવ અપ્પા તુમનિદીદુ, પ્રિય ગુમુ રી' એ કુખ અતિ અન્ય ॥૮॥

કામગને કહિ મુણુ મુદરી, ન વીમરિ મીમંધ-મામિ ।
 મ્વપન અથવામ્મુ છિસારૂ, એ સ દેહ ટાવૂ મુખ કામિ અન્ય ॥૯॥

મૌમ્યમણિ શશિ નવિ ભેદાર્ધ, ગલીન્મિ જલધિ, રવિ તાપ ।
 ત્યાગિ વૈશ્રમણો, પ્રભુનાર્ધ, ઇદો એ રૂપિ મુમ-ચાપ-અન્ય ॥૧૦॥

માધુર્ય પીયૂષ, જવ હનિ ગુરૂ ચાતુરી, ધીન્મિ કનિ મેરૂ ।
 વીર ભે મવિ ખીજા પાખડી માનૂ કહીવમ્મુ ફેરૂ-અ ય ॥૧૧॥

૬૧૫ ૩૩

ગમ-સામેગી એ કુ આસા' થૂ-એ દેશી

મુણિ મુભગે! મુમ સભાનિ, આજ અનોપમ વીરો ૨ ।
 તીન ભુવન મણિ નાયકો, નહી કો ઉસથી ધીરો ૨-મુણિ ॥

૫૪૬

ધીર નહી કોઈ એહી જલીઉ કેનેક ભુજ-દરો સદી ।
 મેરૂ-દડ છત્ર ઉપમિ એક કરિ રાખિ મહી ॥

એહવુ વર્દમાન જિનવન, એહી ચાનકિ આઈઉ ।
 વીર કહિ તુ એહ સારૂ, એહી પર-ઉપગારીઉ ॥ ૧ ॥

જગમિ મત્સ્યુરના સહી, પર-ઉપગારિ ગતા રે ।
નિજ-દેહિ દુખ પામીનિ, પર-દાનજ જે માતા રે-જગમિ ॥

સૂર

માત તેહની વિય પલુ તે, સ્વાર્થ અપાજુગિ જગિ ।
ગામા ય પુરૂષા તેહ જાહ, હુનિ નર રાપ મજગિ ॥
સ્વારથિ પર-દાન હણુતા, કીર્તિ-પોષિ બીહિ નહો ।
નિરથક પર-દાન ડોલિ, તેહ નનિ જાપૂ કહો ॥ ૨ ॥
જાતા લવના કહિ, મુણિ તૂ મોન નાથો રે ।
સત્ય કહિ તુ તૂ મ્યૂ કગિ, તવ મહિ વીર-વૃત સાથો રે-જાતા ॥

સૂરક

નારિ કહિ મુજિ ન્યામિ, તુઝ વિષ્ણુ એકલી હુ નવિ રહુ ।
હુઅ પલુ મસાન છાડી, વીર આન્યા(ણા) ગિન વહુ ॥
અહ ઠારણિ ગાયમા ! મુઝ પૂછના એ આવીઉ ।
મુઝ વચનથી સત્ય જાણી, ગયુ કટકિ બાવીઉ ॥ ૩ ॥

૧૧૧ ૩૪

ગર-માર

તેણિ સમિ ગાંતમ જોવિઆ રે, ગો તડવગ મણિ સાન ।
સ જલિ માગ વીનજી ! તૂ હુખ-દયા જવ-ધાર-
તુઝ મુખ ચદ્રમા રે ॥ ૧ ॥

ગુણ-મણિ-રતન-જાહગ, તૂ કેવવ-લરગી-હાર-તુઝ ॥
નહી વિણસિ ઈમ જાણીનિ રે વિધિ મુદ્યા ગુણ પ્રન ।
તે માનૂ ભય રૂટીઆ, તુઝ દીઠિ મુઝ પેમ-તુઝ ॥ ૨ ॥
સ્વર્ગ-મૃત્યુ-પાતાવના રે, ઇદ્ર ધરિ ચિત્ત જોવિ ।
લોચન કર મુખ દશ-ચત, જોવા ગણિયા જોલિ-તુઝ ॥ ૩ ॥

અપાપ-મન મટ-થની પગિ રે, આગી ! કામગજેડ ।

અયૂ કરગિ જઈ સ્ત્રી કલ્પિ નવ જોનિ વીનજનક-તુઝં ॥૪॥

નાગીનિ સાચૂ મરી રે, માન પિતા પૂછત ।

શ્રી-પગિવાર-મજિત ઈક્ષા, આવીઉ (૧) ગોચમ । સત-તુઝં ॥૫॥

એકડિ વીન-વરપા-ભુજે રે કામગજેદ્રો ભુજ ।

દીક્ષ દીર્ઘ વિ ।ગચૂ રે, શ્રી જિનજી-યૂ રજ-તુઝં ॥ ૬ ॥

પૂર્વમિત્ર તે આગચૂ ર સાચિ કનિ ર વિહાર ।

અખડિત-વૃત પાવતિ રે કિમ નવિ પામિ પાર-તુઝં ॥ ૭ ॥

ભુવન-મોહન શ્રીવીરદ ર, એક-મના જે ધ્યાઈ ।

નર્દમાન-મુખ-અઠ્ઠી રે, ચોતિ રહે લપટાઈ-તુઝં ॥ ૮ ॥

નર્દમાન-પદ-પઠજા રે, નવ ઇનના રાજતિ ।

શોભા-હૃદ કૌશિક-મુખ, વક્ષી કુમુદ વિહસતિ-તુઝં ॥ ૯ ॥

શ્રી સીમવર-પ્રભુજના રે હૃદય જે ઉછવતિ ।

તે માનૂ શેષ-નાગજી, ક્ષિપ્ત મન્યુ અગટતિ-તુઝં ॥ ૧૦ ॥

વિવર-સુતા છિદ્ર વિના રે, દુખ-કૃત પણ મુખ-કાઠ ।

સત્તમવ દોષા-કર નહી, એહી અવનિજ સાર-તુઝં ॥ ૧૧ ॥

અપવર્ગ નાપિ ઇધરો રે, ભુ પવર્ગ-પરિવાર ।

તે આપિ મીમરો રે, નિર્દન નાપિ જાર-તુઝં ॥ ૧૨ ॥

દાવ ઉપ

ગગનગાઠ કાર-નવ મુઝ હીજૂ થયૂ-જો દેશી

કામગજેદ્ર-પ્રમુખા યતીએ, પવ દીક્ષ પાલિ એક-મતીએ ।

વગ્સ ઘણા વિચરત ગયાએ, કમ્મ દલિત બહુ દૃશ થયાએ ॥૧૩॥

એક દિનિ વીરિ જોવા-સીઆએ, બાનિ ન દુઃખે ન દુઃખે
 તુમ્હા જીવિત થાડુ અધિ એ, સવિત નેક નેક રહે
 તવ કામગજે-મુનિ દહિએ, એ સમજે નેક નેક રહે
 વીર-મુખિ જી ઉચ્ચરએ, અનુનુ નેક નેક રહે
 વીર સરિયા કિકા પામીયએ, પ્રવદ દુઃખે નેક નેક રહે
 પરમ-પુરુષ ઉપગારીક એ, ત્રીન કુવ નેક નેક રહે
 વીરજી મુખિ જી સાધીયએ, તુ નેક નેક નેક રહે
 અવતાર લીધુ એણિ માનવુએ તે તુ દે નેક નેક રહે
 સ્વ-પર-શુદ્ધિ જાણિવાએ, બીજા નેક નેક રહે
 કવકક-કીરતિ ઉચ્ચરવ સગીએ, અનુ નેક નેક રહે
 યપિ નામ એ મિનિએ તુ દે નેક નેક રહે
 જાગલકુ-વદ જાનિજાણ્યોએ, પ અમી નેક નેક રહે
 કનક-વર્ણ જી મોહીયએ તુ વદ જી નેક નેક રહે
 તાન-મેત્રી ત્રિજી પાનિએ, વી થી નેક નેક રહે
 ઈમ નતરી વી -કદનિ આનીઆએ, વી નેક નેક રહે
 દિઉ અનશન પ્રભુ! દુ ખહીએ જી નેક નેક રહે
 પ્રભુ આદેમ લહી કરીએ, અનુવિવદ નેક નેક રહે
 આન દા-મૃતિ જીવતા એ, દા નેક નેક રહે

૬૧

પાણિ કામગજે કાદિ મુખમરી
 પાણિ અનુપમા વૃત્તિ-મુખ, નેક નેક રહે
 પાણિ પૃથ્વી-પાવના-મુખ, નેક નેક રહે
 પાણિ કોધ-સય-કવ-મુખ, નેક નેક રહે

પાત્રિ નાયા નિર્જીવી-મુખં, પાત્રિ વૌભ અમગ-નાધું ।
 પાત્રિ તૃણ-મધિરુ મમા-મુખં પાત્રિ જિનચૂ રગ સાધું ॥૨૮॥
 પાત્રિ વાયુ-ગતિ ભવા-મુખં પાત્રિ તપિ ઈગ્રી સૂર-સાધું ।
 પાત્રિ વદન વદમા-મુખ પાત્રિ જ્ઞાન-પૂર-સાધું ॥ ૨૯ ॥
 પાત્રિ પ મ-મોહામગ્ન-મુખં, પાત્રિ પ મ-શુદ્ધ-માધું ।
 પાત્રિ ના દ-નિર્મલા-મુખં પાત્રિ ઇદ્રી રૂઢ-માધું ॥ ૩૦ ॥
 પાત્રિ સધક જય-મ-મુખં પાત્રિ મુગતિક દીપ-માધું ।
 પાત્રિ કુન-ઉત્તેજન-મુખં, પાત્રિ ભવ-અતરીપ-માધું ॥ ૩૧ ॥
 પાત્રિ પરમ-શાભાગીઆ-મુખં પાત્રિ અમૃવિક-મત્ર-સાધું ।
 પાત્રિ મુખકી ઉવધી-મુખં, પાત્રિ યશકા તત્ર-માધું ॥ ૩૨ ॥

૧૧૧ ૩૭

ગગ મરી કમાગી મુ મ-એ દેશી

મમગગ્રે દ્રાઢિ ત્રિતવે રે લાવ ॥

ધિન ધિન જન-જવતાર-મદ ખ્યારે રે, સીમ-વી-સા-મેરે ।
 શોભા-સા રતા-મેરે, જમથી પામ્યા પાર મેરે ખ્યારે રે કામ ॥૧॥

પિનિ તુ શોભા દેધુ વીરકી - અગિ અગિ મુખ-દાર્ઢ-મેરે ।
 કુળુ કુળુ શોભા વર્ણવિ રે લાન, નિજ મતિસાર ગાઈ મેરે કામ ॥૨॥

જામ મનોરથ ઉત્તુ રે-લાવ, તે પામ્યા મન પતિ-મેરે ।
 અનગનચૂ કોણુનેડીઈ રે લાવ હમ દેહિ આર્ધક નિ મેરે કામ ॥૩॥

મેર-ગિરિ સગ પર્વતિ ર-લાલ સકલ-ધુનીમિ ગગ-મેરે ।
 દેવ-લોખિ અ-ચુતો રે-લોલ, મૃગે મૃગાધિપ વગ-મેરે કામ ॥૪॥

ચરમોદધિ જિમ સાગરિ રે વનમિ ન જન રગ-મેરે ।
 જ ખૂદીપ જિમ-દીપમિ રે તેજે સૂર અલગ-મેરે કામ ॥૫॥

शानि-योतिमि अद्रमा रे, मध्व-मुमनि मन्दि-मेरे ॥
 यो दामे ऋग् दीपिड रे, वैश्वमलो दान-कद-मेरे ॥ ६ ॥
 दानि अकी गोबिड रे, तपमि जे अणुगार-मेरे ॥
 धति-धमा अण्डिगु २, सम मनि नन-न-मेरे ॥ ७ ॥
 तिम अणुगणु सर्व-धम नि रे, जे पामि न-नारी-मेरे ॥
 नसकी आनी कीर्त्त रे ते पाद्वि जव-पा-मेरे ॥ ८ ॥

१० ३८

गण-गुडी

धन-दिन कामगजे दो मिति, धिग जे । जम अगार ।
 कु। अकाजि कतु हुतु, पूव-लवमि अपार ॥ १ ॥
 लवियणु । लाव धरीर्ध सलसीर्ध मोह-वगि जे जूडा ।
 श्रुधरी ६ सुत-भाज-पुधि, भात-सनेजा दुहा-लवि ॥
 तात-मनेछो ते पण दुहु, केन रधि निज-पूता ।
 पुत्रि कोणी, लाधवि नाल ज त-भाहुणनि पूता-लवि ॥ २ ॥
 नारी-सगपण सूरि-ता, वही धति-भागी प्रमाण ।
 मित्रपणि आकाक्ष-परतो, ओहू न करि जल-लवि ॥ ३ ॥
 मुलुभो-नि-पणु-भो, द्विज-क्षत्री-क्षय-क्षरी ।
 निज-वा-अणुपूति, प्रथरी कीधी लागी-लवि ॥ ४ ॥
 ओही जगमे नहुकु विदि ओक न विदि वीर ।
 मेघ-दुण मुनि न्याणा टाव्या, भृगावती मुण-धीर-लवि ॥ ५ ॥
 ऋष-स-नि-दे-न-न, अर्धभता-नि-न ।
 गिन-पुद्ग-न ग-अथती, गण-कालो-न-लवि ॥ ६ ॥

અખડના વલી ગિપ્ય ગાતગિ, વરુણગત તૂઠિ સાર ।
 મુનક્ષનો-મનાનુભૂતી, ઇત્યાદિ ગુણ-ધાર-ભવિં ॥ ૭ ॥
 હે વીર ! તુમ્હવી એ સળ, દુખથી મૂઝાપી જન-કાદિ ।
 તે હવિ હમરૂ ઠા ન મૂઝવુ, વીનવીઈ કઠ-જોડિ-ભવિં ॥ ૮ ॥
 ક્ષિતિ-વધૂ જાવ ધરિં અક્ષાણુ, ચિત્ત નરુ જિન-સીં ।
 મેક મરિ મરત-મણિ-થાવ, ગગનગણ-અભીર-ભવિં ॥ ૯ ॥
 નક્ષત્રાક્ષત નિ નાલિકેર, ચદ્રો તેડની દાતિ ।
 અદન છટિ વિ ।જિત સૂરો, જાણૂમધ ધ તિ-ભવિં ॥ ૧૦ ॥

કાવ્ય રસ

ગમ-કાવ્ય ~

ધિન ધિન -નમગજેદ્ર-પમુકા, સળ જીવ-ગણિ ખમાવી ~ ।
 મીમવર-વીરજ-કે ધ્યાનિ, નિત્ય હિ મન ભાવી રે-ધિનં ॥૧॥
 ચુરસી લધિ જીવા-યોનિ, ભમતા ક્રીધા પાપ રે ।
 તેકે વમાવત પરમાનદિ શુદ્ધ-ધ્યાનકુ વ્યાપા રે-ધિનં ॥૨॥
 પૂર્વ-સાધુની ભાવન કરતા, અતિ-શુભ-ભાવિ ચીઆ રે ।
 વૈશગ્ય-જલધિ-રગ-તગ્ગિ, ઝીલિ આગિત્ર-મ-ચીઆ રે-ધિનં ॥૩॥
 સમ્ભ-કર્મનુ ક્ષય કરીનિ, પામ્યા કેવન-નાણ રે ।
 લોખ-લોક-પ્રકાશી તે મુનિ, પોણના મુગતિ જાણુ રે-ધિનં ॥૪॥
 કામગજેદ્રો દુખ મૂઝાણુ, સીમ-ચ કે પ્રસાદિ રે ।
 મકવ-સ ધનિ આણ દ-કારી, દિન-દિન મુખ-સ વાદિ રે-ધિનં ॥૫॥

૬૧૫ ૪૦

અ સમા. ૭૦ અ દારણી દેહી

વિશ્વ-વર સીમધર-માર, જન્મ-જરા-મેઝ ગિવ-કાર ।
 સેટુર-તુલ્યો પે શમ-માર, જીવ ! ચિર માયા-દ્રિ-ગતાર ॥
 પદ્મ-નેત્ર ચારુ-ચિદાર, મુક્તિ-રમા-ગતારમપાર ।
 મોચન પારાવાર-ન ખીર, મોહન ! માયા-મૂ-ચર-સીર
 પદ્મજ૦ ॥ ૧ ॥ ધ્રુપદ ॥

તમા શુભ ! વહે દેવમમીત, કૌશ(ગિ)ર-રામા-દૃદ-મુગીત
 સ્તીતિ ગુણાન્ માતાન્ વર ! રસ્તે, વિશ્વ-વિશાશે એક ગમસ્તે !
 પદ્મજ૦ ॥ ૨ ॥

મત્પરિ-ગોત્ર-વ્યોમ-પતંગ, દુગ્ધ-ધૃત્-માન્ય-ભ્રમ-સંગ ।
 સૌર્ય(ગૌર્ય)-ગુણે પારીટ-મમાન, ધીર-ગુણૈર્મ-ગતિ-માન
 પદ્મજ૦ ॥ ૩ ॥

ચ પદ-માલા-ગોમિત-દેહ, દેવ-નત ગાતા-મુગ્ય-ગેહ ।
 સૈવ-સગાતા-મુર-ગેય, સામજ-તેજો-મારમજેય
 પદ્મજ૦ ॥ ૪ ॥

૬૧૫ ૪૧

ગમ-સામેરી અલકિયા ॥ દેહી

શ્રી સીમંત ! તુમ્હ શુપ્ત છે, વર્ણવિવા નવિ બાળ
 નિજ-મતિ-સાર-વર્ણવ છે. સાર પ્રિયાલીન ધાણ ॥

૪૨-

સાગ નામ અનોપમ તાહડ, દીપ દિશિ વિજયો અતિ વારૂ :
નગરી માત પિતા મન ગોહિ, સોહાણા લક્ષણુ પ્રભુજી સોહિ ॥૧॥

શ્રી મીમંથજી રે ! તુમ્હ સતવતા,
હુખનુ પાર પ્રત્યક્ષ પામીક રે !
રોગ શોગ સજ જામ, તેણિ કરી કામીક રે ॥

દિશિ-કુમરી ઇંદ્રા સહી રે, જન્મ જિનાતરિ સારો રે !
ઉત્તરા-ધન-રોશિ હંસુ રે, પન્થ-ગાન-વનુ ઉદારો ॥

૪૩-

દાગ-કર્મ નિ ક્રપભો લાઇન, દીયા-કાલો જગદુ વાઇન !
દશરથ રાજગજ્ય કરતિ, રામચંદ્રજી અણુ જનમ નિ શ્રી સીમં ॥૨॥

લોકાતિ સવચરી રે, મનાન વસ્ત્ર વિચિત્રો !
વધામણી બવ-રૂપની રે, લોહોત્તમ પવિત્રો ॥

૪૪-

પવિત્ર તપો-મામ આઠ જ સુગ્રીઈ, કોડિ-શત અણુગાન જ વાળીઈ !
વાખ સ કેવલી વર દીપિ, અતિગય અતિશય-ગુણિ કરી છપિ-
શ્રી મીમં ॥ ૩ ॥

સાત અન્ય નગરી સહી રે, વિચિત્ર શ્રી જિન-રાજો !
મોક્ષ ત્રીજિ આગિ ગહિ રે મોક્ષાતરિ જિન-તાજો ॥
તાજ જિન-સત્તમ નિ અદ્ભુત પાડિહો કલ્પપોત્તમ !
ગજપિંડ-માસ-પર્યુષણ, અતિ ગઢ કમવતણુ આકષણુ-
શ્રી સીમં ॥ ૪ ॥

પૂરવ-વક્ષ સુરામીઆ રે, શ્રી સીમં નર આયો !
એક-તાન કરી આવના રે, મુઝનિ હર્ષ ન માયો ॥

૧૭

હર્ષ ન માયિ કેવલિ જલિ, મુખ-ચોધનડ નડુ મ રખાણિ ।
એ તાવ-વર્ણિ દોકજિ, ઉજ્જવલળીનુ નહી કુમરિ આગીમ ૦ ૥૫૫

૧૧૫ ૧૦

મમ-ગમગિ ગ ચલજીની દેશી

મીમચર ! તુમ્હે તુ પરમ-મોભાગી ॥
મમગજેડ-પમુજા તાર્યા, હું ૯ તુમ્હેડ નગી-મીમવ૦ ૥૧॥
તુમ્હે તતુ આઠ શુલિ શુલુવાનિ, ભડમાદ-મતિ જાગી ।
તે કવનડા માઠ શુભાએ, પ્રથમે વિરનુ ત્યાગી-નીમવ૦ ૧૨ ॥
વની રસાયન મગન વિષદિ દમિતાનર્ત મોભાગી ।
શુદ્ધ અતિ અડજલ અકુન્ડ, એ-વુ હું વિ ૧ ડી-મીમ ૧૦ ૥૩॥
કેમની પગિ પમ-વિ ાજિત, તુમ્હે તુ મુગતિ વિભાગી ।
મુખની કોડિ મિલિ તુમ નામિ, તેનવિ ધર્મ દોભા ડી-મીમ ૧૦ ૥૪॥
વાધિણી-સજિયા જે નગનાની, ત સ ૧ દુધ દાગી ।
સકલ-મ ધદૂ શાતા-કા શિ, પ ન-એતિ મિ મગી-મીમવ૦ ૥૫॥
મુખ-ચોધન એમવાંગ જે વધિ, તે તુ મુખ-વિવાગી ।
જવગાજ નિ તેજગન જિન, તેજ દી એતિ અનાગી-મીમવ૦ ૥ ॥
અતિ પુરિસોત્તમ તલી જન-મિ, શાના આયુ મમાગી ।
સમન્તિ-લખિગી તાજિ નામિ, મુઝર્વા આવો નાગી મીમ ૧૦ ૥ ૬

૧૧૫ ૧૩

મમ-પ-વાગી ચનનગી ૧૨ ॥

શ્રી મીમચર દેવ- ાજિ, જિતો ધી-વામ ॥
ધદૂ-ભુવનિ તાજકે મુ નારિ દિ બદુ નન-ત્રિભોવન મુ

પગમ-સુખ-દાતાર ત્રિ-જગતનુ આધાર ।

વિશ્વ-ભૂપત્યુ સાર, મોત હૃદયનુ તુ હાગ-ત્રિભોવન ॥ આકાશી ॥

જવ સુપનમાહિ તુ મતિ, તવ હર્ષ-આનન્દ-પૂર ।

રગ-માગરિ કીલતિ પત્યુ નિકટ અવિ સૂર-ત્રિભોવન ॥ ૨ ॥

આજ મુઝ આશા ક્ષવી જવ દીઠ તેરી મુહાડિ ।

તુઝ દેખવા મુખ-અદ્ભુ, દો નયન જરત રૂહાડિ-ત્રિભોવન ॥ ૩ ॥

તોઝી વદન-શોભા-મદધિ, મોઝ મન ભાવન-વેવિ ।

ધન-શામન્ધૂ જિમ વીજલી, ઝનકતિ કરવી ગેલિ-ત્રિભોવન ॥ ૪ ॥

કોટિ-સૂરિય-યોતિ અધિકી, તુઝ વદન દેવી હેવિ ।

તેજ-પુજ વિરાજવી, સેનકૂ રગરેવિ-ત્રિભોવન ॥ ૫ ॥

[આ રથમે વિડી નિપિયા લખેન જે પન્તિ જોદનો જ્ઞાન છે]

॥ ઇતિ શ્રીસીમધરસ્વામિગોમાતરમે પચમ ચરમોહાસ સમાપ્ત ॥

ઇતિ શ્રીશોમાતરમ સર્પૂર્ણ ॥ છ ॥ છ ॥ શ્રી ॥ ડ ॥ છ ॥

શ્રી ॥ છ ॥ સામ્રાજી સાદિય તેજપાલજીકૃતમ્ ॥

॥ છ ॥ ઇતિ શોમાતરમ સર્પૂર્ણ ॥

ગાઈ રૂપાઈ પઠનાર્થ ॥ પત્તને સા કલ્યાણેન ચિત્રાવિત ॥

શ્રુત-મિદ્ધાતના પંન-પાનાદ્ધાગ ઓક જન્મ જીવેના કિતકાગી
 શ્રી ઉપાધ્યાય મહારાજ, આકે પ્રવચન-માતાના પાનનમા તત્પર
 આકે મદથી ગદિત મોક્ષમાર્ગના અનુભવ સાધક શ્રી સાધુમહારાજ,
 આ પાત્ર પરમેશ્વરો અશુભ કર્મથી ચનાગ નિર્ધોતે દગનાગ છે તેઓને
 ભાવપૂર્વક હું નમ્ર છું તથા ભગવતી શ્રી સરસ્વતી દેવી માગ
 મખમા વાસ કરે જોયા કે અપ્રમેય મુણુગણુધારી વિદ્યમાન પ્રભુ
 શ્રી મીમ નરસામીના ગુણોનુ દેવેતોથી પણ અસહ્ય-માન તેમના
 ગોમા-તરંગોને વર્ણવવા સાથે સફલતાપૂર્વક કરી શકું

આ જ જુદીધના મધ્ય ભાગે જન્મે જાણુ ત્રણ નણુ મેં તથા
 વર્ષક પર્વતથી મુગોલિન શ્રી મહારિદેલક્ષ્મીના મધ્યભાગે ગદેવ
 મેરપર્વતથી પૂર્વ જાણુ આવેન પૂર્વ મહારિ
 કથા-પ્રારભ દેહમા પુષ્કલાવતી નામના દેવથી અધિષ્ઠિત
 પુષ્કલાવતી ૨૨૧૨૪૬ યોગન પ્રમાણ પદાણી, તથા ૧૬૫૮૭
 નિજય પર્ણન યોગન રૂટે કના પ્રમાણ પદાણી પુષ્કલાવતી
 નામની આત્મી નિજય માતે છે

જેમા મુકુટ વડે શ્રી સીમવન પ્રભુ દાન વિચરી ગયા છે તથા
 જે નિજયની પૂર્વ જાજ નીલનત વર્ષવર પર્વત, શિશુ જાણુ
 વચાજ સમુદ્ર, પશ્ચિમ જાણુ મીતા નદી અને ઉત્તર જાણુ એકશૈલ
 નામનો ચોથો વક્ષમાગ પર્વત (જે ૭ મી ૮ મી' સિમરના મધ્યભાગે છે)
 ગોમે છે જ નખારા પર્વત ઉત્તર જોએ પીચ શાશ્વત ચતુર્મુખ
 જિનમિગોથી મુગોલિત મોક્ષ શાશ્વત જિનચેત્ય ગોબી ગદેવ કે
 તેને ભાવપૂર્વક નમી માગ જન્મો સફળ કરું છું

તે વિજયમા ૧૭૨૮ માં પ્રમાણ* વિસ્તારવાની મન-ધાન્યા સમૃદ્ધિપૂર્ણ સુદ ગોલાનાની પુરુષોત્તમી નગરી છે જે નગરીના ઉત્તુગ પ્રાસાદોના અગ્ર ભાગે ફક્તી ધ્વજવાલા પુરુષોત્તમી ધ્વજદેડા જાણે નગરીના લગ-સ્ત્રીની સાથે નગરીનું વર્ણન પ્રાસાદો પાશ્વિમ* કાવચ તાબી લાવતા ન હોય તેવા ગોળે છે અને 'જાણ નિરાતાએ સ્વર્ગ' પુરી અમરાવતીની સાથે નાજવામા લાવતા ગોલા અને જાપતિમા વધુ હોવાથી આ નગરી નીચે જમીન પર આવી હોય અને અમરાવતીનું પુરુષોત્તમી નગરીની શોભા-સમૃદ્ધિ ક્રતા નહીં હોઈ તે પુરી ઉપર સ્વર્ગમા ગઈ એવી ક પના મહેજે જે નગરીની સુ ગતા સમૃદ્ધિ જોઈને પ્રેક્ષકો થાય જે નગરી અનેક મધ્યગતોથી શોભતા પ્રાસાદોની હાજરીથી દિવસે શોભાવમાન તથા ગરે પશુ અનેક હીંગ માણે મોતીઓના પ્રમસથી દીપતી હતી તથા જ્યાંના ઉત્તુગ ગિનાનોની ફક્તી ધ્વજો જાણે નગરીના પુરુષો

* પુરુષોત્તમી નગરીના વિસ્તારનું પ્રમાણ સદિ વ જાણ છે શાસ્ત્રોમા કથાય આવે છે તેમ ધણી તપાસ કરવા છતાં મળે નથી આવી વાત નિર્મૂલક સમજે નહિ, કદાચ મોટું સપ્રદાયની માન્યતા સ્વરૂપ હોય છતાં સિદ્ધમ્ય ગતિશક્તિનીયા એ માત્ર મુજબ વિચારતા જાણાય છે કે શ્રી પુરુષોત્તમી નગરી આ ૨૮૬ પ્રમાણે સ્થાપિત પદાર્થોનું માત્ર પ્રમાણાનુસારી માપવાની વ્યવસ્થા છે તે શ્રી લઘુમિત્ર મમાસ આ ૧૪૭ માં જાણાય વિજયનું માત્ર પ્રમાણાનુસારી જાણી શકાય તાવેલ નગરીનું માત્ર ઉત્તેષાનુસારી જાણી તે આપણી કિંતે જુદાનમ જણાવ નગરીનું ૧૭૨૮ માંનું પ્રમાણ પ્રમાણાનુસારી જણતા તે એકરો અઘ્નતીરા માં અધિક એક થોડાનું જ આવે તે ત્યાંના મેત્ર મનુષ્ય આદિની વિરાલકાયતા વિચારતા અસંગત ન જાણાય આટલો ફેર રહવાનું કારણ ઉત્તેષાનુસારી પ્રમાણાનુસારી ચારસોળે મોટું હોય જ એ મોટું જુઓ શ્રી જહલસમદળી આ ૨૦૩

આ સિવાય શાસ્ત્રાનુસાર વધુ સ્પષ્ટ પુરાણો મોટું વિદ્વાનની જાણમા હોય તે જાણવા વિનંતી છે

ક્રમ ન લેતી હોય તેમ જાણે છે જ્ઞાના બગીચાઓમાં પાણીના સિંચન વગર પશુ સુદર ગોખની / સ્વગતિઓમાં ઓ-પુરોના મુગતો સાનદ વિચરી ગહેના છે દૂકમાં તે નમરીની છટા ઇત્થનુબના રંગની અગમ પગની જેમ સર્વ પ્રાણીઓના ગોરો નૃસ કનારી ઓ ચતકના ની જેમ દિનપ્રતિદિન ચ ની કનાવાની હતી

તે ભરીમાં પ્રજાગોના ઉત્વમા ન્યાય નીતિ આિ શુભોથી આધિપત્ય ભોળવાગ એયાસ નામનો ગળ શોભે છે જે ધજો જ દોશ્વરી છે ઓ આજે આવેન ગમે તેવા અર્થો શ્રી એયાસરાજાનુ પગરુમુખ થઈ ફગુ પડતુ નથી માતૃમક્ષમાલા-વર્ણન (વર્ણમાના-ગાગપડી)મા આવતા નફારનો તો તે ગળએ મગજ કરો નથી અથવા તો માતૃકાક્ષરોના અભ્યાસ કાને બણેના તે નક્ષત્રને જૂનીજ ગો લાગે છે વળી તે ગળ તેજ નિવમો કૃતાર્થ લેખે છે જે દિને અર્થોઓની પ્રાર્થા પૂર્ણ કરી હાથને દાનના સુગમ જૂનજૂથી બ્રુપિત કરો છે એટલે ન તે ગળએ કોઈ દિવસ પશુ કોઈની પ્રાર્થનાનો ભગ કરો નથી

“ખજેખન ! આ પૃથ્વી તેના લોભથી જ ભારે થાય કે જે લે કોએ સાનન-આમત્રાસપત દશામા શક્તિ ગોપનીને આસ દિન-મોહને આધીન થઈ અર્થોની પ્રાર્થનાનો ભગ કરો છે આડી રથૂવ બુદ્ધિએ બાન્દપ જણાતા પરત, જગનો કે સમુદ્ર આદિથી પૃથ્વી ભારે નથી, તેઓ તો જગતના હિતાથે પોતાની સામગ્રી ગમે તેવા સયોગોમા પણ અર્પી જ રહ્યા છે ”

વળી તે ગળ દોશ્વરી છતાં દાનમુણી પ્રાપ્તિ કરતાં પશુ દુર્લભ નિગ્ધિમાનતા મુણથી શોભતો હતો તેથી જ ચત્ર કરતાં પણ તે ગળની કીર્તિ ઉજ્જવલ હતી ચત્રને તો હજુનુ નાનુ પશુ કનક છે ત્યારે આ ગળ તો દાનેશ્વરી છતાં નિગ્ધિમાની હતો તેથી જ સોનામાં સુગંધની જેમ ત્રેગ્ગામાં મુણોનો સુમેળ શોભતો હતો

તથા ૧૧ગુણનો આથે તે ગાનમા પાત્રપરીણામે ગુણ પણ ધરો
વિક ૧૭ દનો “અરેખ ૧ પાત્રપાત્રના રિતે- રિના નુ ૧ પણ
લાન ગ્રીપદી, ગાય, મર્ધ, ૮૫ ભૂમિમા પાન્વિતિ પામતા રનાતિ
નક્ષત્રના સાક્ષીની જેમ દુષની નિર્મલતા થે ૧ ૨ નાગ થાય છે”
આન ૭તાવ ગાન પામ અમદિમા કષ્ટપણ ધૂતા થતા પામી ન
દતી કાગલ કે ગીત્યા કૃષ્ણ ગાર આ ૧ વપગતી મદિતી આથે
૧૧શની ૧૩ દિવિ ૧ થતી નાગ છે

આ તમામે નસ ૧૦ વિદગ્ધમાન વિનુ શ્રી શીમધ ૫ માત્રમા ૧૧
રિના શ્રી શ્રેયામનમ્ ૧૧ ગુચ્છજુ વળ ૧ કમ્પા ૧૨૩ગે લાનના
પા ૧ દૂષણો અને પાન્વ ભૂરણો પગ નાગ છોના દિનાર્થ જમાવે છે

“૧ લાનના પ્રસંગે બના ૪, ૨ વિનબ, ૩ ૫ ૧ મુખપણ,
૪ અપ્રિય ભાના બને ૫ માનસિદ્ધ અનુતાપ કરેના શ્રી અરેખ
મુ ૨ પા ૧ ૧ને કનકિત કરેના ૧ પાન્વ દુષણો છે ”

‘૧ લાન દેતા મોદેસી સામગ્રીના થતા મદુપયોગથી આનના
આમુ ૨ રોમાયોનુ વિદગ્ધ પાત્ર, ૩ અભુમાન, ૪ મુદ્ધ વથનો
અને પદેના લાનની અનુમાદનાકંથી, આ પાન્વ અનુમા માનાના
અ ૫ લાન ૧ ૧ને મુશીકસિત કરનાર ભૂરણસ્વરૂપ છે ”

તે અપાસ ૧૨૩ ૩૧-૧૨૩૧ ગુણથી ભગ્નુ શીવનસલ્લપી
સત્યજી નામ ૧૧ ગળી હતી, જેણીએ પાત્રિવ વધર્મ ૧૧ અનુપમ પાલનથી
ગતમા અપૂર્વ કીર્તિ પ્રાપ્ત કરી છે જેણીનું શરીર

સત્યકી શરીરનું સર્વ ઉત્તમ લક્ષણથી અવ કૃત છે તેણીના પગના

વર્ણન તણિયા તે લાન કમર ૧૧ જમ એના મુદ્ધ લાના

ચાના છે જાણે કે-જગત ૧૧ સર્વને મુદ્ધીઓના

મસ્તક ૫૦ અનુપમ શીન-રૂપા ગુણોએ કદી લીનતા દયાનવા કરેના

પા ૧૬મળો ૧૧ ૧૧ લા ૧ કમ ન ચવા હોવા ૧ વળી અર્ધ નસકાગ

મનકિ નાણી વિદ સ્ત્રીત્વાયિન ઉત્તમ ચોમડ કનાના નામ વિદે
 ઉત્પ્રેક્ષા કુળા જન્મ્યાવે છે કે-તેણેને વિષે ચોમડ કનાનો નામ કેમ ન લાવ ?
 તેણીના હાથ-પગના આગળ જોભાજ સુહૃ ગો-સહકાર ન હોય તો
 પૂર્ણચત્રોએ વાસ કર્યો હતો-તો એકેક ચત્રી ગોળ કનાના દિશાએ
 ચોમડ કનાનો વામ ગ્વત સિદ્ધ સમયે છે વળી જેની તાં લેચનપુગન
 મળી-નન પી જેમ અતિ ચચન છતાં મરાતથી મદાર નથી જતા-તે
 ભણે પાસે આવેન કાનકપ બેઠા રૂસમાં કદાચ પડી જાય તો મન
 કાણુ તાણે-કાગે એ લઈથી જ તેગો મર્યાદિત ચચનતાનામા હતા
 જે કાકિનકેડીના સિંગર-મધુર અવાજથી સાગી-ચોણા પણુ કુગી
 મનેન છે અને જેણીનુ મુખમન તો સદા ચિદમ્બર ગહેનુ મીન કમનો
 દિશ્મે કે મને કુમાતા હોઈ તેણીના મુખ સાથે ઉપમા માગે પણુ
 સગત થતા નહિ

પુણ્યકર્મ ॥ સચવવાની તે ગણીએ આનુ ચોવીશીના શ્રી કુશુનાથ
 પ્રભુ તથા શ્રી અરનાથપ્રભુના અતગમનને ચો વ્રતથી મૂચિત
 નિનોકનાવડ પાનવરાગક તીર્થ પ્રભુ ॥ જન્મ
 શ્રી સીમરંગનામી આપ્યો તે પ્રભુના જન્મથી કુ મગસિમાં નિમગ્ન
 જ મનુષ્યામર્ક નાગના ઇચ્છો પણુ કુઅજગ આન થરા તો
 બીજાની વાતજ શી કરી કે અર્થાત્ એકે કુ ખી
 ગોના કુ ખતો નાચ થો ॥ જન્મમરને દ્રિકમાસિકાએ તથા ચોમડ
 હ્રદાદિકે અસખ્ય દેવોએ ગ્વ-અમવા નુમાર ભક્તિભાવપૂર્વક પ્રત્યન
 પાવન હર્ષ માટે માતાપિતાએ આદરપૂર્વક પ્રભુની શ્રી સીમરંગ
 એવુ નામ રચાણુ પછી *વાંચ પાત્રીમાતાએયો તાપિતપાપિત થતા
 તે પાત્ર-પ્રભુ બીજાના ચત્રી જેમ પ્રતિ ॥ મદિ પામવા લાગ

૧૧ દ્વીરધાત્રી-આવકને સ્તનપાન કરાવે તે

૨ મગજનવાત્રી-આવકને સ્નાનાદિ કરાવે તે

૩ મ હનધાત્રી-આવકને સાગ કરા કરેલા પહેરાવે તે

એક દિવસ માતાજી યાજ્ઞ-પ્રભુ શ્રી સીમવન્દનામીને દાયમા
લઈ નાવસા માડી તે નામજામા માતાજી પ્રજ્ઞના સ્વપ્ન સમયે પોતે
જોયા ચીઃ સ્વપ્નો ગૃહચંદ્રાટપૂર્વક વર્ણવો જ મસમયે ચોસક
હીજો કરેન જન્મોત્સવના અધિકારી વર્ણવે છે

હે પુનાત્યાગે તુ ગર્ભમાચ્ચા પે ત્યાગે નુ મહુ આન પામે તી આ
એકમે ઇન્તુની સખ્યાના ફુવર્મમુનરૂપ ઉત્તમોત્તમ ચીઃ સ્વપ્નો મે
જોયા તેમા પ્રથમ જ્યેશ્ઠાનજી હાથી આવીને
ચોઠ સ્વપ્નોના મને જાનુ આગપૂર્વક નમીને ગો પે ૩- હે
રહસ્યદેહા સૌભાગ્યસાગિનિ! ધન્ય છે તારી કૃપા! કે જેજો
દેવોને પણ પૂજ્ય પ્રજ્ઞને વાગ્ય કરતા છે તાગ
પુનાની ગમે મારા સ્વામી-ઈન્દ્ર આની શર્માચવિક્ષમપૂર્વક સેના માટે
માનાસિત મનો તો પછી હે સ્વામિનિ! હુ તેમ તી પહેના કેમ ન
આનુ? તમારા પુત્ર તો મુક્તિયામી છે મારે ધન્ય છે

ત્યાગપછી ધોરી-વૃષભ આવીને મને કહે કે- તમારો પુત્ર મરખગ
હીનો પછી ધોરી-અગ્રેમગ થશે

પછી નનગજ કેશરીસિંહ જોયો કે જે મૂળે નાસ
પમાડનાર પગક્રમવાગો નિર્ભય હતો

૪ ક્રીડાપનધાની-બાલકના મનપ્રસા માટે વિવિધ ક્રીડા કરાવે તે

૫ અકધામી-બાલકને આજે દિવસ જોગામા રખે તે

ઉપર મુજબની ધાવમાતાગો પે જ્ઞત તી હોત છે એક તો ઉપજના
કામો સ્વન કર અને બીજી પોતાની સ્વજન નીચે નીચા પાસે કરાવે
આની માદિની માટે જુઓ શ્રી પિંડનિર્મુક્તિ શ્રી મનયગિરીય
વૃત્તિ, શા ૪૧૦-૪૧૧

† ગણિતગામ્રના નિવસ પ્રમાણે કોઈપણ સખ્યા પોતાના આકર્ષી
મુજતા જે આવે તે નર્ગ કહેવાત છે એ તેની મૂલ સખ્યાને વર્ગમૂલ
કહેવાત છે અર્થા ૧૪૪૧૪=૧૮૬ થવા માટે ૧૨૬નું વર્ગમૂલ ૧૪ થતુ

ચોથા મંત્રે ભક્તીદસી આવીને કીરીટ-દરેજ માં આવીયું
કલક આ તાગ પુન-પ્રભુના પ્રતાપે હૃ થયે.

પાંચમે દેવની માથે મુકુટ કે- 'તાગ પુન ॥ ગુણ-મણ-મો બધો
આપ્તુ જગત્ સુવાસિત થયે

છઠ્ઠે સ્વપ્ને ચક્રે મુકુટ કે- 'તારા પુન મ ની જોમ સર્વો
આદના લાયક થયે

સૂર્યના અપ્રથી મૂર્ધરિમગા કમલી જોમ તાગ મુખથી માગ
નેતકમનો વિશ્વવ ધવાનુ જાળ્યુ

'' હે સીમવરે ' તુ ખરેખર અમાગ કુલ ની ઉત્તિ કરાગ
ખજસમાન છે એમ જ્ઞાન ॥ સ્વપ્ને મત મુકુટ

ઓ પૂર્ણકેનશે તો ગ્રનજાળથી ભરેના તાગમા વિજ પાપીયા ॥
પણ પાપ ધોવાનો અનુપમ રત્ન નુ આ કમલ

ઉવસા દલમા પદમનેદાનના અપ્રથી મુચિત બનુધગાના તાપને
શાત કરવાના અનુપમ ગુણ સવા તારી હૃ-પુન-વ્યવ મુતિ કરાગ
ખરેખર ધન્ય છે

અગિયારમે સ્વપ્ને ગ્લોકુ સમુદ્ર આવીને મો વિનવરા તારા
કે- હે પ્રભુજન ની' ઉત્તે અને નરેત્રોથી વનજારેન અપ્રમેય-ગુણ-ધાગક
તાગ પુનના ગાળીર્ગુણની પ્રતિજ્ઞા મારી જીવતા રહે ॥ વોળુ ની
કીર્તિ જુ સાવા સહાર છે માટે કૃપા કરે આ માગ રિતો વિચાર કરા

બારમે સ્વપ્ને સુદર દેવનિમાને 'તાગ તારી મમમગજ ॥ નખ
ગ આલિની ગ્યના મુચવી તેમા પોતાને ગ્યાન આપવાની વિનવ ની
કરી ગ્લોકુસિધાર્થિક તર્કિ માગ આવાગજુ સીધા

તેમને જ્ઞાને જ્ઞાનગણિએ તાગ અશ્વમાન મુજગતો ની દીપ્તિથી
પાતા ની પાર્થિવતા નફત ચર્મ જવાયા જતી લાજ જવાનના પ્રાર્થના
કરી આ હે વત્સા મર્વ દુવોના દન્યાભમગ મુજો ના પ્રમથાવરૂપ
તાગ આત્મનત્વરૂપ અમુન ગત ની મદત્તા વર્જી રી "

યો મે જ્ઞાને નિર્જૂમ રહિએ દમદધોતો બરમીમત કરી
નિર્મલ થા ના તાગ આત્મજ્ઞ પના પ્રમથને સમ્મ તેજસ્વી પાર્થિમા
અદ જણારી તેરી જેનતા મેગવવા તારુ શગલ ન્વીકાર્યુ "

આ પ્રમાણે નવો જુવનમા ક્રૈદ યો જ્ઞાને આલીવા વિ સુચવતા
માગ મુખમા પેમતા મેનેના જા ન મારે યોગ સમો તારો જન્મ થયો
જ્ઞાને અધોવામ્યા આઠ દિંકુમા કાએ આરી
છપન દિંકુમા- મો નજમી વિનીતભાવે જોડી કે- હે જગદ્ધ
રિમીએ કહેલ માતાશ ના તમે જગત બધ પામશે નહિં અમે
જ માત્મન તમાગ પુત્રના લોકાત્તર પુત્રથી આકર્ષિતે આવેલ
છીએ અને સેવા કરી મુકિત મેલન મેગવવા
માગીએ છીએ માટે અમે વધોચિત મયા પ્રમાણે સતિકાકર્મ કરુ
પડી તે નિઓએ ઇશાનખૂં મૂનિમગ્નના જના મુ અને યોગનનમાણ્ય જૂમિ
સ નર્તક પનનથી શુદ્ધ કરી તથા જોડી નોકનાનિની આઠ દિંકુમા
રીએ આ ની સુખથી જનના ઉદમવથી ગજ-સમન કરી પ્રભુમહિત માતાન
પત્રે પડી રીશ પૂર્વે અથ્થકીપથી આવેલી આઠ ફેલીએ આરી દર્પણ
બતાવતી કહેવા ના ની કે- હું માતાશ ના ફેલીમા આપના પુત્રના દર્શન
કરવાથી અમગ પાપોતો દૂર થાઓ વળી દક્ષિણુરચમ્વાસી આઠ

* અહીંથી શરૂ થતા ૧ મમનેત્મવની વિસ્તૃત માહિતી માટે તુલકેવની
શ્રી ચતુર્થાદ્યકાંડે શ્રી બદ્રમાતુરચામિત્રાગીત શ્રી કલ્પસૂત્રની શ્રી
કિરણાવની-શ્રી સુમેધિકા આદિ વીકાએમા તથા સસ્ત્રુત ન જનનાગમે
એમશાહી શ્રી કલ્પસૂત્ર આનાતરના પુસ્તકમા પાવ્યુ વ્યાખ્યાન વાચ્યુ

દેનીઓ ભુગાગ માગી ગની અને પશ્ચિમરચદ્વીપની આઠ કુમારિ
કાઓ વીંગળો-પ મો લઈ મુલુગાન કરવા લાગી ઉત્તરચ-દ્વીપની
આઠ દિક્કુમાનીઓ આમ વીંગવા માંડી તથા નિલિગરચદ્વીપની
આરે દિક્કુવગીઓ દીપક લઈ વિદિયામા જીભી રહી તેમજ રચ-દ્વીપથી
આવેન આઠ કુમારિકાઓએ નાવ-ચેદ-વિધિ કરી મણિગ્લની પીડિંગ
બનારી અને ગાડી રહેન અગ્નિચર્મનિવારજીવની સ્ત્રીક સબધી
આનાદિની સરની કિના પતારી તાગ મુલુગાન કરવા લાગી

દિક્કુમાનીઓની અગ્નિચર્મનિવારજીવ વિધિ પત્તા પછી સૌધર્મક આવી,

ચોતે પચત્ત કરી તને લઈ મેરુપરત ઉપાગ પહોચ્યા

ચોસઠ ઇદ્રોએ અને ત્યા ચોસઠ ઇદ્ર-અસખ્ય દેવો બેગા મળ્યા અનેક

ઉજવેલ વાઘરોના પાપૂર્વક અગ્નિમાં અભિરોહની વિધિ

જન્મોત્સવ સાચવી ન્નાનમહોત્સવ કરો પછી સુગધથી

ભગ્નૂ વક્ષક મ ક્ષેપ ચદનાદિ સુનાસિત વિનેપના

કરી નિશુદ્ધ અધ્યવસાયોદ્ગાગ પુન પુનર ઉપાગર્ન કર્યું

* ૬૨૬ તીર્થ કર પ્રજુના જ મમહોત્સવ વખતે ચોસઠ ઇદ્રાદિ દેવો પ્રજુની
સ્નાત્રવિધિ અગ્નિમાં અભિરોહ કરે છે તે અગ્નિમાં અભિરોહ આ પ્રમાણે —

૧૨ ઇદ્રના ૪ બ્યતરેદ્રની પદ્મસણીના

૪ લોક માનના ૧ ત્રાયસિરા દેવોના

૧૩૨ મનુષ્યમેત્રના ચદ્ર-સૂર્યના ૧ સામાનિક "

૮ સૌધર્મકની " ૧ પચતા "

૮ ઇમાનેદ્રની " ૧ સેનાપતિ ,

૧૦ અગ્નિરેદ્રની , ૧ અગ્નિમક

૧૨ નાગકુમારદ્રની ૧ પ્રકીર્ણક ,

૪ ન્યોતિષ્કેદ્રની , ૧૫૦

આની વિગેર માદિની માટે ભુગો ઓ સેનપ્રક્ષ થય સમૂહ
ઉદ્ગામ ૨, પ્રશ્ન ૧૫૬ અથવા તેનુ ગુમગાની કાપાતર પા ૬૫

તથા સિદ્ધહત ગૂર્જ-કવિ-કુ-શિરોમણિ ઉપા ઓ વીરવિજયજી
મહારાજદત ઓ સ્નાત્રપૂજની છેડી દાવની ગાથા ૨-૩-૪

દહે અગતી પગપગ માતા ઓ ધાનીનો મધુ મ લલ શાને ૭

સાગપત્રી બાનપ્રજા થી રીમધ ન્યામી ડી ધાઈ-માતા પામ આવી
પ્રજા ॥ સુદ મુખ્યત્વે જોઈ કહેતા વાગી કે- આનાં રી મુખ્યત્વે
પ્રજા છે ॥ સાક્ષાત્ જનકપોતપૂર્ણ પદસંગેજ જ નાન રીમ નો ૩
વળી ત્યારે આ પુત્ર ઝીઝના ઝમ્મગર આથે ઝમ્મગર કુતો ગરે બાગી
પડે છે ત્યારે એમ જ થાય છે ન- હં પુત્ર ॥ તાગ જેવા ડી માતા
થરાનુ સૌભાગ્ય મેળવતાં સૌ ખરેખર ધ વ ૩ તથા વધતી ચરની
કનાને જોઈને સમુદ જોમ ઉઠવા માગ ૩ તેમ તને આવતો જનક
ખરેખર હુદમા અવલુંનીવ હરની રેમગડર થાય છે હં કુસી રકા
જગતમા બધાર જાણે છે કે કોયનનુ સર્ગી તો સ્વામ ૩ જ પચુ તે ॥
ગળ સ્વામન-મોહક કેમ હોતો હગ ૩ એટલે કે તાગ સ-૦ કોમિન ડી
જોમ વધુ સ્વામન-મનમોહક છે તથા ૩ કુખ્યપદમાં પૂજ્ય કનાજો ખીનેડા
ચરની ઉગ અધ ॥ ડી સ્વામના ફનાય છે નો અમારામ્પાએ અવગમમા
ચર સાવ નુમે ઘઈ જાય છે-તે ॥કી હં માનુ છુ કે-તાગ
મુગ ડી સાથે ઉત્તમાન થરાની પૂટતા જરાથી તે ॥ ફનચરે જ
ખરેખર તેને સતાકુકડી ઝમરી પડે છે વળી પગમાન હાઈ તાગ નિગ
થી સતમે અમાગ ॥૧૦૦ પગમસાતિ આપનાં કમનિનીપત્ર ॥
સુદ ગાભાવાના તાગ મુખ ડી પ્રજાનુ કેનુ વર્ણન કરુ ૩ હે લાડીયા
પુત્ર ॥ તાગ મુખ્યત્વે જોઈને માતા સત્પકિને આન સ્તમુનો ઉઠાને
થવાથી આખમાથી હરનાં આસુ વહી રીકને છે માટે ખરેખર સત્વમી
માતાનુ મુખ ચરમતમલિનુ જ ખોનુ વાગે છે કાગ્જુ કે ચરના રપર્શથી
ઝમ ઝગવાગી સ્વભાવ ચરકાંતમલિમાં જ છે હે લોભતર રત્ન ॥ આ પૃથ્વી
પણ ખરેખર ધન્ય-કૃતાર્થ છે ન્યાં તારો પુનિત જન્મ થયો ૩
તારુ અહીં અવતરણુ જો દેવોરકથી થયુ હોય તો તે દેવોર પણુ કૃત
પુરુષ થયો ॥ અને જો નામલોક-પાતાનમાંથી તાર આગમ ॥ થયુ
હોય તો જગતની હિજીએ તે સ્થાન જાને રીચે ગહેનુ હોય ૧૫ જે
સ્થાન તાગથી પાવન જન કૃત-થયેનુ હોય તો તે ઊચુ થયુ કેમ ન જાણુ ૩

હવે લોકોત્તર પ્રભુના અદ્ભુત રૂપોને જુલોને જુલોની સખી પ્રભુની માતાને હિંદે ૧૧૦ કહે કે-હું આતાણ ! આપો આ પુત્ર તો સર્વ મુ-
 ન-મમતાવમા ગ્ન સમાન છે આપણા રિતરમાં
 આપ-પ્રભુ આ તો મર્વોત્કૃષ્ટ તજવા જુલોની રેખા કે તમાગ પુત્રના
 મીમંસેરનામીના સુખન મુખનુ દયાન કરનાર ત્રો ધન્ય છે ! મુખની
 ગુણોત્તર માતા તથા ગોમા અદ્ભુત આ અવર્ણ્ય પિય કે તમાગ પુત્ર ૧૧૧
 મમ્મીના મવાંકેષે માનવી જા રાગ ગ્રાહ અને મતાપો દુઃયાવ છે લોકે-
 વર્ણન કહે છે કે-જેને તમાગ પુત્રના સર્વેશ ગોમાયુક્ત
 મુખની ગોમા નથી જોઈ તેને ખરેખર વિધાતાએ
 આપો તો આપી છે સખી તો કયો છે માટે હવે તો પ્રાણત્રિય પુત્રના
 મુખને જોઈ-જોઈ માગે તો સદૃશ હું પુત્રશાસિની માતાણ !
 તમાગે નેત્રો મે છે અને તેને આ નાં કરવા માટે આજ સુધી તો એક
 ચરણ હતો તેથી જો બાનકો વચ્ચે એક જ રમકડો ૧૧૨ જેમ તમાગ નવોને
 હમેશા અસતોત્ર ગહેનો પશુ હવે તો જન્મે નવોને આનંદ કરવા ૧૧૩
 સાધનરૂપ એક જગમગિદ્ધ અન અને બીજો આ તમાગ પુત્રનો મુખચર
 યવાથી અને આજસુધીના અસતોત્રને દાળનાર હોવાથી જ ખરેખર પેના
 અન કરતા પશુ આ તમાગ પુત્રનો મુખચર તમને વધારે ગમે છે, હું
 આતાણ ! આ બાન-પ્રભુને કામદેવની મમાન કેમ કહવાય કામ્ય કે પ્રભુ તો
 જતન્યદગીની જેમ અતિ પિતૃત આનંદ ૧૧૪ છે આ કામદેવ તો જ્યા
 ઉત્પત્ત થઈને ગહે કે તે ગદ્યાનને જ અગ્નિ ૧૧૫ જેમ સતાપ છે આ નષ્ટ
 કરે છે કામદેવનુ ગતિપતિ એનું ૧૧૬ તો કેવન કહેના પૂરુષ જ
 છે બાકી તો તે આખા જગતો મહાન અગ્નિ ઉત્પત્ત કરી મર્મના નામે
 લોકોને ધૂતનાર દુર્ગંતની જેમ સાગ ૧૧૭ ૧૧૮ પોતાની
 જળમા ફસાવવાની પોતાની ચિત્તવૃત્તિ પ્રગટ કરે છે અથવા તો સકરે
 જ્યાગથી (સર્વતી પગિજન પ્રસી) પાતાના નીચા ૧૧૯ તો બાળી
 ૧૨૦ છે ત્યાગથી જ ખરેખર તેના વભાવ અમિની જેમ સતાપ
 કરવાનો યોગ લાગે છે માટે જ કામદેવ આ તમા ૧૨૧ પુત્રની સમાનતા

કરો એ જ બે ૧૦ મર્મતા છે ૨મી તમાગ પુત્રના તો સમગ્રજીવાનથી રાગોનો નાશ થાય છે ત્રીસરે આ દુષ્ટ કામના સમગ્રજીવાનથી ક્ષય આપે ત્રીસરે ૧૦મી અને અનુભવ કમોતો ત્રીસ બધ થાય છે કામદેવની જન્મમિદ્ધ દુષ્ટતાનું ૨૫મું વર્ણ ૧ કુરુ ૨ કા બ કે જગતના પ્રાપ્તિઓના જાગતા પુત્રપ્રભાવ જ ખરે જરૂર વિનાતા સદ્ગુણિ જગતી વાગે છે ૩ મર્મો દુનના બાપ બાપ્યા છે-જો લોકમય દયિવા જૂલથી પાળ આપ્યા હોત તો જગતમા કામવાગમા જ પ્રય જોમો કરી મદ્યો હોત અને નિધાતાએ તેને અનન-રાગી ગદિત મના મો કે તે પશુ સાગ થયુ નહિ તો બનબાપ્યાનો પ્રતિષ્ઠા ૪ કામુજગમા મિટાસી દેત આવા જગસતાપી દુષ્ટ કામની સાથે આપના પગમાનદારી મુજગ જાલની ઉપમા ટાઇ પાળ દિસામે બગત ન લેખાય

વળી હું માન્યજી ૧ તમાગ લાડીના પુત્રને આરતો ફેળી કેને લગ્ન ન થાય ૨ કરો એવો નિર્ભાગજેખર હાય કે લક્ષ્મીને આવતી ફેળી બાગ્યા બધ કરે ૩ આ બાવપ્રભુના ૧૦૦૮ લક્ષણ યુક્ત શરીરનો શોભા સમજોચન-ર્ધન વિના મી તે જાળ જોવા સમર્થ છે અને તેની મધુગ-કામની ભાવની સુગ જાનુ ૨૫મું ૪ અક્ષમુખ-જેનાય વિના ફાળ કરી લોકે તેમ છે ૫ તમાગ પુત્રને ચત્ર સમ આદવાદ્વાયો પાળ ન કરી સમય કારણ કે તમાગ કવમા કોઈ જાતનું કનક નથી, અને ચત્રને તો ઉપ રખતની વધુ ૬ તી લાવાશથી-વિગી-૧ધુજો ૭ ગતનું અગર મગિનું પાન કર્યું ૮ તો તેવો ભાસ થાય છે માટે તે સકેનકી છે તમાગ બાવ પ્રભુના મુકુટમળિષોની પાતિ અતિસુગ જોમે છે અને જાતી પર ગહેન સુદ મોતીનો હાગ મે ત્રાહમા નિભક્ત થએ ૯ ગજાના શુદ્ધ પ્રવાહની જેમ જોમે છે ૧૦ તથા ગ્નાન કગવતી વેનાએ માનપ્રભુના મુખ પર આવતા વનસ્થામ કેજો જોવા સુગ જોમે છે કે જે જોઇ વાદ્વામા દુષ્ટતા ચક્ષુની જોભા વાદ આવી જાય છે

આ રીતે વિવિધ ગુણોનું વર્ણન કરી સખી ફરીયા વિરિણી
 સંગીત સંધી સુગતો રજવીની કહેકેકે-હં જનકુન્દિનારિણી માતાજી!
 જે પ્રભુની મુગ્ધતા ગા-વાવચ્ચામા પણ અનુપમ-મનારૂં કે તો
 ધોવનદગામા પ્રભુની સુદૃઢતાને કાણુ વર્ણવી શકો? હે સીમરૂં પ્રભુ!
 તમે તમે લોકમા એક ઠા. આ નંનમ્ભૂતદ્વાગ દુષ્પીગોના દુષ્પને શાન
 કરનાર છે જગત્સર્વ તમાગ પુનના અર્જુન મુખી પ્રભાથી જિતાએના
 કરના ખરેખર કોષથી સંગેરૂમા પેસી અથાગ પાણીમા ગદી અપ્રતિમ-
 નરીન સૌંદર્ય મેળવવાજ ઉત્કૃષ્ટ તપ કરતા બાં છે વળી તમાગ પુનના
 નિજગત્યાપી અખડ અને દેગધમાન પ્રનાથી જિતાએનો સૂર અને
 નિર્મલ ઉત્તમવતમ કીર્તિથી જિતાએનો ચત્ર મધ્યાસમયે લજ્જારી
 જ જાણે પોતાના તેજો સદગી કમનોના સતપા. હ નાગ થના કે
 અથવા તો અમાસને દિને બેગા થતા ચત્ર અને સૂર તાગ પ્રતાન
 અને કીર્તિથી હતપ્રભ થએના હાથી જાણે જાનો મસતત કરતા
 લાગે કે

વળી જગતાગ્લ તમાગ પુનની મુખમ લક્ષણુધુમ્મ મ ગતિથી
 જિતાએનો મજગજ મુખધી દાન-જન-મદની સુવામથી બમગઓની
 ચિત્તવૃત્તિ મતોષવાનુ પુણકામ કરી તેના કે હ બાંકે મુદ્ધ રમ્ભુની
 પ્રાપ્તિ માટે દાન-પુણ્ય કરનાનુ શાસ્ત્રનુ કન્માન છે

વળી હે લોકોત્તર સોભાગરૂની માતાજી! તમાગ પુનના મુખના
 પ્રતિષ્ઠા કરાવની સાથે બમરાએ બાલકની ગળી અને ગમાગના ની
 લાનમાએ સેવા કરી તો કરમ નિગાછ જવાના રમ. મૂળ ગાઈ. મરી
 જવાનો પ્રમમ તેને આગો ખરેખર જગતમા મીઝના દોહના
 કાર્યમા સહમર આપનાનઓ દુષ્પી જ થાય છે તમા સરોવર !!
 મદ શીતલ સુમધી પવન કાગથી ડાનના કરમો જાણે તા.
 જાન-પુનના મુખની સાથે જલતપ ન કરનાના પ્રનારે ઉપમાન થના !!
 મળેના ગૌજાગથી આનંદિત થના નાજે છે હે પુણ્યનિધિ માતાજી!

મેં ગિરવિગિર પીગળો દ્વારી કના ધી નાચે છે તે ખરેખર
તમાગ પુન ॥ ધારસામ સુ ૨ ન્યા માથે મોતા ॥ પીગળી ઉપમા
મગવાથી આનંદિત થો નાગે છે વળી તમાગ પુન ॥ સુદૃઢ કટિલ શૂં
ગ્યનામા કામદેવે છે ૧૩ના ॥ મોરી કીર્તિ મેગરસાની અગાએ વિડિ
પોતાનુ ધનુન્વ આપ્તુ પળ રા તરિક ગીતે કામદેવ કમાળા જ છે
મગણ કે તેને ખાતર ગી નથી લા ની કે આ પ્રભુ તો મો દતના
થવા ॥ છે અો નુ તો નિશબ્દ થઈ જો લુ ગાયવા તો “તેરા
જૂતા તેરે હી સિર પર”ની કહેવત પમાએ માન જ માધોથી
તેરા થોન આ પ્રભુ મને જ ભાવિમા દગરમે જોવો ખ્યાલ સુદાં
પોતાનુ ધનુન્વ આપતા કામદેવો ગ્યો લાગતો નથી માટે જ તે ખરેખર
ઉતગળો છે હું જગદ્ધા માતાજી ૧ તમાગ પુન ॥ અતિશયમ પન
શુભોનુ તો કેટનુ વર્ણન કરે ૧ જગતના સર્વ નર ગજાતા પદાર્થોમાથી
એક પળ પ્રભુની છુનનામા આવી શકે તેમ નથી મગણ કે અનમા
લાભ સર્માં ત્રય તા સમુનમા ખાગરા મેર રતિમા દુગધિગમતા
ચિતામણિ-મમનુ-કામન-કે નરક્ષમા દુભતા અો વાનન-મક પ
સારેક્ષતા હાથોમા ઉમાદ અો સિંદુમા કૂટા આર્કિ કેક ગહેના છે
અને આપો પૂત્ર તો ૧૧૨૬ કે

આ ગીતે માતા અો મખીએ પ્રમપૂર્વક પ્રભુ ॥ ગુણ-ગણો ગારા
આવા પ્રભુના ગુણમાનથી માણસક અલુ છે ૧૧ધિઓ દુ દને છે અો
દિનપ્રતિ ન તેજ-પ્રતાપ સવારો વરે છે

શ્રી સીમ ૫૭ પ્રભુ ખીજના અની અની કના ॥ જેમ ગુણો ॥
માથે પિતા ॥ જ્ઞાનદને વધાગના વધવા વાગના
શ્રી સીમ ૫૭ પ્રભુને અને આ રીતે કમે કમે મુવાવગ્યામા ખોતા
નિનાદ સખ ધી પગલા મૂકતા પ્રભુને હગખમેગ સત્યદિ માતા
માતાની પ્રાર્થના વિનવવા લાગી કે—

હું વત્સ ! જગતની સર્વ ૧૨ કનાઓએ ખરેખર તારામાં જ આવીને વાસ કરે છે તે જાણે- જગતમાં યોગ્ય રથાનને માટે તપાસ કરતા કરતા હોયે યાત્રી તારા જેવું સુયોગ્ય ઉત્તમોત્તમ અન્ય પાર ન મળવાથી સંતોષપૂર્વક તારા જ આશ્રય લીધો લાગે છે તારા ઉત્તમ અતિશય-અપત ગુણો જોઈને જધાય આનંદમાં મગ્ન થઈ જાય છે અને ગુણ-ગાન-દ્વારા પ્રેમમધુરમાં નિમગ્ન થઈ જાય છે, પણ હું બાકીના મેદાં ! જેની મધ્ય જ તારા ઉપરોગમાં ન આવે તો તે વિપુલ-પ્રમાણુવાળી ઝાંઝા અમુલની જન-અપદાની જેમ શા કામની ? તારા ઉપર કોઈ ગુણોની વિપુલ અપત લગ્ન-પાણિમહત્ત્વાદિ-દ્વારા જગતની જગતમાં ન આવે તો જ તારા લોકો તેને પ્રશ્ન્ય કેમ કહેશે ? બીજી વાત, તારી ઈચ્છા ! પણ હોય ઝાંઝા માતાના વિચારો તે સર્વશ્રેષ્ઠ મજાવ છે જવાય સંતોષ(મોર્ચા)માં બોલે અત્યંત જગત છે પણ માતાના વિચારોમાં કોઈ આમેય કરે તેમ નથી વળી તારા પશુવાધી મારા ચિત્તને અપૂર્વ શાંતિ-આનંદ મળે માટે મારી આ પ્રાર્થનાનો તારે જગ કહેવો ઉચિત નથી "

પ્રભુએ બોધારની-કર્મ ૧૧ અવર-મોગ વિચારો જ્ઞાન-અને જગત માતાની વાત ૧-પૂર્વ ભાર-મગી વિચારો માન્ય મળી, અને મગી-
જોવાથી ઈ ૧૧૧૧ પણ વિચાર કરી ૧૨-મુખ
શ્રી સીમંત પ્રભુને રૂઢિમણીગણી માથે મહોત્સવની ઉજવણીપૂર્વક
વિરાહ-દીક્ષા અને પાણિમહત્ત્વાદિ કર્યું, પણ બોલે જવની ઉત્કૃષ્ટતમ
કેવલજ્ઞાન આગમતાના કલકે મ પાતિ કરેલ જ્ઞાનગર્ભ-
વૈરાગ્યના જને પ્રભુજના ભાવનાના ક્ષેત્રમાં તો
વૈરાગ્યની ઉત્કૃષ્ટ માત્રા વર્તની હતી વિરા-વિકાગો લેલ માત્ર ત્યાં પ્રયાગ
ન હતો યોગ્ય સમયે ૧૧૦-નિતિ-દેવો આવી સુમધુ વાણીથી વિનવ્યા

૧ આ દેવોની માલિની માટે પૂવધર શ્રી ઉમાસ્વામિવાચકવિરચિત
શ્રી તત્ત્વાયોધિમમમૂલ અનાય ૪, સૂત્ર ૨૬ ની શ્રી સિદ્ધનેનમણિ
વિરચિત સરૂપ ગોગી દીક્ષા અને શ્રી મહિધાનરાજેન્દ્રદેવો વા. ૬
(પા ૭૧૨-૭૧૩) માં લોગતિય મં બોલે

લાગતા કે- ' હે જગતપાનન ! રતયસજીવ ! અન્નિહિત પ્રભુ ! સર્વ જગતને હિતકર તીર્થની પ્રવૃત્તિ કરે ! ' પ્રભુએ પણ દીક્ષા-ગોપ કાવતે વળી 'સાન સન્નિવાનની વિનિર્મલ શ્રી મુનિગુપ્તતરનામી અને શ્રી નમિનાથપ્રભુના અતગત કાળે ત્યાની વાળ રેપૂંડપ્રમાણ મૃદવાસ-પર્વાન પૂર્ણ કરી સવમ અન્ન કર્ણુ ગટને તગત નબ ! કેમન પર્યવશાન ઉત્પાદયન અને ઈર્ષા = દેવોએ પગમાં દો નામ પૂર્વક મહોત્સવ ઉજવ્યો

આ પ્રભુને વિગુરુ અધ્યયનારો ની નિર્મલતાકે રૂ વર્ષ-ધ્યાનના બંધે ધનનાની ચાર કર્મો ક્ષીણુ ચરાચો પકેન નશાન ઉત્પાદયનુ અને આખા જગતમા પ્રકાશ થયો મો ઇર્ષા દેવાને વાળે આ સમાચાર કરેના જ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠાની સુગ્રોહમા ગણ

૧ આના માટે શ્રી આચાર્યમુનિ કુલસ્કંધ ૨ ચૂનિ ૧૩ થી લાવના ધ્યયનનુ સુ ૧૭ જુઓ

૨ પૂર્વ એટલે ૮૪ લાખને ૮૪ લાખથી મુળતા જે રકમ આવે તે અર્થાત્ ૭ ૫૬૦૦૦ ૦૦૦૦૦૦ વરોનુ એક પૂવ થાય આ સખ્યા જૈન ગણિત શાસ્ત્રમા સુપ્રસિદ્ધ છે વધુ માહિતી માટે જુઓ શ્રી જબ્બૂકીપ્રમજસિ મુનિ વચ્ચાર ૨ ના આશિષ(સુ ૧)મા આવતુ ભરતદેવ સખધી ૧૫ સ્વરૂપ

૩ આની કોપના મમન્ત સસી પવેદ્રિય ટવેતા મનોગનભાવેને જાગૃવાની શક્તિ ગાનુ વિસ્તૃત વાન શ્રી મતનિરીય વૃત્તિયુત શ્રી ન હીમૂવનુ ૧૭-૧૮ મુ સૂત તથા શ્રી દેવે દ્રસરિતૃત ન ય પ્રથમ કમ અથ આ ૮ ની સસ્તૃત સ્વોત્તરશક્તિમા જુઓ

૪ આત્માદિ દ્ર વોનુ પ્રથક્ત્વ-નિતકાદિ ભેદથી સુકમચિતન કરવુ તે આની વનુ માટિની માટે જુઓ કલિકાલમનસ આચાર્ય શ્રી હેમચદ્રમૂરીધરચરચિત યોગશાસ્ત્રનો પ્રકાગ ૧૧નો તથા શ્રી રતન શેખરસૂરિચરિત શ્રી મુળન્યાનમ્મારોહ ગા ૬ થી ૬૫ ૭૫ થી ૭ ૬૬ થી ૧૦ તથા ૧૦૫-૧૦૬

૫ જગતના તમામ પદાર્થો સપૂર્ણપણે જ્ઞાન થવુ તે આ ની વનુ માહિતી શ્રી ન હીમૂવનના ૧ થી ૨૩ સૂતો તથા શ્રી દેવે દ્રસરિ ચરિત નવન પ્રથમ કમ નથની ૧૮ ની સ્વોત્તર શક્તિમા જુઓ

આ જ સમયે દર્શાવેલા આમના બાગ દેવનોકના અદ્વાનીશ લાખ વિમાનોનો અધિપતિ ઝાપાબિ ઓ ઇશાનેદ્ર પોતાના અચર સિંહા સ્વને પણ ચળવિચળ થતુ જોઈ રીંગમની ઓ સીમધર પ્રભુનો અભિમાનપૂર્વક ચિંતવવા લાગે. - દેવોનો કેવલજ્ઞાન મહોત્સવ સજ્જામા બેગા થયેના દેવોના અર્ચ પ્રવલ્નથી પણ ન હાની શકે તેવુ મનપર્વતની જેમ ગિય- દર મારે આમન સા મગ્જે હાત્યુ હશે? શુ કાગલ્યુ હશે? વગેરે વિચાર કરતા અવધિયાનના મગે વિહંગમાણુ પ્રભુ ઓ સીમધર- સ્વામીના દેવલગ્નના પ્રમગ્ને જાણી દેવગજ દર્શાનેદ્ર આતક જેમ સ્વામમેધની ધટાને અને ગજ જ જેમ પોતાની જન્મભૂમિ વિધ્વાયગની ભૂમિને નિગત થાહે તેમ ઓ સીમધર પ્રભુના ધ્યાનમા તન્નીન થયેલ તે સમયે જ્ઞાનમને થયેલા પ્રભુદર્શનથી થયેના ઈત્તા આનંદસને નાની વિના ઝાણ વર્જુની શકે? અત્યંત પ્રમોદસથી ભગપૂર્ણ બનેન ઈશાનેદ્ર ઓ પુત્ર-વાવતી નિજયની સુનગ પુપ્પસાનિતાનું નિગત અનુભો ન કરતો? પાચ અભિગમ આવી ઝોગમાદિ (અખંડ) ઉત્તમસજ કરી ભક્તિભાવપૂર્વક સાત આઠ પગના પ્રભુ તરફ સાગે જઈ વિનવ પૂર્વક ગાનસ્તન (નમ્સ્તુત્યુણ મૂન)થી ગુણિ કરી અને ધટાનાથી બા દેવદેવીઓને બેગા કરી અમખ્ય પરિવારની માથે પ્રભુનો દેવલગ્ન-

૧ પ્રભુને વદન કરવા માટે કપરાગી પાવ અનિમમ્મની માહિતી થી દેવે સુરીશ્વરદત્તચિત્ર થી વૈલ્યવદનભાષ્યની મા ૨૦-૨૨મા ભૂર્તો

૨ આ સુત પૂવધર સુતકેવરી સ્થવિર થી ભદ્રપાદુસ્વામીરચિત્ર થી પર્યુત્તરપદ્મપાપરાખ્ય થી કલ્પસૂત્ર (ભાષ્યાન ૧) સુ. ૧૬ મા ઇ

મહાત્મા ઉત્તરવા પ્રભુની સેવામાં લાગ્યો થશે*

* અહીં તો ૧૩૨ વિદ્યમાળ વિષુ શ્રી સીમધરસ્વામીના કેવલ જ્ઞાન મહોત્સવને ઉજવવા ઈશાનદની આજ્ઞા પી સૂચવ છે આ વાત જ નીચેની ૭૧ નીચે ■ પણ સાત્રોમાં આવતા અથ ઉલ્લેખોને પ્રાચીન તિલક વિચારના ન તે ક્ષેત્ર સુબધી સાત્રકોએ નિષ્ઠા કરેલી બ્યવસ્થાનુ આપણને જ્ઞાન કમળ છે

બાળ દેવતાકર્મા પહેલા બીજા દેવતા પામે પામે છે અને પૂર્વધર શ્રુતકેનરી શ્રી ભદ્રમાહુરનામીશ્વરચિત શ્રી પદ્મપાતામ્બપાપરામ્ય શ્રી ક પસૂન (પ્રથમ આખ્યાન) સુ ૧૨ માં આવતા સૌવર્મે દ્વિતા ૨૪ વિજેતોમાં ૧૦ માં “દાદિણદ્વન્દ્વોગાદિવર્ગ” વિશેષણ ઉપરથી મેરુપર્વતથી ક્ષિપ્તિ સાના સર્વવિભાગ પી માનિડી શૌર્યમ્ દ્વિતી સાખિત થાય છે અને પશિર નાચી મેરુપર્વતથી ઉત્તર બાજુ ૧૧ વિભાગની માનિજી ઈશાનેદની સિદ્ધ થાય છે

આ જ વાત શ્રી જબ્દૂપપ્રશ્નસિંહપાગ વક્ષાકાં ૪ માં આવેલ આભિયોગિકમણિ બાગતના પ્રિયેના પાઠ ઉપરથી પણ ખ્વનિત થાય છે

“આભિયોગસેદીઓ ઉત્તરિહાઓ સેદીઓ સીઆણ્દ્ર સાણસ્સ, સેસાડ સમસ્સ ।”

ભાવાર્થ—સીતા નદીની ઉત્તર બાજુ આવેલા ચેતાકથ પર્વતો ઉપરની આભિયોગિકમણિઓનું આમિત્વ હજાનેદનું છે અને બાકીના (સીતા નદીની ક્ષિણ બાજુ આવેલા) ચેતાકથ પર્વતો ઉપરની આભિયોગિક મણિઓનું આમિત્વ સૌર્યમ્ દ્વનું છે

આ ઉપરથી પણ સીતા નદીથી ઉત્તર દિશાના વિભાગ પી માનિડી હજાનેદો રાગે જ્વન છે

શ્રી સીમધર પ્રભુ મીતા નદીથી ઉત્તર બાજુ આવેલ શ્રી પુષ્પનાવતી નિજયમા હોવાથી જરૂરસૂત્રના દરેક તીર્થ કરોના કનાણકાદિ પ્રસંગે સૌવર્મે દ્વિતી જેમ ઈશાનેદ્ર શ્રી સીમધર સ્વામીના કેવલજ્ઞાન મહોત્સવની ઉજવણીમાં આગેવાની મેળે બાગ લેવા ઉપરચિત થાય તો તેમાં કંઈ અનોચિત્વ કે અસમિતિ જણાતી થી

હવે નસમન શ્રી મીમંસરપ્રભુ ॥ કેવલગાન મહોત્સવો
ઉત્તમવા ભો ॥ ચના ઘીન રેસક ઇન્દ્રોના

૧૬૩૬ દ્રોના નામો નામો મણાવે છે

આ ૭ દેવલોકના વૈમાનિક રનર ઇન્દ્રો

૧ સૌધર્મેન્દ્ર	૬ શુકેન્દ્ર
૨ સનતકુમારેન્દ્ર	૭ સહ્યાદેન્દ્ર
૩ માહે દેન્દ્ર	૮ પ્રાણુતેન્દ્ર
૪ બ્રહ્મલોકેન્દ્ર	૯ અમ્યુતેન્દ્ર
૫ લાતકેન્દ્ર	

દશ ભુવનપતિના વીગ ૬ દ્રો

૧ ચમરેન્દ્ર	૭ હરિકાતેન્દ્ર
૨ બલીન્દ્ર	૮ હરિસ્સહેન્દ્ર
૩ ધરણેન્દ્ર	૯ અગ્નિસિંહેન્દ્ર
૪ ભૂતાનકેન્દ્ર	૧૦ અગ્નિમાણુરેન્દ્ર
૫ વેણુદેવેન્દ્ર	૧૧ પૂર્ણેન્દ્ર
૬ વેણુલાનીન્દ્ર	૧૨ વસિષ્ઠેન્દ્ર

૧ ઉન્ન સજધી વધુ વિગત માટે જુઓ શ્રી મમનાયામસૂચમા આવનો
કરની સખ્યાનો અધિકાર અને શ્રી દેવે દન્તવ પ્રકીર્ણક નામનો દશ
પયળા પૈત્રી નવમો પયળો તથા શ્રી અભિધાનરાજે દ્રમેશ જા ૪ મા
તિત્યદર રાત્રના વલનમા પા ૨૨૧૦ ની “મવર્ણિદ્રૂ વીસ૦” નાખા જુઓ

૨ જો કે વૈમાનિકના ઇન્દ્રો દસ છે પણ ઇશ્વરે આગેવાન તરીકે પદેવા
આવી ગયે છે, એટલે તેના વિના અહીં નવ ગણા છે

૩ આ ૬ નવમા આનત દેવલોક અને દસમા પ્રાણુત દેવલોક
જ નેનો સ્વામી છે

૪ આ ઉન્ન અનિયારમા આરણ્ય દેવલોક અને જારમા અમ્યુત
દેવલોકે જાનો સ્વામી છે આ અમ્યુતે દ્ર ૧૩ ઈ દ્રોનો અચસર, માનનીય અને
વગે નારક છે તેમની આજ્ઞા પ્રમાણે જ જા ઈન્દ્રોને વર્તવાનો ક પ ૭

૧૩ જલકાતેન્દ્ર	૧૭ વેલઘેન્દ્ર
૧૪ જલપ્રભેન્દ્ર	૧૮ પ્રભજનેન્દ્ર
૧૫ અમિતમતીન્દ્ર	૧૯ ઘોષેન્દ્ર
૧૬ મિતવાહનેન્દ્ર	૨૦ મહાઘોષેન્દ્ર

આ વીચ ઈ તો પાતાનમા નહેતા હોવાથી જગત્તી દષ્ટિએ નીચા
ગણાતા હતા તેઓ પ્રભુને વ ન મવા આવેન છે તો તેઓ સુભગ
ભાગ્યગાની હોઈ ઉચ્ચ કેમ ન ગણાય ?

આઠ વ્યતરના મોળા ઈ કા

૧ કાલેન્દ્ર	૮ કિંનરેન્દ્ર
૨ મહાકાલેન્દ્ર	૧૦ કિંપુરુષેન્દ્ર
૩ સરુપેન્દ્ર	૧૧ સરુપુરુષેન્દ્ર
૪ પ્રતિરુપેન્દ્ર	૧૨ મહાપુરુષેન્દ્ર
૫ પૂર્ણભદ્રેન્દ્ર	૧૩ અતિકાષેન્દ્ર
૬ માણિભદ્રેન્દ્ર	૧૪ મહાકાષેન્દ્ર
૭ ભીમેન્દ્ર	૧૫ ગીતરતીન્દ્ર
૮ મહાભીમેન્દ્ર	૧૬ ગીતજનેન્દ્ર

આઠ નાભવ્યતરના મોળા ઈ તો

૧ મનિહિતેન્દ્ર	૮ મહેશ્વરેન્દ્ર
૨ મામાણિ ઈન્દ્ર	૯ સુવત્સેન્દ્ર
૩ ધાતા "	૧૦ વિશાલેન્દ્ર
૪ વિધાતા "	૧૧ હામ્યેન્દ્ર
૫ ઋષિ "	૧૨ હામ્યરતીન્દ્ર
૬ ઋષિપાલેન્દ્ર	૧૩ શ્વેતેન્દ્ર
૭ ઈશ્વરેન્દ્ર	૧૪ મહાશ્વેતેન્દ્ર

૧૫ પચ(વ) કેન્દ્ર^૧

૧૬ પચ(વ)કપતી દ્ર^૨

જ્યોતિષી દેવોના બે હન્દ્રો

૧ સૂર્ય

૨ ચન્દ્ર

તે કે જ્યોતિષનિગ્રાહના અમખ્ય ૬ તો (સૂર્ય અને ચન્દ્ર) પ્રત્યક્ષ
કે વાણિકમહાત્સવમા આરે છે તથા અહીં જાતિની અપેક્ષાએ બે જ
મહત્ત્વ છે આ માટે જૂઓ શ્રી સમવાનાગ સુત્ર (સુ ન ૩૨ ની
શ્રી અમયત્રયસૂરીય દૃષ્ટિ પા ૫૮)નો નીચેનો પાઠ -

“ x x x અસમ્યાતાનામપિ ચદ્રમૂર્યાણા જાતિગ્રહણેન
દ્વયોરેવ વિવક્ષિતત્વાદ્ x x x ”

વૈમાનિકે નિકાયના ૯૬ કો

ભવનપતિ „ ના ૨૦ „

વ્યતર-નાણુવ્યતર „ ના ૩૨ „

જ્યોતિષ્ય „ ના ૨ „

ગણતા કુન રેમઃ ૬ ૦ થના

૧-૨ આ બન્ને નામ મૂળમા તમગરે પ્રયોજ્યા છે તેવાજ બહોં લીધા
છે પણ શ્રી બુદ્ધત્ત્વઅવધૂતિ મા ૮૨ તથા શ્રી દેવે દ્રવ્યવપ્રકીર્ણક
મા ૭૨ અને તેની વ્યાગમદિવાકર માનમોદ્ધારકે ધ્યાનસ્થસ્વગતાચાર્ય
શ્રી આનંદસાગરસૂરીયવરચ મૂળ સંસ્કૃત છાયાના આધારે પદ્યમા
અને સોળમા વાણુવ્યતરેન્દ્રતુ પતંગ-પતંગપતિ નામ જણાય છે પણ
કલિકાતમર્ચનાચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રસૂરીયવરચ મઃ તથિત શ્રી ત્રિરશ્મિ
શતાકાપ્રબંધવિત પર્વ ૧, સર્વ ૨ રંગે પ્રગટમા પવક-પવકપતિ નામ
સૂચવાયેલા છે મૂળમા ચાલરેલા પચક-પચકપતિ સમ્બો ત્રિરશ્મિ રા પુ
ચન્દ્રના ઉચ્ચેખની સાથે વડુ સમન થઈ રાકે છે કારણ કે પ્રાચીન દ્વંતલિખિત
શાસ્ત્રોની લિપિના અભ્યાસકોના મન મુજબ જ અને સ્વંમા વડુ સામ્ય દોવાથી
લેખકદોષથી મૂલ પ્રતમા ‘વ’ને બદલે ‘ચ’ લખાઈ ગયેલી સંભાવના છે

આ રીતે બેઠા થઈના ચામડે છનોજો બકિનજ ૧ અને આન ૬
 પૂર્વેક પ્રબુનો નમઝકાર હજી સો ૧૧ ચાંદી અને
 ૧ સમવમરજી અને ગ્લાથી જગેસા ૧૫ થ દેવચ્છદ્દ, મુદ્દ ૫૪ થિાં
 તેની માડુસા આઈ ૧ ગોભાનાગુ રોગજનપ્રમાતુ રોગમવસનજી
 તથા અરોગ્યવૃદ્ધિ આઈ આડ મહાપ્રાતદ્વિધર્મી
 વિભૂતિ ગ્લા પ્રબુ ૧૧ અનુપમ નોકોતાર નીચેક ૧૧ મકર્મના પુનિત
 પ્રભાવને જગમાં રિખારો જાદ નુદ ને મમવસ જગાં પૂર્વદ્વારથી
 નવેસ કરી ચૈત્ય (અચોક) નુદને ૧૫ પ્રવૃજ્ઞા દીધી અને તીર્થની

૧ અર્દાથી જ દની સમાપ્તિ મુખીનો અધિકાર વિષયાનુસંધાનની સરજના
 માટે સમકારે યોજેલ માયાના કમનો જ મ કરી આરોગ્યવામા અવલ ૭
 કામલ કે સારકારે જમાવેતો દા. ૧૪ થી ૧૮ ૨ થી ૬૩ ૧૫ થી મુખીના
 અધિકાર શ્રી આવરકનિયુગિત (ના ૫૪૩ થી ૫૬૦ મુખીમા ચર્ચિત
 સમવમરજી દ્વાર)મા જગાવેલ વર્ણનની સાથે કમની દ્રવિય સમન થતો નથી.

૨ યોગજન એનલે આર આડે જન જૂમિતિશાજનો ના પાંખાધિક
 શબ્દ છે

આની વધુ માહિતી માટે જુએ તો જગુદીપપ્રગટિતમુખ વમરકાર
 બીજો સુ. ૧ મા આપવ જન જૂમિતિશાજનુ પારિભાષિક કોષ ૧ તથા
 શ્રી છુડત્ત ૧૬૪ થી ના ૨૮૬ થી ૨૯૩ ના આપવી જન જૂમિતિશાજનો
 કેટલીક પારિભાષિક સજ્ઞામા

૩ સમવમરજી જેઠે તીથ કર પ્રબુની પમરેસના મારેનુ અધાધિક અવ્ય
 રચનામય બ્યાસપીઠ

આની વિસ્તૃત માહિતી માટે શ્રી સમવમરજી કુસકે, શ્રી સમવમરજી
 સ્તવ આદિ પ્રજીવ થયો તથા શ્રી આવરકનિયુગિતનું (ના ૫૪૩ થી
 ૫૬૦ મુખીનુ) સમવમરજીદ્વાર, અને શ્રી અભિધાનરાત્રે દ્રઢોરા બા જગ
 તિત્યપર શબ્દ જુએ

મદતા મુચવવા “ નમો તિથ્યસ્સ ” ૫ દ્વાગ તીર્થને નમઃકાઠ હજી
 અર્ચું સિદ્ધાસન પર વિગજમાન થયા તે સમયે
 તીર્થ હજ પ્રભુના દેવોએ પ્રભુના અત્યંતુત તંગ્ગી રૂપને ચમુર્મ્મલ-
 અર્ચુત રૂપનું મધુર હવામાં હતી પ્રભુ ॥ મગ્તકની પાછળ
 નર્તન જાગ સૂરના તેજના સમુદવાળુ વિસિદ્ધ મૌખ્ય-
 કવિ-યુગ્ત જામ-જેઠે યુ, કાગળ કે જગતમા
 આમાન્ય ગીતે સામાન્ય લોકો ક્રતા માર્ગિક રાખતુ રૂપ સુદ હોય છે
 તેનાથી અનતગણુ ૨૫ બધેદેવનું તેનાથી અનતગણુ વાસુદેવનું તેનાથી
 અનતગણુ ચક્રવર્તીનું તેનાથી અનતગણુ મુગ્ધાનાળુ આમાન્ય દેવ-
 (નતગ)નું રૂપ હોય તેનાથી અનતગણુ નવાગતા વધાગતા વાવત અનુસરે
 નિમાન/મનાર્થસિદ્ધ)ના દેવનું રૂપ સર્વોદ્દેશ બદ હોય પણ તેનાથી
 અનતગણુ મનોદર ચૌદપૂર્ણીએ જનાવે ૧ આહારક ગરીબ હોય અને
 ગણધર લગનાનનું રૂપ તો તેનાથી પણ અનતગણુ બેડ હોય, તે બધા
 ક્રતા અનતાન તગણુ અત્યંતુત સુદતાવાળુ રૂપ તીર્થ હજ પરમાત્મા-
 (શ્રી સીમંધર દેવામી)નું હોય છે જેને અમલ કામા જોવા જગતનો

૧ આહારક શરીર-સકળશાસ્ત્રદરમજુત-ચૌદપૂર્ણના જ્ઞાતા સમય
 મુનિદેવળી આચાર્ય તથાવિધ આવાક કમના વિષમ વિષાકમરે મુચવતા કે ક
 પ્રતનો મહાવિદેહદેવમા વિચરતા પ્રભુ પાસેથી નિવરો મેળવવા માટે તથાવિધ
 લબ્ધિ(યોગગાત્રી)એ નવુ સ્વાનુરૂપ દસ્તપ્રમાણ જાતિ મુંદર ૭ શરીર જનાવે ન

જાની વધુ નાહિતી પૂર્વધર સમર્થ યુગપ્રધાનાચાર્ય શ્રી ઉમાસ્વામિનિ-
 રચિત શ્રી અર્જુનપ્રવચનમે ૧૬૦૦૦૦૫ શ્રી તત્ત્વાર્થાધિયમ સૂત્ર અયાય ૨
 સ્ક. ૩૭ અને ૪૬નું સ્વોપદેશાધ્ય તથા શ્રી સિદ્ધમેન ગણિપરચ્ચિત
 સસ્કૃત મોટી લીપ (પા ૧૬૫ અને ૨૦૮)માથી મેળવે

કોઈ પણ પ્રાણી સમર્થ । ૧૧૧ માટે જ દવા તે તેજનું મહત્ત્વ
બામડ રાગ કરી પ્રજાના રૂપો સર્વજ્ઞ (આજી) ઓ સૌમ્ય બનાવ
છે આગી અનુપમ અદ્ભુત શરીરદિની ગોખાનાગા અોકગુણનિધા ।
શ્રી સીમન્દ્રપ્રભુ સકળ સધને જર કરાગ ચાગો

હવે રાસકાગ સમવસગળની મદત્તા સુચરવા શ્રી આનન્દ્ય-નિયુક્તિ
(ગા ૫૬૮)ના આગારે જણાવ છે કે—

જ્યાં નીચીગુણુ પ્રથમ જ સમવસગળ થયું હોય અથવા જોએ
પહેલાં ૧૮ વખત સમવસગળ જોયું ન હોય અ । સમાચાર મળતા જતા
બાગ યોજન (૪૮ ગાઉ) સુધીમાથી ન આવે તો તે માધુ-સાધીને
સાત્ત્વકારોએ ર' અતુર્કધુ'નું પ્રાશિત જણાવુ છે

૧ શ્રી આવશ્યક નિયુક્તિ (ગા ૫૬૬)મા પ્રજાના રૂપની અતિ
શાયિતાની પરાકાષ્ઠાનું વર્ણન દિધેના સંખેદામા કયું છે —

જમતના તમામ દેવો ભેમા થઈ પોતાની સર્વ શક્તિનો ઉપયોગ કરીને
અગ્રહા જેટલું પણ કદાચ સાહસિકવૃત્તિવગ સર્વોત્કૃષ્ટભરપ બનાવે છતાં ભગવાન
ના પગના અગ્રહા સાથે તેની દુવના કરી ન તો પોતાની અનતાનત મનાતી
ઉત્કૃષ્ટ વૈદિક શક્તિના બને તથા કરેકુ તે રૂપ પ્રજાના પગના અગ્રહા સામે
કોનસાની જેન નિસ્તેજ-શીકા અને અસાર જણાય '

૨ આ રાગ જૈન દેહનીતિશાસ્ત્રનો મુખ્યસિદ્ધ પારિભાષિક રાખ્ત જ
આ શાસ્ત્ર રાગ્ય પરિભાષ અમુક ૮ સાનુઓને બખારવામા આવે છે રિશેષ
નાહિતી માટે છેદન થોડું જો

'અતુર્કધુ' સંજ્ઞા પરિચર માટે પૂજ્યશાસ્ત્રી શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વર-
અધિત શ્રી સમૃદ્ધિપ્રકરણ આગેયનાધિકાર પિ ૮૫ થી ૯૪ ગાથાઓ
તથા શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સભા-અમદાવાદ તરફથી વિ સ ૧૯૭૨ મા
પ્રકાશિત આ ગ્રંથની પાઞ્ચ ૬૦ થી ૬૩ પાનામા આવેલ પ્રાવશ્ચિત્તમે રૂા
સ્વરૂપદર્શક થયો જો

આ રીતે પ્રભુ ॥ સમવચ્ચળની મદત્તા ગામ્વકાઁ મદર્જિના શબ્દોળી
૫૬૧ી અસરો યથિત પ્રભુના મમરસગ્રુ પ્રમજે વધામળી બાગત ॥

સામ્વચ્ચળ વર્ણવતાં નાસકાઁ જાણાવે છે કે—

૫૬૨મળી પ્રમો જૂનાકાગમા જે તીર્થ કરે થરા છે વર્તમાન

૧૬૩મળી— કાગમા જેઓ હરાત છે અને જાવિચમા જેઓ

પ્રીતિદાનની થશે તે સર્વેની સમામરા ॥ વધામળી સામળી

યવચ્ચા ૫૬૪ કાધિપતિ ચક્રાર્તોળો વૃત્તિદાન તર્કિ સાકા

બાગ લાખ અને પ્રીતિદાન તર્કિ સાકાગાઁ કોક

મેનુ ઓ ત્રિમકાધિપતિ વાસુદેવો વૃત્તિદાન તર્કિ સાકાગાઁ લાખ

ઓ પ્રીતિદાન તર્કિ સાકાગાઁ કોક ચાદી અને માર્કલિક (મામાન્ય)

માન્યો વૃત્તિદાન તર્કિ સાકાગાઁ હળગ અને પ્રીતિદાન તર્કિ

સા ૧ ॥૭ લાખ ચાદી બાપે છે અને અન્ય શ્રીમત ત્રેટીઓ ૫૬૫ અ

સ્વચ્ચિ અનુસાર વધામળી સાવનાગને યથાથોગ્ય બહિષ્ક-હનામ વગેરેથી

પ્રુથ કરે છે આ રીતે જેઓ તીર્થ કરે પ્રભુ હેરા અવિચલ મદાપૂર્વક

ધર્મનો દા અનુગમ હોવાથી ચચા મોહોત્પા દ મદમીનો સદન્યવ કરે

કે, તેઓ ખરેખર જગત્મા મર્ત્યેદ મધાનને પામે છે

૧ વૃત્તિદાન-પ્રભુ પધાર્થાની ખગર આપવાના કામ પર નીમસા માણગોને
વધામળી સાવનાની સાથ જ હનામ તરીકે આપવામા આવે તે

પ્રીતિદાન-પ્રભુ પધાર્થાની ખગર પગાની સારે જ વધામળી આપનાર
અને અન્ય સોકોને ખમુ અનુવર્તનાના શુભ હેતુથી છટકો બ્દેચવામા આવે તે

આ બને દાનોમા વૃત્તિદાન નિષ્ઠ માણગોને નિષ્ઠ સખ્યામા જ
આપાતુ હોવાથી તેના કરતા પ્રીતિદાન અનેક માણગોને અનિષ્ઠ સખ્યામા
સ્વસ્વલકિત અનુસાર દેવાતુ હોવાથી ધમની વધુ પ્રતાવના કરે છે

આની વધુ માદિતી માટે જુઓ શ્રી આચરયકનિધુર્મિ ગા ૫૦
અને શ્રી પ્રધુરેનમુરિતચિત શ્રી વિચારસારાકરણ

વળી નિહરમાણુ વિષુ શ્રી સીમવન્દનામી દેવે રોગે ભક્તિ-
ભાવથી રોગના અમરસગળામાં અગુર્ભાન વ્યવરે જન્મ, જ ૧, મગજ ॥ વિવિધ

તાપથી સતત થએલા મસાગના પ્રાણીઓ પગમ
ધર્મદેશના સાતિત્ર ધર્મની દેશના આપી તે મમરે જ અત્ના
પ્રાણીઓને ધર્મની સુમધુ દેશના આ ૧ ૧૨ તીર્થ કર-

પ્રજ્ઞ સ્વયં-પોતે પણ આગ્રહિતી આગ્રહના તાપથી અગાધ થતા
છે તે સુચવવા જ અરેખા ભક્તિચિન્ત્ર દેવે રોગે પ્રજ્ઞ અગુર્ભા
દેખાય તેની અતિશયસ ૧૧ જગ્યા કરેલી

આ પ્રસંગને આગળ કરી વાસના અગુર્ભાકારી તીર્થ કર પગમા
તમા ॥ સુમધુ સાતિત્ર ધર્મદેશના સમગ્રતાને પ્રાપ્તિ કર વર્ણવે છે
કે-૧ તીર્થ કર પ્રજ્ઞની વાળી જી ૧ જી ૧ દેશ-દેશ મામા

પ્રજ્ઞનાણીની ઉત્પન્ન થયેન સર્વ પ્રાણીઓને અનુકૂળરૂપે
મહુત્તા પશ્ચિમવાવાળી દેવ છે તથા નિ તર કલાકો
સુધી સામગ્રવા છતાં અરચિ કે કટાગા જેવું ન

જાણાય તેવા અદ્ભુત સુમધુતા ગુણવાળી પ્રજ્ઞની વાળી તનમનમા એની
અગ્રણ હીનતા પ્રમટ કરે કે દ્વાય તીર્થ કર પ્રજ્ઞ દેશના દેવા માદ અગ્રે
નોતા આપી જિંદગી એક જ આસને બેસી સામગ્રે છતાં સૂચ-
તગ્રસ કે પશ્ચિમના કુળની ખાત જ ન પડે આવી અદ્ભુત ગુણવાળી
પ્રજ્ઞવાણીને વધારે શુ વર્ણવું કે મમે તેવા સસાગના તાપથી પીકાતા
પણ પ્રાણીને પ્રજ્ઞ ૧ વાણીનુ સ્વખમાન સર્વ કુળો દુર કરી પગમ
સાતિ આગે છે જેમાં દષ્ટાત તરીકે શ્રી આનન્દ્ય- નિર્ધુક્તિ (ગા.
૫૭૮)નું વૃદ્ધિસીનુ ૨ દષ્ટાત સુચિદ્ધ છે

૧ આનુ વધુ વર્ણન શ્રી આનન્દ્યકનિષ્ઠ કિત (ગા. ૫૭-૧૭)ની
હારિભટ્ટીય અથવા મતયાગીરીય વૃત્તિમાં તથા શ્રી અભિધાનનાગે દ્ર
દેશના બા ૪ “તિત્યયર” સંખ્ધ પા ૨૭ ૪ મા ૧૧૪ મા દ્વાર તરીકે
વલવે વાણીના પામીશ સુલેના અધિકારમાં બંધે

૨ આ કથા પ્રાણ્ય ચોથા પરિશિષ્ટમાં બંધે

આના અનર્જનીય ઓક ગુણમણિના બાકાગ્રંથ શ્રી સીમંત-
પન્થાત્મા અરમા જનમલકાગ્રંથ ગાગ થાગો અગ્રેષ્ઠ શીતનના-
શાંતિ આપનાગ્રંથ આ નીર્થક-પ્રભુ જ કે, તાકી જનમના જન-પન્થ-
અદનાવિ પદાર્થો તો દેવ-કાન-પરિગ્રિયતિ આગ્રી અવનગી શાંતિને
આપનાગ્રંથ કે માગ્રે તે પાથો વગ્રુત ગાંત દેનાગ્રંથ નથી

શ્રી સીમંત નિભુ સુમંત મર્મશના આગ્રી ગદ્યા છે તે વારે
મામના ગાન દુર્ગલ ઓગ્રે ખડિના અને સામર્થ્યપૂર્વક હાકેના-પિણેના-
અખડ કમલગતિના ક્રિયા રન્ધાક્રં પ્રમાણ
૧બધિ-હિત્તેષ- જોખાની મનાવેન સુમધયુક્ત મનિો લલ વાગતે-
વિવિવલ્લન ગાગ્રંથે ધામધુમપૂર્વક પૂર્વદાગ્રંથો પેસે છે દેવ
દેશીગો પલુ વિવિધ વાગ્રિગોના નાનપૂર્વક આવતા
બલિના થાવને અ માનપૂર્વક પ્રભુ નાં ગિગજેલા છે ત્યાં લાવે છે
એગ્રે પ્રભુ પજ મર્મકથાગ્રંથ ઉપસદાગ્રંથ કરી રિગ્રે છે બાદ ગાન ભક્તિ
પૂર્વક પ્રભુો નમઃકાગ્રંથ કરી બલિના થાગ્રંથે લલ દેશીગોના પગિવાગ્રંથ
સાથે પ્રભુ શ્રી સીમંત રનામીને નજ પ્ર લિખા દે છે પગ્રી તે
મનિને પ્રભુ સ મુખ રિસમ વપૂર્વક હિજાગ્રંથ છે તે મર્મો હિજાગ્રંથ
ને મનિો અકથો ભાગ તો દેવતાઓ જુમિ પગ્રંથે હિં તે હિંનાગ્રંથ

૧ આ પ્રયતનુ વિસ્તૃત વર્ણન શ્રી આચર્યકનિયુક્તિ (આ પગ્રંથો
પગ્રંથો) શ્રી હાલિકાગ્રંથ અથવા મસાગ્રંથોયવૃત્તિમા જુદા

૨ આ શાખ પ્રાચીન જ્યાપારી નિયુતરગ્રંથને પાતિભારિક રાન્થ છે
આનો સામાય અર્થ ગ્રંથ પ્રગ્રંથ થાય છે અને મર્મકથામા આવતા પ્રગ્રંથનું
પરિમાણ ૬૪૦૦૦ દાના થાય છે જન પદાર્થ પરિમાણુ રાન્થમા પજ આ
શાખ વગ્રુત પપરાગ્રંથ છે આનુ રાગ્રંથ વર્ણન શ્રી લલુતવેનાતિય પથ ના-
(સ. ૫૫)મા જુઓ તેમા નીચે મુજબનુ પદાર્થપરિમાણનુ કોળક વર્ણવતું છે

૨ અમર્થ-પમર્થ	૪ મલિકા-મુસવ
૨ પમર્થ-મલિકા	૪ મુસવ-પ્રગ્રંથ
૪ પ્રગ્રંથ-માન્ક	

અદભુત કરે છે, બાળના મધ્યમાથી અહીં ભાગ મામી મગ્ન લઈ
જાય અને બાકી બીજા જણ સામાન્ય લોકો વધુ જાય છે કારણકે તે
જામિનો એવો અનુષ્ઠાન પ્રભાવ છે કે તેણે એક ધણુ જોઈ જેના માથા પર
પડે તેના મરજોગો સમી જાય છે અને જો મામ સુધી નવા ગેજ થતા
નથી, એમ શ્રી આનંદચંદ્રનિર્મુક્તિ (અ. ૫૮૭)માં કહેતું છે

હો શ્રી મીમંસર નિભુ ! મહાનિદેહક્ષેત્રના માલીંગો ખરેખર
ધન્ય છે કે જેઓ જોઈ આપો વદન કરે છે કારણકે આવી જોઈ
એકાગ્ર-આનુક્રિયા બને છે તેઓ
શ્રી સીમંતર પ્રભુના વિનયી સસાગના મા પડતા જ નથી
ગુણાનુનાક અને શ્રી હં વિહરમાણ નિભુ ! ભરતક્ષેત્રના પશુ
કામગરે દ્રવી વધાનો ધણુ બવ્યાત્માઓ આપજોની રાખીથી સુખ-
સખંદ શાંતિ પામ્યા છે પામે છે અને પામશે

જેમ કે હુવન બવલદ્રશના બાઈ રેડીનના ત્રિપદાધિપતિ
શ્રી કૃષ્ણનાચુર મદાગાની અને તેમની પાછી રક્ષિતબીદેવી વિગેરે
પગિવાગુ પ્રભુશ્રુમાનુ જ મતાજ અવગમ થઈ જવાની થોડ
અનુભવ વિગદનુ કુળના મુનિ દાગ આવીને કહેન પ્રભુજન
કુમારના પૂર્વજાવ આદિ જાણી માનવામાંથી દૂર થોડ અને
પરમ આનંદને પામેના

તથા સંવત્તી માલી ૥ રીનો બા કડા હજીના ઉર્જા
યિનીપતિ ગદ્ગિની રાજનો ઉંછે કરી જિજ્ઞાસનની પ્રભાવના

૧ આવી વડુ માલિની માં બૂનો શ્રી વસુદેવલિડી પેદિયા પા ૮૧
થી પા ૯૦ સુધીનો પ્રભુજનકુમારના પૂર્વજાદિનો કથા સદર્ભ તથા શ્રી
જ્યોત્સ્નાપ્રમુદસિપ્રભેયમજ્જગરુતિ ૧૨ શ્રી રણતિથ દ્રવાચક શિખરતો-
પાધ્યાય શ્રી રત્નચંદ્રમણિ રવિત શ્રી પ્રભુજન ચરિત્ર સ્તવ ૫, ૨૧૦ ૮૬ થી
૨૧૨માં આવેલો પ્રભુજનમાઓ અધિકાર

મઠ પશુ આ શ્રીના મુખથી પ્રતિનિધિ થવા ॥ સામાન્યો મેળવવા
ભાગ્યશાની બન્યા પશુ આ ગમમાં મુખને ઈર્ષ્યાની શ્રી હામ
ગળે દ્રુમાર ॥ કયા અપ્રમિદ છ, અો તે પૂર્વભામાં માતાની સમક્ષ
સગી મહેન સાથે વ્યભિચાર કથાના બાલક પાપથી કાઢી રીતે ગમેન ॥

૨૮ માં ક્રમાંક તરીકે પ્રકાશિત ૫૦ લાક્ષ્યદ્ર આથી સ્પષ્ટિત શ્રી ધર્મો
પદેશમાતા વિવરણ ૫૪ (પા ૧૭) માં શ્રી ધર્મોપદેશમાતાની ૨૮ થી
ભાષાના વિવરણ પ્રમો મુદ્દકલ વ્યના વિષય ૭૫ અપારેની ૩૪ થી શ્રી
આર્યદક્ષિતમુરિની કયા (પા ૨૨) માં પલ- શ્રી સીમધરપ્રભુની
પ્રગ સાથી પ્રેમિત વધને લાક્ષણ્યે આવેલ શકેન્દ્ર સાને મધુરા નગરીમાં
શ્રી આર્યદક્ષિતમુરિને નિગોદની વ્યાખ્યા કર્યાનું જણાવેલ છે

તેમજ શ્રી જૈનાનંદ મુખ્યકાશ્ય સુરતના હસ્તલિખિત સાત્રસમ્બંધની
પ્ર ન ૫૦૪ થી બદ્રેશ્વરમુરિવિરચિત કથાવલી ખંડ ૨ માં ૨૦૨ ની
વૃત્તિમાં 'દેવિન્દ્રવિજ' પદના વિવરણ પ્રમો શ્રી આર્યદક્ષિતમુરિને
શકેન્દ્ર સમક્ષ અદ્ભૂત નિગોદના વ્યાખ્યાના જણાવવા છે (આ મંત્રી વધુ
માહિતી લૂંચે શ્રી બદ્રેશ્વરમુરિવિરચિત કથાવલી અથ ૫૨ માં ૨૮૨ નાં
વિવરણમાં ૮૮ થી ૯૧ મુખીના શ્લોકો) પણ શ્રી આવશ્યકચૂલ્લિ વૃત્તિમાં
વર્ણવાયેલ શ્રી આર્યદક્ષિતમુરિની નિગોદની વ્યાખ્યાના પ્રસંગ કરતક
કથાવલીમાં આ પ્રસંગ ખીજી ગીતે વર્ણવાયેલ છે કેમકે શ્રી આવશ્યકચૂલ્લિ-
વૃત્તિ કે તદનુસારી અથ અથોઆ શ્રી સીમધર પ્રભુએ નિગોદના અપૂર્વ
વ્યાખ્યાતા તરીકે કરેલી પ્રસંગને સાબળી શ્રી આર્યદક્ષિતમુરિ પાસે શકેન્દ્રનું
આગમન વર્ણવાયેલ છે અને કથારની અથમાં શ્રી આર્યદક્ષિતમુરિ પાસે
નિગોદની વ્યાખ્યા સાબળરા શકેન્દ્રનું સ્વાભાવિક આગમન વર્ણવાયું છે અને
તે ઉપરાંત વધામાં શ્રી સીમધર પ્રભુએ શ્રી આર્યદક્ષિતમુરિની નિગોદના
અદ્ભૂત વ્યાખ્યાતા તરીકેની નક્કિ પશુ વિશુદ્ધ અથમપાતક તરીકેની
કરેલી પ્રસંગોને છે વળ છે

આ રીતે શ્રી આવશ્યકચૂલ્લિ અને તદનુસારી શ્રી આવશ્યકવૃત્તિ તથા
શ્રી કથાવલી અથના આધાર શકેન્દ્રસમક્ષ નિગોદની વ્યાખ્યા કરનાર શ્રી
આર્યદક્ષિતમુરિ જ સિદ્ધ થાય છે

વળી શ્રી સેનપ્રજ્ઞ (સુ ત્વાની ભાષાતર પા ૧૭૫) માં ૩-૧-૨૦ માં પ્ર ન

ઓ કામગજે દ્રવી બનમા આપ(ની સીમવર પ્રભુ)ના ઉપદેશથી ફેરી ગીતે મમ્મકૃતને પામી શ્રી મહાવીરરનામી પામે દીક્ષા લઈ તે જ બનમા માણે જરા ! આ જવો અધિકાર અન્યત્ર વૈગવ્યપોષક છે ઓ આ જરા અધિગતમા આના જ ઉદ્દેશ પ્રધાન ભૂમિમ બજવી છે, આ-રી ઉત્કૃષ્ટતમ વિષયવાસનાના ત્યાગરૂપ વૈગવ્યપ્રસથી ભગપૂર શ્રી કામગજે દ્રવી કયા સાબગતા કાને રોમાચોદ્ગમપૂર્વક રગગન ન થાવ ! માટે હું ચોતાજીવો ! સાવવાન યદને મામગો કે-કામગજે દ્રે પૂર્વભવમ તિક આ મિત્રો સાથે કરી ગીતે નિર્મલ યાત્રિ પાળ્યુ ?

તરીકે વર્ણવાયેલા પાંચ કાલકાચાર્યોમા ચોથા કાલકાચાર્યનું વર્ણન કરતા તેરમી સદીમા થયેલા અચ્ચતમચ્છાદિ શ્રી ધર્મધોરસુરિશ્રિમ શ્રી સ્ફરિ મન્ત પ્રકરણ (વિભાગ ૫, અંક ૩ રજો ૧૮૮)નું સમર્થન આપી શ્રી આચરણિતસુરીશ્રિ ૭ મને ઘોર નિ સ ૫૪ વર્ષે નિગોદની અપૂર્વ વ્યાખ્યા કરવાથી શકેન્દ્રકારા કાલકાચાર્ય નામ મળ્યાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે તે કે શ્રી સ્ફરિમન્તમા શ્રી આચરણિતસુરિ મ ને શકેન્દ્ર રા. કાલકાચાર્ય નામ મળ્યાનો ઉલ્લેખ નથી

મેટકે શ્રી મેનપ્રજ્ઞાકારના મને શ્રી કાલકસુરિ અને શ્રી આચરણિત સુરિ બે ને એક જ સિદ્ધ થાય છે

આ ગીતે શકેન્દ્ર નમદા પેરી નિગોદની વ્યાખ્યાના સુખપમા રહેલા મનભેદનું સુંદર સમન્વય કરવા માટે જ ભાતે રાસકારે અહીં (૧ ૧૬ મા રના ઉત્તરમાં) “ કાલકસુરિ આચરણિત ” યદોનો પ્રયામ કરી લાગે છે કાશ્વ કે આ પદો ઉપરના બંને મનનો સમઢ કરી સે ॥

કેમકે ‘ કાલકસુરિ અને આચરણિતસુરિ આપથી ઉપકૃત થયેલા છે ’—આ અર્થની વિવક્ષામા કાલકાચાર્યશ્રિયાદિ મયા અને વૃષ્ટિ-તદનુસારી મયોમા ઉલ્લેખાયેલી બીનાનો સમઢ થઈ જાય છે અને ‘ કાલકસુરિ ઉપનામ છે જેનું એવા આચરણિતસુરિ આપથી ઉપકૃત થયેલા છે ’ આ અર્થની વિવક્ષામા શ્રી મેનપ્રજ્ઞામા વર્ણવાયેલી બીનાની સત્તિ થઈ જાય છે

આ રીતે રાસકારે રાજ્યનાની રાજતાથી શકેન્દ્ર સમદા યોદી નિગોદની વ્યાખ્યા સુખથી મનભેદનું સુંદર નિરાકરણ કર્યું છે

અને અનસન કુળે મોક્ષપ્રાપ્તિ મેળવી ? તથા તેમના જનચરિત્રમાં શ્રી ર્મનાથપ્રભુનો શ્રી મહા-શ્રી પ્રભુનો અને શ્રી સીમધર પ્રભુનો શ્રી સગવડ પુચાગેનો છે ? વિગેરે વૃત્તાત અરુણ વેંગરોત્તર છે

આ રીતે પ્રથમ ઉદામમાં ગસમને પ્રગુત ગમમાં વાંવવા દે-કેન શ્રી કામગજેન્દ્ર ગજપુત્રની કથાના ઉપક્રમો સુસળતકરના શ્રી સીમધર પ્રભુના જનચરિત્રને સર્ગવ્યુ અને શ્રી સીમધર પ્રભુથી શ્રી કામગજેન્દ્ર કુમાર ઉપકૃત થતા પેનાથી પ્રગુત કથાનો સગવડ પચુ શ્રી સીમધર પ્રભુ સાથે સ્વયં મે દેવે શ્રી કામગજેન્દ્ર કુમાર શ્રી સીમધર પ્રભુના સસર્ગમાં આવી કરી ગીતે ઉપકૃત થતા તેનું વિખૂત સર્ગ (મીત) મધ્ય ઉદાસમાં આવશે

॥ કીર્તિ શ્રીસીમધરસ્વામિ-ચોખ્ખા-તરંગે ૧૫૫મ(મુ ૧૨)
પ્રથમોદાસ સમાપ્ત ॥

૧ આ સમ્પન્નો પ્રયોગ અહીં કરા અદામાં છે તે નિમિત્ત નથી ચાણુસ્મા-પાટણની પ્રગના જન્યમાં આ મુજબ જ ઉલ્લેખ છે એટલે મૂલ રાસકારનો જ આ સમ્પન્નો જન્યમાં છે શ્રી રુદ્રદેવભટ્ટોદ્દિષિ ભા ૨ (પા ૧૨૧૩)માં પૃથ્વી સમ્પન્નો સુદર કુરાવ, હોશિયાર અર્થે કર્યા છે તેમણી અહીં સુદર અર્થે સગવડ થતો જણાય છે આ સગવડ વડુ વિચાર પ્રો હી ૨ કાપડિયાને આ ગ્રંથના 'પરિચય'માં કર્યો છે ત્યાંથી જોઈ લેવા બતાવ્યું છે

॥ ॐ अर्धे नमः ॥

श्री सीमंधर-शोभा-तरंग

(मध्य उत्सास)

हवे मध्य उत्सासमा ध्यानासक श्री कामगजेन्द्रकुमारो श्री सीमंधर-
प्रभुनो नमो नमो हृदये रीते यो। अने कथ
मध्य उत्सासने। उपक्रम रीते उद्भूत यथा। तेन विस्तृत वर्णन सह
उत्ता गसमान प्रभुत कथानी प्रामाणिकता
सुखरवा आवर्तीपुगीमा श्री महावीर प्रभुने श्री गोतमदेवाभीने
तेमना प्रसन्ना ज्ञानमा आ कथा कथ रीते हृदये ते प्रसन्न गुरु करे छे

अग्रमतीर्थपति साधननासक श्री महावीरदेवाभी पञ्चात्मा
आभानुमात्र विद्यता पृथ्वीमंडले पावन
श्री वीर-प्रभुनी कृता विदागनुक्रमे ओक वपत श्री आवर्ती
आवर्तीमा पत्र। गभी नगरीमा भोसरे छे प्रभुनी पद्मगमणीथी
अने कथाप्रान्तनी नगरीना लोका स्वर्गा शीतल किशोथी
पूरु लूभिमा कुमिनी। पदविकासनी जेम प्रभुत यथा
अने म पूरु गोलावासा श्री महावीर प्रभुना
मुખय अने निदागवा उद्भवाग जन्मा कागल ३ प्रभुतो मुખ-अन
कुमतदेव गदुना इहमा नदि आवना। अने कनकदित तेमज
सकन लोको सुખदात्री होवाथी वौचि स्व कृता अत्यलुन हतो।
आ नमगे प्रभुनी मेवा माटे लावायित जनता छत्रादिक अमप्य
देवाणे सुहृद अमवसज्जुनी गयना कृती अने तेमा स्वर्ग सिंहासन
पर गिराणेना अतीविक इनिधान प्रभु श्री महावीरदेवना मुખय
अनुपम धर्मदेवना-सुधानु पान कृता हता ते नगरीना स्वर्गागद
नामो। गज पञ्च समस्त पवित्र साधे आवलकिापूरक आसीने

વધાયિત આગે મેડેનો છે આના પ્રસંગે 'ઇદ્રછદ, રિજયછદ આગે
 ઉદ્વછદ આદિ ઉત્તમોત્તમ આશુરજોથી અને નતમય મહાના કે ૧
 જેમ વિવિધ ઉત્તમ ગોથી જોખતો એક માણુગ આવી પ્રતી જય
 જય ના થો વધાવી નિનરપૂર્વક વદા નમસ્કાર કરે છે આગે ૧૫માવ
 હાય જોડી પૂટે છે કે-“હે પ્રભુ! મે ગતિએ જે અનુભયુ
 અને એકાતમા જોયુ અને માણતયુ, તે શુ ખરેખર માણુ છે
 કે કોઈ દુનમાયાકૃત પ્રતિભાસગરૂપ છે?”

એટલે પગમ કૃપાળુ શ્રી મહાવીર પ્રભુએ 'તે બધુ સત્ય છે'
 એમ કહ્યુ એટલે આવેલ માણસ પોતાની જિજ્ઞાસા તૃપ્ત થનાથી
 આનંદિત થઈને વદન કરી આવેો ગયો એટલે આધગણાવર શ્રી
 ગોતમરથામીજીએ વિનવપૂર્વક પ્રશ્નની પૂઠયુ કે “હે નિજગદ્ગમધો!
 પેના માણસે શુ પૂઠયુ અને આપે શુ કહ્યુ તેનુ ગહગ્ય અણુકોંયુ
 હોવાથી હનમા બારે કૌતુક ઉત્પન થાય છે મારે હે જગનતસવ
 પ્રભુ! તેનુ વિગત વર્ણન કરી અમાગ મારી ઉત્સુકતા શાત કરે

૧ ઇદ્રછદ-૧૦ ૦ શુચાવાગે હાર

૨ રિજયછદ-૫૦ સેર (સરિખ) ૫૦ તેવે ૮૫

૩ ઉદ્વછદ-૧૦૦ મેગ(સરિખ) ૫૦ તેવે હાર

આ ત્રણે સંદેહ પ્રાચીન બાબરજીરાસના પારિભાષિક સંહારૂપ છે આ
 શોધની માહિતી કલિકાસ-સવ સ્પષ્ટાર્થ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીચરજીરચિત
 સ્વયંપ્રગટ્તિયુક્ત શ્રી અભિધાનચિત્રામણિ (કાંડ ૩ મ્હો. ૩૨૨ અને
 ૩૨૩)મા જુઓ

અનિપ્રાચીન ગણના અને ગેકમાન્ય અમરકેશ જેવા પ્રસિદ્ધ કોશમાં
 આગનો ફક્ત એક જ (દેવછદ) શબ્દ મળી આવે છે (આ મારે જુઓ
 તેનો કા ૩, વર્ગ ૬, મ્હો ૧૦૫) બીજા બેનો ઉદ્વછદ પાલુ નથી, કદાચ હવ
 સ્થમુક્ત શરદસૂકથી અગર તે જમાનામાં આવા આશુરજો નચવિત ન
 મેળાના પછે ઉદ્વછદ ન થયો હોય તો તે સંભવિત છે

કાગળ કે આપ તો મૂર્ચ્ચી સુખતા કીચકી જેમ સ દેહમાત્રના બજક
છો આપની નાણી સ દેહ ઉત્પત્ત કરે તે તો પ્રભુ ન જ હો માટે
આનુ ગદ્ય સમજી અમાગ-મી બ્રમણો રૂ કમે

આ પ્રમાણે શ્રી જોતમસ્વામીની વિનયપૂર્વકની પ્રાર્થના માત્રથી
ઓક જાનશ્ચયેના દિતને નક્કમાં ગાંધી પ્રભુ શ્રી મહાવીન્દેવ
આવેન માણસનો સાચત પગિયર ઓ તેણે પૂરેના પ્રમના પોત
આપેન ખુનાસા વોગેની માહિની નિ તાપૂર્વક વર્ણવે છે

હું ગૌતમ ! અહીંથી થોડે રૂ અડલાસપુન ભમનુ ભગુ કે
તા મનમજેન્દ્ર નામનો ગાન કે જેને મૂર્ચ્ચી જેમ કવિ ઓ
બુધ(પડિત)નો વિરોધ સુખાઇ થતો નથી,
શ્રી કામગજે કુમારની તો સુ રૂપનિધાન ગુણસ પદાથી શોભતો
કથાનો પ્રારભ કામગજેન્દ્ર નામનો પુત્ર કે જેને અપૂર્વ
વિનયદિ મુજોથી માતાપિતાનો પ્રેમ હતી
સાધિય છે ખરેખર તેજ પુત્રો ધન્ય અને પ્રશંસાપાત્ર છે,
જેઓએ અતુપમ વિનયગુણને દેખવીને જીવનને નમ્ર, સાદુ
અને સરસ બનાવ્યું છે

ઓક દિવસ તે ગજકુમાર પાતાની સ્ત્રી પ્રિય ગુમતી આરે ઝડ
ખામાં જોઈને, તે સમયે કાઈ દેવકન્યા જેવી સુ નવરોવના ઓ સામે ભ
ઝખામાં ગહેની જૂએ છે અને તેથી નિકાળાવ ઉત્પત્ત થાય છે, પણ
પોતાની પ લોની સ્ત્રી પામે હોવાથી તે બાવને એપરવા પ્રવલ્લ કરો

૧ સુધ પદ્મમા કવિ એટલે શુક અને બુધ એટલે નવ મહામાનો નેથો મહ
એમ અર્થ બજવો

જ્યોતિર્ શાસ્ત્રમા વર્ણવાય સૂચનો નાર તા જુવ-શુકની નનિનો વિચાર
કરતા એમ જણાય છે ૨ સૂચને અને જુવ-શુકને જીભ મહો રૂપુ મગિતન
વધારે અતાર હોય નથી, નેથી સૂચને જુવ-શુકના વિષયો સુખ નહિ થત હોવાનું
ઉત્પન્નને રાસકાર સભની જુદિ અને કવિઓ સામેની ગોળીના પ્રેમન સુદ
રીને વર્ણવે છે

પણ વિચારણુ પતિ જનકુચન પ્રિયુ ડુમતીએ તે જાતો જોગખી-
વિચારીને રાત્રી ઇન્દ્ર પૂર્ણ કરવા જાતો તેની ઓળી સાથે લમ કરી
પાતાના આર્થનો ભોગ આ રવારૂ અનુપમ પાતિત્ય ધર્મનું રાત્રી કયું

કામગજે દ્રુ ગજકુમાર પોતાની મર્યાદા આ રીતે સગવડાપૂર્વક
પાત્ર પડવાથી વિવર માત્ર આનંદમાં મમ થઈ તે નવ રંગિણીનું સ્ત્રી
સાથે થોક પ્રકારે દીકરા કરવા લાગે તે સ્ત્રી પણ ઉત્તમ કુનના
વિસિદ્ધ સગવડથી વામિત લંગા માત્ર

કામગજેન્દ્રનું પતિત્વનો ઉચિત રોગ સુદ વર્તનથી
નવપરિણીત સ્ત્રીને પતિના મનો વચ કરવા માત્રી કાગળ કે
વચન આપતું ઉત્તમ જનોની ઉત્તમતા ક્યાય છાની
નહોતી નથી, તેનાઓની સગવડથી તે

જગતના સામાન્ય ગણાતા પદાર્થો પણ એક નિવડે છે, જેમકે
પારસમણિના સપ્તધી લોક કથન બની જાય છે, સ્વાતિ નમનના
જનના સયોગથી હીપવીઆથી ભાતી પેત થાય છે, ગાય વિ રેના
મુખમાં પડનાથી પાછી પણ પાપક તરંગથી ભરપૂર દુરપણે
પરિણમે છે, તથા સારી ઠે નન્સી સોમતથી માત્ર માત્ર દેનો કેની
રીતે પ્રાપ્ત થાય છે તે ઉપર પ્રભાવની વાત જગપ્રસિદ્ધ છે

નળી ઉત્તમ પુત્રો મદાકાલ બીજાઓની સાથે પ્રેમલયે જ
વર્તન કરે છે, અને રીનપ્રકૃતિનાવા કમલે પગલે સામાના
વર્તનને કનહનું કારણ બનાવી મૂકે છે-જેમ કે નાના પણ ચંદ્રને
શકર હમિશા માથા પર ધારણ કરે છે, અને સોળે કલાઓથી
ખીનેવા મપૂર્ણ પણ ચંદ્રને તાલુ ગળી જવાની ઉદ્વેગ કરે છે
આ ખરેખર સ્વભાવગત સારા નન્સા બીજકોનો જ પ્રતાપ છે
એટલે કે કામગજે દ્રુકુમારના મનનું આનિપત્ત મેળવવામાં ખરેખર તે
નવપરિણીત સ્ત્રીને ઉત્તમ સ્વભાવ જ મુખ્ય કાગળ હતો

વળી તે સ્ત્રી આર્જનાગીજોમા વટતા ઉત્તમ ૭ લક્ષગોથી પણ
ગોમતી હતી કહ્યું છે કે—

“કાર્યેષુ મત્રી કર્મણેષુ દાસી, મોજ્યેષુ માતા શયનેષુ રંભા ।
ધર્માનુકૂળા ક્ષમયા ધરિત્રી, માર્યા ચ પાદ્મગુણ્યવર્તી” દુર્લભા ॥”

ભાનાર્થ —નિષમતર કાર્યપ્રસંગે સનાતુ દેનારી, નોકગની
જેમ મનરાહિન બવા કાર્યોને કરનારી, માતાની જેમ વાત્સલ્ય-
પૂર્વક જમાડનારી, • ભાની જેમ વિષયકીડાના મ પૂર્વે આન દને
આપનારી, ઔહિક પારલોકિક ક્ષિતના કાર્યોમા સર્વથા અનુકૂળ
રહેનારી, અને પૃથ્વીની જેમ સહનશીલતાવાળી, સ્ત્રી ખરેખર
દુર્લભ છે

વળી તે સ્ત્રી વિવિધ પ્રકારના ગૂંદ પ્રશ્નો-સમસ્યાઓ-બીજગણિતના
પ્રશ્નો અને અદ્ભુત પ્રદેશિકાઓ આદિથી પતિ ॥ મનને વાર વાર
પ્રમત ગમતી હતી

‘ એક । કામગજે દ્ર ગજકુમારે તેણીની અતુલ બક્ષિત અને વિનોદી
સ્વભાવથી પ્રસન્ન થઈ તેણીને કહ્યું કે— હે પ્રિયે ! તારી પતિસેવા અને
સાગળીથી હું ખુશ થયો છું, તું કંઈક વગાન માગ ત્યારે નારીજો
એટલું જ માગ્યું કે હે સ્વામિનાથ ! તમે જે કંઈ જૂઓ, સાબજો કે
અનુભવો તે બધી જ વાત મને કહેવી માગ્યો છાનું કંઈ ન ગમ્યું
આ સાબજો વિનમ્રસની આશામા ગદ્યાએન કામગજે દ્ર પણ વચન
આપીને કમૂનાત કડી તેણીની ઇચ્છા પૂર્ણ કરી

એક વિષ કામગજેના ગજકુમારની પામે ઝાઈ નિદેશી નિધુણ
ચિત્રનાકુસન ચિત્રાગચ એક સુઝ ચિત્ર નટ જોવા આપ્યું તેમા અદ્ભુત
નનનાન ની ઠાગક થા જોવી મોહક રૂપ

કામગજે દ્રવો કુઝ કાઈ ગજક-યાનુ ચિત્ર જોઇ ગજ
ચિનીની નાજકુમારી કુમારે ચિત્રાગને પૂછ્યુ કે-આ કાણુ છે ?

પર અનુનાગ કદા ગજાની કુવરીની સુમધુર રૂપસંજિના
નિવામરૂઝ આ જીવી છે ! એટલે ચિતારો

કુવરુ મન આકર્ષિત થયેલુ જાણી પોતાની ઈષ્ટસિદ્ધિ થવા ની આશા સાથે
હર્ષપૂર્વક જોયો કે-“હે સોભાગી કુવર ! અવતી દેશની ગજધાની
ઉજ્જયિની નમ્રી ન પ્રતાપી નૃપતેજ ભૂપાલની લાડીરી અને માનીની
કુવરીનું આ ચિત્ર કે આ વાત સામળી રિતના વસમા વેગમા
તણાતો કુમાર વચન નહીં તેવાના કાગજે પોતાની નવી સ્ત્રીને વાત
કરે છે અને વધુમા કહે છે કે-મારુ મન તુમ કવવા માટે લાં જઈ
પરીક્ષા કરી તેથી નહીં આવ પછુ વિવેચનુ શ્રી શ્વામીને નમ્રમાને
વિનવે છે કે-“જગતમા તાલી છે હુથે પડે છે, પ્રીતિ પછુ એક
પછી નહીં ગમતી નથી, માટે આ ની પ્રીતિને સફલ કરવા માટે
તેથીમા આ ના તરફ પ્રેમાકુર પેદા ન થવા હોય તો ખીજા બાલ
પ્રનતો ભગભગ નિરૂપ નિરૂકે છે માટે તેથીના કુ અને પાગળવા માટે
ચિત્રાગ સાથે આપનુ ચિત્ર મોકલાવીએ એટલે તે ઉપરથી આપણુ
કામ લગભગ મિલ્લ થયો કદાસ કાની ચકાશે કામગજેન્દ્રે પછુ
“મેનની બુદ્ધિ પાની સુધી”ની લૌકિક કહેલીને લગભગ અવધાર્ય
કાવનારી પોતા ની સ્ત્રીની પ્રીતિચાઆનુસાર સગવડો મળે સાધી દેનારી
સનાહમગી મધુર વાણી સામળી તરત જ ચિત્રાગ સાથે પોતાનું સુઝ
ચિત્ર ઉજ્જયિનીની ગજકુમારીને બતાવવા મોકલવાની વ્યવસ્થા કરી

અનુક્રમે ચિતાગએ જીજ્ઞાસિની પદ્માવીને અવતિપતિ નરેશને
 કામગએ દ્રુત ચિત્ર આપ્યું ગમ્ભએ પણ પમદગી કરવા માટે ન્હાની
 પુત્રીને તે ચિત્ર આપ્યું ગમ્ભપુત્રીએ તે ચિત્રને
 અવતિપતિના આ નિગ્ધા નવન અને મનની પ્રકૃત્વતા દશા
 અત્રાલધી કામગએન્દ્રુ પતી ભગમ પોતાની સમતિ સુચવા તેને
 નાજપુત્રી પ છના પિતા ન્હાલી દાકરીની આજસુધી કોઇ વખત
 માટે પ્રમાણ નહિ જાણેની ચિત્ર જોયા પછીની પ્રમન્નતા
 નિદાણી અચ્ચિજ પામ્યો કાગલ કે તે ગમ્ભ

કુમારી પૂર્વકર્મના વિપાકથી પુકાદેવિની જાતેની હતી તેથી આજસુધી
 ગોક મનદિશાથી ગમ્ભપુત્રીના અત્વજ્જુત ચિત્રો જતાવ્યા હતા પણ
 દુવતીનો પ્રેમ મોઈના પગ ન્હોતો ન દતો, અને આજે સહજ મીતિએ
 આવના ચિત્રપદો નિદાણી અનુગમવાગી ચર્મ તેથી પિતા આચર અને
 દર્શની બેરહી જાગળીએ અનુભવવા લાગે છેવે “કન્યા તો પારકું
 ધન છે” ની વૌકિક માન્યતાનુસાર વધારવા તો વિનિરોગ કરી દેવાની
 પાતાના મગ્ન કોઈ હત ત્રાગ કામગએન્દ્ર ગમ્ભકુમારને પગલવા માટે
 અવતિપતિ આમ નજ મોકલે છે કામગએન્દ્રે પણ પિતાની આદ્યથી
 જીતી સાથે અનુગમ એનાના વિપુલ પગિવાર સાથે અવતિ તરફ
 પ્રાણ કયું

એના હૃદયના અવિચન નિયમ પ્રમાણે સંપ્રાસમો સૂર અગત
 થાત છે-પશ્ચિમ સમુદ્રમા ફળી જાત છે-તે જાણે સમુદ્રે સૂર છતા
 પોતાના પુત્ર(ચંદ્ર)ની ઉપસપદ્ધિ નહિ
 સૂર્યસ્ત રજાન અને યાવ તે ધર્મદાથી જ સૂરને જુગાડી દીધો
 કામગએન્દ્રનો જગત્-લાગે છે અને સૂરના અગત થવાથી પતિના
 મા પડાવ મજબૂથી જેમ પતિવ્રતા ત્રી ગોદાકાન્ત યાવ

તેમ કમનિની કમ્ભાઈ જાય છે તે અનમગની
 ગમ્ભકાગ ઉપેક્ષા કરતાં જણાવે છે કે-મુખ્યત પૂર્વદિશાના પતિ તરીકે
 પ્રખ્યાત સૂર્યદેવે પશ્ચિમ દિશાએ ગણિદો આશ્રય લીધો તેથી-એ.

તેમને આશ્વસ્તના પથે વિહંગતા પ્રાણીને ચારી પડતા હોવાના વિચિત્રિ
મમુરની જેમ પશ્ચિમ સમુદ્રમાં ફાટી અન્ત યવાદો અન્યથા આ રો,
અને સૂરના અન્ત મમરે થતા ગજમેગી સધાના વાગો તે ગળે
જોમ મૂચવે કે કે રક્તનોચનની બેરી વગ્તુની આશા જ ન ગમી
ફક્ત ગયેરી વગ્તુના સમાચાર મને જોઈયુ જ પણ તે વગ્તુની પુન
પ્રાપ્તિ તો સક્ય જ નથી કેમ કે જ્યોતિરશાસ્ત્રમાં ગત-નસ્તુ-
જ્ઞાનોપાયના અધિધરમાં ■■■લીસ નક્ષત્રો વિશિષ્ટ મેનાઓમાં
હેલી જોવાએલી-ગેરી વગ્તુ કરા છે અગ્ર મળજે કે કેમ ? તેનું
વર્ણન આ મુજબ આવે છે

૨ નક્ષત્રો ઉપરથી ગયેલી નસ્તુ જાણનાનો ઉપાય

કાણી	ચીનકા	દેખતા	આરગા
અશ્વિની	મગધી	કૃત્તિકા	રાહી

૧ રક્તનોચનનો સામાય અર્થ હાર આખવાનો થાય પણ આનું
પ્રસંગને અનુગમી જ્યોતિષશાસ્ત્રમાં આવતા મતવસ્તુજ્ઞાનોપાયમરણને
તેતા મરણી, આર્દ્રા, મયા, ચિત્રા, જ્યેષ્ઠા, અભિજિત,
પૂર્વાશાદ્રપદ આ સાત નક્ષત્રોની ચિષ્પટાક્ષ સજ્ઞા મને છે, ચિષ્પટાક્ષ
શબ્દનો અર્થ બને જાણના જૂલા દબાવેલ દોર એવી જાણે આવે છે જેટલે
શેઝવિશીના કાલે વાવાસે પણ દોવાનો સભવ દોઈ કદાચ તેનું સામ્ય અહીં
સસકારે રગમેરગી પણ વડુ પડતા સ્તવમૂર્તિ વા જાવાથી પશ્ચિમ દિશા સાર
કયું કામે છે

૨ આ કોડો ધર્મધુરધર પ્રાગ્વાટકુનતિનક મનોધર શ્રી વગ્તુ
પાવપૂજિત આચારદેવ શ્રી ઉચ્ચપ્રભદેનસૂરિવિગચિત શ્રી આરભ
સિદ્ધિ તથા (વિમર્શ ત્રીજે કાર્યદાગી જા ૫-૬૦)ના આધારે
તેમ જ ૫ ગી સગીમા થયેલ (વિ સ ૧૪૨૮માં પ્રાકૃત શ્રીપાવ
અગ્નિની તથા જુગાજ્ઞાનકમારોહાદિ ત્રયોની ગ્યના કા ૧૦) શ્રી
સ્તવોખસૂરીધરચિત શ્રી દિનશુદ્ધિપ્રકરણની ૧૦૯ મી ગાથા

મગસિંગ	આ. ૧	પુનર્વસુ	પુષ્ય
અશ્વેષા	મરા	પૂર્વાશ્વિની	ઉત્તરગદા પુની
હસ્ત	ચિત્રા	સ્વાતિ	વિશાખા
અનુગધા	જ્યેષ્ઠા	મૂન	પૂર્વાશ્વિની
ઉત્તરગદા	અભિજિત	અવજી	ધનિષ્ઠા
શનભિષા	પૂર્વાશ્વિની	ઉત્તરગદા	રેવતી
વસ્તુ	વસ્તુ	વસ્તુ	વસ્તુ
પશ્ચિમમા ગર્હ છે	પશ્ચિમમા ગર્હ છે	હસ્તમા ગર્હ છે	પૂર્વમા ગર્હ છે
ખગર પાલ ન મળે	ખગર મળે	પ્રયત્નથી મળે	શીઘ્ર મળે

અનુમારે આપેન છે ૧૪૪૨ મા જાન્યુઆરી નું પુનર્વસુ
મેડતા નગવના ગા ગણેગાસ પાદેખની પ્રાર્થનાથી શ્રી દેવ
ચન્દ્ર મુનિએ રચેલ "શ્રી નારાયણદોહાર અથવા ગતવસ્તુભામ
નકશ (મા ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩) મા નીચે મુજબ અક્ષરોના ક્રમોના
મંચાઓ અને ૬૧ જાણીયા છે

અવૃદ્ધ (આધના) કકર (ખા) ચિત્રા (બીજા) હિન્દુ (ચિત્રા)

રાહિણી	મૂનગિર	આર્દ્રા	પુનર્વસુ
પુષ્ય	અશ્વેષા	મરા	પૂર્વાશ્વિની
ઉત્તરગદા	હસ્ત	ચિત્રા	સ્વાતિ
વિશાખા	અનુગધા	જ્યેષ્ઠા	મૂન
પૂર્વાશ્વિની	ઉત્તરગદા	અભિજિત	અવજી
ધનિષ્ઠા	શનભિષા	પૂર્વાશ્વિની	ઉત્તરગદા
રેવતી	અશ્વિની	જ્યેષ્ઠા	કૃત્તિકા
વસ્તુ	વસ્તુ	વસ્તુ	વસ્તુ
પૂર્વે શિશુમા ગર્હ છે	હિન્દુમા ગર્હ છે	પશ્ચિમમા ગર્હ છે	ઉત્તરમા ગર્હ છે
શીઘ્ર મળે	જાલ દિનમા મળે	એક મહિનામા મળે	નહિ મળે

આ સિવાય એક બીજી રીત પણ નક્ષત્રોના અભિજિતના આ ૧૨-૪-૩૫ મા
અથવારે જાણી શકાય છે

* આ અથ ૧૫-૨૦ મા (અથ ૨૦-૨૫ મા) પ્રાચ્ય યુગ્મર માતા નવા
સરથ 'સસ્કૃતમા સામાન્ય લોકોપયોગી' નીચેના સર્વ વિષયો સમાવી
લે છે અને આજ સુધી આ લઘુ અથ મુદ્રિત થયેલ જણાયેલ નથી

એને ગુતનોયન (નીચ ૧) । ક્ષત્રમા ગતની નીચની જેમ મા ।
 ખાત્ર જ મજે કે પુન પ્રાપ્તિ તો અગમ્ય જ છે તેમ ગમેગી તાન
 સદમાવાળી પશ્ચિમ દિશામા ખોવાએન સુધ તો માન કયા । ૧૪ થઈ
 ગો ગોને કે અસ્ત થઈ ગયો તેથી સ્વદ્વાગીતિદ્વાર કામગજે કે
 ગાન્ધુમારે સુરોગન યથે પડાવ નાખી ગતિ પસાર કરાશે વિચા
 કરી સાગ રથને મુકામ કરો

હવે તે કામગજેન્દ્રકુમાર સુગમ્ય મખમના બનીયા—ગાનમમ્મગિયા
 આગિથી શામળી દેવ શમ્ભુ જેની પોતાની શર્યામા સુ મપૂર્વક ખેતો છે ત્યાં
 મખમગિયે દેવકન્થા જેની જુગ મે યુવતિ
 કામગજેન્દ્રની પામે યોના કામ । સુખગેશયા ઝાડોને જાગી
 બે વિદ્યાધરીઓનુ જાવ છે જો વિદ્યાસક્તિના વસમા દ્વદમા
 આનન્દ પડેનો કુમાર કુત્તિત આવનાને સફર કરાડી
 ધાગ્યાએ તમે દેવજાતિના ઠો કે મનુષ્ય
 જાતિના'નો પ્રજા પૂજી ગત્રીના સમરે અપગિચિત પશુ યુવનીઓની સાથ
 સામાના પૂજ્યા વિના પશુ સીડી વાન કરવાની ધીકાર પ્રશિત કરે છે

કામગજેન્દ્રકુમારના આગ પ્રજાને સામળી પુત્રીનો કહ છે ન—અમે
 વિદ્યાધરી પુત્રીઓ છીએ અને ખાસ જરૂરી કામ માટે તમારી પામે
 આના છીએ તે કાર્વની વાત તમે ખ્યાન દધને સાબળો—

હવે પોતાની પ્રાર્થનાને સફલ કરવાના આશયથી સમયોચિત
 નીતિનિષ્ણુ વિદ્યાધરીઓએ પ્રથમ મદા
 પ્રાર્થનાની સદ્વત્તાના પ્રશ્નોની ઉત્તમતા પસંદગીસમતા આ
 હેતુથી વિદ્યાધરીએ શ્રુતો વર્ણવવાપૂર્વક કામગજેન્દ્રકુમારના
 કામગજેન્દ્રના કરેના વશોગાન વિનીતભાને અને ઉત્ત ભાષામા
 વખાણ કરવા માફક કેમ કે વ્યવહારનીતિમા
 કયુ છે કે—

“ હુ-મર્થેન ગૃહ્ણીયાત્સાધુમજલ્મિર્મણા ।

મૂર્ધ્વં હન્દાનુગેને તત્ત્વાર્થેન ચ પઢિતમ્ ॥ ”

સાચાર્ય—લોભી માણુગો પંથાયા મલ્લગો વિનય—નમ્ર
બાવથી, મૂર્ખો અનુદન પ્રતિથી આ વિદ્યાનને તત્ત્વ-ાર્થ ॥ વિચારણાથી
વશ કરવો

હે કુમારજી ! જગતના સર્વ મનુષ્યપુરુષોમા તમે શ્રેષ્ઠ આ
પરોપમરી તરીકેની વિખ્યાત કીર્તિવાળા જે યાચકોના મનરાહિત
પૂરવાનુ જ અનુપમ તત્ત્વ જાણ કરી નહેના પરોપમરી માપમોરો
ખરેખર હાય છે, જ્યો કે પ્રકાશવર્ત મેલી જેમ નિગત અર્થો-
જતોની કામના સફળ રીતે પૂર્ણ કરે કે આને ખરેખર મલ્લગોતો
પ્રકૃતિ સ્વભાવ જ છે, માટેજ કહ્યું છે—જાને! યાચનાનો ભગ થાય
પણ ઉત્તમ પુરુષો પામે માગનુ અણ છે, પણ આગા પુરુષ થાય
તેમ હોય તો પણ નીચની પામે પ્રાર્થના કરી તે ઉચિત નથી
નથી માગ પુરુષો લગભગ કોઈની પ્રાર્થનાનો ભગ કરતા
નથી કા જ કે જે લોકો ગણિત છતા ખીજાની યાચનાને સદય
નથી કરી ગમતા અગર જેઓ પોતાના જ ઉન્નિર્માહને માટે
ખીજાની અપેક્ષા નાખે છે તેઓ જ એના જ આ માટે હશે !
અર્થાત્ તેઓની તો જિંદગી જ નિર્દય છે અને જે લોકો
અર્થોની પ્રાર્થનાનો ભગ કરી જગતમા અગાજ દેહાધિની
સા મનના રૂપની વા શીખ્યા નથી, તેઓના છતતને
પણ રિહાજ છે શા માટે તેઓ નાહત અનુપમ-મુખજ જ જાણ
પ્રાર્થના રોચણપૂર્વક ઉપભોગ કરી પૃથ્વીન ભાગે હતા હશે !
તેના કરતા તો કપૂર, અદ્ર, સૂર્ય, નદી, અને દૃષ્ટો તેમજ તેના
વિશિષ્ટ સત્ત્વરો હાય છે—જેઓ પોતાના અનન્ય-ગણિત-સાચન
આદિ સામગ્રી પ્રત્યુપકારની સેવામાત્ર આગસા નાખ્યા વિના
જગતને ચરબે કરી રહ્યા છે

જોડેને રમતોય । (ચીન ૧) । ક્ષત્રમા ગેની ઠીંગી જમ મા ૧
 ખાત જ મગે ૩ પુન પ્રાપ્તિ તો આકાશ છે તેમ રમગેગી નાન
 વાદ્યાનાળી પશ્ચિમ દિશામાં જોડાએવ ૫૧ તો માન કથ ૧૧૦૮ થઈ
 ગેરો ગોડે ૨ અગત થઈ ગયો તેથી સ્વદાગીતિ સન મમગાજે દ્ર
 નાજકુમારે સુસોગ રથને પડાર નાળી ગતિ પચાગ કરા ૧ ॥ રિચાગ
 કરી સાગ રથને મુક્ષમ કરા

હવે તે મમગાજેન્દ્રકુમાર સુગમ્ય મખમના ગરીયા-ગાનમ શ્રિવા
 આદિથી ગાજની દેવ સમ્ય જોડી પોતાની સમ્યામા સુ ગપૂર્વક વ્યૂત છે ત્યાં
 અવ્યગરિએ દેવગ્નવા જોડી નુ ૨ જે પુવતિ
 કામગાજેન્દ્રની પાસે જો ॥ કામન સુખદ રસથી ઝગળી જોડી
 બે વિદ્યાવરીઓનું જન્ય છે અને વિદ્યાસક્તિ ॥ નસમા ૬ મા
 આનનુ પડેનો કુમાર કુત્તિત ભાવનાને સમન કરવા ઠી
 ધાગણાએ તમે દેવગતિના છો કે મનુષ્ય
 જાતિના ૧૦ પ્રજા પૂરી ગનીના સમયે અપરિગિત પબ પુવતીઓ ૧ સાથ
 સામાના પૂજના વિના પમ્ સીરી વાન કરવાની ધીકાર્મ પ્રસિદ્ધ કરે છે

કામગાજે દ્રકુમારના આના પ્રજને સામળી પુવતીઓ કરે છે કે-જામે
 વિદ્યાધગ્ની પુત્રીઓ છીએ અને જાસ જરૂરી કામ માગે તમારી પામે
 આના છીએ તે કાર્યની વાત તમે ખ્યાન કરી સામળો—

હવે પાતાની પ્રાર્થનાને સફળ કરવાના આશયથી સમરોચિત
 નીતિનિપુણ વિદ્યાવરીઓએ પ્રથમ મદા
 પ્રાર્થનાની સદ્વત્તાના પ્રદોશી ઉત્તમતા પરાકાશસિમ્તા આદિ
 હેતુથી વિદ્યાવરીએ ગુણો વર્ણવવાપૂર્વક કામગાજેન્દ્રકુમારના
 કામગાજેન્દ્રના કરેના વરોચાન વિનીતભાવે અને ઉત્તમ ભાષામા
 વખાણ કરવા માડ્યા કેમ કે વ્યવહારનીનિમા
 કર્યુ છે કે—

“ હૃદયમર્થેન મૃદ્ધર્ણયાત્સાધુમજલ્પિર્મના ।

મૂર્ધ્વં હન્દાનુરોપેન તત્ત્વાર્થેન ચ પઢિતમ્ ॥ ”

ભાવાર્થ—યોગી માણસો પંચાથી, મનનનો વિનય—નમ્ર ભાવથી, મૂર્ખો અનુદાન પ્રતિષ્ઠા અને વિકારને તત્ત્વ ૧૧૪ની વિચારણાથી વગર હશે.

હે કુમારેશ્વર ! જગતના સર્વ સંગ્રાપુરુષોમાં તમે શ્રેષ્ઠ અને પરોપકારી તરીકેની વિખ્યાત કીર્તિવાળા છે. યાનકેના મનનાદિત પૂરવાનું જ અનુપમ વ્રત રાખી કઠી જોડેલા પરોપકારી માણસોને ખરેખર બંધ છે, જેઓ કે પુરુષાર્થ મેનની જેમ નિગત અર્થો જતોની કામના સફળ રીતે પૂર્ણ કરે છે અને તે ખરેખર સંગ્રાપુરુષ પ્રકૃતિ સ્વભાવજ છે, માટેજ કહ્યું છે કે—ભગે ! યાચનાનો ભગ થાય પણ ઉત્તમ પુરુષો પામે ભાગનું શ્રદ્ધ છે, પણ આગા પૂર્ણ થાય તેમ હોય તો પણ નીચની પામે પ્રાર્થના કરવી તે ઉચિત નથી. નથી મોગ પુરુષો લગભગ દોઢની પ્રાર્થનાનો ભગ કરતા નથી કાળા કે જે લોકો ગાંધી છતાં બીજાની યાચનાને સફળ નથી કરી શકતા. અગર જેઓ પોતાના જ ઉત્તરિનાંદને માટે બીજાની અપક્ષા રાખે છે તેઓ જન્મેજ ગાંધી હશે ! અર્થાત્ તેઓની તો જિંદગી જ નિરૂપ છે અને જે લોકો અર્થોની પ્રાર્થનાનો ભગ કરે જગતમાં અગાજ દેહાદિકરી સાથે મેળવના રૂપની સ્વા શીખના નથી, તેઓના જનતને પણ વિચાર છે ગાંધી તેઓ નાહત અનુપમ સુભાગ જગતના પદાર્થોના રેન્દ્રાપૂર્વક ઉપયોગ કરે પૃથ્વીન ભાગે ૨૨ હશે ! તેના કંતા તો કપૂર, ચંદ્ર, સૂર્ય, નદી, અને વૃક્ષો તેમજ તેના વિગિદ્ધ સત્પુરુષો કે જે જેઓ પોતાના અન્યત્ર-ગાંધી-સાવન આદિ સામગ્રી પ્રત્યુપકારની સેવામાં આગમાં નાખ્યા વિના જગતને ચરણે રી રહ્યા છે.

વળી જગતના મુજબો સાસાન્નિ ક્ષણિક પૌરુષિક
પદાર્થોના અનુરાગને આધીન થ) માનવના કર્તવ્ય તરીકે થ)
પરંતુ આત્મભોગ આધીન પણ પરોપકાર

ઉપમાની મહત્તા હવાના મુસગ કર્તવ્યને પાળી રાખતા
નથી અને જુગઝૂની સામ્રોજ પોતાની

રૂઝનુ પણ તેઓને જ્ઞાન નહોતુ નથી, પણ જગતના મોહક
આ તમામ પદાર્થો તો વિનશ્વર માન પુણ્યના ઉદયને જ
આધીન અનગ્ધિતિનાળા હો, ક્ષણમાનમા જ જ્યપરપોતાની
જેમ ક્યાય વિનશી થઈ જાય છે, મારે આ અસાધ્યત-
પદાર્થોના મદુપયોગ કરી સાધ્યત રહેનારી કીર્તિ ગા મારે ન
કમાવી જોએ' એટલે સત્પુરુષ જગતના અસાધ્યત પદાર્થોના
મોહનો ત્યાગ કરી સાધ્યત કીર્તિ થાય તેના પરોપકારના કામોમા
પીછેહઠ કરતા નથી

વળી હું કામગજે દ્રુમહાર ! તમારી પાસે આવ્યા પછી પણ તો
અમાગ-દુ ખ દ' દુ નહિં થાય તો તેમાં આપને જ હીણપત લાગશે
અને પછી આપ જેવા પરોપકારસુખજ મહાપુરુષોની મેવા કાણુ કરગે
અથવા તો નિઃશર્ક મૂળી પરોપકાર સેવામા તન્મય આપો પછી
ગા ગેય છે । તેજ અને પ્રકાશના સમુદયો દેહોપમાન સૂર્ય જગ્યા પછી
પણુ કદાચ કદાચ (ગુફા આદિમા) ધોગ અધારુ ગહે અનગ જલ-ગદ્ય
ખરે વ એકમગ્ધી રીતે વગસનાગ વ લા થી પણ તગસ ન છીપાવી
શકાય તો ત્યા સૂર્ય કે વગસા ા દોષ નથી પણ તે તે પદાર્થની જ
ન્યૂતા મણાન છે તેમ આપ જેવા મેજ પુરુષ પાસે પણ આવ્યા પછી
કાચ અમારી નીચના સફળ ન થાય તો તે અમાગ કર્મનો જ દોષ છે

તથા જેણે એ સાર આજ્ઞા હિત ઉપમા કરી હોય તે તે ॥
 ૥૩૩૦૦ ગરમી વાગવા માટે તેો મ કરી દુખ દુઃખ કરવા પ્રવૃત્ત
 કરવે આરિષ્ટ ઉપમા કરનાર જગતમા
 એક ઉપકારની ધણી છે પણ એકાગ્રપણ કે પશ્ચિય
 વ્યાખ્યા વિના પણ દુખમા કે નિયમ અન્યથામા
 અરવાઈ ગયેનાઓને નિગમરૂપણે
 સ્વાર્થજ્ઞાને સ્વાર્થત્યાગ કરીને પણ સંપૂર્ણ સહાયતા કરનાર
 મહાપુરોષ બહુ વિન્ય હોય છે બીજી વાત કેહ્યે આપણને
 આપણે વેળાએ મ... કરી અને તેને આપણે પણ દુખાદિ
 પ્રગટે મ... કરીએ-આને જગતના મામાન્ય છોએ અને
 ઉપકાર કે મેનાના નામથી સંબોધીને પોતે રમ
 (પુત્ર)નું કામ કરી ન્દાનો સતોષ અનુભવતા હોય,
 પણ વગુત સૂક્ષ્મશુદ્ધિથી વિચારતાં એટ જગત આવે કે-આ
 તે કેવલ વ્યાપાનમા ચાનના લેનારના શાલુમગી ધારાનું
 અનુકૂળ માત્ર છે, તેમા નાસ્તરિક ઉત્કૃષ્ટ ધર્મ કે એ ઉપકારની
 માના પણ હોતી નથી, આ વાત પૂર્વપ્રગસનમવર્તિ-સમર્થ-
 સામનપ્રભાવક-૧૪૪૪ પ્રયોના ગચ્ચિતા મુનિપુત્ર-આચાર્યકેર
 શ્રી હુગ્લિસદ્રસૂરીધરજી મઝ શ્રી અષ્ટપ્રકરણના શ્રી સૂક્ષ્મશુદ્ધિયા
 અયલ નામના એકવીગમા અષ્ટકમા વિગ્તાઓ વર્ણવી છે

હે કુમારશિરોમણિ ! સામાન્યગીતે દરેક માણમે સ્વાયવબી
 બનતું જોઈએ પોતાની જરૂરિયાતો પોતે જ પૂરી કરી લેવાની
 તમજા દરેક માનવીમા હોવી જરૂરી
 યાચનાની નિમૃષ્ટતાનું છે, પોતાની જરૂરિયાતો માટે પરમુખ
 વર્ણન પ્રેક્ષિપણ કરનાર માનવનું જીવતરજ
 ધૂળ છે અને એટલે જ તે “માગને
 સે મરના મમા” “સહજ મિલા સો દૂધ ચરાચર, માગ

લિયા સો પાર્ની” આદિ લાગેનિઓ યાચનાને નિષ્ફળમ
જવાને છે વળી મુખાનિવરત્નભાગમાં યાચનિદા પ્રસ્તાના
નવમા લોકમા ગાયત્રી ધ્યાને મૃત્યુ દયા માથે વર્ષુદી યાચનાને લીન
જાણી છે મળ્યુમને અનુભવાતા ગતિભગ, સ્વરમા દીનપાલુ,
શરીરે પ મેવો, અને હૃદયમા રૂંડરૂંડાટરૂંડ બચાય લાલો
યાચના કન્યાએ પ્રાણી અનુભવે છે એટલે ગાયના દગી એ સારુ
તો નથી જ હતા હે માથેન ! નિરૂપાએ આપની પાસે ગાયના દગવા
અમે આજ્ઞા ગીએ તો અમારી ગાયનાનો ભગ ન કરી કૃપારદિ
દગવા અમે નમ્ર વિનંતી કરીએ છીએ આદતી આજ્ઞા અને વિશ્વાસની
ભાગીઓના બગ ઉપર અમારા કાર્યનો મિદિ થયે જ એમ ધારી
હવે અમે અમારી વાત કરીએ તે આપ ધ્યાન રહેને સાંભળો

આ સામળી કામગળેડે તમારુ કામ માગથી બનતા મધ્ય પ્રવલને
કરીશ એની કળનાત આપી એને વિદ્યાધરીઓ ગજી થઈ જે કામને
માટે આવેદ છે તેની વાત શરૂ કરે છે

“હે નરે સુમાર” વૈતાન્ય પર્વત ઉપ ઉત્તર બાલુની વિદ્યાધરો

૧ આ પર્વત જળુદાપના તાન મહાકેવલમાના ભરતમેવના બગબગ
મ થમાને દેવ છે આ પર્વતની ઉત્તર બાલુનુ ભરતદાન ઉત્તરાર્ધ ભરત
અને સમુદ્ર તરફનુ દક્ષિણ બાલુનુ ભરતદ્વેષ દક્ષિણાર્ધ ભરત કહેવાય છે
આ પર્વતમાથી નિકળતી શ્વેત શ્વેત નર નીના પરિવારવાળી ગંગા અને
સિંધુ મહાનદીથી બને તરફ ત્રણ ત્રણ ભાગ થઈ જવાથી છ ખંડનુ
ભરતદ્વેષ કહેવાય છે ગેમાના બગા મિધુ વચ્ચેના દક્ષિણાર્ધ ભરત
સમધી મ થ મા આજ્ઞા મહીને છીએ

આ વૈતાન્ય પર્વત પિવડુ મદિલી જન જુલોગ સાચના પ્રથો (પૂવ ધરમા
આતિરચિત શ્રી જળુદાપસમાગ પ્રકરણ શ્રી સધુદ્વેષમમાસે મા
૩ થી ૮૭ શ્રી મુહુર્તદેવસમાગ, શ્રી જળુદાપપ્રસાપ્તિ, શ્રી જળુદાપ-
કરણશૂઝિ, જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયમરીપ્રસૂત શ્રી જળુદાપપ્રસાપ્તિ-
સધુદીકા, શ્રી સ્પતિચદ્રવાચકચિતપ્રમેયમજ્જુસાવૃત્તિ વિ વિ) થી
ગેઈ લેવા સનામજુ છે

ની શ્રદ્ધિમા મુખ્યગણરત્નથી શોભતા ધર્મની ખાળસમા વિશિષ્ટ
 ઉત્તમ જનોથી સમૃદ્ધ આનંદમંદિર નામનું
 નિધાવનીઓએ રાજપુત્રી મુગ્ધ નગર ॥ જ્યાં અખડ પ્રતાપી વસન્તી
 મિદુમતીનો આપેવ પૃથિવીગુદર ગળ ન્યાય નીતિપૂર્વક
 પચ્ચિય “મજા મજા સ્વાસ્થ્ય મનચિત્ત”ના

ગૃહ ગદ્યને જીવનમત્રમ લેખી ચોખ્ખ
 રીતે પ્રાપ્ત શામન કરી ગદ્ય છે તે ગળને સાક્ષાત્ પુણ્યમર્તિસમી
 ધર્મને જીવનપ્રાપ્ત્ય માળનાગી અને શરીરગોભાથી જન્મતા શ્રેષ્ઠતમ
 પદાર્થોની અસાગતા નક્ત કરનારી એખવા નામની પટંગાળી છે
 જેણીએ આગના રત્ન પ્રમાણ (ચોસડ) કરાઓને ધાગણ કરના સાથે
 રૂપ, આતુની અને ગિયવની વિરલ ઉપવજ્ર થતી સમ યાપ્તિના
 આર્થ ઉદગળા નિર્મળ અખડિત શુદ્ધ સત્યાગ-શિવ ધાગણ
 કરવાદાગ જાણે જન્મતા સર્વ નારીઓને પગ હેડ કરી હતી તે ગળીને
 પ્રાણ કરતાં પણ ધળી નાની મિદુમતી નામની પુત્રી છે જેણીની
 રૂપમય અને શરીરમૌજવને જોઈને દેવકન્યાઓ અને નાગકુમારીઓ
 લજ્જાવિમુખ્ત બની મર્ત્યલોકમાથી અસ્થ થઈ ગઈ છે, પણ
 “રત્નદોષી સ્વલુચિ” મુદિત મુગ્ધ સર્વશુભસ પતિ છતાં પૂર્વના
 અશુભ કર્મના વિપાકગ્રે તે પુત્રી પુરુષેષિણી થઈ તેનો પિતા સુદામા
 સુદ મુખ્યમદ્દ ગજપુત્રોના ચિત્રે મગાની પુત્રીના પુરુષેષને હુ કરવા
 ધણા પ્રયત્નો કરે છે પણ પત્ય ઉપગના વગસ ની જેમ કોઈ ઉપાય
 સફળ નિવડતો નથી અને પુત્રી મોગી ઉમગની કુવારી ગદ્યે તેથી લોકો

૨ તિતશાસ્ત્રમા વર્ગને મૂલ્ય મજ્યાથી ગુણતા જે આવે તે
 ઘન કહેવાય છે જેમ આગે (તદ્ગુણિતો ર્ગ, મુગ્ધ) વારથી ગુણાકાર
 થતા ૧૯, તે વર્ગ અને તે વર્ગ (ગોળ)ને મૂલ્ય સજ્યા (વાર)થી ગુણતા ૧૪ આવે
 તે ઘન આ રીતે રા ૧૬૧ અહીં સી ૧ ચોસડ ક્યાને સુવવવા “ચક્રધન-
 કસા” ગદ્યપ્રેમ કર્ષો ॥

પણ ન કહેવાનાયક અનેક પ્રકારના તર્કવિતર્ક કરી ગયો
 “ન્યાપિતૃત્વ સ્વલુ નામ વપ્ત્ત્મ” તથા “કન્યા તે તે
 સાપનલો બારે” વગેરે નોકકહેવતોએ વર્ણવેલા ‘બેટીના બાપ’
 તરીકેના દુ ખમાં નાખે છે એ “દીકરી અને ગાય, મા-માપ દારે
 ત્યા જાય”ની સેષિમિતો કાવના પનદા સાથે પવટાછ ગયાની માન્ય
 તાને હ/ કહે છે

એમ્હા તે બિંદુમતીએ અમ સહિરરીઓની સાથે વનકીડા કરતા
 કરતા કરતા એક ઠેમણે કામગજેન્દ્રકુમારના અરબુત રૂપા ગુણોની વાત
 કરતા એક કિંનરચુગલો જેમ એક બાળુ
 બિંદુમતીનો કામગજે દ્ર જોબા ગ્દી અમે તેઓની મવી વાત સામળી
 પર થયેલો અનુગમ કુતુહલથી ‘કામગજે દ્ર તે રાણ’ એમ
 અને વિહ્વનળતા પૂછતા કિંનરોએ અમારી મુગ્ધતાનો ઉપદાસ
 કરો અને આવા જગપ્રસિદ્ધ મજકુમારનું

નામ પણ તમે સામળ્યુ નથો એમ ક્દી અમારી અજાણ દશાએ
 તેમને આશ્ચર્યમાં મગ્ધાવ કરી દીધા પછી અમેએ કામગજેન્દ્રકુમારનો
 સપૂર્ણ હકીકત પૂછતાં તેઓએ સપૂર્ણ વાત કરી એટલે જગતના
 તમામ પાથેનિ બાગી નાંખનારો પણ અમિ અદ્રમ તમથિના
 સયોગથી જેમ શીતન થઈ જાય છે તેમ પિતા આનિ અનેક
 ઉપારોથી પણ હુ કિ થનારો અમારી સખીનો પુરુષરૂપ કથાર
 ચાત્યો ગયો અને હૃત્વમાં કામગજે દ્ર તરફ કામગમના અકૂટ પ્રમટ
 થયા અને દાનકમે ચિત્તની વિહ્વનળતા વધવા માંડી એટલે અમેએ
 તેણીને આશ્વાસન આપ્યું કે તારા ચિત્તમાં જે વસે છે તેને અમે તુગત
 અર્ધો લઈને આનીએ હીએ અને તુ ચાત-સ્વચ થા ! પછી અમે
 તેણીને એક સુચોત્ત્વ રથને રાખી અમે આપને પ્રગ્ધસિ નિધા ચક્રી
 અર્ધો રહેના જાણી અમાગ કાર્વની તાત્કાલિક સિદ્ધિ કરવાના આશયથી
 અમેએ આપો મીડી મધુગી ગુનાળી નિત્રામાથી જાગૃત કર્યા છે કાગ્યુ કે

“અર્થો દોષાન્ ન પદ્યતિ”, પણ તે જત્ય તો આપ જેવા પ્રણતિરત્નવ મહાપુરુષો પામે ક્ષમા માગીને તે ભવનું પરિમાર્જન કરી લઈશું, પણ દેવે ક્ષમાનો પણ વિવજ્ઞ કર્યા વિના આપ અમ વિનંતિને આતમા સર્ધ વિગ્ધના તાપથી પીડાતી અમ સખીના ચિત્તને શાત કરવા માટે આપ તુરંત આ પધારો

વચનગ્યનાચતુર વિદ્યાધરીઓની વાત સાંભળી કામગજેન્દ્રમારે કડુ કે-તમારી વાત ઠીક છે પણ મારી ઓને પૂછી સનાદ લીવા પત્રી વાત આ સાંભળી મોઢું મચકોડતી કામગજેન્દ્રની ઓની વિદ્યાવરીઓએ કામગજેન્દ્રને કહ્યું કે-અગ્ગ ! સયાહુની વાત ઉપર આ તુ બોલ્યા ! તમે ઉત્તમ ગજવશી વિદ્યાધરીઓએ આપેલ કુવના એક મહાપુરુષ તરીકેના અદ્ભુત ગુણોને ઉપાલક્ષ્યા ધાગનાગ ગતા આવી સામાન્ય નીતિશાસ્ત્રની મયાને પણ નથી જાણતા કે અનુસંગતા !

જો મારે આશ્ચર્યની વાત છે કામગજે નીતિશાસ્ત્રમા કહ્યું છે કે-‘શૃદ્ધસસારના સર્વ વ્યવહારોને મુન્યનસ્થિત રાખના ઈચ્છનાર રુદ્રરથે કોઈપણ મહત્વની વાત ઓને કહવી ન જોઈએ,’ કામગજે ઓઓનો જાતિસ્વભાવ જ મુન્યતાથી ભરેલો છે ઓઓના સામાન્યત સાહજિક ગુણોને વર્ણવતાં શુભાપિતકારે પણ “અનૃત સાહસ માયા, મુદ્રત્વમતિભવા” એકથી જ અવગુણોમા ક્ષુદ્રતાને વર્ણવી છે એટલેજ સહેજે “કૃતરીના પેમા ખીર ટકે તો નારી અને હુળમ ના પેટમા વાત ટકે” ની લોકોક્તિ પ્રચલિત થઈ છે આ રીતે ક્ષુદ્રતાનો દોષ મહત્વની વાત જાણવી ગખનામા જાયકર નિવડે છે આ જ વાત સારતના મહાન્ સમ્રાટ શ્રી ચંદ્રગુપ્ત મહારાજના મહામાત્ય રાજનીતિશાસ્ત્રના પ્રસિદ્ધ વિવેચક આનંદકુવદીપક શ્રી ચાણક્ય મહામત્રીએ બનાવેલ નીતિશાસ્ત્રના નીચેના સનમા જણાવે છે

“હુદે ગુદમવાશનમાત્મવાન્ન કુર્યાત્ ॥ ૧૪૧ ॥”

ભાનાર્થ -વિવેકી પ્રાણીએ શુદ્ધ વાત ક્ષુદ્ર આખૂમને ન કંઠવી
જો એ સામ્રાજ્યોએ પણ આ જ કામ્યથી ધર્મરત્નની પ્રાપ્તિ કરનાર
પ્રાણીએ મેળવવા બાધા એવીજ પ્રેમમાં રમ્યપ્રદાનો ગુણ પ્રથમ
ગણે છે, તથા નીતિશાસ્ત્રની મલાલ જૂની ગુણ (આગી) વાત
ત્રીને કરાથી નાગગજો ફેરી રીતે પ્રાણાત કટ બોગત્યુ તે રેદરાત
પણ તમે સાંભળ્યુ સાગતુ નથી આટલુ પુત્રોત્તમ પ્રભુત્વ પુત્ર ઉત્ત
જે ધર્મા વર્તણૂં દોર તે ધર્મ ખરો વિદ્યાસનાર પદ્ય પોતુ
સુભાષિતધર્મોએ “નિર્નાયક દત્ત સૈન્ય, સ્ત્રીનાયક દુષ્ નદ્ધ ।
વાગરાજાદત્ત સૈન્ય”ના સુભાષિતથી જણાયુ છે આ
આપ તો વિવેકી અને શુદ્ધિમયુ છે આપ આપી જાને રિ

૧ આ માટે પાદિવેનાન શ્રી શાંતિસુરિ રચિત શ્રી ધર્મરત્ન પ્રક
રણની ૫ અને ૮ મી ભાગતુ સ્વોપજ વિવરણ તથા મુખપ્રધાનાર્થ આ
દેવેન્દ્ર સૂરીશ્વરજી મં રચિત શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણની બન્દરિતિ ભૂમિ

૨ જીને શુદ્ધ વાત કહેવાથી કુખ પામરા ઉપર નાગગજનુ દનાત
અનેક પ્રવાલ કરના છતાં કયાય ઉપસબ્ધ થતુ નથી આ કથાના દૂર ભાવાર્થને
સમ રખનાર નીચેનો શ્લોક મૂલમાં શરૂકાર મૂકાય છે

“ નીયમાન મુષર્ણેન, નારાચંચાત્રવીદિત્મ્ ।

શ્ત્રીણા મુશમાન્યાતિ, તદત્ત તસ્ય જીવિતમ્ ॥ ”

પણ આ શ્લોક મૂલ આ મધનો છે તેનો નિર્ભૂધ ન મવાથી આખી કથાની
તો પ્રાપ્તિ અગમ્ય થઈ છે વળી વિ સ કૃષ્ણના બાદપદ શુકલ
પદ્યથી પુત્રનાર ન્યાતિ નક્ષવના યાગે શ્રી બેમદેવરાજના વિગ્રહમાલ
રાગ્યે નાગપુરમાં શ્રી જયનિહસરતિવિરચિત આ ધર્મોપદેશમાતા
નયના સ્વોપજ વિવરણ (૨) સૌથી જૈન ધર્મમાતા તમકથી મે રાક
કે તરીકે પ્રસિદ્ધ થયે છે) મા પાઠ ૧૬૧ ઉપર આને આ જ શ્લોક
સાચી તરીકે ઉપદેશ છે કલ્પ તથા જીને પા નીચે મુજબનો છે - “નાગપીઠા-
રનો વ્રવીત્ ” આજી તો રહે પાદ આના આ જ તથા પદ્ય કલામદર્શ
સપૂર્ણ નથી એટલે સાહિત્યસરોવર વિદ્યાનોને આપુ મૂલરથવ તપાસી
સૂચવવા વિનંતી છે

ભગજે દ્ર વિદ્યાધરીઓ ॥ શીનોથી બગપૂર્યાતુરીબડેની નાત
સામગી નજારી અધ્યામુખ મળી નવદાર જો ભિતિથી વિચવાદી
શ્રી ભગજે લેવાની વાતો ॥ પગમાર્થ

મમગજે ડનુ જાનાતા કહે છે - મુબગ માનવીઓ ॥
ત્રિયગુમતીને પૂજુ, તમે કયુ તે અક્ષય અલ ૬ પશુ મ
અને ત્રિયગુમતીએ તેની વગદાન આપુ છે એટલે તેની
નિદાસીઓને કચ્છી અપૂર્વ રીતે કહેની રીતિમયમાં આકરાઈ ॥
લક્ષ્યામા ॥ વચામા રાધાએના મારે પ્રતિજ્ઞા ॥ પ્રાજ્ઞાન

પશુ વિદ્યા કચ્છાની કાનીવટ ॥ માતર પશુ
પૂજુ જરૂરી છે આ રીતે વિદ્યાધરીઓ ॥ મ ॥ ઉપર પોતા ॥ ૦ ૬
મુળા તરીકેની યપ જરૂરી ભાગજે દ્ર ત્રિયગુમતીને મળી વાત રી
મા ૧ મનાદ પૂરે છે એટલે પતિમવાપગરણ સ્ત્રીએ સમર્થિ જાનાતા
પૂર્વક વિદ્યાધરીઓ પાતાના પતિ સાથે જનામળુ કરે છે આ
સ્વામીનાથને જ દી પાગ માપવાનું નવન લે છે કાચુ ૬ જગત્મા
ઉત્તમ જોયોને પતિ સિવાય કઈ આગમત નથી તે સ્ત્રીઓ તે લગભ ॥
અજ્ઞાનજ્ઞામા મૂ જાણવી, કે જેણીઓ અનેક પ્રમાણતા અર્થ
નિહીન કહેણા કરીને પતિને ભાગરૂપ થ, પડે છે, પણ આજે
જનન જનનારી સ્ત્રીઓ તે સ્વામીનાથના મુખમાથી જરૂતા
વચનજ્ઞાને નિનયકાનના નમ્ર મજ્જાદેય પદ પાથરી સીસી લનાનં
હોવાની પતિના કનેહને નવાની યથેચ્છ સ્વર્ગશુખને આન લ
સાહે છે આમ જાતિ ગિરજ ક કનેસપર પગો વધારી ગદ્યજ્ઞામાં કહેનું
વાતાવરણ નાવનાર સ્ત્રી તે પતિને કટાણી ભાગી જઈ ગાસ જતી
જનાન નિમિત્ત આને આટલો જ માટે મુખાનિતકારેણે જાણા યુ છે
કે-જેના ઘરે ફલનલ થતો હોય ત્યા વચ્ચી આપે જ નહિ
આપે તે રહે જ નહિ પણ જે સ્ત્રી સનાથા-સદ્ગતિન રાખી
મીતાની જેમ નિર્મલ જનન જો છે તે તેનું નામ જગત્મા
પ્રમાણક સૂર્યના પશુ ૮ થ પહેલા ૧ આપુ

આનુભવે છે એટલે કે સતી શ્રી પતિ પ્રત્યે વિનીત પુત્ર, નમ્ર
ગિય અને યગદરી એવક તરીકેની આત્મિક રૂબોને અલ દરી
ગર પેમા અર્થે પણ અલભાવ યગદીતિને પામી રાષ્ટ્ર છે

આ માળગી જોની પતિભક્તિયા પ્રસાદ થતી વિદ્યાધરીઓ વિમા
નની ગચ્છા કરી કામગજો દીને તુલ્ય તેમા મેમી જગા વિનતી કરે છે
પ્રિયગુમતી પણ પતિદેવતા ગમે નાગી
વિદ્યાધરી માથે કામ શુભ શકુનપૂર્વક કુસનક્ષેપી આદના કરી
ગર્જન્દ્રનુ જાને પાછુ અપત વોરેથી વધાવે કે આં કહે છે કે-
આનન્દ મો જુની જતા નહિ આં અમ સિદ્ધ
દુ ખનુ દેવાન ગણી જ ની પાજ પધાગવાનુ
ધ્યાનગમી આ સાભગી કામગજોન્દ્ર ત્રિરાના વિગદુ મો દગાનુ કરવા
મો શ્રુ સ્થિતી ઉપદાસપૂર્વક કહે છે કે-તો હું મજારીશ કેસારીતે ?
મજારીશ તે તો વિતનો ધર્મ છે તે વિત તો તે પ્રમી માનાથી દરી
શીધુ કે દવે હું મજારીશ કેસારીતે ? આમ કહી કામગજોન્દ્ર ત્રિરાધરી
મેા માથે વિમાનમા મેમી પ્રગળી ત્રિરાગી કરે છે એટલે શ્રી નૈન
મહાપ્રાણના બીજા સર્ગના આસકમા સ્તોત્રમા કનિરોખુ શ્રી
હુર્ધગજ પડિને ઉચ્ચરના ભાવાર્થો આશીર્વાદ આપતી પ્રિયગુમતી
કહે છે કે-‘બ્રહ્મા પ્રાણેયર’ તાના સર્વ વિષ્ણો હું થાઓ અને તારો
સમાગમ જ દી થાઓ, તારા હિરન્યકશીપુની સિદ્ધિ જલદી થાઓ અને
અમયે અમને યાદ કરજો’ આમ કરે છે એટલામા તો વિમાન અચ્ચ અધ
જાય છે પ્રિયગુમતી વિચારે છે કે-શુ આ સાચુ દગ કે કોઈ દેવ-
વિદ્યાધરી ૦૧-૪૫મી ૧૧૧ તો નહિ હોવ અરે ! હું કેવી મૂર્ખો કે આવી
બાવક ગતિને અનુભવી શ્રીઓ સાથે બીજા કોઈ જન્યુ થવા નિષા
મિવાવ માગ પતિ । મ મોક ન તે કીક કરું નહિ દુ સાથ ગર્હ
લાત તો સાર-આત્મિક તર્કિતકો શ્રી ચિતાનુ અધ મેમી ■ એટલામા
તો પ્રમદથી જગદગુ વિમાન આકાશમાર્ગે આવતુ દખાલુ એટલે

પ્રિય ગુમતીને અન્નત આનંદ થશે અને ગુરુત વિમાનમાંથી ગંગા
નાથને ઉતરતા જોઈ દર્શનપ્રાપ્તિપત્રે વસામબાપૂરક આનંદ કરે છે
વિદ્યાધરીઓ પણ પ્રિય ગુમતી-કામગજેન્દ્રની આત્મા લઈ સ્વર્ગમાં
જાય છે

હવે પ્રિય ગુમતી કુશલજ્ઞેયના સમાચાર પૂછવા માટે 'વિદ્યાધરી
ઓ કાલુ દત્ત ? ક્યા સહજ દત્ત ? તમે તરત પાઠા કેમ આપ્યા ?
વગેરે અર્થથી અથવા પત્રીની તમામ બીના
કામગજેન્દ્રને વીતક જણાવવા કામગજેન્દ્રને પ્રમત્તપૂરક આત્મ
નાત મહેનદા બ્રીએ લગી વિનવણી કરે છે સાથે જ જે કંઈ
કહેલી પ્રાર્થના જોયુ સાત્તજ્ય કે અનુભવ્ય હોય તેમાનુ
કંઈ પણ ન પુષાવવાનું પોતાને આપે
અનની ના દેવકાવી જાણવાની વધુ ઉચ્છ્વાસ શરૂ છે

વચનચાતુરીપુણ્ણ સ્ત્રીની વાત સમજી વિચારેલા વમગમ ગોષા
ખાતા કામગજે દ્રુકમાટે વિગમવ, દર્શ અને ગોઠની વિશ્વવિદ્યા ભાગ્યની
ઓના સુધર્મમાર્ગ પેદા થતા વિચારો તે મુખમુ ૧૫ થઈ જાવા અતિ
પ્રવરો પણ ન ગેઠવાથી જોને થએલા મગ્ગમને હુઝ કાવા એક મ
અગ્ગથ થઈ મુખ ૫૦ ફાનિમ કાગ્ગ લાવી કચ્છુ કે-“બહાલી પ્રેમના” તા ૧૫
તે શુ જાનુ દોર ? સજ્જતોના નચન પત્થરની કેખાતુલ્ય રોધાય છે,
તેમા તુ જગા પણ રાકા ન કં અને અર્થથી અથવા પત્રીની તમામ નાત
જે કુ કદુ છુ તે તુ નિચકપલે સાતિથી મામગ

‘ ૧૧૧ વિદ્યાધરીઓ મને અર્થથી જે કામ માટે જુ ગયેન તે ૧૧
નિમિત્તે મને કેવો અપૂર્વ લાભ મળે છે, એ ઉપકારો તે નિહો પળ
મારે તેનું કીર્તન કરવું જરૂર છે કાગ્ગ

ઉપકારીની મદદતા કે જે દેરના ઉપકારને કૃતજ્ઞતાપૂર્વક
સમજે કે જાણે નહિ તે તો અદનના
લાગને ઉપકારના રામણ(ગણેશ)ની જેમ મૂદકગામા
હોવાથી અરેખ્ય વિદ્યાને જ પાન છે તથા જેણે નિષ્કારણ

મધુ ભડાગય મહાપુત્રે કરેલા ઉપમારને મમજના કે
જાણના પ્રયત્ન નથી કર્યો તેને તો વસ્તુતઃ કૃતજ્ઞતા ગુણના
અભાવે પાણી ન મુદર માતીનો ત્યાગ કરી પથ્થર જ લીધા
લાગે છે, માટે ઉપમારીના ગુણેનું પ્રીતન કરવાનું જ રી હોઈને પણ
બધી વાત તું વચાર્યપણે તો તારા મગપૂઠે કંવાળો જ દત્તો,
તમા રણી તારી પ્રગતિ જિજ્ઞાસાએ ઉપમારીના ગુણપ્રીતન કરવા મળે
મો વડુ પ્રેમના આપી કે માટે તું અગ્રથ ચર્ચી માંભવ

સુભગે ! અર્જુનો વિદ્યાધરીઓ સાથે વિદ્યાધરી નિવસનેના
વિમાનમા મેસી વૈતાલ્યપર્વત ઉપર, પહોંચો ત્યાં પ્રાકૃતિક મુગ્ધ
મોહવાની એ મુક્તની અંગતતા

વિદ્યાધરી સાથે સૌ થઈના આગ્રવ્ય અપ્રતિમ રૂપનિધાન
ગયા પરીની ગજપુત્રીને ચૂતેરી નેષ્ઠ, મારી સાથેની
બીનાનો પ્રાગભ વિદ્યાધરીઓ તરત વિમાનમાથી ઉતરી

પ્રકાશા જઈ ગજપુત્રીને જણાડવા પ્રેમપૂર્વક
મળેવાના લાગી પણ જાણે મૌન રીડુ ન હોય ! તેમ તે ગજપુત્રી
પણ મળેવા છતાં જાણતી નથી કામગજના રમણમા ભાન મનનો
પણ વિવશામનનાની આશા મનાન થવાના હેતુથી મર્શિત ચર્ચો
જમીન પર પછો જો શીતનો આગ કરવાથી પુનઃ અગ્રથ થયો આ માનુ
વિદ્યાધરીઓ મેતાની અખી ગજપુત્રીને હિંદુઓ કરી કરૂંના નામી ન-

હં મિત્રમતી ! તું જાણ ! કે અને તારા પ્રાણુવન્ધ્ય હાનેસ
અર્ધી આવી જમા છે તે તું તું મધુર આગત કર ! તારા મધુર ત્રિવ
મમજના અભિસાદુક પ્રેમી પતિને આપમારી

વિદ્યાધરીઓએ મિત્રુ તેના ચિત્તની તું જાણી કર ! તું મ
મતીને કરેનું પ્રણેશન જોઈતી નથી ? તું તારા મનવન્ધ્યને વાવતા
વાગ ચર્ચ તેથી ગીસાળી છે કે ? પણ તો

જાણ નથી કે પાણીના કરાધેના બે નિલાગની જેમ મજજનોનો
કોવ તો કૃત્રિમ અને ક્ષણભંગુ હોયો ઘટે, તેઓ તો અમુક નિમિ-

તને પામીને થએલા દોષને નિમિત્ત ફર થતા તુલ્ય ઉપગમાની
 દે છ વળી હું બિદુ! આ પ્રીતિના ટાણે રેલી માતા ધાગ્ય હરી
 ઉચિત નથી તુ ને તો ખરી! નાગ અનુષમ સૌર્વવાળા મુમ-ચ
 અને વે (કેશપાય-અબોડો) રૂપ ગઠ પગ્ય પ્રતિષ્ઠાવી થન
 અનન્ધ માવાનુતા પ્રગરવા રાણે કમન કમીને તૈવાર ચર્મ ગદા ૧
 આવુ નિગલિતાત સૌદર્ષ ધાગ્ય કરીને આમ આમાન્વ રાત ઉપર
 હો ચગારી તુ અમોગ ન ને કઈ રીક કહેવાર? વગી આનમ જ તુમા
 પણ કહેવાય કે કે-“ચીલાડના ચાન્ને નૃમ્મ દેવાય” એટલે
 અપરિધને અનુરૂપ પિતા ભોવ એટલે જગ વાર ચર્મ એવી નવ જ દ
 તુ આવ અમોતા તઈ હે ને કઈ અવદાગ્નિએ ભૂ રીક બાગુ
 પી બી પ્રણયનેના દ રીતિએને પેમકના ક વાના ટાણાપ પ્રથમ
 સમમતા અનમર તુ આમ અસણ વર્મ મેમે તે રીક ન કહેવાર!
 રમણના દશ ઘણા લોકો ૧ માટે દવ અચિતે મનગ્રાથી હાની
 પ્રેમોના પતિનુ મન ગણ કરા!

આ પ્રમાણે ગાજુનીને અનેક પ્રમેા ભોથો સુને વગ કના પ્ર નુન
 ન મળવાથી વિધાવનીઓ વનદેનવાને પ્રાર્થના કર ને ૧-“દે વન
 દેનતાઓ! સંભળો તો બીજાના જન
 નમગજેન્દુ સાતન માટે પાતાના પ્રાણ પુણ અપી ૨ , ૧
 અને વિધાવનીઓનુ પગી નમને અવાગી પ્રજાત્યમ ની

૧ આ રાજનો બાવાઈ કેલદ્યાર્થ અનિષ્ટ ને પવ મનુ સ નનકી
 “શ્રી સીમ ૪ શોભાત ગ”ની “શ્રી મુ આ, નેન ગાનમસ્તિ
 પાદજ”ની ચિત વિનાની મૂવ પ્રતમા “જુ” નેમ ૧૧-૧૦ મદે
 પણ તેો પણ સમન અર્થ મળો નહી અમનવા તાકમ
 કહેવાય કે કે-“ચીલાડના ચાન્ને ને નનીની મુ દ હો
 આ અર્થને અનુરૂપ ગસમર ભેદે દેવા ભોવ તો ફે
 અર્થમા “જુદ દ દ હોવ ભેદ મળવ કે વિદ્ય
 ખ્યાલમા હોવ તો સુચવવા નમ નિનિ કે

ગિદ્મતીના શમ આથે આપતા તમે નમ વિમામો હો ? કઈક તો
ચિતામાં બળી મનુ અમાગ ૧૦ વા કરો ' આ રીતે ઓક
ઉપાસે મોક્ષના છતા પશુ મનુકુવરીના ।
બોલવાથી અનિષ્ટી આસકાયો વિદ્યાનેઓ પશ્ચાત્તિગી નવ
તેવા કરજી-દીન આક પૂર્વક ઝનીફા રિના । કરવા લાગી વિદ્યા
ધરીઓના મરજી-વિનાયો સામગી થયયો ઉડે ૥ મ વિનવામ ૥ ૥
નમમા અધાગમા આયડેનો જતા બીજને ગિધામધ દેનામા મૂન
થવાની અનાલિકાલીન મિથ્યાવાસનાનો આપી । થઈ વિદ્યા
વરીઓને સાત્વન દેવા કેનુ કે- તમે વિવક્ષ્યનુ અને નિર્ગમન થઈ
અગા ૧-૫૫૫૫ ને ઉચિત આરી જાવકીડા કરે તે શુ અચત કરવાય ?
વિનાય અને દીન આક કરવાથી શુ કાનના સપાટમાં સપડાઈ ગયેની
તમારી પ્રાણધારી અખી પાછી આપવાની કે ? મૂળો જગત્ ૧-
હિતૈષી મુક્તાનિતમરો શુ કહે છે—

“યદિવાડગમન કુરુતેઽન મૃત , સગુણ શ્રુતિ શોચનમસ્ય તદા ।
ત્રિગુણ વિમના બહુજોચતિ યો, ત્રિગુણા સ દશા લભતે મનુજ ॥”

ભાવાર્થ—’ જો મરેનો માણસ મોક-વિવાદ કરવાથી પાડે
આવતો હોય તો તેના નિમિત્તે કરેલા શોકાનિ સફળતા કે, મનુ તેમ
થનુ નથી અને ઉપથી અર્થ-સકલિષ્ટ વિચારણા-વર્તનથી અશુભ
કર્મો જમાવ છે આ રીતે પરિણામે અર્થ જગતના પાયાં માટે
જે વધુ મોઢધેયો થાય છે તે ડેવટે અશુભતર નિપાકવાળી દશા
પામે છે એટલે “ગત્ત ન શોચનીય” ન્યાયો અનુમતી મનુપુત્રી
તો મગજ પામી ગઈ છે માટે તેના સિદ્ધિ ખો જૂની તેના વધારોગ
અમિસમકાગ આદિ કારો પતાવી દેવાની જરૂર છે

આ સાનગી મને વિધાવનીઓએ ગમપુત્રી મિદુમનીને મોગ મગસ મુગધ અન્નાદિ સિંચતા મનારી મિદુમનીના રાજ સાથે પોતે પણ અગ્નિપ્રવેશ કરી મોતે મા મન્ય હતા પણ લોકિક દૃષ્ટિએ અદ્ભુત મદ્યાગિની ઉપગો મેનાને અનુન પ્રેમ દર્શાવે અર્થાત્ રાજપુત્રીના વિગદ પને નહિ મદનાગી વિધાવનીઓ અગ્નિથી બચીભૂત થઈ

આ સિંચ અપૂર્વ વન્ના નજરોનજર જોવાથી વળમદત થએલા સિંચ જેમ અગ્નિપ્રવેશની માફક ધૂળબગમા કેટલા બનાવે બની ગયા એની વિચારણાએ મો લગભગ પ્રમિત જોવા શ્રી હામગજેન્દ્રના વૈના જના મો પણ માગ પુરોગાદ્યે સાધોમાધ અગર્ભિતદુ ખોડાગાર મો મુલ વિચારધાગ પણ પ્રગી ન વચનો

“ અરે ! આ કેડુ દેવને હું જોઈ નહો છું અપાર હું બના સમુદ્રરૂપ

આ સમાજ ખરેખર માગ વિન-નિચિન નાદક જેવો છે જેમ વાદ્યમાથી નિનિન તાલબજ ગાયનના મૂરો નીકળે તેમ છે હતા તાર જ એ તૂટી જાય તો એક પણ સૂર સાલજવા ન મળે અથવા તો ગમે તેવું મુદ્દ નાદિત હોય પણ તે મિચાડ શું કરે ? કેવી રીતે રાગોના આવાપ આવાપે ? જ્યાં એનો રગાડનારો જ આ યો ગયો હોય, તેમ જગતની સર્વમાહુ આનસામગ્રી અને મુલ દેહાત્મિક પદાર્થો આત્મા વિના અનગવ-સ્તનની જેમ લગભગ નિર્થક જ નિનર છે જગતમા એવો મેલ છે કે જેના આશ્રયતયે જઈ પ્રયત્નોની હાડમારી કરના છતા નહિ દહતી સસાન્ની સામગ્રી બન રૂચિયાર ને કે યોગ્ય માર્ગસૂચન મેળવું ? પોતપોતાની નાનીમોટી જગતના રગાખોર માયાવી માહુ પદાર્થોની નાસનારૂપ અગ્નિથી વગલગ બના બળી નહા છે, તેમા વળી આ રસી-તો કાચના પ્યાની જેમ એવું તપનાદે છે કે ઘણા પ્રયત્નપૂર્ક સાચવણી કર્યા છતા

જરામ્ હમકો લાગતા જ નિવસી જાય છે, અને જરૂર લુહારના
અચાનક આ યા જનાથી ધામનનિકારૂપ રમણ રમતી જ પડી
રહે છે, ચેતન્યરૂપ આગરો બુઝી જના પામ છે અને કાયાદ્વાન ધતી
નામથયો અને વાસવિયા પ્રવૃત્તિરૂપ એરના હમમાગ બચ પડી
જાય છે કેવી આ મસારની નિરૂપ છતા મોહની ઘનધામા
છાગ બને ન અજ્ઞાની પ્રાણીઓને જુનાનામા નાખનારી
નિચિત્ર માયા છ' આમ છતા હુ કેવો આજનુહુ, કે ભીના
જાત્યવ્યમાનઅભિધી બગતા ઘરમા નિશ્ચિ તપલે સૂતેનાની જેમ
પ્રત્યક્ષસિદ્ધ નિનથર અભાનનાવા પાઈથી ભગ્ન મમાનના
રગરાગમા રાચી-માચી દિતસારનાના આઈ વળના હિમુક નથી
વતો અને જાગે અમ પદો વખાને ન કેમ ન હોય તેમ સસારના
પતથો પાછન જાડા-ધેનો બની “મૃદ્ધાંત કવ કેનેપુ, મૃત્યુના
ધર્મમાચરેત્” ની મંત્રિને ભૂવી ન્દો હુ ’

ઉત્તર મુજબ સમાગની અભિનતા-નિરૂપતા બારતો જતા હું અમથ્ય-
અરણ્યની મોહ પિત્તર્મના નિપત્તિ નો આધી । થઈ મિદુમતી જેની
સુદર મગ્ધપરીતો-દ્વાયમા આનીને મગ્ધી
મોહધેના કામનજે ક બેના કોગિરા પી જેમ થગેવા વિગળથી
ના મોહોગારો સતપ્ત બ પી મ બ પીને ફગીયા વિનાય કગવા
લાગો કે-“હો નિષ્કુ હુ ય' નિધાતાએ
બનસી પડ્યાના થાગો પિગરીને બૂટી લેવાની જેમ તારી ન નમ
દપિતા ફગી લીની છે તો વુ ધીકાઈ કેમ કરે છે ? તક-તક અવાજપૂર્વક
જાગી વુ પગ વૂગી જ્ય કે જેથી નિધાતા નિવામરથાનરૂપ તાગ
અગાવમા મને વા વાગ દુ । નદિ આપી સહે નથી જગનમા ઈશુ
વસ્તુની મેગનથી માટે હમનસીમ બનેના પ્રાણીઓનુ જનતર
બરેખગ, ધૂળ સમાન છે, કેમકે તેઓ “ધોળીનો મૂતરો ન ઘરનો
કે ન ઘાતો'ની દહેતી મુજબ ન તો જગતમા અમથ્ય મુખે

છરી જાણતા નથી, અને ર્મની સાવનામાં તો તેઓ નિરાશા ભર્યું જ પગ નુ માડી ન્દા હોય છે, કમકે જેઓ ઐહિક સાવનાના સ્વપ્ન નથી ટકી ગયા તેઓ અગમ્ય-પરોક્ષ-પા વૈશ્વિક હિતના માર્ગમાં મ્થાથી સફળતા મેળવી શકે । અર્થાત્ “દુષ્ટિધામ દોનો ગર્દ, ન મિત્ર રામ તિ દામ”ની કહેવત મુજબ તેના આપસો નિર્દય છવન છરી ન્દા છે ”

ઉપર મુજબ કંઈક મોદ ॥ આવેશમાં ઉન્મા ભરા નયો ॥ ઉન્માનાં પડી જ માતંગમાં આ ધિના ધર્મ ॥ પ્રતાપે પુન મને સુખ-ભાન ॥ જગત્ત ચર્મ અદો ॥ ચિતા બનનિરેદ પામેના કામ અરેખા જગત્તમાં અનિરૂતમ ગધ્યાની ચિતા ગજે દ્રના પુન આર્મિ ક્રતા પજુ બર ॥ ૭ ક્રત તે ચિતા અો નેરામ્થો ગારો ॥ આ ચિતામાં તિદુ મીડાતો જ મા ૧ ૬ છે એટલે કે પેલી ચિતા ક્રતા આ ચિતા નધી

જાય તેમ છે કાગળ કે પેની ચિતા તો ક્રત મયા પડી છવ વિના ॥ મહાતો જ જાણે છે પજુ આ ચિતા તો ક્રવતા જ નસદિત સંગ ॥ સતપે છે નળી જગત્તના મખભચુર પોગયિક પાર્થો પન નધુ રાગ-પ્રેમ કનારા પ્રાણીને વધુ રાગ-વાનારાનાલી મજકની જેમ અનનવી રીતે નિવિર ક્ષો-દુ ખો સહના પડે છે, તથા જગત્તમાં રથપદ્ધિએ પદાર્થોના મારા-ખેરાનો નિભાગ બને હોય પજુ ખરો રીતે ખેમા કંઈ અતગ નથી, ખોગ-ખગમ પદાર્થો નજકમાં રહીને દુ ખ આપે છે અને સાગ પાર્થો છટથી-એવે કે તેના વિયોગમાં દુ ખ થતુ હોનાથી-૧૬ ખ આપે છે,

૧ અદો રાસકાર મૂળમાં “સમજન દુખ દિ દૂરથી, દુજગળ પામિ મર્દદ” રાખેથી સમજનોના મખપને વિસિષ્ટ આનકારિક ભાવામાં વર્ણવે છે આ વસ્તુ ન વખવગામ્વાની સો તુલસીદાસજી સતકવિ-ગચિત રામાયણની માતપીઠિકામાં આવતી નીચેની ચૌપાઈની માદ દેવ ને છે

“વદો સત અસતને વરલા દુખપ્રદ હમય બિચ કજુ વરલા । મિત્ર એક દારજ દુખદેહી વિષુત અક પ્રાણ હરી લેહી ॥

આમ નમોદિતપૂર્વે પાશ્વર્થની સાગ્ર ખોળાની નહેચણીને
 અમાય રાખી આર્મિને મજાતોની મદદના નહીંવી પણ
 આ જગતમા તેના પચાસો દાર આવનાન મારાગ મજાત
 પુનઃ દેખાતા નથી, ઉત્તર દુષ્ટીઆની લગ્નમદ્દારો કૃતકૃત
 રમ માલગી દીખા મનાનાં દષ્ટિએ નર્મચયનોધી ઉપદાસ
 હશે દુષ્ટીઆના દુષ્ટનો નસાને લી મૂનાના ઘણા જાણ્ય છે,
 એવો ઉત્તમ નતમપ્રકૃતિરાજો પુનઃ ગાંધ્યા જરૂ તેમ નથી કે જે
 દુષ્ટીઆના દુષ્ટને સાલગી તેને સાતનાના મયુર જે ગમ્મો
 વહી દુષ્ટ દાગનાની નાત જતો હોય અમાય નામ જો, ને થયેલી
 નતિઓના પ્રગર્ભ અને વિવેચનમા પાકિત્ય સમજી નાહ્યો
 અનુચિત ઉદ્ધે । નધાનાના જાણ્ય છે, કલ્યાજ જાતની અતિચ્છે
 ભોતિ નિધિયો વનના અગ ઉપર મસ્તીએ ચઢેવા રનચ નિહો
 જનાના શ્રીમતો મુખી દેખાતા હોય અને તેમનાં પામે દુષ્ટી
 આના દુષ્ટ દૂર થવાની આગા નખીએ પા તે તો કાચ્યાની
 પીઠ ઉપર નાગની જેમ સાન અગભનિત છે, કારણ કે તે
 શ્રીમતો જગતના મહાન દુષ્ટી ગણાતા નાનકાને પ્રાણી કળતા
 અતિ નિપુન માનસિક વાતના અનુભવતા હોય છે એ વાતના-
 પીકાશ અગ્નિ તો ધૂમાડા નિનાનો છે, આહુ કોઈને દેખાય
 કે કહેનાય નહિ, અને જે અનુભવાય તે તો જ્ઞાની જ જાણેતા
 હોય, માટે જગતની નિષ્ણે નુખી ગણાતા શ્રીમતો તો મહા
 દુષ્ટ અનુભવતા હોય છે બીજાની વાત તો દૂર ગઈ પણ કોઈ
 કે અમખ્ય દેવો જામી વજર જેનુ અમોઘ સખ ગખના
 પૂર્ણો જાગ્ય કરી નાખનાની અનુપમ સકિત ધગવના ધન પણ
 સાતાની સમૃદ્ધિ-વિશ્વતિ ટકાવી રથી સકેતો જો માની દાથે તે પણ
 મનુના નવો ભોગ । છે તથા જેમના પ્રકૃષ્ટ-લોકિત્ય પુણ્યના આગ
 જગતના સર્વજેઠ ગણાતા માર્ધાતા જેના યોગસક ધો જે ત્રણ જગતના
 આમી તરીકે જેમને નીકાગી જેમના ચરણમા દણી પડતા તેવા

તીર્થે કુ બમરતો અનત રીર્-આમ રીંસાળી જતા કાન ॥ આવતા
 કપાટો મેખા મર્થ ન ગન્યા તે પત્રી અતિ તુન્દ મ ત ॥ તુલ્ય
 માનવી(મા)નુ શુ મનુ અતિ નારી કિંમતી મરી મ-
 ન ન પગ પી સકો તે જ ન કાંડો પનાતાપ દર છુ જગતમા
 સવગ્ર પ્રાણીઓને જીવન અંતે ધન જીવીન દષ્ટ કે પશુ અમલ આ ॥
 તે જ વગુઓ તુલ્ય સમ ગણી માનવ નો કિંદગરા તેવા ધાય કે મોન
 આ મ માગમા કંઈ-અનિષ્ટ બધુ પ્રકૃતિ-વિચાર ઉપજ નિભ ॥ ૭
 માટે તેની જાગ્રી વેગળા નહી આ ગરીબી જેલુ આમ
 ન્યાણ સરાય જગત પ નુ કષ્ટુ ધાય તે કરી લેનુ એક છે,
 નહિ તો જીવના જયા પછી આ ગરીબી ના મિમન નથી,
 ને જીવનના આ ગરીબને કોઇ મૂર્ખા, કર્મને કાકીને નાખી મૂ-
 તો કોહના ધન આખુ ગરીબ કીડા માધી અમલી ઉઠે, એકે
 અમિગરબ ક્યે જ છુ મા છે, તો તેની ભરમ થરાની છે, એક ન
 જીવ નનાના ગરીબી મિમન કુળી કોડીની છે ॥ માટે ગરીબી
 વિગિષ્ટ દિત માધી લેનાની તત્પરતા નખની અત્યુત્તમ છે, તથા

૧ કુનિયા બંને માનવી પી ગિદનીને કાખાપી મૂલવતી દાય ॥ અમર માનવ
 પાતાના શરીરને કિંમતી મણતો દાય ॥ પણ આ શરીર જેનાથી બનેલુ ॥
 તેનુ પૃથક્કમ, કરતા આજના અમર વેદાનિમેષને અમ નદેર કડુ છે ॥
 આ શરીરના નારબૂત તત્ત્વોની મિત ગા) ગળ પિયા ન બારે આ ॥
 ધાય ॥

ગરીબના માન-તત્ત્વોનુ પૃથક્કન ॥

૧૫ દા ૧ બોડસીચન

૧૮ કાર્મન

૧૦ કાર્મન

૩ નાર્મન

૨ દા ૧ સીરમ

૧ કોરમ

૧, તામુ, જસલ વોર

૧૦૦ દમ કિ ૩-૧૨-૭

૮ મોટને કે અદ્યથી વ્યવનના મયા પત્રી આ જડ શરીરની કિમત
 જાગત ભાવે મણતા લેમમ પોણાયા રૂપિયાની યાદ છે પશુ કરતા
 પણ આ ત્રી

(૧૬ નામુ મુજગતીમાયા ઉપ્રતમે

પ્રાણીનિયમ અશુભ કર્મના રિપા-જ્યાએ ઉ થમા આપે છે ત્યારે
 બીજાની નાત તો હજુ સ્ત્રી પા નિમ્નના ગણ્યતા નિશ્ચાસપાન
 પોતીકા ગણાતા સ્વજનો પતા છો ખસી નય છે, માટે સર્વ
 પ્રપચના ત્યાગ કરી એાં નવતે અથે જગન્ના તમામ પ્રાણીઓ
 દુખી દોડ નિનાત દુખથી નહિત પ મ મુખી શ્રી વીતરા દેવના
 ગળે જડુ એક છે, અને તેમના નીધિયા મારી યથોચિત
 આજવાથી તમામ આગઓ ચોક્કસ ફર થાય છે

૧૧૧ મોહની નાસનાએ અને મુઝ યો અને નિચાર્યું કે-
 પગમા વાંસો પા રતીનો નાનો કાગે પજુ સાડાના મપાની
 ઢાયાને અદ્ધર ડો દે છે, અને દુખ
 મોહના આપેશમા દે છે તો પડી દુષ્ટપદાર્થના વિધોનથી
 કામગજેન્દ્રનો ધ્યેનો હેયાનો ડખ સુખ કેમ આપે ?
 અગ્નિપ્રેશનો મદ્ય પ તે તો દુખ જ આપે તે આભાનિ છે
 આમ વેગઅ મમા ચના જતા હું
 પુત અશુભ વિચારમા ગેગાં ખાવા માડો-અને માગ નિમિત્તે
 ષિંદુમતી પ્રેમવિદ્યો મરી વધ જો તેના નિમિત્ત તેની મે સખીઓ
 પગ દત્તા બગી મગી આમ આ નજે નિદોષ ગાળખીઓના વધો
 રેખા નિમિત્ત માટે આવા પાપમાંથી મચવા હું પણ
 અમિમા પસી શુદ્ધિ કરે

આવો વિચાર કરી જ્યા મે તૈવાગી કરી તેટલામા નિધાન-
 મિથુનનો વાર્તાનાપ સભગારો-

નિવાવરી- જુઓ તો ખગ આ
 વિધાનર-મિથુનના કુમગરિવો નિર્દવ અને સ્તેદની લાગ-
 નાર્તાવાપથી મમ ખીઓથી જન્વ છે । ગિયારી મિંદુમતી આના
 ગજેન્દ્રની અસ્થતા પ્રેમ પાઠમ તગડીને મરી અને આ હજી
 જુવે છે ગજકુવરીની પાછળ આજે પણ
 મરીને પોતાનો વચાર્થ પ્રેમ દાખવવો જોઈએ

નિધાવ - દેવિ ! તમે દેહો કે તે પ્રેમની દૃષ્ટિએ મૃત છે
પણ પુરુષ પાછળ જો મની થયું જાણ્યું છે અને તે ઉચિત પણ
કે જતા જો પાછળ પુરુષો મરી જવાનું જાણતા દૃષ્ટિએ ઉચિત
વેળાનું નથી

આ મામળા મેં અગ્ર્ય થઈ અભિપ્રેય કરાવના અગુણ મને
ત્યાગી દીધા

હવે તે કામગાંઠે કંકુમાર પાતા પી અક્ષય મોહમાનુ ચિત્તવિચિત્ર
જાણેથી લગ્નપૂર્વ વર્ણન કરી પ્રિયને ઉદ્દેશીને આગળ વાત ચલાવતા
કહે છે કે-“ હું તુમને ! અચાનક માગ
કામગાંઠે દનુ જનાજનિ પુણ્યસમો આવી પહોંચેલ વિદ્યારમ-
આપના વાડીમાં જનુ મિથુનના વાર્તાવાપના થવડને પાગી મોહની
અને દેવમાયાથી માડી- વેનજામાં થઈ જનારી અમુલ્ય માનવદેહ
નિરોધકેનમાં પોડોચક્ર ગુમારી મેમસાના જરૂર જનના જોમમાથી
મચવા પાડો જોડને માગે ફરજ પ્રમાણે
મૃત્યુ પામેનાજોને જમાજનિ આપી માગ ગતે પ વાતો નિગધાઈ કો
અને જમાજનિ આપવા માગ પગમનેદ જમાજનિ પગપુત્રી પિંડુમતીના
શરીરનાવડનો અનુમતી પ્રમાણપુત્ર સુગ વાવડીમાં મે પ્રવેશ
કોઈ જો જતાજનિ આપી જ્યાં જુ જહાઈ નીકળુ છુ ત્યાં તો મે
જપ્ત મ અપૂર્વ જોયુ પાચસો ધનુજની કાવાવાળા મદામવ મનુજો
જો અનીવ જોયા કોડો નિશાઈ શરીરવાળા પક્ષીજો વગેરે કોઈ દિ
નદિ જોએના સાસાવ જોઈ આશ્ચર્યકિત થયો અને મે માગ મન
સાથે નિર્ધાર કર્યો કે-આ હોઈ કોઈ જીલુ લાગે છે હુ જે હોઈમાં
દતો ત્યાં તો આત હાથની કાવાવાળા મનુજો વગેરે દનુ નક્કી આ

૧ રામકાર જહાં વાવડીને સજપુત્રી પિંડુમતીના શરીરલાવણ્ય-રૂપાદિ
ગુણોની સાથે સરખાવે છે આની માહિતી મળે જી રત્નપ્રભસુરિચિત
શ્રી કુવતથમાતા કથાસર્ગેષ સસ્કૃત પ્રસ્તાવના (પા ૨૨૫) માં જુઓ

પ્રાપ્ત બીજી દેવ છે આમ જ્યાં હું વિચાર્યવશમાં મદ ૥ મુના
ઉપર ૮ની ગતિ હું હાં તે વાવડી જ વિમાનવ્યકત થઈ ગે ૮ ૬
અદ્ભુત રસ આ મુનુ-ગતિયો આનતિ થો મરામા ગે
દેવોએ આરી માગ મ આગલી મુનુગતિયો આપી ખને મેગાડી
શ્રી સીમવન્ધ્રભુના સમવસન્ધુમા મને મુકો

હે પ્રિય ! જ્ઞાનમાં પણ અસંભવિત પ્રકૃષ્ટ પુણ્યસાનીઓને પણ
દુર્લભ મહાનિદેહ્યેનના નિદુર્ભાષા પ્રભુના આશાત્ સ્ ૬ ૥ મુનુવસન્ધ
ગામ ૥ પનમ આ આપા ૭ મને આપડો
નામગતે દ્રને શ્રી સીમ હોઈ હું આનન્દમતા જે મીઠા મુદકા
વરપ્રભુના દર્શનની ઉતારી ગતો હતો તેનું આ નિર્ધાર પ્રભુના
થયેનો હર્ષ અને લીલાત્ અતિસરસ વત નિર્મલ વર્ત્ત દર્શન
તેણે કરેના શુભાગાન માર પ્રભુની સાત મુ ૭ આપા મારી
નિર્મળા અપૂર્વ અનભવેના પ્રમોદમન વર્ણન

મવા મારી પૌરુષનિક આ અર્થમર નિર્ધારમાં સામર્થ્ય થી મન્ય કે તે
પ્રકાશનથી નિર્જયને ૧ નાં આપા લોચાત્ પુરુષતો જન્મો કે
ત્યાંના ગહેનાગ નોકોના કન આ કૃતપુણ્ય છે કે જેઓ જગત્માં
ત્રોતન્ય તરીકે વિખ્યાત નજીવાળીને સામગ્રી ઉત્તમાય જ મા કે વળી
આપ્રુ પ્રભુનું અદ્ભુત અવરૂપ જેણે જનાનું છે તેણે ખરેખર જગત્નો
પાવન મુ ૬ છે, નોકાલીત પ્રકૃષ્ટ મુનુગતિયો આ પ્રભુના શા વખાણ
કર ૭ આ પ્રભુના વાલીરૂ સુધાગસને કાનૂપી ક્યોનાથી ભાવપૂર્વક
પીનાર ઉપર કુચિતિ દારી નાગજ થાર છે આ મુકિત સ્ત્રી અનુગમનાળા
માય છે જગત્માંનું જાનુ ચાકનાર હં પ્રભુ ! આપ બધાવનું દિત
કવામાં જ તત્ત્વ છે, છતાં જગત્ની “બધાને ગમતું કથારી થાય”ની
કહેલી મુજ ૬ આપની દેવતા સમરે સંજગાતા ગિર્ય જાલી મધુ

ધોરડે મેંડના મનમાં ઈવાનો પ્રાદુર્ભાવ થયો સુ યાવઃ “સ્વમાવે
દિ દુરતિક્રમ” મગમ કોઈન મનથી સ્વ મૂકે દિ સાદના
આના ઉત્તરત્તનથી પાતાના સ્વભાવનોપથી પ્રમંદના અતર કુરિત
યરા પામે તરા એ ઉપારઃ વળી તે મેંડ અતરમાં યમેવ દુખારો મગમ ॥

૧ શબ્દથી મડમડાટપૂર્વક સૂર્યની સામે ધૂળ ડાડનાની જેમ અગર
ખગિયાની સાથે બાથ લીડનાની જેમ આપ જેવા ગુદ પ્રકૃતિવાળા
મદાપુરવ સાથે નાકનક-તકનક કંવા ॥ પણ ધટતા ખવે કે અહા
શ જગતના અનાન પ્રાણીઓ ॥ કર્મોધીન વિચિત્ર ન્યા છે તથા
અનાના કાયો પણ ધિક્કાર છે ॥ જેએ આપ જેવા પ્રાણીમાનના
આદ્યા ॥ પ્રભુના મુખનુ અનુપમ સૌંદર્ય ન્યા રહી પાન ચારેવા
માટે કોનસા આનનાની જેમ અનુચિત ળાવી કનાધુમ્ન અ જાવ
ના ॥ ધટતા કડી અથવા તેર છત્રસ્થ માન ભૂવને પાન હોઈ રવાબા
રિક વાસનાના આવગમા આરો કનાની ખીનવખીનાવા ગુદ અત્ને
ખનાવવાનુ કામ મહાએ શરૂ નો કર્યું પણ જાતે ખનાવેન આપના
મુખમૌંડીની મુક્તિ થવાથી તુન્હતાભુદિએ જ જાણે અત્ને તરછોડી
નાખો તે તે વિચારએ પણ શકુંજીનુ ચગણુ સ્વીકારી અ
માત્રાવાળી પણ પોતાની દવાની “છત્તો ન બડા પામે”ની નોકો
મિતના આવાઝે આસા-તાતણાને અનનમી દહ સ્વ તેજ અગધામા
ટમવી ગળી છે હે જગતસ્ત્વ પ્રભુ! અને મુખમખિના બડા
મમા આપને ભાવપૂર્વક વદા-નમ-કાર કનાગ પણ મો પણ ભાગ્યશાળી
છે પણ મન સામગ્રીમ પન મનુષ્યવર પામ્યા હતા પણ એમન
દિતકારી આપની વાણી જેએ સાબળી નથી તે નર-પગુની તે કમન
સીમી શી વર્ણવવી? હે જગતારક વિષ્ણુ! કોડો સૂર્યથી પણ અધિક
તારુ તેજ ॥ હતા તાગમા સોમ્યતા એવી મનોહર છે કે તને નિગત
એવા હતા પણ મને નૃસિંહ થતી રહી અને તાગ મુખો તે એટલા
અપર ॥ છે કે કોડો છોમોથી પણ તેનુ જાન મુલુ લગભગ અશક્ય છે.

ઉપર મુજબ શ્રી સીમ ધર પ્રભુના અનુભુત રૂપા ગંગા રી રૂ
 વિચારણા કરી ગ્લો હતો તેવામાં સમનસંજ્ઞામાં ગંગા એક
 ગંગાએ પ્રભુને માગ સગંધી પૂછ્યું કે-
 શ્રી સીમ ધરનામીએ આ નાણ હર અર્ધી કેમ અને ની ગીતે
 વિદ્યાગુ રાજાને આવેન હર પ્રભુએ મધુર ગવર કહ્યું કે-
 નામગજો દ્રવો આપેનો રાજાને ભરતસંનના અડલાબપુના
 પરિચય અને ૧૧૦૦ કામગજો ક નામો આ પુત્ર ક
 સમ્યક્ નનુ ગંગા આ રામે ગીત બે દેવો પૂરકારા કરેલ
 સંકેત મુજબ ધર્મ પમાડરા માં તેઓ ૧૫૮
 હોનાથી ઠાકરી પગલાવાના મદાને આ ગંગાપુત્ર ૧ અર્ધી મારી પામે
 લાવેના છે આવી રીતે જે બદમાચ પ્રાણીઓ ન્યથ આ માને
 ધર્મ પમાડી સાચી બાનદગ્ગા પાળે છે તેઓ ગીધ સસાન્યમુદ્રનો
 પાર પામી શકે છે

આટલું કથા પડી જાય-છગ્નુ ન્યતિનસન ઉભાગી ગંગાને
 વિસ્તારથી મનપૂત્રના ૧ગમ-સવેગ-નિવેદ-અનુ-પા-આદિત-થ-
 ૩૫ પામ લક્ષ્મી વર્ણના તેમ જ પાંત
 શ્રી સીમ ધર વિભુએ સમ્યક્ત્વમાં પ્રમાણથી અપવનાઓ ન થાય

૧ શમ-અપરાધીન રાજ અનિષ્ટ નિર્દિષ્ટિતવવાં એટલે સમભાવ
 નવેગ-કુ થવી ઉત્તમોત્તમ-વાવનુ અનુતર દેવલોકના પામ-સુખની અનીલા
 નિવેદ-સસારની સર અનુક્રમ સામગ્રી છતા કેદખાનાના કેનીના જેવો
 પૈશ યજ્ઞનિત માનસિક ઉદ્ભવ

અનુક પા-સર્વ પ્રાણી માત્ર સગંધી કુદરત અને તેના પ્રધાન કારણપ
 કર્મોના અશુભ પાસમાંથી છમી પરમ સુખી થાય-તે ભવની ઉત્કૃષ્ટ ભાવના

આસ્તિક્ય-કર્મના ક્ષેત્રપરામના આધારે અતિ સર્કામ પોતાના બુદ્ધિ
 મેરમા ન બેસતા પશુ મદન જ્ઞાનીઅથ પારો સર્વજ્ઞપાનાના દર વિશ્વાસથી
 ચલાયકે માનવા તે.

પ્રાસંગિક કહેવું સમજાવે તે ૧. ૧ શાક-આનન્દ-સ દેહ-મિથ્યા
કેવળ નાસ્તિક અને તી-પ્રશાન્ત-મિથ્યાતીપતિયરૂપ મમ્ય
મમગજે દ્ર સમવી દ્રવનના પાત્ર દ્વયો મમગત ન અને આ રા અદ્વ
નામની વિશેષ જિજ્ઞાસા બુદ્ધિ નિર્મલ સમ્યક્જ્ઞતાની ગોખા વધાગના
મદામુ રવત રસ્યેય-પ્રભાવના-સક્રિ-
જિનશાસનકુશલતા-તીર્થસેનારૂપ પાત્ર બુદ્ધો જાણના આ રીતે
પ્રભુની સુમધુર વાણીકાગ આશ્ચર્યજન આવે ન મમગજે ક્રના દ્રેક

૧ શાક-જિનોખા પાદોમા દેગથી ન સવથી અથવામાવની કલ્પના કરી
આકાંક્ષા-અન્ય મનોના અમરપરશિ મને સર્વજ્ઞ પ્રભુના સિદ્ધાંતો સિવાય
બીજા સિદ્ધાંતોની આશાસા કરી

૨ દેહ-રમકિયાના ફલની પ્રાપ્તિ વિશે અવોકસપણું કરે
મિથ્યાતીપ્રશાન્ત-સર્વજ્ઞપ્રભુના સિદ્ધાંતો માન્ય નહિ તામનારના સદ્મૂળ
પત્ર કુચોની પ્રગસારે અન્ય અનેક ભયકર દોરોનું સમર્થન કરે

મિથ્યાતીપતિયરૂપ-સર્વજ્ઞપ્રભુના સિદ્ધાંતોની અથા વિનાના દોષોને
સદ્વાચ કરી સ્થૂલબુદ્ધિ ન જમતૂના માનસ ઉપર તેના સર્વ વિપરીત વર્તનોની
ચાલનાની લાપ ભારવી

૩ ન્યૈય-નિશ્ચિત ધ્યેય સવજપ્રભુના સિદ્ધાંતોની માયતામાયી
જમતૂની કો પલ સત્તાના બેરે વિચારિત ન થયું

પ્રભાવના-અક્રિયજન ધર્મની આગમના આ અવ્યમાત્રમા રહેતી હોવાથી
કાલ-અનુભાવના પ્રકારોથી વડુ પ્રકારે રમાતરનાનો લાભ મને તે હેતુથી
ત્રિકાળનો ધર્મો તેવના કરી કમ્બા

અભિ-ધર્મ માર્ગના ઉપદેશક-સદ્વાચક આપજનોનો જાદુમાનપૂર્વક
આ ? કરવો

જિનશાસનકુશલતા-અત્મકલ્યાણના શુભ હેતુથી પ્રવચારે રી દરેક કિરાઓને
વ્યવસ્થિત કરવાની તત્પરતા

તીવ્ર સેવા-સમારસમુદ્ધમા પરમાવારૂપ સામનના અનેક અંગે અને તેમા
ધર્મ મુખ્ય ગીતાય પુરોગી ભાવ વિશુદ્ધિપૂર્વક સેવા કરી

ઉપદેશ સમ્યક્ત્વના સફાળુ-ફૂલુ-બુદ્ધિસે સજાથી વડુ મોહિતી પૂ
ઉપાચારો વિ મ ગચિત સમ્યક્ત્વ ૬૭ બોતની સમજાવ (૧૮-૫-૭)
તથા શ્રી અભિધાનરાજેન્દ્રકોશના જાણીતા રજીમા મરમત શાસ્ત્રી

પગિયાર માથે સમ્યક્તનુ એ પ માથાથી પ્રમા ન જોના ગાનજો પુન
કામગજેન્દ્ર મળવી પૂર્વભવમા ડાળી માથે ફેરી રીતે સ કેત દરેના ?
આ દેવોતો કામગજે દ્ર સાથે ગો સબધ છે ? વિગેરે વિમૃત માદિની
જાણવા નમ્ર વિરૂપિ કડી જોને નિ દા છુગધુ તાગક પ્રભુ શ્રી
સીમ રૂદ્રનામીએ દ્ર ધર્મ ॥ અનુગમરૂપ પીજગોના મમદથી શોભતા
આવકરૂપ મનુગને આનદિત કરનાર નર-જનધર મેવના ગબીર ઘોષ
જેની સિંગર-મધુર વાણીથી ગાનની ગિરિમાને તૃપ્ત કરના જાણીયુ કે—

હે ગાનના કામગજે દ્રને ધન ત્રાપિ કરાવવા ॥ શુભ આશયથી
અર્ધો મધ આવનાર આ જાને દેવો કામગજે દ્ર સાથે ગો સબધ છે ?
તો ગ્રંથ જુનાસો જાણવા તેના પૂર્વભવો
કામગજે દ્રના પૂર્વ ધ વચ્ચયિતે સામગ જે સામગરાથી તારી
બનવર્ણનના ગિરિાસાની સફલ તૃપ્તિ સાથે શાસ્ત્રમરોએ
ઉપક્રમમા શ્રી સીમ વર્ણવેલી કર્મની ગહનતા અને અ સાગનાટકની
ધરમ્મજો વર્ણવેલી વિચિત્રતાનો ગ્રંથ ખ્યાન આવશે, ખરેખર
કર્મની ગહનતા કર્મના મર્મને કોઈ સમજી શકે તેમ
નથી તે તીર્થ કરોને ૪૫ છે કે જેઓએ
અનેક પ્રમારની આત્મસાધનાના અને કર્મના શૂઠ મર્મને પામી
રૂપ-પરહિતકારક ગુણાનહ માર્ગ ઉપદેશી અનેક બબ્યાત્માઓને
કર્મની ગહન કુટિલતામાથી બચાવનારુ પન્મોત્કૃષ્ટ કામ કરેના
માથે પોતે પણ કર્મના તમામ બવનોથી મુક્ત થયા છે

પાપદિપુત્ર નગરમા જન્મકર્મ નામનો ન્યાયી-પ્રતાપી ગાન દતો
તેને રામરશ્મીન નામનો જનતાના મનને આનદ દેનારો વીર પગકમી
પુત્ર દતો અને તે ગજપુત્રને પથ્ય મોહદત
કામગજે દ્રના પૂર્વ નામો પુત્ર હતો (જે કે કામગજેન્દ્રનો
બનવ નર્ણન જીવ છે) તે જ નગરમાં ગાન્ય સબધી
મહત્વના સદિશાઓને બવરિયતપણે પહોં

ચાકનાગ એક ગમ્મદત ગડેતો હતો જે કે આમિબકત તેમ જ પ્રામાણિક
પણે એમનિદાપૂર્વક કાર્ય કરનાર હતો

ખરેખર જગતમા તે જ એનકની મહત્તા છે જે કે આમીએ
પોતા પર મૂકે ન નિધાસને વડાના રહી હમ્દાનુરૂપ તેમણે કાર્ય
કરે સ્વામીની પ્રતિષ્ઠામા વચાવે. હંમે,
સાચા એનકની મહત્તા બાકી તો અગત સ્વાર્થને સાધી લેનાની
તત્પણ્તાનાવા એવાઈર્મના ચોખાને
પહેરી વામનાઓને પોષનારા તમ્માણુ એનકોની દૂદી કોડીની
પણ ફિમત હોતી નથી તેથી જ ગજજ સારી લેનાની બદાનતથી
મોઢે મીકુ ચોપડી સ્વામીના રિયને તાજી કરી સ્વાર્થ સાધી
લેનારા સેવકોનો સસાર કોઈ દિ' વ્યવગિયત ચાનતો નથી,
એટલા જ મોઢે જગતના સર્વ પ્રામાણિક પુરુષાઓ સત્યને
ત્રિકાયામાવિત જગાવી તેના ઉપાસન્ને પ્રકૃષ્ટ પુણ્યમાલી દેવોનુ
પણ સાન્નિધ્ય મુનબ જણાનુ છે, અને એના મત્યનિષ્ઠાનાળા
સેવક ઉપર તેનો સ્વામી ચારે દ્વાવ રાખે તેમા આશ્ચર્ય પણ
શુ છે ?

આવા એકનિષ્ઠવાળા તે ગમ્મદતને પ્રાણુ કરતા અધિક બાની
વનન્તા નામની પુત્રી છે જેની કે રૂપસમૃદ્ધિ મુલાવરધાના વિગમથી
માદક લાવળથી ભરપૂર હોઈ જનબનાઓના
કથાગત પાત્રોનો ચિત્તો આકર્ષનારી હતી તથા તેની પગિયર્થા
પરિચય કે વા મોઢે મુવર્જદેના નામની તસી હતી
તે જ નમગીમાં તોમવકુમાર નામનો દોષ
વિરેથી ગમ્મપુત્ર ત્યાના મમ્મની સેવા કરી માનમેઝ જનન મુખગતો હતો

૧ એક વિસ વનન્તા સુનાઈદેના ધાવમાતાની સાથે રસતકીડા માટે ઉદ્યાનમાં જતર છે અને તેઓ પુત્રાર્થમાં થતા સાદ્ગજિષ્ટ વિદ્યારો ॥

જે ત નુદન વાતાવરણના નિમિત્તે અભિનય નનન્તા ઉપર મોહ મમગમાગ્વાદની અભિનાસ થાય છે અને હસનો અનુગમ કર્મસરોવે જાવિ પિ પ્રવગતાને મમર્થનાં

“હૌનદાર મિટ નહિ, રો વ્રોહ

ઉપાય” ની દિંદી ઉમિ મુગમ યુવરાજ શમરશીયનો પુત્ર રંગ વિદ્યારી મોહુલ અવસ્થાએ હેનકીતો થઈ નિવાસ અને વાસનાની પ્રતિભૂતિમમે ફૂતો ફૂતો ત્યા આરી અંતે વનહતા અને મોહુ ત અનુગમજરી દૃષ્ટિથી પગપગ તાગક-મૃગી સાવે છે અને કામગમની કુત્સિત વાસનાને સતોવરા ક નાસુટિમાં વિચરી અનનના વિચાર-મહેનો ॥ ધનામાં શિન્ત-મર્ના ॥ ઉચિત મીમા વટારી જતવ છે સાથે ગહેન મુનર્જીદેના ધાધ પજુ કર્મ-નાદને જગતી પુત્રીની કુવામનાં થામડતી માર્મિક સાગ્રોમા વસતોત્સવ પડી આરવાનુ મૂચની જનો પ્રેમીના હૃદયને સતોવતી નનન્તાને લઈને વરે પાછી આવે છે

વસતોત્સવ પત્યા પડી મુનર્જીદેના પુત્રીની અભિનાસ પૂર્ણ કરના એમતની તપાસ કરી ઉદ્યાનમાં વનન્તાને બધો આવે છે તે સમયે

૧ અહીંથી શરૂ થતો કથાસર્જક રમકારે મૂનમ સંક્ષિપ્ત વલ્લવેરો છે તેથી વાચકને કથા-વસ્તુ સમજવામાં ॥ ૧મ પડે તે માટે વિ સ્વપ્નમાં થી-ડી-દેવીના વરદાનથી હાપિબ્યચિદ્ધ શ્રી ઉદ્યોતનસૂરિમહારાજે ૧૭ ૦૦ ૧ દોડપ્રમાણ બનાવેલ પ્રાકૃત શ્રી જ્વલમમાના ચપૂકથા (જે કે અમુદ્રિત છે-જાની તાકપનીય પ્રતિ જેમતમેર જ્ઞાનભાજરમાં છે)ના આગરે વિક્રમની તેરમી સગીના કલસદ્ અથવા ચૌ મી સગીના પ્રારભમાં થયેલા શ્રી પરમાનંદ સૂરિ શિષ્ય આ શ્રી રત્નપ્રભસૂરીશ્વરજી મહાત્મજ રચિત શ્રી કુવલનમાતા કથાચ પૂર્વ(મસ્કૃત)ના બીજ અને ચોથા પ્રસ્તાવમાં જાણી કથાના આધારે વિસ વલ્લવ કરવાની છટ લીધી છે

વનન્તા પર આશ- ગ્તામાં રાજપુત્ર તોસનકુમારની દષ્ટિ
બનેવ મોહુત્તે પોતાના મુલ રૂપની નનન્તા પર પડે છે અને
પ્રાપ્યમાર્ગમા કટકસમ કામગમમા બાન જૂતેનો બની જેન કેન
તોસનકુમારની કરેલી પ્રમરે પણ તાત્કાલિક વાસનાની તૃપ્તિની
હુત્યા સાથે કારમી લગ્નસંબધાગ મનોવાસના

સતોત્રવા નનદત્તાની પાળા ન ઉદ્યાનમા
આવે છે એવજાપણે ત્રિનતમની ત્રીક્ષાપૂર્વક વાટિકામા વિચરતી તેખીની
પાળ્ય કામગમમા અધ મોન તોસનકુમારે મુખપણે ગ્તા ક્ષતા એક દેખાણે
એકાત જેવું જોઈને પોતાની વાસનાને મતોત્રવા ક્ષાની પ્રાર્થનાનો ભગ ન
ધાર તે હંતુથી ‘લધુવધની પાલિમ ભગ્યા જાની મારે વશ થશે એમ
ધારી તીક્ષ્ણ ધાગવાળી દેહીપ્રમાન તનવાગ્ના અમકાગ સાથે વનદત્તાને
રિનવણી કરી કે હે ત્રિે ! તારી અદ્ભુત રૂપસજ્જિ ઉપર બદાવરે
મ રો હુ ■ તીવ્ર મારી મોહામના પૂર્ણ કર ! નહિ તો આજ તાર
આરી મ પુ છે મારી પ્રાર્થનાને અવગણ્યાનુ કેન દુગ્ત જ આ મારી
તનવાગ તને અમાગે આરી પગિચિતિમા સાથે ગ્હેલ ધાધ મુનહાઈદેના
અને સખી-પગિવારે હાહાકાર કરી જમગણ મચારી કે- ધાગે રે ધાગે !
આ પાઈ ના ન મારી દીખીની લાજ લેવા મનાત્કાર-પ્રતોગ કરે છે

આ સામળી સ કેત મુજબ આરી ગ્હેન મોહુ ત દુગ્ત તનવાગ
ખેચી પોતાની ત્રિગ્તમાને જ્યાનવા તેમ જ અખ્યા ન્ત્રી ઉપર
હુધિયાગ ગામનારને ચોખ્ખ શિખા ક્ષાની ક્ષત્રિય તરીકેની
પોતાની કુજ જાળવવા “એ પુત્રાધમ ! શરમ નથી આવતી !
અમના મુગ કુમારી કન્વાની હડેચોક હેડની કરે છે અને તે પણ
તમવાગના જોરે ! જાણે કોઈ મહાપગાકમી ન હોય ! તાગમાં સાત્ત્વિક
પગાકમ હોય તો તુ અમના ઓ ઉપર કી દયિયાગ ઉચામે ખરે !
ખે ! જતા તાગમા પગાકમ હોય તો આરી જ મેલનમાં, મારી સાથે
ખાડાના ખેન મેની જો ! નાહક અમના મુખ કન્વા ઉપર ખાડાને ઉગમી
ક્ષાનવટને વચ્ચે છે કેમ ? આત્રિ પ્રોત્કેશક વચનો કી પેતાને પોતાની

આમે કરી કન્યાનું ગદ્યાનું ક્યું આ બાળુ તોમનકુમારે પોતાની
ધારની મુગાના અતિય પાકનાં મોહુરત આમે કાપીયુ તનવાગો
આટકો મામે પશુ બાળા બેનમાં ચતુર મોહદતે ધા ચૂપીને સામા
એનજ આટકે તોસનકુમારને તેડી ગઈ નતના તાતકાંતક કલરૂપ દુર્ગતિના
ગતે પહોચતો કો અર્થાત્ તોસનકુમાર વમચળુ ઘઈ દુગતિમાં ગયો.

આ પ્રમાણે અગના પગ હથિયાં ઉમામનાં અને નાદગમાં કુવાગી
કયાની છેડની કનાગને ચોગ્ય શિક્ષા કરાવે આત્મમતોય માનતો અગે
એ ગીતે પોતાની પ્રેમિમના નવા પ્રેમીરૂપ
પ્રતિરૂપીનું ખૂન ઝગી કટકને દુઃકગને મોહુરત વાસનાને તૃપ્ત
વનવતા પ્રતિ મોહુરતની કાવાના ઈરાદે વનવતા પાસે જાય છે
પ્રવૃત્તિ અને અચાનકે વનવતા પશુ દુષ્ટના કામાર્થી ગચ્ચારી
વિરામ છવિત્તન આપ્યું છે એટલે બેવડા પ્રેમથી

બાળબીને સત્કાર કરે છે ધાઈ સુરલઈદેના
પશુ પુત્રી ॥ ચિત્તને પ્રસન્ન કરના મોહુરતને પ્રસન્નના કૂસથી વધાવે છે,
બા આકરિમક આવી પડેના બાળને લીધે ચચગદને અનુભવની વન
વતાને ઘઈ મોહુરત એકાતમા જઈ કમકીડાની તૈયારી કરે છે તેવામાં
નીચે પ્રમાણે મધુર વચ્ચે પોતાને સબોધીને કાળે હોય તેમ સાબળી
મોહુરત ચક્રિત ખની જાય છે જય-આશ્રમની મિત્ર લાગણીઓ
અનુભવતો મોહુરત કાન દબને સામગે છે—

“ અરેરે ! જગતમા સહુને પોતાનો સ્વાર્થ જ વહાવે છે,
વીતરાગપ્રભુએ પ્રદેવેન ધર્મ અને
વિરામમા કારણરૂપદિવ્ય- તેની મર્યાદા કોઈને ઈષ્ટ નથી ! જૂઝા
વાણીઅનેતેનીતપાસ તો ખરા ! પોતાના સગા બાપને સગે
અને મુનિનરનાદર્શનથી હાથે મારી પોતાની જ જમણી
ધરેનો અપૂર્વ આનંદ માતાની સમક્ષ સગી બહેન સાથે
વ્યસિચાર-વિષય-કીડા કરના આ જાય
છે ! આના કરતા નળી બીજી રી મૂના હોય ”

આ પ્રમાણેનું ગ્રંથ છતાં વિસવાદી વચન આજણી ચાહે માણુ તપામ કરે છે પણ કોઈ ન દેખાવાથી પુનઃ માનસિક વામના તૃપ્તિ કરવા પ્રયત્ન છે ત્યાં પુનઃ ઉપર મુજબનું સંભળાવ છે એટલે મોહુત્ત મુખ્ય થયો નહોતો કોઈ વસ્તુ— તત્કાલિક મોં ઉદ્દેશીને કહેતો લાગે છે માટે લાવ તપામ તો કર એમ વિચારી કૌતુક અને નાદક ધાર્યા કામમાં વિવ્ર આવવાથી કોઈની લાગણીઓના ઉત્ક્રાંતમાં આવી ખુની તલવાર હાથમાં ગળી તે મોવનાગો પતો મેગવના ઉત્ક્રાંત બનીને તે જગલમાં તપાસવા નિકળી રહે છે ત્યાં મૃતા કૃતા એક સ્થાને મુનિનરને જુએ છે, તેથી તે મોહુદત્તો ભગસમુદમાં ફૂગતાને વહાણ બૂખ્યાને અજ તરસ્થાને પાણી ઘાડવાને વાહન, સુખરાને માવન, અગ્નીથી ગભગથેનાને ઝાડની શીતન ઝાવા બળબીત બનેનાને આશ્રય, ચક્રોને ચક્ર કમળને સ્પર્શ, સમુદને પૂર્ણકનાએ ખિનેની ચાહની અંતે મોગને મેધ મન્યા જેટલો આનંદ થયો કાગળુ કે અક્રમાત્ સંભળાયેની વાણી મુજબ મોતે માનસિક તૃપ્તિ કરવા જતાં ભગિની— સમિચાર જેવા બચક પાપ સાથે પિતૃહત્યા આદિના બચક પાપોગે ભાગીદાર બની જતો ત્યારે તો જીવતર પશુ કરતા પણ હીન થઈ જવાની ઉપજેલી સહાનુ નિરાગળુ નિ સ્વાર્થ જીવન જીવનાગ નિષ્કારણુનધુ સાધુ ભગવત સિવાય કોઈ કરી શકે જ નહિ તેવી પરિસ્થિતિમાં અચાનક મુનિનો સમાગમ થઈ ગયો

મુનિનરને જોઈ સશયના પ્રગન કંઠાવાતના ચક્રોને ચક્રેનું માનસ દુગ્ધ ઘાત થવાની આસાએ મોહુદત્ત આર્થ—સરકારોના દાહ—સ્પર્શી

ગુના કાગળે પ્રગન કામવાસનાના વાતાવરણને

મોહુત્તે કરેલી

મુનિવરની સ્તવના

પણ ધરીશ વિમળી જઈ નિ મૂલ—ત્યાગ

પૂર્ણ મુનિદસા પી પ્રનોદપૂર્ણ પ્રસમાના

ફોથી મુનિવરને વધાવે છે અને આવે છે

કે “હે મુનિશ્રેષ્ઠ! આપ જેવા નિષ્કારણુ—જગત્સવ વ્યક્તિની અવિગત સાધના સાથે નિગત પ્રાણીમાનનું ભનુ ચાહનાગ—કરનાગ.

સમાગમ ખરેખર ઓર બનેલા મૂન-અચિત્ત પુણ્યગણિ વિના દુર્લભ છે ખરેખર સામાન્ય અજ્ઞાન-મોહના પાશમાં ફસાઈના સસારના પ્રાણીઓના ઉદ્ધાર કરના જ નહીં ધર્મગત મૂર્તિમત્ત થઈ આપના વહાને જમતમા અસ્તવ્યા છે તે પ્રાણીઓ ધન્ય ઓ કૃતપુણ્ય છે કે જેઓ પ મત્ત પીર સુખમભાગધર આપ જેવાં બાદ-પૂર્વક વદે-નમે છે આપની સમીરે આવતા માનવી મો અવગુ પીર આનંદનો અનુભવ થાય છે વળી આપ જ્યારે મારી ઉપર વાણીરોગ કરવા પી કૃપા કરશે ત્યારે તો મારા હારની મીમા જ નહિ રહે. કાળજી કે-માના, પિતા અને ગુરુના નયનો અમૃત અને ઉત્તમ રસાયન કરતા પણ વધુ મધુર-હિતજ હોય છે, પણ તેની યથાર્થતાનો અનુભવ તો ઉત્તમ પ્રકૃતિનાળા ભાવ્યશાસ્ત્રી કૃષ્ણની આત્માઓ જ કરી શકે છે, તેઓ જ વહિવેના હૃદયને એમત હિતજ માની તેને વદાદાજ નહીં આત્મહિત સાચી શકે છે તથા પૃથ્વીની જોતા મનુષ્યોથી છે મનુષ્યો લક્ષ્મીથી જોએ છે લક્ષ્મી પણ દાન વિના પ્રથમ સતીય થતી નથી અને દાન પણ ઉત્તમ આપ જેવા પાત્ર વિના વખણાવુ નથી એટલે કે આજ્ઞાત કે પાપગણે જગતને નળીયામણુ બનાવનાર મનુષ્યોને દીક્ષિમાન બનાવનારો લક્ષ્મીને પ્રશસ્ય બનાવનાર વાનના મુયોગ્ય પાત્ર તરીકે હોનાના દારણે આપ જેવા મહાપુરો જ જગતની અનેરી શાસા નધારે છે, આપ પૂજ્યશ્રીની નિચાળ છાઓ પણ અતિ હિત અને પનોઅથ દક્ષાની હોય છે કે ‘જગતના તમામ જીવો પરમશક્તિ અને કૃપાભાગીના પદ્ધિ બને’, વળી શરીર યોદ્ધાઓની મુદ્દતી કષ્ટનાની જેમ વૈદો પી રોગવદિની આદનાની જેમ તેમ જ વ્યાધિઓની મૃત્યુ પ્રસંગે થતા લાડવાના ભોજનની પ્રતીક્ષાની જેમ ‘ક્ષમ મવતુ સુમિતમ્’ની વ યાજ્ઞર ભાવનાઓ આપશ્રીના જીવનમા યોગ્યપ્રોત બનેલી હોય છે

આ રીતે પરમ-ચાલક આર્ગ ભારનાનાગા હતા પણ
આપના ઉપદેશની સર્વતોમુખી અસર રેક પ્રાણી પર નથી
થતી, તેમા કેવળ તે તે આત્માઓનો ક્રમનગીમી અને કર્મના
નિપાત્રગ અયોગ્ય હોવાના કારણે સ્વમન ન્યૂનતા જ હોવાનહ
છે, બ્યરહાન્મા તુન્ડ પદાર્થનો સુખનિલામ અને ઉત્તમ પદાર્થનો
નિપરિણામ પાત્રગત અતિઓના લીધે પ્રત્યક્ અનુભવાય
છે, માન્ય કે ખોજ જેવી ચીજ નિમ્માન્ ગમ-કસ નિતાની માન
ફાત ૧૨૧૩૫ હતા પણ ગાયના ધેમા જઈ ફરકે પંજિમે છે,
અને ફર જેનો ઉત્તમ હનનત્વોથી ભંપુ પદાર્થ સર્પને
પાનાથી ભયકર છેરે પંજિમે છે રળી મેઘનુ અમૃતતુ ય પણ
પાણી આમા અને લીંમડાના જાડ વિરે સિત્ર સ્પર્ષે પંજિમે
છે, એને હે મુનિએષ્ટ ! પાનના આચારે પદાર્થની હીનતા મિના
સુવ્રતા નિર્લેષ હોઈ આપના એકાત-દિત-શુદ્ધિથી પણ દેનાતા
ઉત્તમ વર્મોપદેશની અમર પ્રાણીઓના ભાગ્ય પર આચાર નામે
છે હે નિજાન્તામધો ! આપ જેવા પ્રત્યુપારની જરા પણ
આશાસા ન્યાં નિના ત્રિવિરે ત્રિવિરે અમર જેવા પામર પ્રાણી પર
દના કરનારા વામ-ચૂકા પણ બે કર્મના બે અક્ષર અમને આપો-
સ લગાવો તો તે બે રામ્હો ગુરુની નિશા કે કૃપા નિના સેડડા
કથાના અનગાહન કરતા વાન્વાર આત્મ-ચાલના માર્ગ
નધુ તે પ્રકાશ પાથરે છે ગહન અવધરમા નાનો પણ હીરો
પ્રનાશથી હમ્મહુળતા અનેક રત્નોની અપેક્ષાએ વધુ માર્ગ-ગર્ક
બની ઉપયોગી નિરડે છે, તેમ આપની અમૃતમય રમ્મિણીના
બે ગમ્હ પણ અમાગ માટે બસ છે ”

ઉપર મજા ૧ બાનપૂર્વકે ચ્તર ૧૧ કરી ચોથાથિત વિનવતી મરા ૧
 માયરી નમભાવ અર્ચનપૂર્વકે પૂડે છે કે-“ હે પ્રભો ! મજા મારો
 વાત કરી મારી માતાની સમય મળી પડેન
 મોહ તે મુનિવન્ને સાથે અભિચાર ધવાના પાપને ઉત્તેજ
 મહાના નિરસન માટે કરી વિચારણી ૧૦ ગા આગર છે ૧ ૨૫૪
 જોડી પ્રાર્થના કરતા તે રાણી વિચાર મનુષ્ય હાઈ માગ
 મનો બારે મજા ઉપર માટે કરી કરી તે ૧૦
 ૨૫૪ ખુનાસો જાણવા કરી આપ સિવાય અમ મનના અશરો ૧૦
 ૨ કરનાર બીજા નામ છે ૧ માટે કરીપૂર્વકે આ વાતો ૧૦ જણાની
 અનુભવે પણ થઈ ગયે ૧ અંતે થઈ જનારી જનનું પરિમાણ ૧૦ કરનારી
 તમ મને આપી કૃતકૃત્ય કરે ૧

મુનિવરે તાના માર્ગ પ્રવરતા કરતા માનસિક જુમિમતી ૧ ૫-
 પ્રવત્ત-સાધ્ય નિર્મલતાની આખી કરવતા મોહવત્તા ૧૧ વચ્ચે ૧ માનવ
 તેના જીવનને ઉચ્ચ માર્ગ વધે જવામા ગોતાનું નિમિત્તકારણ જાણી
 ધમ જુદાએ વિચારણીના ઉકેલ માટે વિગ્તાગ્રથી તેના પૂર્વ જ્ઞાતો જણા
 રવાની શરૂઆત કરે ૩

આ ગીતે નાસમ ૧ શ્રી સીમધ-પ્રભુ અને જામગણે દ્રતા
 ઉપમય-ઉપદેશક સંપન્ને ૨૫૪ કરવા માટે ચાનુ બવનું વર્ણન
 ઓ મહાની ૧ પ્રભુ અને શ્રી સીમધર વિષ્ણુ સાથે સુસંગત કરતા
 જામગણે દ્રતા પૂર્વભવ-વાચર્જનનો પાંડિકા વર્ણના મધ્ય ઉચ્ચાસની
 અમાસિ કરે છે ૧

હવે જામગણે દ્રતા પૂર્વભવનું વર્ણન તથા જામગણે દ્રે કરેની
 અનુર્વ આગમના અને દેવ નજાનપ્રાપ્તિ આદિનું વર્ણન અગમ ઉચ્ચાસમા
 આવશે ૧

॥ કિંતુ શ્રી સીમધ-સ્વામિ શોભાતર ૧ ૧૫૫૫(મુદ્ર)
 મધ્યો-નાસ સમાપ્ત ॥

॥ ॐ अर्ह नम ॥

શ્રી સીમંધર-ગોબા-તરંગ

(ચન્નમ ઉત્તરાસ)

હવે મુનિનર પામેથી દિય નાણીને ખુનામા સાબળી મોહુત્ત
મયમ નહ કામગતે દ્ર કેલી રીતે થાર ૨ અને તે કામગતે દ્ર થાતુ
ભવમા શ્રી સીમંધરપ્રભુના મુખથી ગોતાના
ચ મ ઉત્તરાસનો ઉપન્નમ પૂર્વભવો સાબળી વેગગપૂર્વક પ્રભુમહા
વીન્નર પામે દીક્ષા નહ અપૂર્વ અગધના
ધી કેનજગાન પામી મોમે ૨ી ગીતે જાવ છે તેનુ વર્ણન આ
ચન્નમ-ઉત્તરાસમા આવમે

‘હ મદાનભાવ’ તને અચ તમા નામના દિવ્ય નાણીને
નપદ ગીતે સમજવા માટે તારે જે ૮ પૂર્વ-જાતના ૬ છુ તે
ધ્યાનપૂર્વક સાબળી

મોહુત્તે માભગેથી ૧આ જ લક્ષ્મીદેવમા કોશન નામના
દિવ્ય વાણીને મુનિવડે દસમા મેગના નજરીમા કોગવ નામના
કુવેન ઉદેનનો પ્રાન્ન મદાનતાપી ગમ્મ છે તેને તોસવકુમાર
નામો પુત્ર છે તે જ નજરમા નંબ
નામો શ્રામત ગા ૩ તે જ રાનડેખા નામની સ્ત્રી ૩ તે જ નેને પ્રાણ
ક્રતા અધિક વડાની સુવર્ણદેવા નામની રૂપે ૪ જા ૥ ૫ સુ સા રીને
દાત ક્રતાગી પુત્રી છે

એખા ઉત્તમ ધર્મના સમ્પરોથી નિતીન ગજપુત્ર તોસવકુમાર
અન્નકદમ્બે વિમગ્તા તે પ્રેન્-કન્નાને જોઈ
વ્યભિચારી મોહિત થાય છે ઓ પેલી શ્રેષ્ઠિ પુત્રી પણ ઉમર
તોસવકુમારનુ લારક તોઈ અને જેની સાથે સાપાળ થયેન
ગુપ્ત રીતે છે તે પ્રેષ્ઠિપુત્ર નાપાગર્થે ૬૨ જાવગમાં ગએન
દેગાતગમન તોઈ ગજપુત્રના રૂપ પર મોહી પડે છે અને
કામદેવના ઉમાદ-તાપ-ગોપલ-રૂત ભ-

૧ અદીથી સર થતા દિવ્ય વાણીના ઉદેવની વિસ્તૃત માહિતી શ્રી મ્લપ્રમસુરિ
સચિત શ્રી કુવરમાવા કથા (ચપૂ)ના બી ૪ પ્રવૃત્તિ (પા ૬૯થી૮૨)મા ॥

સમોહો ૧૧ । કરનાગ પાને માગોથી પીડાની સંકેત-વ્યવહાર ચનારી
 કુનમયા ! તેમ જ આર્દ્ર-કુરી । ગમ્યુ તર્જિના મર્દ સંગારો જુમ
 કાગી કામવામ ૥ તુમ કવ્વા ગમ્યુનો પોના ૥ આવામમા ગુમ માર્ગે
 ગોનાવે કે આ ગમ્યુવ પલુ મોદાધ મરી લોહા સ્વાદા ૧૧ અવગારી શ્વભિ-
 મુખને મેળવના આદમ મેડી આવ કે આ રીતે અનકમે આઠ મામ મધી
 ગમ્યુનો મમામમ આનુ ગ્વો અને અદિપુનો મર્જવતી થાય કે અખી
 ગોના કહેરાથી દિગ્ગિના દુગચાગી જલુ ચનાં તેની માતાએ શેરી વાત
 કગી એને ગેઠે ગાગ રામે જર્જર ફિગિગ કરી ગમ્યુએ મરીનાગ તપાસ
 કગરતા પોતા ૧૧ પુ ૧૦ અપગધી જાણારથી યાય-નજનીતિને રહાત
 ગ્લી પ્રાણાતકની સગ કવ્વા મરી ૧૦ મુમ કરી વિચાર-અતુ મરીએ
 ઉપાનાતકવડે ગમ્યુનો અસાનમુમિમા લઈ જઈ ખાનગીમા ક્યુ
 કે— તમાગ પિતાએ તમાગ દુગચાગી કોધિત જરી તમો મારી જ
 ૧૧ખનાનુ મને ક્યુ કે જાત મારે તો તમે પલુ સિગજવરૂપ છો,
 એને તમે અળીથી ગૃમ્યુપ દેગાતર ચાત્યા જાઓ, કરાર અહીંના
 ગમ્યુન તરીકે જાહેર થતા ૧૧ ગમ્યુન રલુ મરીની જનમનસાઈ
 આ કાર્દક્ષતાની દાર્દિક પ્રસસા કરતો તુગત ગુમપલે ત્યાથી નિકળી
 અને ગામ-નજરો વટારી પાગવિપુત્રમા જયરમિશજની મેવામા ગ્લો

હવે મેગપુનો મુનર્જદેના પલુ કુત-મરીતો ન જાએ તેવુ
 ગાગ-અનાચાગુ પાપ પ્રગટ થરાથો, લોકાના, કુદુખીઓના

અસલ દિગ્ગાર-તિગ્ગાર સદન ન થવાથી
 તોસવકુમાર સાથે કહેલ ધગમાથી જારી રીતે નિકળી ગઈ અને
 અનાચાધીએછીપુરીની ગમ્યુનો તેના પિતાએ મારી નાખ્યાના
 થયેલી દુર્દશા સમાચાર સાબળી મોહની ધેતજાવસ પોતે

પલુ મરી જવા તૈયાર થઈ પલુ મર્જવતી
 લોહા કાગ્રેપ કવ્વાના ઈગદે જનિત-ચતા ૧૧ પાગવિપુત્ર જતા એક
 સાર્ધની માથે પોતે ચારી પજ મર્જવતો સમન પગિપૂર્ણ થયો હોવાથી
 અને લોકો ૧૧ તિગ્ગાર ગૃદપગિલાજ માર્મપગિમ શરી-સુકુમાલતા

આં અને કાગળોથી ઓડગુણ વધેની પ્રસવકાળની આત્મ નતાએ
 થતી અનેક વેના-પીડાએ તેણીને વિહન કરી મૂકી અને સાર્થની
 મોગન પગએ છોડી રહી જાનકર તથા વિકટ જનની ગદનતા અને
 માન અધમગની ભવાનકતા તેમ જ પગમ-સુખી-અવગથામા ઉઠેતી
 છતા પ્રસવ જેવા કષ્ટ મમયે જાનકર વેનાઓમા આશ્વાસ દેનાગના
 પશુ અભાવથી અતિ વિહન થઈ જાતીકાટ ર ન કરે છે વિલાપ કરે
 ■ હેવટે ભાગ્યજીઓના પ્રવન આવેમથી મુનર્દેવા-મૂર્છિત-ખેભાન
 થઈ જમીન પર પડી જાન કે મુદ્દ મખમલની કોમલ તળાઈમા
 સૂનાની મેઝીપુત્રીની કાયા પથ્થ-કાગથી વ્યાપ્ત અટવીના
 ખડખડા ભૂ-પ્રદેશ ઉપર નિગવાન થ ને પડી ! અહો ગી
 ર્મની અકળ ગતિ ! ! અજ્ઞાન-મૂ પ્રાણી પાપ કન્ટા પાકુ
 વાળીને જોતો નથી, ક્ષણિ-આનંદ-તુષિતમા ગાડા-ધેનો જની
 અપાન દુખનગિને દાધે જીતે નોતરે છે અને તે દુખોના
 ત્રિપાકને લોગનવા દાણે પથ્થ-હૈયાને પણ પીગળાવી દે તેવી
 ન્યા-જનક મિથિતિ અનુભવે છે જાન ચત્તા શીતલ મિલો ઓ
 જગનની શુદ્ધ-હી દવાથી ધીમે ધીમે ચૈતન્ય આવે છે અને અ પ
 સમયમા પુત્રપુત્રીના પુનરનો જન્મ થાય છે મુનર્દેવાએ આવી
 પડેલા અપાન દુખોના પલ્લમાથી છૂટના મગ્નનો નિર્ણય કરો છતા
 કોમન જાનકોની જાવી પ્રાણો વિચાર કરી થએની જૂનને ખાનમા ગાળી
 નવી જાન-દત્તાની જૂન ન થાય માટે મગ્નના વિચારને જતો કરી
 ક્રોધ ગામની નજીક જઈ સરીગુદ્ધિ કરવા માટે જલાસય પર જવાની
 તૈયારી કરે છે તોમનકુમારના નામની મુકિા જાનકતા ગનામા અને
 પોતાના નામની મુક્તિ મલિમના મગામાં નાળી નવપ્રસૂત જાનક
 બાવિધને પોકની જેમ કપડાના જે છેડે બાધી ચોગ્ય મ્યાને મૂકી
 વિધ્યાચરની તમેનીના ઝરણુમા આનાદિ માટે જાય છે

આ બાજુ નવરાત હોવાથી મોનીયો ખગડાને તારક-સાપિનાની
તે કપડાની ગાંઠને લોહીની મધથી આક્રમિતી તી વિસાગેતી એક
વારણ મગનના પિની જુદિથી વચમાથી
મુરબીદેરાના નવજાત પકડીને લઈ ગઈ ગંગામાં માડીની પકડાના
ગિશુચુગવની રૂમ- મગને ડોકડી હો જનર છે વાવણી ખજર
મળેગે વચેલી પકડી નથી આ સોતાના થાગે જવ
પરિસ્થિતિ થોડીક આજના રથી દને તેટલામાં શિકાર
કરવા આવન પાટવિષુવના મળ જથ્થામના

પુત્ર શબ્દરૂપીને વાન મમજને સચોટ તાકીને મારેન માળથી તકડીને તે વાનશ્વ તગત મરી મધ નછક આવેના રાજપુત ગામર શીને વાવશ્વના મોઢામા પકડેન કપાની ચાકમા તાકીથી ખગડારેન છતાં ચમમાન આઠનાં હારી ભગ્નત સિગુરો ભેષ આપ્યુંચકિત ચર્ષ જનશરીરો તે મગક આથે ગહેની પોતાની જીવી આપ્યા અને શિખર પ્રસંગે વાવ પામેથી પ્રાપ્ત થયો હોવાના મગજે તેનું વ્યાધિસ્ત નામ પાશ્વ પશુ કાઠકને મોહની પેનજબરેની તેડી વર્તીપ્રમ્થા લોકોજો તેનું મોહુ ત નામ પાશ્વ આ મણુ આમા પડી રેની પેની બાલિકાને કાર્યપ્રસંગે તે માજ નિકતેના પાનિપુત્રના ગળ જથનમર્ના ગજદુતે દીરી અને રોડ અટવીમા નિગધાગરૂપે રડેન કરજાગનક નવજનત-દસાવાળી તે બાનિમને લલ સાથે આવેલ નિ સતાન પોતાની જીને આપી તેણી સવા શેઠ માગી હિજ્જના લીધે થતી ચિતા દુઃ કરી અને 'વન' નેતાને મેન્નિલાપૂર્વે આમીની વફા હારી- પ્રામાણિમ્તાથી પ્રસજ ચર્ષ જનજો કૃપા કરી અમારી બાનસિક ચિતા દુઃ કરી એટલે તે બાલિકાનું વન તા નામ પાડયું

આ પ્રભાણે કર્મસંયોગે અને ભવિત-વિતાની પ્રબળતાએ
માતાથી વિમુક્તા પડેલ અને માતાના પંજામાં સંપડાયા છતાં
નવજાત શિશુ-મુનવ પૂર્વસંચિત પુણ્ય શશિના બંને યોગ્ય સ્થાને
મુક્તિ પહોંચી ગયું, અને તુલ્ય માન-નીએ-શુભાશુભ કર્મના

બન ઉપર જ મેળનાતી અને ઝડતી પો ગવિઃ મુખ-ડ ખની
મામગ્રીમા-૨ પી મહેના અહુ બાવના ભૂતને નિર્ધર સચંચુ,
તેમ જ “રામ રામે તેને કેળ ચાચે ની લેખકિને વા
તાર્થ કરી

આ જાનુ મુનર્જિદના સગીગ્રહિ કરીને પાછી જારી પપુ
મોગ્રન્યાને કપડામા ગાંધીને મૂકેન ચોતા ॥ નવજાત શિશુમુખને ન
જોવાથી વજાતની જેમ એમ મુર્ચિત
મુનર્જિદનાનુ પોતાની થ ન છે સીતન પવનથી ભાનમા આવ્યા
જ પુનીની રાઈ તરીક પડી પોતાના મારે સીતી રહેન દુ મોની
પાનિપુત્રમા નજદૂતને પગના વિચારથી અમિત જેવી બનેલી
ત્યા નહેતુ, કર્મની તે મુનર્જિદવા અનેક પ્રમરે વિનાય આ
અજમ ઘટના કર છે હેવો કથચિત્ મનને ગ્વચ્ચ કરી

જગ આગમ ચાને કે ત્યાં વાવણુ ॥ પચના
જોઈ બ ને ગાન નામો મારાનો પ્રત્યક્ષસિદ્ધ નિર્ણય કરી છે ને
વજસમ કહેણ કરી પામેના કોઈ મોકુદમા ભગવાડખુને ત્યાં જારી ભગવા
કહે પાણુ તેની મુખાકૃતિ પથી જગલમા બની પડેલ ટોઈ સાગ ઘગ્ની
કન્યા સમજી પોતાની દિકરી જેવુ ન્હાસ મતારી આસરે આપી તેગીના
મનનુ સાતવન કયું થાકા દિવસ ત્યા ગી ગામ-નમરોમાં બઠાની તે
મુનર્જિદના કર્મમ મોગે પાનિપુત્રમા તે જ ગજદૂત (કે જો ગતા
માથી વાધજે પકડેન કપડાની ગાંડમાની સરી પડતી છાકરી મળી
આવે-રોના ઘરે આવી પડેચી આજીરિમને માટે તે દૂતને ત્યાં ફૂતની
ઓના કહેવાથી વન-સાના પાન-પોણુ માટે ધાઈ તરીકે ગદી
અનેક પ્રમરે વન-સાનુ પાવન-પોણુ ફૂતની છાકરી સમજીને કરે છે
પોતાના તો જનો જાવક વાવણુ ખાઈ મઈ દે એમ જગલમા વાવણુના
પચના નજગ વિહાણી તોળીને નિર્ણય કરેતો છે એટલે પોતાની પુની
તરીકેની ચકા જ કસથી આવેઃ કર્મના દૈવથી મૂક બનેલી અને

તે જ બનના સ્વયંદર મેરેના અનાચાળના પાપની ગતિ બોગ
 નારી તે બિચારીને અઘણિ ઘના દુન્યા કર્મનો નિચિત
 ગતિનો ખ્યાલ દયાથી આરે ? મુનર્જદેના ઠી દેખેખતો નનતા
 કમ કરીને મોગી યાન જે અો દનાઓમાં કુમનતા મેગરી મુ
 યુનાવગ્યાના વિકાસથી યુનાનો તા ચિત્તો અધર્મ પારી નિવડે છે

તે જ નગ્ન તા ગાળો પુત્ર મમરશીનો મોહુદત્ત નામો
 કુર (જે કે મુનર્જદેના ઠી કુક્ષિથી નનતા ઠી સાથે જ જન્મેલ છે)

જે ઠી મોહુદત્તને જાણ નથી) તે વનતા (જે

નનતાનો મોહુદત્ત પર કે મોહુદત્તની સંપીન્ટેન યાન છે કર્મસંતોગે

અનુરાગ અને નાવજના મુખથી સગી પગી ગમતો ત્વા

મોહુદત્તના હાથે મોગી યયાનુ મોહુદત્તની નાજમાં નથીના

તોસવકુમારનો ધાન ૩૧ ૫ વનતકીડના પ્રમગે ઉદ્યાનમાં

દષ્ટિમેનાપક થો આસક્ત યાવ છે વનદત્તા

પણ કર્મવલ અઘાન દશામા મુ શરેની પોતાના મમાભાઈ તર્કિ નરિ

ગામુની મોહુદત્ત પર આમત યાવ છે માથે ગુંવ મુનર્જદેના

જોના મનો તા કાવો જોગખી વસ તોત્સવ પીત્વા પછી એકાનમા

મોહુદત્તને આવવાનો સંકેત કરે છે નમતોત્સવ પછી મુનર્જદેના

સાથે વન તા પોતા ઠી વામ તા તુમ જવા સહેમોથી નિકળે છે તે

સમગે તોસવકુમાર (કેશનદેશના રાજાનો કુવન-જેને કે મુનર્જદેના

સાથેના વ્યભિચારથી તેના પિતાગે પ્રાણાતદકની સજ કરે, પણ

કાર્દદ્ધ મત્રી ઠી સનાદથી જમી જવા દુ દેશવગમાં આઠી પાદવિપુનના

ગાનની મેવામા ગહેલ છે તે) તે વનદત્તાને જોઈ નાવદાગિક સજધે

પોતાની મગી પુત્રી છતા કર્મના વિષાકમાં મુ જ ઠી તેગી ઉપર

મોદાધ બને છે, અો કાર્વાકાર્વના તથા ગાધિકો પોતા તા પર પ્રેમ

છે કે નહિ તેના પણ વિચાર કર્વા વગ તગત જ તેથીની પાછળ જાવ છે

અને મુનર્જદેવાએ મોહુદત્તની સાથે નકી કરેલ એકાંત રથને પહોચ્યા

પછી લોક-વાજની પણ અનજાનતા કરી તે તોસવકુમાર કર્મના કદમાં

નાટકિયાની જેમ નાયતો મમાધીન જતી સગી પુત્રી રિતવામના તૃપ્ત કરવાની પ્રાર્થના કરે કે અને પ્રાર્થનાનો ભર કરવામા તપવાગની ધમકી આરે ■ નનતા તો મોહુદત્ત ૧૭ આમકત હતી વળી “પરાણે પ્રીતિ થાય નહિ”ની ક્યેની મુજા તત્તવાગના જોરે પ્રેમ કરવા માગતા તે નફદ નગધમના પાસમાંથી છટવા દોડો-વાળે ની જૂમગણ મચાવે કે જોડેને સકેત કરી મુજળ આરી ગહેનો મોહુદત્ત બન્યાત બની કોઈ અનુની નીસ આમળી િડતો તગત ત્યા આરી પડેનો અને પોતાની પ્રેમિમને તનવાગની ધમકી િતારી ફમાવના તોસવકુમાર- (જે કે પોતાનો સગો બાપ છે પણ પોતાને ખત નથી) ને તનવાગની ઝાઝપીમા ગમસગણ કરી દે છે મુવર્ણદેવા પણ જોની પાછલ કુલની લાજ મર્વા । વેળી મુજા માગાર કુટુમિયોના વ્હાનને વિમારે મુક્યુ ઝલ્લિથી છનકતા નૈશ્વર્ણ્યુ ધગે છેડી જમલમા બટકતી બની બીજને ત્યા દાસી ૧૭ ઝીકાર્યુ-તે તોસવકુમારને ઘણા વર્ધી નાદ જોયેય તેમ જ તેને તો તેના ગાપે મારી નખાવેત છે એવો નિર્ણય હોવાથી ઓગળી શકી નહિ ઉનદુ મોહુ તે મારી નાખ્યો તે માર ક્યુ એમ માનવા વાગી અહો શી ઝર્મની વિરખના દો એક જ ભવમા કર્માધીન મૂક આત્માઓ બાપે અમાળે પાણુ કેના લાયકર અકૂત્યો કરી બેમે છે બાદ મુનર્ણદેવા નેના ઇશાગથી સગા બાઈ બહેનો વામના તૃપ્ત કરવાની સમતિ આપે કે અને મોહુદત્ત કામદોડાની તૈવાગી કરે કે, તેટલામા દિવ વાળી સજાગાર છે અને ચક્તિ થઈને મોહુદત્ત મોવનાગની તપાસ કરે છે પત્રી જે બન્યુ છે તે વુ જાગે જ છે

આટલા વર્ષાંત ઉપરથી વુ સમજી શકો છો છર્ષ કે “મોહુદત્ત તે ■ પોતે જ છે, તનવાગના એક ઝટકે જોને વમસદને પહોચાડી પ્રતિ અર્ધાને ખ્દાત કર્યા સતોષ અનુભવો-તે દિવ્ય-વાણોના ઉકેન- તોસવકુમાર તાગે સગો પિતા હતો, અને નો ઉપસહાન , જેના પર વુ આસકૃત થઈને ધેનો બન્યો છે તે નનદતા તારી સગી બહેન અને આ

મધ્ય કામમા મધૂર્ણ પ્રેમ્યા કુનાઃ આમિત પડતો જાગ ભગવદ્વા
મુનર્હિદેના તે તારી અને નનદતાની સગી માતા કે એટલે થયેલી
[જ વાગીમા મુચરાયેવ-મગા ગાપનુ મગે દ્વાય ખૂન કરી માતાની મમમ
મહેન માથે જાણ્યાગી-વાતમા તને દેવે શો વિસવા જાણાર છે ?]

મોહ ત, મુનર્હિદેના આ નન તા ઉપર મુજબો જતાત મુનિર
પામેથો મામગી મનઃ આ પાપના પમાતાથી અનામુખ જાતો
મુનિવગ્ના તાનમુખી અનુભોદના કરી
અનનિરિભુ અનેક અરક પાપમાથી ની જરા હાવાના કાગ્ગે
મોહદતાની પ્રાર્થના પોતાને કૃતાર્થ માનવા લાગ્યા અને અજ્ઞાન
અને મુનિવરે કરેલ કેટલુ ભયકર છે, અજ્ઞાન અવમાનમા
પુનાઓ વિવેકચમુનીન આચાર્ય પ્રાપ્તિઓ કેવા
કેના અપાઠજતા કામો કરા બેસે છે

તેના ખ્યાલ કરો “અજ્ઞાન સ્વલુ મો રુદ્ધમ્” “અતનદુ મ્બ-
વૃક્ષાણા મૂર્મજ્ઞાનમેવ ચ” આદિ મુલાપિતોની મહાધર્મતા
સમજ્યા પછી મોહુતો પશુભતિ કરતાં પણ બધમ કક્ષામા ભઈ
જતાઃ અરક પાપોનું પ્રાવચિત કરવા આ અચાર્ય મહાન દોષને
કે કરવા સર્વથ વીતગગ પ્રમુખ અનન્વચિતે શરણ નીકાગ દીક્ષા-
આગિન-સવમની પ્રાર્થના મુનિવરો કરી એટલે જેમના નિર્મલ દાતોની
જોતા ॥ મોવતી વખતે હાગની પ્રમા સમાન ફેલાઈ જાય કે તથા
જેમની મુદ્ધ સ્વામ્ય મોહક રૂપસદિ જાગે જાગતા નિવિધ તાપો
શમાવવા મેરમાવા કેમ ન હાય ? અજ મુકિત-મામાને આકર્ષણ-વશ્ય
કરના તે કામજ કેમ ? હોય ? એવા અનુપમ સુદર રૂપનિધાન છતાં
મોહસમુદમાં નહિ જાનાં પણ નાવની જેમ સ્વ-પગતાક, અને
વાગીરૂપ વગ્ધી જાગતા પાપોનો દ્વસ કરના તે મહામુનિવર
પશ્યાતાપ અને અનિર્વે ની જાવનાથી તગ્ગોગ મનેવ મોહદતો જાણાવે
છ કે-“મહાનુભાવ ! તમારી માંમણી થયાર્થ છે પણ હ તો ચારણ
લગિવાગી સાધુ છુ હુ જગ્ની મનાતથી પ્રતિમદ નથી, એટલે

૧૬૬ આપણો અધિકાર મો નથી ન તો વશિવને આદાશ

૧ આવી મોહદને કહેતી ગયા અટોની પ્રાર્થનાના જવાબમાં “ચારણ
જાણીધારી માધુ દોવાથી હું હીફા ન આપી શકું” તેમ મુનિવર જાણા પુ
છે આ દૃષ્ટી સાગ્ગલબિધવાગીએ ગયા ન આપી શક તેવો સિંધાત રત્ની સાધ્ય
પણ તેને માત્ર સામ્ય સાત્રોના પાત્ર સમય ન મને ત્યાસુધી રામકારની
કૃષાવસ્તના પ્રસન્ન રાથી તેવો સિદ્ધાંત સ્થિત કરવો હવિન ન બલાય એ
માટે અતિ પ્રયત્નપૂર્વક જવળા કરવા જતા તથા કેટલાક બહુદુત-વિદ્વાનને
પૂતા થો ખા સાલ્યા રો આ માટે મજબા નથી તથાસના પશ્ચિમે વિક્રમની
તરમી મહીના ઉત્તરાઈ કે ચાંદની નહીના પ્રારબ્ધમાં થયેલ શ્રી
રત્નપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીએ વિ મ ૮૩૫ મા હાફિય રવિન્દ્રા-
કિત શ્રી લિલોતનસૂરીશ્વરજી મહારાજે રચેલ ૧૩૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ
કુવતરમાતા કહા (માહુત) પરથી જનાવેલ અનુવૃત કુવતરમાતાકથા
(૧૫૫) (જે કે માહુ કામમજેન્દ્રની કથાના મૂળ આસારપ છે)ના બીજા
પ્રસ્તાવ (પા. ૮૨ પ ૫) મા આજ્ઞામુનિ ગયા ન આપી શક તે
વાગને કહી સમર્પન કરનાર નીચે મુજબના અર્થ મળ્યા છે

“યદ્દહ ચારણશ્રમણો ન ગન્ઠમતિરદ્ધસ્તેન તવ વ્રત

દાતુમનીશ” ॥

આવાથ — જે કારણથી હું આજ્ઞાપ્રમલ અગ્રિજિજ્ઞ નથી માટે તને
હીમા આપવા હું સમર્થ નથી

તે કે આમાં કહા ગયા ન આપી શકવાના હેતુ તરીકે મજબની મર્થા રાથી
જહાર હોવાનું સૂચવ્યું છે પણ તે સિવાય તેમને તેવો કાંઈ છે કે સામાચારીનું
નિયંત્રણ ■ વગેરે બુદ્ધિને સંતોષજનક મર્થ હેતુ સમારેલ નથી

આ સિવાય જિનકલ્પીઓ માટે હાથ ન આપવાનું સ્પષ્ટ વિવાદ મળી
આવે છે તેમ સાગ્ગલ-શ્રમણો માટેનું સ્પષ્ટ વિવાદ બાબત નથી પ્રયત્ન કરવા
કળા મળેલ નથી, કાલિયા ખ્યાલમાં હોય તો સૂચવવા વિનંતિ છે

રાસકાર તો આ સ્વરે માત્ર “હું ચતી છું ચારણશ્રમણો, તેમજ
નાપૂ હીપ્ય સહી” આટલા રાન્દો જ જાણાવે છે માટે વિરોધના આ પગ
વનુ પ્રકારે પાથરવા બાબતમાં સંજો

માર્ગ પગમ પાવન નણે જગતમા આ વચેડ પોષેતો ભવક પાપીઓ
 પગુ ઉદ્ધા નાગ, જેના કાંકરે કાકરે અનત આત્માઓ સિદ્ધિએ મવા
 છે એવા તીર્થાધિગાર શ્રી સિદ્ધાચન પુરુરિઝગિરિ-તીર્થે વાત્રા
 મારે જતો દતો ત્રા મે અનરિજાનના જતે તાગ દાયે અનજાપણે
 પગુ પિનૂદવાનુ ગાપ થવાનુ જોણુ આ ભગિની જનિયાત્રા ભવક
 ખીજ પાપમા તુ પ્રવર્તવાની તૈયારીમા દતો ખરખર અજાનનશ
 મુક પ્રાણીઓ આમ દુષ્ટયો કરી જનનમા દુષ્ટને દાનાનવ
 રાજગાવી મુકે છે અને પડીથી હાય-નોય કરે છે, એટલે તને
 નતિમોધવા હુ આ પો હુ દવે તો હુ શ્રીસિદ્ધાચનની જગતએ
 જઈશ કાગળ કે-ગાની જગત આત્મધર-મહાનમ નીચે મુજબની
 'પગ' થી સક થતી તેજ વગુઓ મહાન પુણ્ય મયોગે જ
 મળતી જણાવે છે—(૧) શ્રી પુરુરિઝગિરિ, (૨) પાન, (૩) પ્રભુ-
 પરમેશ્વર (૪) પરમેષ્ઠી, (૫) પ્રકૃતિ-સનતારી પર્વ, (૬)
 પચ્ચખાણ-વિરતિ, (૭) પૌષ, (૮) પૂજ, (૯) પ્રતિકમણ
 (૧૦) પ્રતિનેખના, (૧૧) પ્રમાજના, (૧૨) પૌષી-જ્ઞાન, (૧૩)
 પાપી-આ તેજ દુર્ગા વગુઓ પૂજી પાવન કરનાર મહાપુરો જ
 ગમે છે એટલે પરમ પવિત્ર તીર્થારિરાજી વાનાએ જઈ છુ, આ
 તમે કૌશાભી નગરીમા ધર્મનદન મુનિવગની પામે જશો એટલે તેઓ
 તમને દીક્ષા આપશે આમ કવી ચારણ મુનિ આકાશમાર્ગે ગુગત
 શ્રી સિદ્ધાચનની વાત્રાએ ઉપડી બા

હવે મોહત્તે સસાગ્રી વિગ્ધ જનીને ચારણમુનિની મુચના
 મુજબ કૌશાભીનગરીમા જઈ ધર્મનદન મુનિ પાસે જઈ વિનવ
 પૂર્વક સવમની પ્રાર્થના કરી મુનિવરે પછ
 મોહત્તની દીક્ષા અને યોગ જાણી દીક્ષા આપી સવેગ જાવનાયા
 દેવયોકમા ઉત્પત્તિ ભાવિત મોહત્ત મુનિ નિતાંત દુષ્ટને
 આપનાર કર્મનો સ્વ કરવા મારે ઉત્કૃષ્ટ
 વિકટ તપસ્વા આદિ કરી નિર્મલ સવમ પાળવા લાગ્યા સાથે ખીજ

આગ મુનિઓની ધર્મદૃષ્ટિકા કલ્યાણકારી સોગત મળી જવાથી વિશેષ નિર્મલ આગાધના કરી અનુક્રમે આયુક્ષયે દાગ કરી સૌવર્મી નામના પહેના દેવલોકમા પદ નામના વિમાનમા મોહુદત્તમુનિ પદમેસર નામના દેવપણે ઉત્પન્ન થયા સદચારી ધર્મમિત્ર અન્ય ચાર મુનિઓ પણ તેજ દેવલોકે ગયે તે જ વિમાનમાં પદપ્રભ-પદસાગ-પદનર-પદચન્દ્ર નામના દેવ થઈ પામે દેવો સગળી ઋદ્ધિ-વૈભવવાળા પૂર્વજન્મના ધર્મજ્ઞેથી સંગાયેલા આનંદપૂર્વક સાથે કીડા કડતા કાળ-નિર્ગમન કરે છે

એકા તે પામે મિત્ર-દેવોએ અચાનકે ઘટાના સાબળી તપાસ કરી તો ભરતક્ષેત્રની વર્તમાન ચાવીરીના પદરમા તીર્થકાંડે શ્રી

ધર્મનાથપ્રભુના દેવવજ્રાનમહોત્સવ પ્રસંગે

શ્રી વર્મનાથપ્રભુના પ્રભુના સમનસરૂપામા જવા માટે દેવોને સમનસરૂપામા મુખકે આવધાન થવાનું જાણ્યું એટલે હાથમેળે

નાજનો પ્રસંગ-ઈદ્રાદિકો-ત્યાગ્યા થઈ તે દેવોએ ધર્મનાથપ્રભુને

એ હરેન બહુમાન ભાવથી નમસ્કાર કર્યા અને અસખ્ય

દેવોના સમૂહથી વીટવાએલા સૌવર્મી-

ન્દ્રની સાથે પ્રભુ પામે આવી (તે પાંચ દેવમાંના) પદમાર

નામના દેવે ઈન્દ્રમહારાજની આજ્ઞા લઈ ભક્તિપૂર્વક સુદૃઢ સમનસ

રૂપની રચના કરી પ્રભુએ મેવજર્જનાની જેમ મળી આવડે સુદૃઢ

ધર્મદેશના આપી જે સાબળી પદમેસરાદિ પામે દેવો ધર્મબીજનું

વપન પોષણ કરનાર પન્થસંવિગની લાનનાથી પ્રમુતિ ન્યા

એટલામા શ્રી વર્મનાથપ્રભુના આદ્યગણપરે વિનયપૂર્વક નમસ્કાર

૧ અર્થાત્ મોહુદત્ત મુનિના સદચારી વરીકે સૂચવાયેલા અન્ય ચાર મુનિ એના વધુ પરિચય અને સજા માહિતી માટે કુવતચમાસા કથા (મસ્કૃત થ પૃ) જુઓ આ પાસની વાર્તામા જ આખી કથા સમાપ્ત થાય છે, ત્યાં આ ચાર મુનિઓ ચક્રોત્તમ-માનભટ્ટ-માયાદિત્ય-લોભદેવ નામથી સંજોષાયા છે આ ચારેના જીવનની પૂર્વશ્રુતિઓ પરિચય શ્રી કુવતચમાસા કથા (પ્રસ્તાવ ૨, પા ૩૫ થી ૬૮)મા આવેલ છે

હી પૂઝ્ય કે-“આ મમરગનામ્યા મદુર્થા ૫૦ । મોમે જનાગે
આમ તસિદિક અ- પ્રાણી પાઠ ॥ ૫૧ ॥ પ્રભુએ ૧ જાન્યુ કે-“તે
તાગે પામે તિર્થ રીતે આગે આનતા, પૂર્વભવન મમજ્ય ધવાથી
પ્રથમ વેનની જગ્યામાં ચરતો માગે દર્શનથી પરમમતોરને પામેયો
કેવનો આસુ વડાવતો જે મુરમ્ભાજ-ઉદર આ ॥ ૫૨ ॥ તે સુગ-
સુગનેથી બરેથી આ જાળી પડેલા ॥ સર્વ પ્રાણીઓ આ તો ॥
માગે કરતા પશુ વડેયો મોમે જવાનો જે-“આ માત્રણી જધાવની
વિગમ-કૌતુહલી લાગણી બરેલી દટિ તે મુરમ્ભાજ / ૫૩ ૫૪, એટલામાં
મેતા મુરમ્ભાજ ૫૫ આતંગિક જમિ-જનુમારો રજા કરતો પ્રભુ ॥
૫૬ ॥ ૫૭માં વિગમવાને આગેટલા માનો આ મ્વનાતામાં પ્રભુ ૫૮
મુતિ કરવા લાગે કે-“હ પ્રભો ॥ જગનના ઉદ્ધારક વિભો ॥ તાગે
આગેને વિગમના ॥ અગાની પ્રાણીઓ આરે મતિમાં ૫૯ તો ૫૬ પ્રથમણ
કરતા વિરિધ કરી સહ છે” આ પ્રથમ જોઈ મૈત્રમૈન્દ્ર વિગમ
કૌતુહલી ૫૭માં સમાવવા તથા મદુ કરતા પ્રથમ આ તિર્થ મનતિતો
૫૮ મોહો કેરી રીતે જગે ॥ ઈલાદિ મરાવો કુ કરવા વિભીત-આરે
૫૯ છે કે-“હે સ્વામિન ॥ આ મુરમ્ભાજ ઠાણ છે ૬૦ રીતે આપના
કરના પશુ પ્રથમ મોહો જગે ॥ કૃપા કરીને આગે ખુદામાં જળાવી
તિર્થની યોનિમાં ઠતા મદાન પુણ્યમાં આ જાન્યુ પ્રાણીની સુખ
જાગરિયતાનો પગિય આપો” પ્રભુએ પશુ મુરમ્ભાજનો પૂર્વભવ,

૧ મુરમ્ભાજ કરેલી સ્તુતિનો મૂળ શ્લોક શ્રી કુવલયમાતા (પ્રસ્તાવ
૩ પા ૧૨૬)માં નીચે પ્રમાણે ૭

“તવાગાળોપિનો યડત્ય નોસ્તયશિરોમણે ॥

જાયન્તે જતવો દૂર, દુર્ગતી તે ધ્રમન્તિ તે ॥૧॥

૨ મુરમ્ભાજના પૂર્વભવ વિની માદિતી મટિ જુએ પરિશિષ્ટ મેલ,
૩ મતિય શ્રી કુવલયમાતા (પ્રસ્તાવ ૩ પા ૧૨૨ થી ૧૨૫)માંથી
મેળે.

કરેલી સવનવિગધના અંતે આસનમન્યતાને ક્ષીન લઘુકર્મીતાને સૂચવ
નામ ભાવિનું લાન જીવન વચ્ચે જણાવ્યું, એટલે મન શ્રોતાઓ
પ્રભુશાસનની મદત આગરોડે ॥ જોખમતારી સમજી “આજ્ઞા-
રાદ્ધા વિરાદ્ધા ચ, શિવાય ચ મવાય ચ” ના ગૂ-પ્તમ-ગદ્ય
અને પાત્રી શક્યા નાદ સૌવર્ચન્દ્ર ત્રિવેદનાથ લોકોત્તર પુણ્યશાની
તીર્થકરપ્રભુના અવધૂતે પ્રસન્નિત થવાના સૌભાગ્યો મેળવનાર
મૂયમ્બાજને દાધમા લઈ મગવમગ્નમાં ગદ્યેવ અસખ્ય દેવો કોડો
મનુષ્યો સમક્ષ-“ તુ વન્ય છે! કૃતાર્થ છે! તારો બેડો પાન થઈ
ગયો! તિર્થે જ્યેષ્ઠી અધમ જાતિમા છતાં પ્રભુના મુખધી તામ
ઉજ્જવળ ભાવિ માલગી ગળવરાદિ મુનિઓ અને અન્ય વર્મારાજકેને
પા. તુ રૂપદુર્લભ-પ્રગસનીય બન્યો છે! વાહુ! વાહુ! વન્ય છે
તારા આત્માને”-આદિ ધર્મપ્રેમને સૂચવતા શબ્દોથી તેનો મત્કાર
કરો જા. હન્દ્રમદાગજ ની જોમ બધાએ તે મૂયમ્બાજને દાધમા લઈ
વિવિધ પ્રસાદના શબ્દોના ફોનોથી નવાજ્યો.

ઉપર મુજબ મૂયમ્બાજના જીવન-પ્રસંગ સાબળી પદ્મપ્રભ દેવે
પ્રભુને વિનયપૂર્વક પૂછ્યું કે- અમે પાત્રે જણાવના છીએ કે
અભવ્ય” પ્રભુએ કહ્યું કે- તમે પાત્રે જા. પ
મૂયમ્બાજનો પ્રસંગ તેમજ સુવભનોધિ ‘અ’ સુવભનોધિ
સાલગી લવાતન્મા રામદ માંજાને મોખિનું ફન મોક્ષ ક્યારે
ધર્મ-પ્રાપ્તિ કરાન મગરો તેનો નિર્ણય કરવા પદ્મપ્રભ દેવે પુનઃ
નાનો પાત્રે દેવોએ પૂછ્યું કે- હે વિશેષ! અમે સુવભનોધિ તો
હરેવ સકેન જગ પછી જોધિના ફરફ મોક્ષની પ્રાપ્તિ
અમને ક્યારે મરો? પ્રભુએ કહ્યું કે- “આજ
ધી ચોથા જવે તમે પાત્રે સાથે મોક્ષે જગો આ માંજા પાત્રે દેવો
પ્રસન્ન થવા પશુ દેવભવમાંથી ચડ્યા પછી વચના નણ ભવોમા
અમ્બકત-જોધિ પ્રાપ્તિ સુવભ-સગદ મને એટલે પદ્મકેસરાદિ દેવો પગ ૧૭

પ્રથમ સંવેનાને પાછળવાગે જગ આવી ધર્મ જમાડે એવા દ
સ કેતપૂર્વક તદ્દનુદ્ધસ સામગ્રીનું નિધાન કર્યું

‘હે ગર્જન’ તે ધકડેસરદેવ ન્હીગર્જન પુન ચાવ છે આ પૂર્વભવના
સ કેતિત મિત્ર-દેવના ન્વાસથી પ્રતિભોધ પામી દીગ્ધ સર્મ્મ પુન દેવનોકે
જાવ છે ત્વાથી ન્હી આ કામગનેન્દ્રકુમાર
કામગને દ્રના પૂર્વભવનો થયેલ છે પૂર્વભવના સ કેત-પ્રતિગા પ્રમાણે
ઉપસહાર પ્રતિભોધ કરવાની ફરજો આન કરવા આ
પામે એદેન જ ને દેવો વિવચ્ચામનામા
આસક્તા બનેન કામગનેન્દ્રકુમારને ધર્મપ્રાપ્તિ કરાવવાના શુભ આશયથી
નિધાનરી-મિદુમતી-પાણુવાની વાત આદિની માવા બતાવી આ
બદાને અદો મારી પામે શાવેન છે

આ પ્રમાણે હે પ્રિયમુગ્ધી ! મારા પૂર્વના આગળે જોડતાત
શ્રી સીમધર્મપ્રભુને જો, તે સાંભળી વિનયાવનત-મનકે પ્રભુના
જ્ઞાનાતિશયો અનુવણી પ્રભુને ને નમ
કામગને દ્રજ સગાય રમગ કરો આ જ્યાં માયુ ઉચ્ચ કર્યું ત્યાં
હુ કરના પ્રભુ મહાવીર તો હું મને ચેતાને તારી પામે ગ્રહેલ જોડે
સ્વામી પાસે જતુ હુ હે મુગી ! પ્રભુના અમૃતગુણ વચનો
હજી વાદ છે હજી ત્વતિ ગમખીય દેખાવ

નજા આમગ તગવે છે અજાન-મોદની મિથ્યાવાસનામાં બન્ધુ શુન મન
હજી ય કાંકુલ ધર્મ નવ-નવા તોરો ઉડાવે છે કે “સુ આ સાયુ દરો” કે
કેવલ સ્વમયુદ્ધિ કે ઉચ્ચન કે દેવમાવાનો પ્રતિભાસ છે ! શરીરના શેમાય
જોમા કરે તેવું અદ્રશ્ય દ્રશ્ય મે મારી નજરો નજા ગમે જોયુ અનુમન્યુ
છે, અને ધડીકમાં નજા તદેથી પસાર ધર્મ ગરેલા કેટલાય બતાવો મનો
વ્યાક્રિષ્ઠ કરે છે કે—વાસ્તવિક સુ” પણ મે સાબન્યુ છે કે—અદો
નજીકમા જ ચગમતીર્થપતિ શ્રી મહાવીરપ્રભુ પધારેના છે કે જોએ
સૌમ્યતામાં ચત્સમા ! માબીર્થો સમુલ્લે મ્હાત કરનાગ, તેજરી-પ્રતાપ

ગુણધી સુર્પસમ મન ઈન્દ્રિય આપવામા કુમેર જાડારી જેમ હિ ૭
 સૈન્ધવમા ઇર કગતા ચન્દ્રિવાતા કામદેવની જેમ સુલ સુધાન પણ
 શીક્રી કુનાઝ મધુર વાળીરાજા મોક્ષાતર ગનવાળા જ્ઞાનના નિલાસ
 સમુદ્ર મંદરપર્વતની જેમ અતિશય વીર અરે પગ-સખડોરૂપ શિવગોના
 ધૂધને ત્રાસ પમાડી નસાડવામા કેસરી-વનગજ તુર છે આવા જ્ઞાન
 દિવાગ્ન સર્વજન-પ્રભુની હસાતિ ળતા મારે આવા મસનના જોગામા
 ચિત્તો નાકુલ કુશની જડર તીરે મારે હે પ્રિયે ! હમણા જ
 પ્રભુ પામે જઈ આ નાતનો નિર્ભૂલ કડી લડિ પ્રભુ કહેજ તે વાત
 વધાર્ય જ હોય એમા કાઈ મીન-મેષ હાઈ શક જ નહિ કાગળુ ન
 નિહાળ્યા જગત્નતસન પરોપકારી પ્રભુ ભગવત લગ્યાત્માઓને
 અજ્ઞાન-મિથ્યાત્વના અપેક્ષાગ્રાથી ઉદ્ધરના જ ખરેખર અન
 તર્યા હોય છે । જગત્મા મહાપુરુષો પરઉપનયમા રક્ત ગહી
 જાતે કદ વેઠીને પા પીજાનુ લાલુ કરી દેનાના અમિરાગસમ
 મતને પાવનારા હોય છે તેઓની જનનીઓ પણ જગત્ને
 નય બને છે, બાકી પોતાના સ્વાર્થમા વાવો જરા પણ ન
 આનવા દે અને બીજાનુ કામ કરી દેના તૈયાર હોય છે તેઓ
 સામાન્ય કક્ષાના જાણના, પણ જેઓ લેવા-દેના નગર માહુજિ-
 ધૃતિઓને આધીન બની પોતાની સ્વાર્થસિદ્ધિ માટે "Buy,
 Borrow or Steal" (ખરીદી લાવો, ઉઠીનુ લાવો કે
 ચોરી કરો)ના સિદ્ધાંતને આસ્થામા રાખી બીજાને હાનિ
 પહોચાડે છે, હન્સાનિયતના અદન હસાર્કને પણ ધ્યાનમા
 રાખતા નથી, અને અપકીર્તિનો પણ લાય નથી રાખતા-આના
 અવમાચનાના માટે કયા શબ્દો પ્રયોજના ? તે ધ્યાનમા
 આનતુ નથી અને જેઓ નિના સ્વાથ પલે બીજાનુ બગાડના

તેથી- હોય છે તેનાં જોને તે મળેના આ ચર્મમય છલ પાગ થલી-થગ્યની જોડે છે, પ્રભુ! પ્રભુ!! આવા મોહમ્ આત્માઓનો ઉદ્ધાર કેમ કરીને થશે? જોને તમે ૧ ગતના પ્રાણીઓ માને અપૂર્વ મૈત્રીભાવ ધારા ૥ ૫ મોહમરી પ્રભુ આવીરદેવ પામે ૧/૪ ભાગ ૮ રની મૂલવણુ ૬૨ કરી આતુ આ મમગી પ્રભુ શ્રી મહાવીરરનામી પામે જવા તૈણ ચોના આમનાથો પ્રિયજીમતી કહું કે? પ્રાણેશ્વર! જો પ્રભુ આ બીનાનો સત્ય જળાવશે તો આપ નુ કરશે? કામગળેન્દ્રે સોના વિનસણ-મુચ્છ-પ્રત અને માર્મિક નદિ તમ પ્યાન ગાખી કહ્યું કે- ૫ જી તો પ્રભુ વીંગુ રાગલુ મીકારી છવનતી નિર્મળતા આધીય' એટલ પ્રિયજીમતીએ ૧૫ પોતાના ન્યામીને ચેનની દીધા કે- જો તમ દુનન-શુદ્ધિના પડે વિદગવા ભાગશે તો નુ તમાગ માર્ગમા ત્રિતરાધરૂપ નહિ બનુ પણ તમારી સદ્ચાગિણી બની દુનનશુદ્ધિના ઉજ્જનન પથે વિદગવા કટિમદ્ધ થદશ આ સામગી પ્રમુતિ જોને કામગળે દ્રુકમારે આવી ભાગ સમવચગ્યુમા હે ગૌતમ! આ સાચુ કે તે? નો મોદમ પ્રશ્ન પૂછી ૧૧તાં જરૂરી સત્યાસત્યનો નિર્ણય કરી લીધા

૮૨ મુગ્ધ " આ સાચુ કે તે સાચુ " ૥ મોદમ પ્રશ્નથી ઉદભવેલી (જુઓ પૃ ૮૮) જિજ્ઞાસાને તથા કરનાર વિસ્તૃત અધિભગ સામગી પ્રસન્ન-ચિત્ત થોલ ગૌતમઆમી

શ્રી વીંગપ્રભુની શ્રી પ્રભુની પ્રતિ કર છે બહા નસજે રાસકાર ગૌતમસ્વામીએ કરેલી શ્રી ગૌતમઆમી ગતધરની તેમના નામા મનના, શ્રી લામગળે સુરે ૮૫થી મેલતા સચવતા જળાવે છે કે-
ન્દની દીના મો-ત-મ આ નણુ સન્દો જ શ્રી ગૌતમ

ગતધરના અનોગ વ્યક્તિત્વને પ્રગટાવી દે છે કેમકે સેવકના મન ગજી મવા માટે ગૌ એટલે એષ્ટગૌ=કામ ધેનુ જેવા ૮ એટલે એષ્ટતરુન્ક પરદ સમ અને મ એટલે એષ્ટ

મણિ-ચિંતામણિ તુ પ આ પ્રભુ છે આવા બન વ-ગુપ્તરાગી શ્રી
ગોતમચંદ્રામી પ્રભુ મહા-નીન્દેનની મતવના ક તા જખાવે કે કે —

‘હે નાથ’ જગતના ત્રિવિવ-તાત્કાલિયી મતમ પ્રાણીઓ ॥
ચિત્તો પ્રમત હવા માટે તમે મેઝ મમાન કે ઓક મુગના આ ॥
ભાડાર છે, કાગળ કે વિધાતાનો સગસળ સારુ થાપ ઓ મદત્ત વધો
એવી ધાગ્યાએ સાનુભાગી સદગ પેનીએ સગમળના બચૂ પેરથી
મુક્તતા ધનની જેમ આપનામા જ જા મુજો થાપિત કયા કે ઓ
આપ જેવા મદાત્ પુરના દર્શન માનથી માગ દુ ખમાન દ થગ કે
અને મર્વ વાતે ક્ષેમ-કુમન થયેન કે આપનો મદિમા અત્ પાગ કે
કતાય ક પના માત્ર માનીએ હ નો લોખ્ખા હતાકિ મમથ સમિત
ચારી માવાતાઓ દગ મુખવડે તારી મદિમા મતવના મડિ કે દગત
દાથવડે તાગ મુજોને મળવા માટે અગ દગત આખાવડે તારી
અનુભુતતાનો નિદાને જા પાગ પામવો જુ દુર્લભ છે આપના
વનારે શા વખાણુ કરે’ આરે સચવેતા શ્રી કામગજેન્દ્ર રાજપુત
દવે શુ કરો? તેજ પજ ખુનામે જખારી અમાગ મનની નિગામા
તમ કરે ત્યારે પ્રભુએ કયું કે—“તે કામગજેન્દ્ર અત્થી વ્યા પડી
શ્રી સાથ વાત-નિચા કરી પોતાના પુત શ્રી નિગજેન્દ્રને મર્
કાગમા મેપી માતા-નિતાની સમિત મેગરી દમખાં જ અર્ધ મારી
પામે આવશે ઓ દીક્ષા રીમગો એટનામા કામગજેન્દ્ર તિવાગ
સાથે આરી પ્રભુના અગ્નેમા નમ્રમાવે વ ના કરી ભવતાપદાગિની
પગમ-ટનાણુ-કાલ્સી પ્રવળ્યા દીક્ષા-પ્રતાનની પ્રાર્થના કરે છે પ્રભુએ પજુ
મર્વસાવધના ત્રિવિધે ત્રિવિધે પચ્ચક માત્રકપ દીક્ષા આપી કામગજેન્દ્ર
પજુ પ્રભુ મહાવીર પામે ઉગતવન સવમની પ્રાપ્તિ થવાથી પોતાને
કૃતાર્થ માનવા લાગ્યો

દવે તે કામગજેન્દ્ર મુનિ (મોહદત્તાના બનમાં દુધ્યાબ્જમિન

તરીકે જોડાશેના) પૂર્વભવમાચરિત્ર ચાટે મુનિઓના મેળાપ થવાથી તેઓ સાથે અપૂર્વ વીરો નાસપૂર્વક હામગજે દ્રાવિ મુનિ આત્માની વિગુહિ મેળવના-જાગવના ત ઓતુ સયમ-પાવન લક્ષ્ય બની વિવિધ પ્રકારે સયમ-શાન-ધ્યાન અને અનગનની તપ આદિ અનુગતો વિધિપૂર્વક આમેવે તેવાને માટે મો વીર- કે, અને હ રમા શ્રી મહા-વીર પ્રભુના પ્રભુનું કેવન તથા આજવના આદ્ય ઉપદરી શ્રી સીમધર પ્રભુના વિવિધ ગુણોનું જુમાન કરતા

આત્મિક કલ્યાણના પથે આગ વધે છે અનુક્રમે તે હામગજે દ્રાવિ પામે મુનિઓએ કર્મક્ષતના ઉદ્દેશ્યથી વિવિધ તપ આદિનું મેવન કરી પ્રિય કર્મોત્તરી વિપુલ નિર્જગ કરેન હોવાથી યોગ્ય સમય જાણી પગ માત્રા શ્રી વીરપ્રભુએ આપુની અપતા જણારી અતિમ આધનાદિ કરી લેના મુમત્સુ પામે મુનિઓ પ્રભુ પાસેથી અતમમયની આગધના કરી લેવાની મુમત્સુ મગવાની અતીત પ્રમુલિત ગયા અને હામગજે દ્ર મુનિ મદચારી મુનિઓ સમોધી કરું છે કે

“નિજાના બહુ જગતાન્ક નિભુએ કર્મના નિપમ બન નોમાથી છટી પરમ મુખ—નિનયસ્તરૂપ મુક્તિમા જવા માટે આજનન મેવેના સયમની આખરી શ્રી હામગજે દ્રમુનિએ પરીક્ષારૂપ મૃત્યુના રાજે આપણે માન અનશન માટે અન્ય સિદ્ધ ધીનતા બોધ ન બેસીએ માટે મુનિઓને આપેલુ આગળથી ચોખ્ય આરાધનાદિ કરી લેના પ્રોત્સાહન સચેત કર્યા છે, માટે હવે ક્ષણભર વિવબ કર્યા વિના પ્રભુના શરણે અનન્ય નિષ્ઠા-

પૂર્વક અનગન સ્વીકારી છતનની આખરી સોનેરી પદ સમા મૃત્યુ પર નિજય મેળવવાની મહાન સિદ્ધિ જી લઈએ આવા નિષ્ઠાજી ઉપદરી મહાવીરસ્ત્રામી જેવા પ્રભુ ક્યા મગવાના છે? કે જેણે આપણી નગર માગણીએ પણ કેવન હિતજીવિથી આરાધેલુ

સયમ અનાદિનયની જિજ્ઞાસાની નામનાબદ્ધે હુની ન જનાય
તેની તકેલી જ્ઞાનના આપવાને જાતલ ક્યારેય નહીં હુનને
તાગનાર આના પરમ-પુરુષોનો જ મજા અરેખર જગતના ઉકાર
માટે થતો વાગે છે । માટે ચાલો, પ્રભુ પાસે જઈ જનનમા
સાનના વાયક સ્વરૂપ-શુદ્ધિ કરનાર મોક્ષમાર્ગને સાનના માનસિક
વાચિન, દાયિક ક્ષતિઓ નિવેદી, સગવડપૂર્વક નિશાન બની
અપુનર્લાવણ્યે મૃત્યુને લેટનાની સપ્તર્ષિ તૈયારી કરી વચ્ચે ”

હવે મુજબના પ્રોત્સાહનથી અપૂર્વ વીરો નામની વૃદ્ધિવાળા
ચાર મુનિઓ શ્રી કામગજેન્દ્રમુનિ સાથે પ્રભુ મહાવીરેન્દ્ર પાસે
આવી મુતિ કરી જનનશનની પ્રાર્થના

શ્રી કામગજે દ્રાદિ કરે કે પ્રભુએ પશુ યોગ્ય જાણી મર્મત
મુનિઓનો અન આપી એટલે પાત્ર મુનિઓ પ્રભુ સમક્ષ ચારે
શન-રેરીકાર આહવાના પચ્ચક્ષાણુ કર છે વળી આત્માને
તરીંગના બંધનમાથી મુક્ત થવાની સાથે

કર્મના વિષમ વિપાકોના અભાવરૂપ મુક્તિની પ્રાપ્તિની દૃઢ સંભાવનાના
બને થતી પદમ આન ગસની મળીને વધાવવાની કાળજી ગંધી
વિનવાસનાના કાળે હિમ બનતા ક્ષાતરૂપ સર્પોને પ્રભુસાસનની
સ્થાઈ આગમનાના બળે મેળવત ઉત્તમ ક્ષમા શિષ્યોથી રચમિત
કવવાની સાવધાની કેળવે છે

હવે અર્જુન ગસમગ “ હમ્મે સૂરા મો રમ્મે સૂરા ” ની લોકોક્તિને
ચરિતાર્થ કરનાર શ્રી કામગજે ન પ્રભુ પાસે મુનિઓના ગુણગાન
કરે છે કે- તે પાસે મુનિઓ પ્રાણીમાન
રાસમગે પાસે મુનિ હિમ વાત્સલ્યમાનને કેળવી અપૂર્વ જીવ વા
ઓના કરે ન ગુણગાન પાગનાગ, ક્રોધ માન માવા અને લોભરૂપ
મજાન અતરંગ સત્ત્વોને જીતનાગ પૌં
નિક પાંથોની મમતા-આસક્તિ વિનાના વાચની સમાન

મનન તપસી ચદાય ગિની જેમ પગમ લીલછ અભાવસાગા કમ
લી જેમ નિર્મલ પવન ઇદ્રિયો ॥ આવરને સવમિત ગમ્પતા ।
અન્યો માટે મુખિમાર્ગના પ્રમસિત દીક જેવા, ભવમમુખા કુપતા
પ્રાણીઓને પગમાવન ॥ ૧૩ ॥ સીપમમાન મુખની પાતિ મો અપૂર્વ
મત્ર-ત નન્યત્ર મમાન અો પગમ સૌમાગસાથી દતા

હવે અનશ ૧ સીમગી પરમાન્ય બાવ ॥ થી મમારિમ ૧ ॥ ની આકોક્ષા
કગનાગ શ્રી કામગજેન્દ્રાદિ પાને મુનિવરા ઉચ્ચતમ વિશુદ્ધ અધ્યવ
સાસોની શ્રેણિએ અગી ઉત્તમ ભાવ ॥ ભાવે
શ્રી કામગજેન્દ્રાદિ છે ૧-૧૫-૫ છે અમાગ જન્મને ૧ અમને
મુનિઓની શુભ જન્મ ॥ કૃતાર્થતા કગવના અપૂર્વ સન્ય
ભાવના કૃત્વો પમાડના શ્રી ગીમધ્યપ્રમુ ॥ તથા
સવિગતિચાગિત આગી ૧-૫૫૫ના માગે
આગમ વધાગી વાવલ અનશનો ॥ માર્ગ મમારિમગુરુપ ઉત્તમ કગને
પમાડના શ્રી મહા-નીગ પ્રભુને ॥ અમાગ ઉપર કેના ઉપગ ॥
શ્રી મહા-નીગ પ્રામુના અમમેષ મુજુ- ॥ ૧૦ ॥ પગમિત સકિતસાગા
પામગ આત્માઓ શી રીતે પાગ પામી શકીએ ૧ ॥ જતાં મતિ અો
ગિદ્દાની પવિત્રતા સારુ આપના મુજોનું વર્જ ૧ ॥ કરી અમાગ જીવનો
સદન જનાવીએ ધન્ય છે પ્રભુ ૧ ॥ તારી હિત-ર બુદ્ધિને ૧ ॥ અમ
જેવા પામરોને પણ સર્વધર્મોમાં નહ અનશન ધર્મ ॥ સ્વીકાગ કગરી
સયમ જીવનમા આરાધેલી ક્રિયા-ભાવનાઓની ચૂનિમરૂપ
સમારિમરૂપની પ્રાપ્તિ કગરી

શાસ્ત્રકારોએ સવમી આત્માઓ ॥ હિતકગ અનગન-ધર્મના ખૂ ૧
ખૂ ૧ મુજુમાગ દરેના છે કામજુ કે જેની રીતે પર્વતોમાં મેરપર્વત,

નદીઓમાં ગંગા દેવતાક્રમા ૧અચ્યુત,
 શ્રી હામગળે દ્રાદિ ચૌપગાઓમાં કૃષ્ણની નિમિદ્, અમુતોમાં ૨૫ ભૂ
 મુનિઓએ ભાવેલી રમણ અમુદ, વનોમાં નદનનન, હીપામાં
 અનગનનો સર્વોત્તમતા જ જૂદીપ, તેજની ૫ ધોમાં સૂર્ય, શાંતિ-
 આદ્યાપ્રવક પ્રકાશવાળા ૫ ધોમાં ચંદ્ર,
 કુનોમાં અનર્નિત-મન, ચોદાઓમાં નામુદેન, દાનવીરોમાં કુમેર,
 ગાનઓમાં ચંદનર્તી, તપસીઓમાં નિર્મથ-સાધુ સુમાર્થીનામાં શ્રી
 અસિતપ્રભુ તથા જગન્ના તમામ મનોમાં શ્રી નમસ્કાર
 મહામત્ર સર્વત્રે ગણા-મનાવ છે તેમ જવાવ ધર્મના પ્રકાશમાં
 અનગન-ધર્મ સર્વોત્તમ છે આો આો આવપૂર્વક આગવનાં જાવ
 સમુત્તો રીધ પાગ પામે છે તેવા મહાત્મા પુરુષપુરોહિતો આવાગ્યા
 તેવા જેવા છે વન્ય છે અનગન વર્મને નુક રીતે પાનનાં તે
 દિ ય પુન્યાને !

હિપ મુજબ ગ્રામ થોડા ઉત્તમ આગવનાની સામગ્રીની અનુમે ના
 તથા પ્રભુના મુજગાન કરી કુષ્મતર્દા અને મોહની વેનગ હિતાગનાં
 અપૂર્ સમે આવનાને આવના શ્રી
 શ્રી હામગળે દ્ર મુનિએ હામગળે દ્ર મુનિ વિચારધાગળે ચદે છે
 જેથ કુષ્મતર્દા - કે-“અહો કર્મની ગતિ કેવી જાહન છે !
 કર્મવશ જાનજીતેના અગાનાં મે હામ
 વાસનાો આધી ! જની પૂર્વજન્મમાં કેવા કેના ન કરવા લાવકે હામે
 કરતા ! સગા પિતાનુ ખૂન કરેલ, માતાની સમસ જાનેનની સાથે વ્યભિ

૧ અહીં નાનકાંજી અનગનની સર્વાત્કૃષ્ટતા જાનાવવા દેવતાક્રમા અચ્યુત-
 (૧૨મા દેવતાક્ર)ને કેન્દ્ર કેમ ગમે હશે ? તે કરતા અતિરામ સુખવાળા
 ચાર્થ નામવાળા ખાસ અનુષ્ઠર વિમાનોને વિવશિત કેમ નથી કર્યા ? આ
 મેક વિચારનીય પ્રશ્ન છે જો કે વિવશાધીન ગમે તેવી કલ્પના અથકારી
 કરી શકે છે છતાં કથી વિવશા અહીં અવકારને અસિમન છે જે જાણુ
 નરસુ હોઈ વિશેષજો આનો પુણ્યો સૂચવે તેવી આશા છે

આ મેવવા માટે પ્રવર્તેલો ! શિક્ષણ છે કામનાસનાને ! છતી આખે
 વિવેચકશક્તિના વિધર્મને ડાઘા આડામાં પડનાની કૃષ્ણા કન્યાના
 વિધવાસનાએ ખરેખર મોં વિડવતો ! આ જવગા પત્ન વામનાની
 તૃપ્તિ માટે બોલ પ્રવર્તો મનના કે તે મર્વે નિવિધ ત્રિવિધ ! જદા
 કરે છે ! મોહભરિયાથી છડી ગયેના પ્રાણીઓ ખરેખર જગતના
 પદાર્થો સાથે સંબંધની કપના મરી ગુપ્તજ્ઞિ મેળવના માને
 છે, પણ પોતપોતાના ન્યાર્થે કર્મવશ બેગા ધયેના તે જગતના
 પદાર્થો સ્ત્રી રીતે અજ્ઞાનજ્ઞ વ વાસનાની તૃપ્તિ કરે ?

ઉપર મ્હેતી વાતન સમર્થન કરતા સામ્રાજ્યે વર્ણવે છે કે-
 “ભાગ્યભાગ્યો ! આ જગતમાં માર્ક કોઈનું નથી, શબ્દે રનાર્થ

વગર અનેક કાલ્પનિક સંબંધો ભેડી

૪૪ કામગણે દમ્બુનિએ મ્હસિદ્ધિ કરાની તેરડમાં નહે છે
 સાસારિક સગપણોની બીજની તો નાન ગી કરી ? પણ

ભાગ્યેથી અસાગના જાતમાં જેના વાતસ પની ઉપમા શોધી

ન જડે તેની સગી માતાનું સાંપણ

પણ સમય આ યે અતિમ ચક્રવર્તી (બારમા) બ્રહ્મ તને
 મારી નાખનાના કાનતરા કન્યાને ચુવણી(બ્રહ્મત્તની માતા)ની
 જેમ દુશ્મનની જરજ સાગનાર ધાય છે, તેની જ રીતે પિતાનું
 સગપણ પણ પોતાના સગા પુત્રને મારનાર કનકવર રાજાની જેમ
 અસાર છે, તથા મગા બાપ(બેબિકમહાગણ)ને મારનાર-
 દર્શના કોણિની જેમ પુત્રનો સર્વે પણ ખોટો છે, બાઈના
 સગપાને પણ તે જ ભનમા મોક્ષે જનારા ભગત-બાહુમવિ
 જેવાઓએ અસાર કરાવ્યું છે, જે વિધવાસનાની પાછવ

* અહીં રાસકારે સગપણોની અસારના સૂચવવા આપેલ ચૂલજી
 કનકવર, કોણિક, ભરત-બાહુમવિ, સુરીકાતા, પતિમારી, ચાલક્ય
 પર્વત, સુબુમ, પરશુરામ આદિ પવિત્ર માટે થયેલ પરિશિષ્ટ શ્રુતો

અજ્ઞાની આત્માએ પાપુ નાળીને જોયા મિનાય લયલ કૃપો કરતા પમ હીચમતા નથી તેની તસિના માનેન માવનરૂપ સ્ત્રીનુ માનેનુ સગપણ શ્રી કેરી નાજવની જુએના પ્રદેશી નાજતે જે આપીને માગનાર સૂનેમતા (પ્રદેશી નાજની સ્ત્રી) શાળીના દૃષ્ટાતથી પોતન જણાય છે નળી પતિ-મારી (દન-લ્હો વેચનારી) આપી જ-મરનાડાવનુ પાવ ન્દ્યાત આ વિનયને સ્પષ્ટ લગનાર છે, વળી જીવન-જાતની દોસ્તી-માર્મિ રી પણ મના ચાલકૂચ અને પરિતગતતા પ્રસંગ પન્ધી કેવલ આત્મ વચનારૂપ છે આ ગીતે જગતના અને ન્દ્યાતો સર્વ રાપતોને કેવલ સ્વાર્થવશ અજ્ઞાનીઓએ કંપી દાટેના સૂચરે છે, અને સ્વાર્થ એ એક એવી જૂરી-લયલ સીજ છે કે તેમા અંધ બનેવા પ્રાણીઓ મુજૂમ વદનર્તી અને પન્થુનામની જેમ આક્રમ્ભ અને મરિથોનો સમૂહ નારા કન્વાની બુદ્ધિએ નાહુ લોહીની નદીઓ નહેનડાવી ઘોડી જિંગીના કાલિ આલિ માનિ લાભોની ખાતર અસખ્ય દુખનાગિને નોતગનાર ત્રિપુન કર્મેના બંધ કરે છે ! અહો ! આત્માની ટેરી લયલ મોહ મુ દગા ! ! !

ઉપર મુજબ અગ્રાન-મોહ અો સ્વાર્થો આપીન જો !! આત્મા જોની કર્મ-શાયનીય-શાના વિચારપૂર્વક પોતા !! આત્માએ કરેન દુષ્ટતોની ગદા કરી પ મ સવેગની નિર્મલ શ્રી કામગજે દ્રમુનિએ ભાવનાની ધારાએ ચડેના શ્રી કામગજે દ્ર પ્રભુમહાવીર સ્વામીના મહામુનિ પુ ૧ પમતાગક શ્રી મહાનીર કરેન ગુજમાન પ આત્માના મુજોનુ કીર્તન કરે છે કે-
 ન્દે જગત્ત્રયમવો ! સ્વાર્થમા મુ થયેના પ્રાણીઓ જગત્મા જન્મ લ, નિષ્કાન્ન ધીગતના હિતમા હાનિ પહોચાડી પૃથ્વી ભારે કરે છે, પણ આપ તો નિ સ્વાર્થ-

બુદ્ધિએ જાતના તમામ જીવાત્માઓને તાનના નિમીમ ઉપમા
કરનારી મધુ દેશનાં પ્રયત્નો કરે છે । આપ વિષમ કોર્મોના
બંધનથી મુક્ત હોઈ કૃતકૃત્ય હતા । શ્રી મેવકુમાર મુનિવર,
૨ શ્રી મૃગાવતી સાધ્વી, ૩ શ્રી સુરભદ્રા-દેવાનંદા, ૪ શ્રી અમિતા
મુનિ (અતિમ ગર્જાપિ) ૫ શ્રી ઉચ્ચી(યન)રાજ, ૬ ગિરગર્જાપિ,
૭ પુગન પરિવ્રાજક, ૮ શ્રી ગોતમરામીના પૂર્વભર સાગમિ,

૧ આ મુનિની માહિતી માટે જુઓ શ્રી જ્ઞાતાત્મકથા(૭
અગ)સૂત્રનું પ્રથમ ઉક્તિસાધ્યયન, ઉપકૃત યાત્રી માહિતી માટે
આ જ અધ્યયનના સુ ૩૧ થી ૩૬ જુઓ

૨ આની માહિતી માટે શ્રી આવશ્યકનિર્ણયિત મા ૮૭ ॥ હારિ-
ભટ્ટીયવ્રતિ (પા ૬૨ થી ૬૬) તથા શ્રી આનંદચર્યુર્ણિ પૂર્વભાગ
ઉપોદ્યાનનિર્ણયિત (મા ૨૪ ॥ ચૂર્ણિ પા ૮૭ થી ૮૮) જુઓ

૩ આ મળી માહિતી માટે શ્રી ભગવતીસૂત્ર ચતુર્થ-
ઉદગ-૩૩ સુ ૨૮૦ થી ૩૮૨ પા ૪૫૬ થી ૪૬૦ જુઓ

૪ આ મુનિવરનું વર્ણન શ્રી ભગવતી સૂત્ર સ ૫ ઉ ૪ સુ
૧૮૮ પા ૨૧૮ માં છે

૫ આ ગર્જાપિ ઉપેખ શ્રી ભગવતી સૂત્ર સ ૧૩ ઉ ૬
સુ ૪૮૧-૪૮૨ પા ૬૧૮ થી ૬૨૦ માં છે

૬ આ ગિરગર્જાપિ સનધી વર્ણન શ્રી ભગવતી સૂત્ર સ ૧૧
ઉ ૮ સુ ૪૧૭-૪૧૮, પા ૫૧૪ થી ૫૨૧ માં છે

■ આ પરિવ્રાજક મુનિનો અધિકાર શ્રી ભગવતી સૂત્ર સ ૧૧
■ ૧૨, સુ ૪૩૬ પા ૫૫૧ માં છે

૮ શ્રી ગોતમરામીના પૂર્વજન્મપરિચિત આ પરિવ્રાજક
મુનિનો અધિકાર શ્રી ભગ સૂત્ર સ ૨, ઉ ૧ મુ ૮૦ થી ૮૬,
પા ૧૧૨ થી ૧૨૮ માં વિસ્તારથી ■

૨૬ ૬ પગિત્રાજક, પ્રભુ મહાની રનામીની માગી ચેડા
મહાગાજની પુત્રી જયતી આનિમ, ૧૦ શ્રી પાર્થનાથસતા
નીય વિવિધ ગહનભગવતવચન પ્રશ્નકાન્ત ગાગેય મુનિ,
અ ચતીર્થક : ૧૧કાલોત્તર, ૧૨અમડ પરિત્રાજકના સાતમે
શિષ્યો તથા કોણિક અને ચેડા મહારાજના મહાગિનાડ
સપ્તમમા આગરનાપૂર્વ સમાધિમરણ કન્ના નાગ સાગ
ધિનો દોરિન ૧૩૫૩જી, ૧૪ શ્રી સુનમન-સર્વાનુભૂતિ મુનિ વગેરે

૮ અભિમગજર્જિ ૮ (અન મહારાજની બહેન ચેડા મહારાજની
પુત્રી પ્રભુ મહાની રનામીની માગી અને વિવિધ પ્રશ્નો કનારી આ
આવિમનુ વર્ણન શ્રી ભગ સૂત્ર ચ ૧૨ ઉ ૨ સુ ૪૪૧ થી ૪૪૩
પા ૫૫૬ થી ૫૫૮ મા જુઓ

૧૦ શ્રી પાર્થનાથપ્રભુના-શાસનચર્ચો-અતાનીવ ભગવતનું કન
સૂક્ષ્મ વિવિધ પ્રશ્નકાન્ત તર્કિક પ્રખ્યાત શ્રી ગાગેય મુનિનો વિસ્તૃત
અવિમગ શ્રી ભગ સૂત્ર ચ ૬ ઉ ૧૨ સુ ૮૩૬ પા ૪૩૬ થી
૪૫૫ મા છે

૧૧ પ્રભુ મહાવીરની વાણીની પ્રતિગોષારેના આ અ ચ
તીર્થિક મુનિઓ પગિત્રાજ શ્રી ભગ સૂત્ર ચ ૭ ઉ ૧૦ સુ ૩૦૫ થી
૩૦૮ પા ૩૨૩ થી ૩૩૮ માથી મેળવો

૧૨ આગામી ચોવિગીમા તીર્થકર થાગ પગમ આવિમ શ્રી
મુવસાના ૬૮ સમ્યક્ત્વની પ્રભુ મહાની રનામીના ધર્મકુલના
પ્રશ્નના નિમિત્ત આકરી કસોળી બનાગ દ્વારા તત્તવાગ્રહ શ્રી અબ્બડ
પરિત્રાજકના સાતસો શિષ્યોની વિમ્બન માદિની માટે શ્રી ઔપપા
તિમેપાગમા મુત્ર ન ૩૮ મા આવતો પગિત્રાજકાધિગ જુઓ

૧૩ આનુ વિમતવાગ વર્ણન શ્રી ભગ સૂત્ર ચ ૭ ઉ ૬
સુ ૩૦૩-૩૦૪ પા ૩૨ -૩૨૧ મા છે

૧૪ આ બન્ને મહામુનિઓના વર્ણનો શ્રી ભગ સૂત્ર ચ ૧૫,
સુ ૫૫૩ થી ૬૭૩ મા છે

અને એ યાત્રાઓ ઉપર અનુમત્ત ફો તોળાના છત્રને પાવન બનાવ્યા છે, અને દુ ખોના અપાજ અમુદ્રમાધી બચાવ્યા છે તો હવે હે વિભો ! અમને પણ કૃપા ફો ભવસમુદ્રથી પાજ ઉતરનાની અતુન-શક્તિ મમર્ષો, એ-રી અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે અતુન ઉપમરી હે વિભો ! સામમાથી દિગામાં તેજની મળાતા જખ્ દીપના બન્ને સૂર્યથી આનુમને રાગનારી આ પૃથ્વીરૂપ નધુ (મોજાગસાવિ ૧૧૫ગિળિત્ર ઓ) ઓક મનોમો આપના મેરુપરિતરૂપ મજ્જમલિના ધાનમા વિવિધ ગમ-પ્રમશયો દીપના નમનોરૂપ અખડ અક્ષત અને પૂર્ણ દલાએ ખીનેન અદ્ર રૂપ શ્રીરૂપ ઓ પ્રાત દામી ! બાન-પર્યની અગ્રત પ્રભારૂપ અદન લઈ આપના ગ્વાલ કગવાપૂરક ગોરા બા લેવા જ્યાં મધી તૈયાગ બીની જે લાં મુરી અમાગા રાખ-૯૨૧ આરાગગ આ જયનતા વર્તો અઘાતુ ગાદિત કાન-યાન-અદ્રિરાદગે મુધી આપ જયનત ગહો ! ! !

ઉપર મુજબ વીતનગમ-પ્રભુના અપૂર્વ મુખમાનના આનન્દ-ગમમાં ત રીન બોના પાચે મહામુનિઓ અનગન કરાં પડી સાદગ્ધિક થતી શારીરિક તાલ્ય વે નાએતો પણ વિમરી શ્રી હામગજે દ્રાવિ પાચે જાન છે ઓ પગમ સવેચની ઉત્પૃષ્ટ જાવના મહામુનિઓને નિમુદ્ધ બને અખ્વસાયોની વિશુદ્ધિ કરી મગજના અધ્યનમાયથી પ્રાપ્ત અલ સમને નિકટ જળણી યોગરાણી લાખ ધયેન કેનવજ્ઞાન અને જ્ઞાયોની સાથે લુભાના કરી પગમ-મે-રી મોક્ષ જાવના કલ્યાણકર ગસમા તગ્ગોન થઇ પગ-માનદો પામેલા તેઓ શુદ્ધધ્યાનની

ઉચ્ચતર પ્રેક્ષિએ સમગ્રવા લાગ્યા અનુક્રમે આત્મવ્યવના વિશુદ્ધિશુષ્ક પર્વાના નુતાનુસારી ચિતન અને અખ્વસાયોની સાદગ્ધિક નિર્મલતાના બગે ધનનાતી આરે કમેતો દુષ્ક થવાથી પાચે મહામુનિઓને વિશુદ્ધ

કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ અને તુલ્ય આયુર્ધર્મ ક્ષીણ થવાથી સર્ગી
દિવના બંધનથી મુક્ત થવી આહુતિક મન્યતાનુસારે જ્ઞાનાદિ
અનંત ગુણોના નિનામની ભૂમિ શુદ્ધાત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ પ
મિલે આ મેળવી મુનિએ પહોંચ્યા-મોક્ષે ગયા

આ રીતે શ્રી હામ ૧૭૨૬ મુનિ પૂર્વજન્મમાં વિવેકાચાર્ય
પ્રાપ્તતાએ નિવૃત્તતા-અગિ ધ્યેયમિચાર જેવા પાપામાં થયેલી પ્રાપ્તિ
શ્રી સીમંતરનામીના મુખથી જાણી
કથાનો ઉપસહાર આપ્યો જવાનું જન્મમાં પણ ઉચ્ચ જનન ગિર
વામનાને સંવર્ણિત કરી શકેલા અને પૂર્વજન્
મ કેવલ કલ્યાણમિત્ર દેવાના શુભાચર્ય પ્રાપ્તથી શ્રી સીમંતર
પ્રભુનો સમાગમ પામી નિર્મલ સંવર્ણિત ગતને પામી આ જન્મ
શ્રી મહાવીર પ્રભુ પામે સર્વ ગ્રાહકારી નિગનિચાર અનુભવ
અનગના ધર્મના પતિપાત્રપૂર્વક કેવલજ્ઞાન પામી મુક્તિ મેળવી

આ રીતે નાસનારે પ્રથમ ઉત્પાસની મોળથી જન્મ મેળવી
શ્રી સીમંતરપ્રભુના ગુણ-માન કરતાં પ્રભુથી મુક્તિ મેળવી
તમાજોના નામો વર્ણવેના, તેમાં—

“અપ્રમિલ માટિ વધી બોલુ, કામનગેન્દ્રા વચ્ચે”

નિજ-ભગિની વ્યભિચાર મુકાણુ, પૂરવ કરી ને જઈ જા

તુમે દર્શનથી વીર કહનિ, દીક્ષા તાજા કરીને જઈ જા

—ચળેથી પૂર્વજન્મમાં ભગિનો-વચ્ચે જન્મ મેળવી
સીમંતરપ્રભુના મુખથી જાણી શ્રી સીમંતર પ્રભુ દેવ
જન્મમાં મોક્ષે જનાર શ્રી હામને જન્મ મેળવી
હોવાથી વર્ણવવાની પ્રતિજ્ઞા કરીને જન્મ મેળવી
હોવાથી ઉપસહારમાં શ્રી સીમંતર પ્રભુ મેળવી

પ્રભના કરેના યુગ્મના । જિનપ્રતિનિ ચન્ની દનાએ શ્રી મરી આન
દાપી નિવડવાની શુભાસ સા કરે ૩

ગસકરે મગચ થમા અથના અત્યમગન તગીરે રિદગમાણવિભુ શ્રી
સીમ ૧૨૨નામીની સન્કૃતમા મુતિ કરે ૩ ૭મા જગ્યાએ ૩ કે-
જગતમા એક સાગરપ શ્રી સીમ ૧૨૨પ્રભુ ।

શ્રી સીમ ૧૨૨પ્રભુની આપ જ-મ-જગ-મગજના દુમો દુગ કી
અત્ય-મગવ-સ્તુતિ મુક્તિપ ॥ ૫૨મ સુખો દેનાગ છે અને
૧મેકુજ ત્રિપ્ર જેવા મેરકાના દયાપાદ
દનામી । દામા સનુઓના વિજેતા-માવારૂપ પર્વતના વિનાશ માગ
વજસમાન છે, આપનો ચિગ્મન નિજ્ય થાએ ॥ ૧ ॥

વળી કમ । મમાન ગેત્રો અને ગજદસ સમા । ૩૬૦ ગતિનાગ
અપગ પાગ મુણ-ગણોના આમી પાગનાગ સસાગસમુન્ના દુખોથી
દોકાવનાગ માગરૂ ૧ દુષ્ટીને હળની જેમ જેની નાખનાગ મનમોહન
હે વિહંગમાણ નિભુ । આપ સગદાળ જયનત રતો ॥ ૨ ॥

તમામ બન-નાસનાઓથી મુક્ત હે પ્રભો । અસગજોદાગ
નિગતગ ગવાતા તાગ મનોદગ યુગ્મ-ગણો વર્ણવવા કેણુ સમર્થ
થાર ? જગનના પાયેના સ્વરૂપાવગાદી પ્રકાશ કરનાગ આપને સગ
કાન નિ રબ શુદ્ધ નના હો । । । ॥ ૩ ॥

શ્રી સત્યદી માતાની કુશિને C નગનાગ શ્રી ટ્રેનાસરાગ્નના
કુનો મૂર્સમ પ્રમચ દુખના ગોટા સૂર્વના પ્રમચને આવગવા ગા

૧ અહીં મૂનમા રાસકારે “ સેટફતુલ્યો પેગમમાર ”
સન્દોધી સેકુકે જિજને લટવેચે ૭, પણ શ્રી મહાવીરપ્રભુના જીવન સાથે
સળધ મરાવનાગ સેકુકેનો શ્રી સીમધરપ્રભુ સાથે શો સળધ છે ? તે
દેઈના ખ્યાલમા હોય તો જાણવવા વિનંતિ છે એકુકની માહિતી માટે થોણુ
પરિશિષ્ટ જુઓ

મેવ જેવા સગરિન પાકમના મુજથી કિંદ ને કિંદુર ને
પર્વત સમાન શ્રી મીમંસા પરમા મા સહસ્ર રુદ્ર રુદ્રે રુદ્રે રુદ્રે

અપરજો સુગ દાબી રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
પરમસુખના મમયમ મેવા ૨૨ રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
મમુથી વારોના એ રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
અનેવ હે વિદુરમાલ વિષ્ણુ ૨૨ રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે

રામ ૧૦ રુદ્ર મુલ મુલિ રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
પથમા ગણવાની સુભાને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે

શ્રી મીમંસા પ્રભુના નેરના રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
હવનની માહિતી મા રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
૧૩ હારો (બીજો) મહા રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે

પૂર્વ વિષામ આવેલ પૂર્વવિદ્ય રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
વિષામ (૪) વિનય-મહાવિદ્ય રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
આઠમી પુ-નાવતી વિષ્ણુ (૫) નાગ-પુ-નાવતી વિષ્ણુ
ગણવાની પુ-નાવતી નાગ (૬) માતા મુખે નાગ (૭) તિલા
અથાસગ ન, (૮) ગારગના-રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
ચીંગના રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે (૯) રિતમારી-મુખ
૧૦-મસમો રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે (૧૦) રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
મસાનુ આવે (૧૧) રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
ચોમડ રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે (૧૨) રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
(૧૩) વિનાવરવન-શ્રી રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
વર્ષમાન - રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે (૧૪) રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે
૧૮ મા રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે ને રુદ્રે

જન્મનક્ષત્ર-ઉત્તમ (૧૧૧ ૨) (૧૩) જન્મરાશિ-નગસિ (૧૪) શરી
 રની ઝ ચાર્ડ-૫૦૦ ધનુ-૧ (૧૫) દારમ્મ-ગ્રહિમળી ૧૫૧ સાથે
 માભિમદ્ભ (૧૬) લ્હન-૬૧૭-૧૫૧ ૧૫ (૧૭) દાસાનાઝ શ્રી મુનિ
 સુનતપ્રભુ (૨૦મા તીર્થ ૬૨) એ શ્રી નમિનાથપ્રભુ (૨૧મા
 તીર્થ ૬૨) ના આતરે (શ્રી દગ્ધ મદુરામના અયોધ્યા નગરીમા
 રાજતનકાનમા આઠમા બવદેન શ્રી નમચદ્રના જન્મ પહેલા
 દીક્ષા થઈ) (૧૮) લોકાન્તિ દેવો-પ્રભુ ૧૧ દીપાકાન અગાઉ પચમ
 દેનસોમના વાગી નવ લોખતિદેવોએ રચસભુદ્ધ તીર્થ કર
 પ્રભુને તીર્થ પ્રવર્તવા કરેલી પ્રાર્થના (૧૯) સ રચરીદાન-સાકા
 તિ દેવો ૧૧ વિનવળી પછી સસાગ્નો પગિયામ ક્રવા ઉત્સુક પ્રભુએ
 વર્ સુધી છટે દાવે સોનના મોનુ કરેન જાન (૨૦) મહાગત-શ્રી મીમ-
 ધનપ્રભુ ૧૧ શાસનમા અપગિગ્રહીત-મમત્વભાવથી ભાવપામદ થયા
 વિનાની-બી સાથે મૈથુના યાવ નહિ તે અપેક્ષાએ ચોથા અને
 પાચમા વ્રતની એમ્તા હોઈ આઠ મદાનતો (૧૧૧) (૨૧) વહ્નૈચિત્ર્ય
 વસ્તુની સાનસાન્તાનુ અન્ય માપમ્યત્ર તેના ઉપયોગ કરના
 રાએ હોનાથી શ્રી સીમધગ્રમ્મના શાસનવર્તી ૧જાબુ-પ્રાણ સવાળી
 આરાધકા મટે પચવર્ગી વખના પગિભોગ ૧૧ મર્ગ ૧ (૨૨) વર્ગ
 મર્ગી-પ્રભુ પધાવાની વવામળી સ ૧૫૧ રેશાસ્તીર મરાધ (૨૩)

૧ આ સ્થળની માહિતી મટે પૂવધર શ્રી બદ્રમાહુસ્વામીજી રચિત શ્રી
 પુષ્પલાક્ષ્મીપાપગમ્ય શ્રી કલ્પસૂત્રની ઉપા શ્રી વિનયવિજયજી મં ૬૪
 સુમેધિકા દીકાનુ વ્યાખ્યાન પ્રનમ (પા ૮ થી ૧૧) જુએ

૨ આના મટે પૂ ૭ જુએ

૧ મધુનુ રત્ન-પ્રભુની દયારી આગનીમા ગદેનુ આતા ઇન્નેનું જત
(૨૪) મધુનુ રત્ન-જગતના સર્વેજ રૂપમય તારામા જાણગોના રૂપ
કરતા અને તયુષ્ઠ એ સુદ પ્રભુનુ રૂપ, (૨૫) તપમર્યાગ શ્રી સીમ-
ધરપ્રભુના શાસનમા આઠમાસની તારની નિવત ઉત્કૃષ્ટ મારા, (૨૬)
સાધુમર્યાગ-એકમે કોડ (એ અ ૧૭) મુનિવરો (૨૭) કેવલિ
સરયા-દશ સાખ દેવનાની મુનિવરો (૨૮) અતિશયો-પ્રભુના
લોકાતર મદિમાને દેનાનાગ ચોત્રોય અતિશયો, (૨) મહા
માતિદાર્યો-પ્રભુની અનુભૂત તીર્થકણ્ણીનતાને સુચવનાગ વિ

૧ શ્રી તીર્થક પ્રભુના લોકોતર જલને વલુવતુ ને પ્રાણીન કવિત
નીચે મુજબ મળે છે

ભાગ નર જન ઋષભ શરત દશ વ્યુ મેક દરાર
ભાગ દર એક મદિય મદિય પાયસે એ અવવર ॥
પાયસે મજ દરિ એક સદસ દોર એ અષ્ટાપ
દશ સાખ જનદેવ-વાસુદેવ દોય એક ચક્રી દર ॥
કોડ ચક્રી એક મુગ મળો કોડ મુગ એક ઈ
ઇદ અને તમુ નહિ નમે, ચક્રી આગલી અથ જિજાદ ॥૧॥

ભાવાર્થ-બાર ધોડાનુ જલ એક જળ મા દશ જળ નુ જલ એક દો મા
બાર ધોડાનુ જલ એક પા મા પાયસે પા નુ જન એક દારીમા, પાયસે
દારીનુ જલ એક મિદમા, મે દર સિદનુ જન એક અષ્ટાપ (સિંગવાપ
દિની નામ) મા, દશ સાખ અષ્ટાપ નુ જન જનદેવ કે વાસુદેવના બે જલદેવ કે
વાસુદેવનુ જલ એક ચક્રવર્તીમા કોડ ચક્રવર્તીનુ જલ એક દેવમા કોડ દેવોનુ
જલ એક ઈમા, જાવા અને તાર ઇન્નેનો જલથી પાડુ પ્રભુની દયારી
આગલીનુ જલ વધારે દોર

૨ આના માટે ૫ ૭૭ જુએ

વિનૂતિગ્વ ૫ આદિ પ્રાતિહાર્યા (૨૦) ગિપ્યો-પ્રભુ શ્રીમીમંથ
 રનામીના સામન ૥ ઋગ્વેદાદ્ય પ્રાપ્તિઓ (૩૧) 'રાજપિંડ (૩૨)
 'મામસન્ધ (૩૩) 'વૃણુપણાસન્ધ (૩૪) રત્નિ પ્રનુના પ્રથમ મમ
 વમગ્ધુર્મા દ્યના ૫૩૧ ૫ પ્રમાણે ૬ વાગે છાત્રી ૪ મહિ-
 C હોપતી વિધિ (૩૫) કમ-૧નુ વિદ્યાર કૃતે ત્યારે વાગાદ્યની
 પ્રનુના ચગ્ધુ વામથી પવિત્ર ગનતા ૥ અર્ચકમનો (૩૬) ગાપુ-
 શ્રી સીમંથર પન્માત્માન કુ ૧ આયુ ૮૪ લાખ ૫૫૨૬ ૩

આ રીતે પ્રનુના ૬ જન-મીઠકોનું વર્ણન કરી ગણના પ્રનુના

૧-૨-૩ રાનકારે શ્રી સીમંથર પ્રનુના સાસવતી મર્યાદા વર્ણવના સમ્પિ -
 માસપ્રપ-પુત્રપુત્રક અને શા માટે વર્ણવે છે? અમ્મ ૩ શ્રી કલ્પસુમની
 ઉપા વિનયવિગ્રહયજ્ઞ મ કૃત મુખોધિકા રીત (પા ૪ ૩ ૧ ૫ ૭ થી ૬)ના
 આગર પ્રથમ-અનિમ સિવાયના મારીશ તીર કરે આદ્ય મહાવિદ્યા, મૈત્રના
 તીર્થ કરેના સાસવતી રાધ્યાતર-સત-સ્વયંક-કૃતિકૃમ ૩૫ આસન્ધ ૩૫ નિયત
 છે તે પા? આગ્રજ શા માટે વા? થા છે? સપ્રદાયનન માન્યતા વિદ્યારે આતર
 દેવાની સભાવના છે તદ્વિદ્યોને ૥ અમ્મ ખુલાસો સુગવવા વિનતિ છે

૪ આના માટે શુઓ પા ૮૧

૫ આ રાજકની માહિતી માટે પા ૭ ૩ ૬ ન ૨ શુઓ

૬ રામકેડર રાજનામ ૪૩ જીવન-બીજકો વળવવાની પ્રતિજ્ઞા કરેલી
 પાન છાત્રીસ બીજકો-૬૦૨ે ૨૫૪૮ ૭ લાખ્યા છે જાણીના સાન અથા ૧૬
 રાખ્યા છે અગર ની રત્નિ આપમા સુચવેત સાતના આદ્યથી અન્ય સાન
 દ્વારે સુચવ્યા છે-તેનો નિર્ણય આપાનો ૨૫૪૮૬ ન જાણાયાથી અનુકરેયો
 ન રહે છે વિરોધતા થોઅ કહેવ લાવશે તેવી આશા છે

"સાત અથ નજરી સહી રે, વિચરી શ્રી જિન-સાને ૧

મીદા ત્રીજિ બાજિ રહિ રે, મીદાતરિ જિન-સાને ૥ (પા ૪૮)"

આ આપાનો ૨૫૪૮૬ રો? અને સાત પદ્યો ૬ વિવક્ષિત છે ૧

ગુણાન કરી મલો આત્મસંતોષ રહત કરતા દેવ ગેમાં પણ
અસંકલ્પ પ્રભુના ગુણોનુ વત્કિયિત વર્ણન સાન અપન થતા મન
પરમર્થ પ્રસિદ્ધ કરે છે એ સોતાના જનને કૃતપુન માને છે

“શ્રીમીમંત્ર નિબુ” આપ તો પગમ મીમા વશાની હો
કામગનેન્દ્ર જેવા પામ આત્માઓ પણ ઉદ્દયામૃતધાથી તાળી
ખરેમ આપ જેવા ઉપદેશી કાઈ નથી
શ્રી મીમંત્ર પ્રભુના હુ આપના ગુણો જનુગમી મન્યો કુ
ગુણાનુરાદ અને હ પ્રભુ! આના અપ્રમેય અનુત અનેક
ગુણાશાસા ગુણો જનાર અતિ મન્દર ધગરતા આકે
ગુણો વર્ણના ચતુર્દસ પૂર્વે શ્રી ભદ્ર
બાહુરનામીને પણ શમાવડ પ્રેક્ષા થઈ તેઓથી શ્રી હગગનનિ
સૂનનીનિર્ધુક્તિ (મા ૩૫૧)મા જણાવે ૩૨-

“વિસરાઈ-રસાયણ-મગન્ત્ય-ચિળીઈ-પચાદિનાવત્તે ।

ગુરુ-અહજ્જ-અહુન્હે અદ્ધ સુરણે ગુણા મળિયા ॥”

ભાનાર્થ-જેમ મોનુ વિષાપદાગ્ધ ગસાવણર પુષ્ટિકા ક શુભ
શુન માગનિક ગ્વરુપ હ-જનુરુપ પાટ થઈ શકે તેવુ અગ્નિસયોગથી
પીગળ્યે હોતે પ્રસિદ્ધાવર્તવાશુ ૧૩ પ્રા અગ્નિમયોગે પણ
અલભ્ય અને ગોદવાટ ન થાય તેવુ હોય તેમ આ પશુ મોટરુપ
કેરના ઘાત, ધર્મને પુષ્ટિગરુ, જનના પન્નિમામાધી છાડાની
પરમ મગવભૂત થનારા, વિનયરર્મના પ્રવાન્ક મારાની કૃતિવતા
નિનાના, પૂજ્ય, કોરાદિ અગ્નિના અવિનયભૂત અને હર્ચાલિના
કોદવાટ નિનાના છે વળી અત્યત ઉત્કૃષ્ટ મોખાનાના અને પગમર્થની
સપ્તઓ જના ઉચ્ચતર વૈગમની ભૂમિકાએ પહોંચેના આપના નામ
માત્રથી જગતના પ્રાણીઓના વિદ્ય માન ન થાય છે એ સુખ
સપ્તઓ આપી મગે છે સમારના મૂનહેતુભૂત કનાયના પ્રાન

આવેશથી વાળુમમા ગૈ ગ્વભાતી આ માતો પજુ આપથી ॥ સદવામ-
નિમ્નતા-ને પામીને મીઠા-આલ-મરી ॥૩૩ ગ્વભાવતી મનાતી જમી
જેવા ૧૦મ ગ્વભાવના થઈ જન હે આવા જગોલાત મુનુમજુધારક
શ્રી સીમધર પગ્મભાતમા પામે મારી એક જ અતિમ પ્રાર્થના છે કે-
આપશ્રીના કૃપ-મનાપે મધ્ય મઘ ચિરમય જયન ત ન્દે અને
પગ્મ-ગુણ જ્યોતિસ્વરૂપ આત્મરૂપભાવની રીધ મને પ્રાપ્તિ
થાએ ॥ જગતમા નોમોતર મ ૧૫૦૧ તર્કિ વિખ્યાન આપના રમગજુ
ખાનથી અમાપ સાતા અનુમતાય ૩ આ રીતે તાગ મુખ-ગોના
પુતિત વર્ણનકાગ અર્ધ અવકૃત્વવક્ત્રી તિ ચિગ્ધારી શામવાગી
નામિ નિર્મલતા મજ થાય છે

“ શ્રી સીમધર નિશુ ॥ કેવેનો શ્રિજિઓથી આપ મેવાએવા છે,
નિશુદ આત્મ હમી ॥ નિવાસગ્ધાન છે દાગજુ તી અપ્સગઓ પોતાના
જનનમાં પજુ આપ ॥ મુજોના ગસક લે છે
છેથી હાજમા રાસમરે છે કૃષ્ટ મુખના આપ ॥ આપ તો જગતના
કરેલી શ્રી સીમધર પ્રભુ સાચા આદર્શ માનક છે મારા દેવાના હાગ
પામે અનિમ પ્રાર્થના મમાન આના ગ્વખમા પજુ થોસાં
કર્તનથી થતા હર્-આનદનાં પૂઠ દેવા ॥
ઘનગનારી મોકે છે પજુ મિથેલી આખે માનસિક કંપનામુદ્રિમા
થયેના આપના મધુર જાંને શ્રી હામગતેન્દ્રની માફક ઘાડી
આખે સાક્ષાત્ દર્શન-સલાપળ કરનાની મારો તમજાને વધારી
મૂકેય છે આપના મુખચક્રને નિરખના મારા નયનોએ હવે
બાગવો કરનાની તૈયાન કરો છે, માટે જરૂરી આશા પરિપૂર્ણ
કરો ॥ તમારા મુખની ગોલારૂપ મડપે મારી માનસિક જ્ઞાનના
વેનડી ચઢી છે તો હવે ઘનમેઘની ઘટામા ચમકેલી વિજળીની
માફક દુરત હજી પૂર્ણ જ્ઞાન કૃપા કરો ॥ ૧ ॥ કોડે સૂર્ય દગતા
પજુ અધિક તાગ મુખની તેજસ્વી કાતિ અમ જેવા સેવકો ગરેલ
કરી એક આનદને દેનારી છે ॥

આ ગીતે રાસધારે શ્રી સીમધરનામીના જીવનચરિત્ર અને
ગુણોનું વર્ણન કરતા પ્રાસંગિક અદ્ભુત શ્રી કામગજો દ્રવી કથા
વિગ્નાગ્રથો વર્ણવીને જો વિહરમાલ પ્રભુશ્રી સીમધરનામીના
પગમાનદારી ગુણોનું વર્ણન શુભાસસાદિપૂર્વક કરીને આ ગસના
ચરમો નામની અદ્વિતિ અમાપ્તિ કરી છે

આ રીતે વિવિધ-જન-ઉત્તર વર્ણીયો જગપૂર્ણ શ્રી સીમધરનામી
શોભા-તરંગ-રાસ પૂરો થયો

॥ કૃતિ શ્રીસીમધરનામિ-શોભા-તરંગે 'પદ્યમ (સુદ્ધ)
ચન્મોદનાસ સમાપ્ત ॥

॥ શ્રી સીમધર શોભા-તરંગનો ગુર્જર ભાષાનુવાદ
અમાપ્ત ॥

ખાસ અગત્યનો મુધાગે

[આ પુસ્તકમાં પા ૭ ઉપર આકાશી નાનની માતમાં ગાથા ૧૪ી નીચે મુજબની (આ'થી બાર ૧૪૦ની) ગાથાઓ છાપતી ગદી ગદ ઉ તે નીચે ઉદ્દત કરી કે સુચ વાચકો જાનીયા તથા અનુમધાન કરી લે]

તુમકે જનમો મુણી સુર-પતી, આઈ હનકે પામિ ।

પચ-ઈન્દ્ર ભયે માંગિ, પોહના મેરે આવાનિ ॥ ૮ ॥

ચઉસદિ ઈન્દ્ર નિહા મિલી, ઉછવ જહુપગિ પીઢ ।

મગ સુર-નાયક વિનવી, કાજ હમાન મીઢ ॥ ૯ ॥

મક્ષ-જ્ઞેમ કરી લાપચે, પ્રકમ અગર ઠપૂર ।

કન્તુર્ગ ચદનિ કરી, મહામુજધનુ પૂર ॥ ૧૦ ॥

ઉચિ યાનકિ આવીઆ, મકે માનૂ ભેવા ગત ।

તુઝ દર્શનિ મુઝ હુખ દનિ, ક્ષાયુગ્ને (ક્ષા યુને) જિમ પત્ત ॥ ૧૧ ॥

૧ધિન પુ કવાવતી વિજયો ધિન પુઈ ગિણી નજિ ।

માનૂ સીતાઈ રહિયો, સીતા ભવવા કાજિ ॥ ૧૨ ॥

૧ આ ગાથા શ્રી કેશગાદ જીન જ્ઞાનમંત્રિ પાટણની શ્રીરીમ
ધર શેશા તંજ ની પ્રતમા નથી

શ્રી ગણેશપાર્શ્વનાથાય નમઃ દયાગત પાત્રોનો પરિચય

દશાને દ્ર-ગીત દેવનો કોઈ આમી
ઉત્તર સોઠાઈનો અધિયનિ
કામ ને દ્ર-આનારક, અરુણ
ભયુ ના નામ ન્તરગને દ્ર
નો પુત્ર

ગૌતમદનામી પ્રભુ મહા રાગેવ
ના પ સિન્ધ આઘ ગણુધ
પ્ર પુત્ર કથાના ઉપકામક

આરણ્યમલ-તપાને મેગવન
હાંધ્યા આઠાસમાર્ગ વિદ
ગના મહામુનિ નમગને દ્રને
પૂર્વભવમાં ભયકર અનાયા
ગના પાપમાર્થી ભાવના

જય નર્મ રાજા-પાવિષ્ણુનો
ગન કામગને દ્રો પૂર્વભ
વનો નાવગિક પિતામહ

તોમનકુમાર-કોશનદ્યાનિપતિ
નો પુત્ર, કામગને દ્રને
પૂર્વભવો સાચો પિતા

શ્રી ધર્મનાથ ભગવાન-આ
ભન્તકેનની વર્તમાન ચોવિ
ગીના પદમાનીર્થ કામ
નને દ્રને પૂર્વભરમા મ વેગ-
ભાવનાની પ્રાપ્તિ કરાવના

નન્તરોક-કોશનાનગરીનો ધાંધ
મે કામગને દ્રો પૂર્વભ
વો ગાયો માતામદ
પન્તેશન્ટેન-મોવર્મદેવનો કવાસી
એક દેવ (ને કે કામગને દ્રને
પૂર્વભવ છે)

પ્રિય ગુમતી-કામગને દ્રની આ
પ્રિયવીમુદ્ર-ઉત્તરપર્વતની
ઉત્તર શિલિનો ગંગ

પ્રિયુ મતી-રેતા પર્વતની
ઉત્તર શિલિના ગંગની પુત્રી

શ્રી ભદ્રમાદુઆમી-ચૌક પૂર્વ
ભારી આગમો નિર્ધિક્ત
નતાવના મહાપ્રાભાવિ
ધુધર આશર્વ

શ્રી મહાવીરસ્વામી-આ ભરત
દેવની વર્તમાન ચોવીશીન
છે ના તીર્થ કર વર્તમાન
સાસનના સ્થાપક કામગને
દ્રની કથા વર્ણવના લામ
ગને દ્રને સવમ આપી ભવ
તાગના

મથના-રેતા પુત્રી ઉત્તરશિલિ
વિદ્યાધરપતિની ગણી

મોહદત્ત-કામગજે દ્રોહ છવ
પારનિપુત્રના ગળનો વ્યાવ
દાગિક પોત કોમનાનગરીના
નંબન ગોળા માયો દીર્ઘિવ,
કોશનરેશના ગળનો સાયો
પોત

શ્મિષ્ટી ભાગી-શ્રી સીમધર-
પ્રભુતી સસાગવચ્ચાની બો
ગલ જો દ્ર-અરૂણા ભપુરનો
ગળ કામગજે દ્રોહ પના
રત્નરેખા-કોમનાનગરીના નંબન
ગોળી બો કામગજે દ્રોહ
પૂર્વભવતી સાચી દીમાતા
રત્નાગદ-માનરત્ની નગરીના
ગળ

લોમતિ-કેરો-પાત્રમા દેવનોકના
દેવો તીર્થકગ્રભુ દીમાના
નજીક સમયો સબોધનાગ
વૃષ્ણોચન-શ્રી ધર્મનાથપ્રભુના
સમવસગણુર્મા આમ નબળ
ગુરુતમા મોક્ષે જનાગ અને

બચ પ્રાણી તર્કિ જાન
ચેન બાગચાની જોક ઉં
નન તા-કામગજે દ્રોહ પૂર્વભ
વતી માયી મ્દેન જો
વિરુધાધારશ્યામા માની
લીની પ્રભવિની

ગળ-શીલ-પારનિપુત્રના
ગળનો પુન, પૂર્વભવમા
નમગજે દ્રોહ નાવદાગિક
પિતા

શ્રી ગ્રેયાસ-નિહરમાળવિભુ શ્રી
સીમધરનામીના પિતા

શ્રી સત્યમિ-ગી સીમધરપ્રભુતી
માતા

શ્રી સીમધર-જતમાન ધીય
વિદગમાળ પ્રભુમા પ્રથમ પ્રભુ
કામગજે દ્રોહ બોધિ-સમ્ય
કૃત્વ લી પ્રાપ્તિ કમનાગ અને
પૂર્વભવને કલ્પનાગ

મુનર્ષદેના-કામગજે દ્રોહ પૂર્વ
ભવતી માયી માતા

આ સિવાય પ્રાસંગિક ઉત્તરેખાએન કેટલાકના નામો તથા તેઓનો
પરિચય સંગ્રહ કથા વાચનાગે ત્યા ત્યા અન થઈ જવાનો હોઈ તેનો
પરિચય અહીં કરાવેન નથી

ॐ

॥ श्रीशेखर-पार्श्वनाथाय नमः ॥

परिशिष्ट-१

मुभापित-सार-ममुच्यते

[सूचना-आमा ५८० आक ५८०० जीने ११०० ॥ अने त्या
५८०० अके भाषांना ११०००]

आशा-अग जेव्हा करीत तेव्हा दीधु लू-वा १
पण भारे नवि ओले करी गिरि तरुअर जलधा- २ ॥
वदनादि मोठे तजे ६, ते सगलर निकलक २ ॥ (१-३-४/५३)
हेता वाधि लहु धन, जिम कृप नि आताम २ ।
तया-प्रमुअ ललीध, पाभि (पात्रि) अति मुअधान २ ॥
दान-६५॥ पय ललीध अनादर-नि-विश्रण २ ।
विमुअभा-विप्रियगिग वगी अनुतापी निश २ ॥
गन-लुल पय ललीध आनदाशु-रोमय २ ।
लहुमान-पाणी गुणा, वगी अनुमोहन सय २ ॥ (१-

૮૧) નિર્દન લખિમી દેમીનિ, નિજ કમાડ દેનરાવિ રે ॥
૧-૧૦-૧૦૧)

૧૬-મૂર નિ સાગર રે, મેરુ-ચિતામણિ સાર ।

કામગરી-કામકુબલુ ર, કામગરુ-મુણ્ણાર ॥

કમલ-મતગજ-સીંહલુ રે, ધોગી ઉપમ વક ।

ઈયાદિ મકલકીઆ રે, એ જિનજી નિકનડ ॥ (૧-૧૧-૧૦/૧૧)

માતજી ! જોવિ જોહની લખિમી, ઘન પર બોગ ન આવિ રે ।

જવ-નિધિની પર નિરમ તુઝ રૂપ, લોગા કિમ ન ગાવિ રે ॥

સરવિ દર્શનિ મત ગહુ દીસિ, માન-મત નવિ નિમિ રે ।

તે પીકાતા ડેમદેખીજિ, હા કહિ મન હામી રે ॥ (૧-૧૨-૪/૫)

ઉત્તમ-મગતિ મુખ-યશ, લોહ-કમલ મીપ-પાથ ॥

ઉત્તમા હુઈ માનદા, નીચનિ કલહનુ વાહડ રે ।

અકનિ હંધર શિરિ વહિ, ગહુ અમિ વડુ ગાહડ રે ॥

આવોચિ મત્રી, કાજિ દામીકા રૂપિ રમા, દામા ભૂમિ રે ।

બોજનિ માતર, તે વેચિકા, કમર્મ વડુ અી ચબ સી-ધૂમિ રે ॥

(૨-૧૭-૧૨૧ ૧૩/૧૪)

રક્ત-લોચન નિ ગત-વનુ, ગત-ધન નવિ જાણિ રાખ્યુ ॥

(૨-૧૮-૬૬)

ધિન ધિન પગ-ઉપગાગીઆ, ચાચન-ચૂત સાધાર ।

પુષ્ક નર્ત-વરિ ઉપનુ, મુખગરી જલધાર ॥

ઉત્તમ કલનિ માગિઉ જાનુ, વગ ચાચન-મગ ।

નીચ માગિય આગા ફવી, તુહુ નહિ ચગ ॥

નિજ-ઉ ડે પૂરણે, જે હુઈ અમમર્થ ।

તે જનનીઈ કા જણ્યા, મહિના નાપિ અર્થ ॥

તન માતા ધિકારત્તી, પર-ચાચક-ઓષ ।

ચાચન-મગ ઠરિઉ જોણિ, તસ જનની ઓષ ॥

એ દિ ૧-૧૧ની ઉપમા, વળી ચદ નિ સૂર ।
 તરુચ્છ સત્પુરુષા જિદે, આગા બ પૂર ॥
 તન-ધન-યોવન કામ્બૂ, કામ્બૂ હવિત બાપી ।
 દીગ્નિ એક છિ સાસતી, માગી નિગ્વાપી ॥ (૧-૧૬-૧૭)
 દિનકર ઉગતિ નવિ નલિ, જુ અધાર યોગ ।
 જવધનિ તુષ્ણા નવિ નલિ, તુ ધર્મ કલિ એ ॥
 ઉપગારિ ઉપગારીઆ, જા દીમિ બહુ લોખ ।
 વિજુ ઉપગારિ જુજુ મગિ, તેજના તુલિ થો ॥
 ગતિ-બગો સ્વર-નીનતા, દેહિ સ્વેદો-શીતિ ।
 કીનાશ-ધગિ ગમનિ યથા, તિમ એ મગ્ગણ-ગીતિ ॥
 (૨-૧૬ ૬ થી ૧૧)
 ય સ્ત્રીણા મુદ્ધમાગ્ન્યાતિ, તન્ત તમ્ય જીરિતમ્ (૨-૨૧)
 નિનાયક મન્ય જત, સ્ત્રીનાયક મુદ્ધ નદ્ધ ।
 વાગરાજાહત સૈન્ય, હલ્યાદિ તુલિ લદ્ધ ॥ (૨-૨૧-૬)
 રાદિ બહુ જોજનિ ધગિ, તસ લખિમી નામી દ્વગિ ।
 સીતાનિ ધગિ થાય થો, નામ લીજિ ઉગતિ મૂરિ ॥ (૨-૨૧-૧૪)
 નવિ જાણિ ઉપગાર, ત તુ મુદ્ધ વડુગી ।
 થદન-ગમલ જેમ, તસ ધિક્કા પડુગી ॥
 જોણિ કીધુ ગુણમાર, તેજતુ જુ નવિ જાણિઉં ।
 તેણિ મુત્તાલ્લ મુકી, ગ્રેમિ પત્થર તાણિઉં ॥ (૨-૨૨-૧, ૫)
 સજ્જનમિઉં જે રોસ તે કાજિ વા પાણી ॥ (૨-૨૨-૧૦૩)
 ગીભડનું જે ચોર, તસદૂ જમટ દીજિ । ॥ ૨-૨૨-૧૦૨)
 x x x, કચુદીમિ એ સોજા ॥
 દુખ સાગર સમાર, એ પલ્લ મોદુ જોજુ ॥

યત્રિ નગ ન જાત્રિ, તૂટિ ગયિ જળ તારા ।
 ગૂ ઠગિ યત્ર ણિચારા, ગયા જન્મવળકાગ ॥
 ધંધુ ડોન મિવિ જે, જાકુ ન્હીર્મ લાગિ ।
 મળ જગ જવતા દેખૂ, આપ આપણી આગિ ।
 દેહકા કાચકા ક્રુષા, તિમા પિંક પગણા ।
 રાખોર્મ જહુત જતજિ, પણુ ઠગાનિ નિગવા ॥ ૧૧ ॥
 ધમણિ ધમતી રહી, બુઝિ ગયિ અગારા ।
 આહિ ૫ ઠગા જાઈ, ઉઠિ ચવે લોહાન ॥ (૨-૨૦-૧૭થી૨૧)
 મુઝ મોહુ જીવ આલસૂ, જે જળતા ધન્માનિ ।
 નિચિતૂ સર-નીદ્રહી, જાવા નવિ ઉમાહિ ॥ (૨-૨૩-૧)
 માણસ ધન વિણુ જે નરા, તેણિ જીવી મ્યૂ કીલ્લ ।
 કમર્મલ ધર્મર્મલ જાહિસા, એકુ કાજ ન રીલ્લ ॥
 ચિતા ચિતા નમ ભયે, પણુ ગિદુ વિશેષિ જાણિ ।
 ચિતા હલિ નિર્જીવિઉ, ચિતા પ્રાણી-હાણિ ॥
 રાગ ધણુ નર જે ક્રોધિ ખામિ દુખ સયાઈ ।
 મજિદિ અર્ધગતીઈ, દુઝ્યા કષ્ટ ઘણાઈ ॥
 મજાન દુઝાન અતરુ, મિ નવિ ડોઈ દીક ।
 મજાન દુખ દિ દુસ્થી, દુઝાણુ પાસિ જાઈક ॥
 કષ્ટ પડિયા જે નર ઉદ્ધગિ, તે નર નવિ દીમતિ ।
 સાકંમ્ પર-દુખીઆ તાપી, વાતકીઈ વિહસતિ ॥
 એલણુ નગિ કો નવિ મવિ, જે કિ ઇન્ધુકી વાત ।
 ઉગેગ ઉકાઈનિ વગી, સ । ડીશુ બર્મ ઘાત ॥
 દીસિ ધનનતા મુખી, પણુ મનની દાહિ અનાગિ ।
 કોહનિ ડહવાઈ નહી, એ નિધૂંગી આગિ ॥

મુર-કોઠિ-મણિ-નાયકો, પવિ-શોભિત ભુજ-દડ ।

ઈદ્રો ભૂ-છત કરિ તે પજુ નુષિ અખડ ॥

જમ આગિ સગ કિન્નર દેવ અનિ દેવ-રાજ ।

તેહુ પ્રભુ જી નવિ રહ્યા, જે સ-ન-ભુવનકે તાજ ॥

હવિત કાસ ન વ વહુ ધાડ પજુ કામુ ન ઈહુ ।

દોત્રિ વિ અવમન નિવિડિ આઈ, તિલુ-સમ મિલિ વિનિહુ ॥

જીવત ધમિ કવેવરો, જ વાન્કિ ત સાગ ।

જ, દ કર્મ તુ કુદર્મ, અહ ડજઝઈ તુ છાગ ॥

ભમગ એત્યવિ લિભા, કેવિ દિહા વિવળુ ।

ધણ-પતવ હાયા-ગદુણ, કુલિલ જાવ કય મુ ॥

જાવઈ વિનમી કરજ(રમ)-ગર્મ, જીવત મજલે એઈ ।

તાવઈ અછડ ઈયરે જા, સુયળુ વિ અતર દોઈ ॥

મુ ન નુષીઆ દેવીઈ, મુખાઆ થી વીતરાગ ।

ક ગર મધગી તુ દવિ, જી એવિ જિન-માગ ॥ (૨-૨૩-૪થી૧)

સમકિત નિ ભન્યના, લ ૧૧ પથ એ જાણુ ।

ગમ-મ રેગ-નિરેદ-અનુકપા-નિત આણુ ॥

પથ દુપણ શક, આકાક્ષા-મ દેહ ।

મિથ્યા પ્રશ્ન મન-સત્તવ, કરવૂ જેહ ॥

પથ ભૂનજ મુણીઈ -ચૈય-પ્રભાવન-ભક્તિ ।

મૌશિવ-નિત્યનેષા, કરવી તે યથાશક્તિ ॥ (૨-૨૫-૫થી૭)

કર્મજાતિ-વિચિતતા, મુણુ નવિ પામિ પાગ રે ।

ધિન્ય તે કે તીર્થ કા, કર્મ-ગિપુ ગુણ-ભાગ રે ॥ (૨-૨ -૧)

મેવ નુ ૨ તે સદી જે પ્રભુનિ વામિ આવિ ૨ ।

ખાણાસરીખા સેવકા, કુટી મૂવ ન પાવિ રે ॥

અત્રીક બોલી જે પ્રીછવિ, તે ધન મળિણા નડી યાવ રે ।

સમ્ય-વાદી દેવિ અધિષ્ઠીઆ, તુ માનવ કુણુ માન રે ? ॥

(૨-૨૧ ૩/૪)

લોગા ! આ થ જનનિ વાજુલુ નવાન્ય જિનનિ ન વાજુલુ ॥

(૨-૨૮-૧)

મમી-રસાયણુ આગના ર, માય-તાય યુગ-જોલિ ।

માનિ મુકુલીણુ ઉત્તમા ર, તેજનિ નિત નગ-રોવિ રે ॥

વસુધા આભરણ ન । રે, લખિમી નર-ગણગાર ।

લખિમી આભરણ છિ દાન, દાનમૂલ્ય અણુગારો રે ॥

સુધુ વછિ જગિ યોધા ર પૈદા પીજિત પથ ।

મૃતક બહુલા વાડવા રે, ખેમ મુલિખ નિમથ રે ॥

પુવ જવિ દુગ્ધ હવિ રે, તે વિષ યાઇ નાજિ ।

તણિ પાન પ્રમાપીઇ ન તિમઘન અળ-નિળ ભાગિ રે ॥

એકિ અક્ષર વકડુ રે, છુ યુગ તુમી દેઇ ।

જિમ અધાગિ લીવડુ રે, ફગી ફરી ચોતિ કહેઇ રે ॥

(૨-૨૮ ૧૦થી૧૪)

ધિગ્ અજ્ઞાનપણ ! જ્ઞાનીઈ, પાવન કીની સકલ મહી ॥

(૨-૩૧ ૨૧)

પુડરીક-નિ-પાન પ્રભુજી, પ મેલિ-પમુપણ રે ।

પયખાણુ-પોમહ નિ-મૂળ, પડિસ્કમણુ-પ્રતિવેખણુ રે ॥

પ માજન-પોથી-નિ-પાખી, તે પકાર નિર્દેષણો રે ।

એ દુર્લભ પ્રુન્યવતા પામિ, માનૂ પોહવિ-મૂલણુ રે ॥

(૨-૩૧-૮/૮)

જગમિ મત્પુરુષ સહી પ-ઉપગારિ રાતા રે ।

નિજ-દેહિ દુખ યાગીનિ, પર-કારણિ જે માતા રે ॥

માત તેજની ધિન્ય પલ જે, સ્વાર્થ અણુભૂ શિ કરિ ।
 સામાન્ય પુરુષ તેહ જાણુ, હવિ નર રાધ મરૂરિ ॥
 મ્વ ગયિ પર-કાજ હણના, કીર્તિ-વૌષિ ણીહિ નહિ ।
 નિર્ગર્થ પર-કામ દેવિ તેહ નવિ જાણુ કહિ ॥ (૩-૩૩-૨)
 ભવિયાત! ભાવ ધરીઈ સભ-નીઈ, મોહ-વશિ જે જૂડા ।
 નૃનળીર મુત-માળુ-જુહિ, માત-સનેહા કડા ।
 તાત-મનહો તે પલ દૂડ, કનમ્નધિ નિજ-પૂતા ।
 પુત્રિ ઢોળી, બાધવિ જાગ, ભરત-બાહુબલિ ખૂતા ॥
 નારી સગપણ સ્ત્રીમતા, વળી પતિ-માની પ્રમાણ ।
 મિત્રપણિ ચાખ-ચ-પર્વતો, એકદૂ ન મ્નિ જાણ ॥
 મુખુમો-નિ-પશુનમા, દ્વિજ-ગરી-સય-ગરી ।
 નિજ-વા ય અણુપૂજતિ, પ્રવરી કીધી જાની ॥
 એલી જગમે સહુકુ વિનિ, એક ન વિદિ નીર ॥ (૩-૩૮-૧ થી ૪૬)

આ સિવાય પ્રાનગિક ઉપદેશના મર્મથી ભરપૂર વિવિધ
 વાક્યગ્રંથના અને શબ્દોની ધર્મભાવનાને પેદાનારી અકલુપ
 જોડણી મૂળ-નમ અવલોકવાથી મ્વત જણાઈ આવે તેમ છે

પરિશિષ્ટ-૨

કવિની અદ્ભુત કવન ગદ્યિની પરિચાયક
આવકાગિક ગાથાઓ

[મથુના - આગા પદના અઠ ખડો મી ન નો અો ત્યાગ
પત્રીના અ ળો ગાથા ॥ ગાથના]

માનુષા અવતાર માનુ , પવિત્ર કારણિ ભૂતવા ॥ (૧-૧-૧૩)

■ x x છનડે રહિઓ તાણી ।
ઝાડી પાણી ઠાગ-કર્મ જિહા આણીધએ ॥

માનુ વિધાતા સુન્ધુરી તોલી તેણિ ગર્ભ ઊગી લધુની ।
ભારિ ઠરી બૂ-પીડિ લાગી એ નગરી ગુણ ગુરૂથી ॥ (૧-૨-૨૩)
માઈ-અ ન-માગિલુ, નવિ નિહિ નમ્રાનુ સગ રે ॥

અથવા પઠિત-વિસાનિહ, કર ઉપનિ કર કીદ રે ।
તે દિન લેખી અવતરિહ, જાણિ વહિત મીદ રે ॥ (૧-૩-૨૩થી ૩)

x x x અણિ તાડી થાય ।
તે માનુ જગ-સુદી, મન્તકિ દીધા છિ પાયોરે ॥

તમ અગિ કર્હુ કિમ ન હવિ, કવા અઉસઠિ વામ ।
જસ અગિ અઉ અદ્રમા, જગ કગ અગુઠ આસો રે ॥

જસ લોચન અચવ ચકા, જે ન મનિ તે જાણિ ।
અવણુ-દ્રુપ ભીતિ કી, પડતા ડોણુ ગણિ તાણિરે ॥

(૧-૪-૨થી ૪)

ઉચિ થાનકિ આલીઆ, થહ માનૂ જોવાગત ।
 તુઝ દર્યાનિ મુઝ દુખ નિ, દો-ગુનિ જિમ પત ॥
 માનૂ મીનાક રહિયો, સીના જાના કાજિ ॥ (૧-૮-૧૧-૧૨૩)
 મુઝ નયનાખુઝ તુઝકુ, દેખિ નવિ ખમિરે ।
 તે માનૂ ગોત્ર-મખધ કિ, આયુ ચિતિ વનિરે ॥
 મુખ-અદ્રિ દની માનૂ ડિ, નયન-મુઝ મુજિરે ॥
 સકવ પુણી વાત કિ, મિથ્યા જાણીઈ ૨ ।
 પ્રત્યક્ષ હુવન-મધુ કિ, સુત જિમ આજાઈ ૨ ॥ (૧-૯-૧૨૩)
 તુઝ દેખીનિ કોશિ નિજ કોશિકપલુ ૨ ।
 પામી લાજ અપાન કિ, તુઝ પ્રભુમિ ઘણુ ૨ ॥
 ઈના-દેવિનિ માન કિ, નનુ દવ હવુ રે ।
 તુઝ પદ-પદ-પૂજન, પામિઉ અસિનવુ રે ॥ (૧-૯-૭,૮)
 તુમ્હ શીતવના-તેજ કિ વિધિઝ મનિ ધરી રે ।
 ચહ-સૂ કુ કુડલી પરિપેયિ કઠી રે ॥ (૧-૯-૧૦)
 તિહા બહુ તમકુ આપ ડિ માસિ મામિ અહલુ રે ।
 તે મુઝ પૂતકે વદનિ જાણુ દહલુ રે ॥ (૧-૯-૨૦)
 અદ્રપતિ-મણીઈ કી, માતા-મુખ ધરિઉ રે ।
 માનૂ અયથા મુખવી આયુ કિમ પડીઉ રે ॥ (૧-૯-૨૪)
 એ-અહલુ તુમ્હ દો નયણા, કળાહિ સચિ ન આવિ રે ।
 નયનાનહ-કો એ દુણુ અદ તેણિ તુઝ જાવિ રે ॥
 માનજી! મનમય સરિખુ જિન, જિમ એ શીતવ-જલપ્તહરી રે ।
 મનમય તુ જિહા રહિ તેકે ગવિ, નિજ-ધરિ ન જુઝ કિ હરી રે ॥
 નામિ રૂઝ મનમિ કૂઝ રતિ-પતિ નામ કહાવિ રે ।
 અથવા શકો દાહ કઠિઉ જળ, તળથી જનકુ તાવિ રે ॥

તુમ પૂતાડ જે જન મમરિ રોગ દાયાદિક બાવિ રે ।
 એ દુષ્ટાકુ અધ્યયન દેખુ, યેગ-દાયાદિક ધાવિ રે ॥
 જુ ધરત હુચિયાર લોહકે, તુ મમ પ્રનય પાડિ રે ।
 અગ-મન્નિન ધ્રુવણિ જુ આણુન ક્ષણુમિ મામ ગમાડિ રે ॥
 (૧-૧૦-૫ થી ૮)

ગમા ઢે દો પ્રવાહ હનડે મોતિન માવ કુલી ર ॥
 નાનિ ચિત્ર ડેસ-દવાપી, તુઠ મુત વલ્લિ છાનિ રે ।
 તે માનૂ વાઠનમિ ન દો, અયના ચિન્હ વિરાનિ રે ॥
 (૧-૧૦-૧૩ '૧૧૪)

જિત-મુખિ છત્યા પશ્તે રે, મરોવગિ-માઝિ પધક ૧
 કોપિ તપ્યા માનૂ તપ કરિ રે, જન-ગઢ-માઝિ દીક ॥
 પૂન-પ્રતાપિ છત્યુ નિ રે, જિત-યગ મિત્ર ચદ ૧
 માનૂ વાનિ ચોાધી કની રે, કજ-વિગી મુખ-કદ ॥
 મધુપાનિ જે મુખ કરિ રે, ગજ દાનિ ઠી જેક ૧
 તે જાગ શ્રી જિનજીવ ર, ગતિ છત્યુ કી તેક ॥
 જિત-મુખ-દેવી પકન્તે રે, નેવક ભગ જાણિ ૧
 ઇમ જે પર-દેવિ ઠમિ રે, તેકની બહુવી હાણિ ॥
 પવનિ કમન જે નાગીઈ રે, તે માનૂ મખિ રહ ॥
 જલ તપિ જિત-મુખ-ઉપમા રે પામી નાચિ એક ॥
 જેક દવાપી નાગીઈ રે, તે જાણુ મુખિ માત ૧
 તુઠ મુત ડેસ-ઉપમ લહી રે, પરમાનદ ન માત ॥
 નિજ-ધનુ મદનિ આપીડ રે, જિનકી બૂ રચનાઈ ૧
 નવિ જાણિઉ મુત છતસિ રે અતિ-ગાહકૂ છેનસાઈ ॥
 ચદ-મૂર-નિ-સાગર રે મેરુ-ચિનામણિ સાર ૧
 કામ-ગવી કામ-કુલનુરે કામ-તરુ શુણુ-સાર ॥

કમલ-ગત ગજ-મી હુવરે ધોળી ઉપમ વદ ॥

ધૃત્યાદિ સકલ દીપ્તિ રે એ જિનજી નિવૃત્ત ॥ (૧-૧૧-૩ થી ૧૧)

મન કના જિન-અગિ જમતી બમતી આવી દેજિ રે ॥

એકલુ ઉત્તમ પુત્ર ન નીકુ જિહા વહીર્ષ મુખ-મેજિ રે ॥

(૧-૧૨-૨)

ડી તિ-દ્ ॥ ગર્ભ મુર-સોઝિ, ઇન્દ્રાદિ-મુખ જોન રે ॥ (૧-૧૨-૮૧)

જુ એ જિનનિ વદનિ આ-આ તુ કિમ ન થયા જોવાજી ॥

(૧-૧૩-૧૦૧)

શ્રી સીમ નર ચુમુખિ કડી, ત્રિ-જગનિ લે ધર્મ મન્ત્રિ ॥

તે માનૂ આરિ ગતિ ઠપાયા, લોચી અલગા રખિ ॥ (૧-૧૪-૨)

મૂઝ-પરિ ઠવિ જુધ કરી, વિયોગ નર્દી મુખ ધાય રે ॥ (૧-૧૭-૮૨)

તુલ મુખ-નેત્રી-ચુલ માનૂ રાહુ-શરણુ ॥ (૨-૨૦-૧૧૦)

મર્જનિ જમતુ કિમ યાદ દે, શક-ચોક બહુ નિનાજી ર ॥

જિન-નાદિ જલધર નરિહ ર, દત-જૂળમનિ ગડગરિહ ॥

ધિકાર પદુ નિધિ-પાણી રે, પુર ચદ કનિ અનાણી રે ॥

તૂ સમયે અધુર તાકિ દે, પછિ બવનિ માવિ પાકિ રે ॥

(૨-૪-૧૨/૧૩)

તવ જિન વિગ્તારિ, વાણી જિમ ધન-ધોર ॥

તેણિ પ્રેમ-કવાપિ, નાચિ આવ મોર ॥ (૨-૫-૬)

એકલિ એક મુનીશર દીકુ, સાગરમિ જિમ પોતો રે ॥

બૂખિહ જિમ અવ દેખી હ-ખિ, મિઆનિ જિમ પાન ॥

શ્રમ-ગાધિતનિ જિમ વગી યાન, સુખીઆ-જિમ ગાન રે ॥

તાપિતનિ તરુઅર આનદી, બીતાનિ જેમ શરણુ ॥

ચદ ચકોચે જિમ મુખકારી, સૂદ કજ-હુખ-હુખુ રે ॥

ચદ્ર-લાઈ જિમ પાયોધિ, કૈનાણી મો-ધાડી ।
 જિમ ઘનાઘન કેડી દેખી, ભૂપણ વિણ મનોહારી રે ॥
 બાહુલા પુન્ય વિના કોણ પામિ, જોડવુ પર-ઉપગારી ।
 માનૂ ધર્મ એ મૃ નિવતુ, ધિ । નમિ નર-નારી રે ॥

(૩-૨૮-૪૩ થી ૮)

મોમ્મપણિ શશિ નવિ જોડાઈ, ગભીજિમ જલધિ નવિ તાપ ।
 ત્યાગિ વૈદ્યમણે, પ્રભુનાથ ધંદોએ, ઉપિ મુમ-ચાપ ॥

માધુર્ય પીયૂષ, બવ હંચિ, ગુરુ ચાતુરી, ધીરિમ કરી મેરૂ ।
 વીર જે મલિ બીજા પાખડી ગાનુ કઠીરવચ્ચૂ કરૂ ॥

(૩-૩૨-૧૦/૧૧)

વિવર-ચુતા છિદ્ર નિના રે, દુખ-કૃત્ પણ મુખ-કાળ ।
 મલમલ દોષાડ નહી, જોડી અચરિત્ સાર ॥

અ-પરર્ગ નાપિ ધંદોરો રે, ભુ પરર્ગ-પવિાર ।
 તે આપિ સીમવરો રે, નિર્દન નાપિ હાર ॥ (૩-૩૪-૧૧/૧૨)

યદ્યપિ નામ જોક મિલિએ તુ હું ઠામ-વિશેષિ બહુ ફલિએ ।
 બગલકુ ચદ્ર જગિ જાલયોએ પખ-મીન નિ શિવ ચિત્તિ
 આપ્યો એ ॥ (૩-૪૫-૭)

મેરૂગિરિ સળ પર્વતિ ર લાલ સકલ-ધુનીનિ ગગ-મેરે ।
 દેવ-દોષિ અગ્યુતો રે લોલ, મૃગે મૃગાધિપ અગ-મેરે ॥

ચરમોદધિ જિમ સાગરિ રે વનમિ નદન રગ-મેરે ।
 જબુદીપ જિમ-દીપમિ રે તેને સૂર અલગ-મેરે ॥

શાન્તિ-ચોતિમિ ચદ્રમા રે સખલ-સુમનિ અ વિદ-મેરે૦ ।
 ચોદામે હરિ દીપિઉ રે વૈદ્યમણે દાન-કદ-મેરે૦ ॥

ક્ષત્રિ ચક્રી ગોવિંદિ રે તપમિ જોગ અલગાર-મેરો ।

પતિ-પમા અન્હિણી રે મમ મંત્રિ નન-નર-મેરો ॥

તિમ અલગણ નર્વ-ધર્મનિ રે જે પામિ નર-નાગી મેરો ।

તમદી ઉઆગી કીજી રે તે પો-ચિ ભર-પાગિ-મેરો ॥

(૩-૩૭-૪થીટ)

આ રીતે નનમ ની અકબુત કન-ચક્તિનો આહનિદ દ્રઢો
પચિય ઉપરની ગાથાઓ પરથી વાચના મેળવી ગઈશે પૂર્ણ
પરિવ્રય તો પ્રસંગાનુરૂપ કડીગદ્ય વર્ણન માથે તે તે ગાથાઓ
અવતો-નાથી થઈ શકે તે તરફ વાચકોનું લક્ષ્ય ખેંચવા ન
ગાથાઓનો આ મત્તય કંવ છે

યદિપિ આ સમયને અનકારના વર્ગીકરણ સાથે વધુ અપ્ર
કરવાની નહર હતી, પણ મમય-પરિસ્થિતિની વિષમતાને હર્ષ તેમ
બની શક્ય નથી

પરિગિદ્-૩

અથાતરોના શ્લોકો સાથે સંખ્યમ ગાથાઓ.

[સૂચના-આમા પરતો આઠ ખડો બીજો દાગતો અને બાકીના આગે ગાથાના જાણવા]

દેતા વાધિ બહુ ધન, ત્રિમ રૂપ નિ આનમ ર ।
તપા-પ્રભુખા બાણીધ, પામિ (પાત્રિ) અતિ સુખધામ રે ॥
(૧-૩-૬)

સંખ્યાઓ—

ધેનુ-દૂધ-આગમ અભારે, દેતા દેતા સપત્તિ પાવે ।
તિમ મુજને જે હુમ ગુણ દેગો, તો જગમા જશ અધિદે દેશે ।
સુ જમડા પાસજિલા ના ॥
(ઉપા યગોપિત મંત્ર દ્વારા શ્રી ન જમડા પાર્થજિનમતવન)

નન-દૂધ પચ બાણીધ, અના ર-નિ-નિવ મ રે ।
નિમ્બપાણ-નિમિથિ ૧, વગી અનુભાપી બિબ રે ॥ (૧-૩-૭)

સંખ્યાઓ—

અનાત્રો નિગ્ધ, તિસ્કારોઽભિમાનતા ।
પદ્માત્તાપથ પશ્ચાપિ, સન્નન દૂપયન્ત્યમી ॥ (મુખાપિતસત્રદ્ધ)
દાન-ભૂદા પચ બાણીધ, આન શુ-રોમન્ય રે ।
બહુમાન-વાળી શુભા વગી, અનુભોત્તન સચ રે ॥ (૧-૩-૮)

સંખ્યાઓ—

આનદાશ્રૂણિ રોમાચો, વહુમાન પ્રિય વચ ।
નિચાનુમોદન પાત્રે, દાનમૂષણપચમ્ ॥ (મુખાપિતસત્રદ્ધ)

તસુ ભાઈ દે, ઝેગા નવિ આવિ વાગી ।
ધરૂ માગી ઝે, મર્યાદા આનરથકિ મલી ॥

મર્યાદો—

રાયાત્ર રાયમચો વા, તસ્મસડ પડરજણરજો વાચિ ।
દુર્ગલિવડિયરગ્ગિડિયતદુલાણાદગ રુલ્મા ॥
માયપૂણાણિયાણ, અલ્લહફુડિયાણ ફગ્ગસરિયાણ ।
વીરૂ રગી સુરાવિ ય, તત્થેર સુદ્ધતિ મધાર્ ॥
વલ્પિરિમણમમરાલ, પુલ્લહારેણ દાલિ પરિરુપ્પા ।
તિગુણ પુરઓ પાઠણ, તસ્મદ્દદ્દ અગ્ગિય દેવા ॥
અપદ્દ અદિવડ્ડણો, અવસેસ દવ્વડ પાગયજણમ્મ ।
સગ્ગામયપ્પમમર્ગી, કુપ્પડ ણણ્ણોય ડમ્માસે ॥

(શ્રી આનરથનિયુક્તિ ગા ૫૮૪ થી ૫૮૭)

ભાસ દેસન ડુબ તુ હવિ કિ-દારી મનિ ધરૂ ॥

(૧-૧૪-૪૩)

સ ખાવો—

ન ય નિવ્વિજ્જદ સોયા, નિદિવાણિયદામી આદરણા ॥

(શ્રી આનરથ-નિયુક્તિ ગા ૫૭૮)

હવે અછિ અનિ હોસિ જે તીર્થ કરા

તાસ વગામણી મલતુ એ ।

પર-નગરી જળ આવ્યા પ્રભુજી

સલલી અકિ વરગિ દીર્ઘ ભલુ એ ॥

ગાતા વિગાતા કપિ કરિપાવ, ઈધર મોડ્ય સદી ।
 મુનચ્છ નિસ વ હાસ હામન, તુનસાઠ આચ્યા વહી ॥
 મ્વેત મહામ્વેત રે, પચ(ન) પચ(ન)-પતિ હીપતા ।

(૧-૧૪-૧ થી ૨૪)

સંખારો—

જાલે ય મહાજાલે સુસ્વ પરિસ્વ પુત્રમ્ને ય ।
 તત્ત્વેવ માણિમદે, મીમે ય તદ્દ મહામીમે ॥

નિનર નિપુરિસે સપ્પુરિસા, મગ્ગપુરિસ તદ્દ ય અદ્દસાયે ।
 મહાસાય ગીયર્દ, ગીયજસે દુન્નિ દુન્નિ રમા ॥

મનિદ્દિગ સામાણે, ધાટ વિઠાણ દસીય દસીયાલે ।
 દસર મહેસર વિય, દવદ મુવચ્છે વિસાલે ય ॥

દાસે દામરદ વિય, સેણ ય મવે તદ્દ મહાસેણ ।
 પયમે પયમવર્દ વિય, સોલસ દ્દાણ નામાટ ॥

(શ્રી બૃહત્સમુદ્ધૃતિ ગા ૩૫-૩૬ તથા ૮૧-૮૨)

■ x x, ગબ્બ તિહા આનિ વહી ॥

સાલિ-કલમના રે, આહુ એક અનોપમા ।
 દુળનિઆ રે, ખડિયા બની છટ્ટીઆ સમા ॥

મમા વાજિત વાજતિ, ધન-ધોગ નીસાલિ ગડિયા ।
 પૂર્વ-પોનિ ભૂપાલ પિસિ, પરમ-ગોભાર્ધ જડિયા ॥

જિન-ચરણ-મૂવિ આવી નરપતિ ઉઠાવિ બલિ સુદરી ।
 તમ અર્ધ દેવા નહિ પ્રીતિ, અર્ધ ભૂપતિ કર ધરી ॥

શેષ થાપ્તી રે, બલિ લીધ પ્રાકૃત વના ।
 જસ માથિ રે, સીથ પડિ તે શુભ-મના ॥

મહલિક જે ભૂપ તસભુ-મહલિકે રૂપ અનોપમ મહુ ભાપિએ ।
તેથી અનતૂ રૂપ બલ-હજિ-ચકીનુ, ચતનૂ પડિત મુગિએ ॥
બલ અનુરાગ દેવ આહારકે ગણધર, x x x ॥
(૧-૧૫-૭-૮૩)

સરખાનો—

ગણદર-આદાર-અણુત્તરા ચ, જાગ વળ-ચકી-ચામુ-ચકા ।
મગ્ધનિયા તા હીના, છટ્ટાણગયા ભવે સેમા ॥
(શ્રી આનંદચંદનિયુકિત ગા ૫૭૦)

આલોચિ મત્રી કાજિ દામિકા, રૂપિ નમા દામા ભૂમિ રે ।
ભોજનિ માતો તે વેશિકા, હર્મ પડ ગુભ શ્રી ધૂમિ રે ॥
(૧-૧૭-૧૪)

સરખાનો—

કાર્યપુ મંત્રી કરણેપુ નાસી, ભોજ્યેપુ માતા ગ્રયનેપુ રમ્યા (રમા) ।
રમાનુદૂગ કમયા ઘરિત્રી, માયાં ચ પાઠ્ઠગુણચરતીદ દુર્દમા ॥
(શ્રીમુખાનિતરત્નભાડાગા ૫ ૩૮૭)

સુદે પ્ર-નો સાગરિ, નવિ ઉચુ મનિ આણી ।
મુગ સુતનિ એહી હતિ નલિણી પળ કમલાણી ॥ (૧-૧૮-૮)

સરખાવો—

સતિ પ્રમાપતાવન્તે ન પ્રમા તનયમ્ય મે ।
ઈતિ ધ્યાત્વાસ્તદમેન, રવિર્ગ્રસ્ત સરસ્વતા ॥

ગાર લાખ મુનર્ણુ સાદા ન્વનગિ,
કોડિ નવર જાળીર્ધ એ ।

દેસવ દિ ખ નુ (!) નવર મહવિઆ
મહમ વિત્તી સગાળીર્ધ એ ।

લાખ નજની પ્રીતિ એ- જિનાગમિ,
ઠાવ અનતિ નવિ ફિ એ ।

મેઠ પ્રમુખ હર્ધ ને- વિભવાનુસારિ
વધામાલી આપી તન્નિએ ॥ (૧-૧૫-૧૫૩)

૨ ખાનો—

વિત્તી ઉ મુવળસ્મા, ગારમ અદ્ધ ચ મયસદ્દસ્સાઠ ।

તારકય ચિય કોડી, પીરદાણ તુ ચત્તિસ્મ ॥

અય ચે- પમાણ, જવર રયય તુ કેસવા દિતિ ।

મહત્તિઆણ સદ્દસ્મા, પીરદાણ સયસદ્દસ્મા ॥

મત્તિવિદ્વાણુન્ન, અણેવિ ચ ત્તિ દુન્નમાડયા ।

સોડણ જિનાગમણ, નિત્તમણિઓડણુવા ॥

(શ્રી આનન્દ્યનિર્ણુમિતિ ગા ૫૮૦ થી ૫૮૨)

જત્થ અપુલી પૂઞ અદ્ધિ-પુ-વ, જે તે શ્રમણા નાવિ મદાએ ।

ગારસ જોયવુમાદિ પ્રાહિત પામએ, ત્રીશુરુ કલ્લનલિ (!)

તદાએ ॥ (૧-૧૫-૬)

૨-ખાનો—

જત્થ અપુલ્લોસરણ, ન દિદ્ધપૂન્ન ચ જેણ સમણેણ ।

ગારસદ્ધિ જોઅણેદ્ધિ, મો અદ્ધ અણાગણ ન્હુઆ ॥

(શ્રી આનન્દ્યનિર્ણુમિતિ ગા ૫૮૮)

પરિશિષ્ટ-૪

નમકારે ઉત્તેષેવી કથાએનો દૂક પરિચય

દશરૂ-આધિવદેવકી-ન દન, પૂજ્ય થકી મુખ પાયુછ ।

રૂમળી-ગાળી અપન્નિવારિ, મુખ પામ્યિ તુ ગાયુછ ॥

(૧-૧૬-૨૬)

આ ભગતશ્રીના નવમા વાગુદેવ વિમલપિપતિ દાનામીશ
શ્રી કૃષ્ણ મહાગાનની । ગાળી રૂમળીના મુખ મુદુર્ત જન્મેસ પ્રમુખ

કુમાર । જન્મતા ॥ આથ જ કાષ્ટ પૂર્વભવ

શ્રી કૃષ્ણ વાગુદેવ- વગી દેવ આજ ભુ કહી મયા શ્રી કૃષ્ણ

શ્રિમળી રાળી વાગુદેવાદિ આમર-ચકિત અને અન-

ગ્રાન્ત થઈ પુન-વિગ્દના આત્મતિક દુખથી

પીડાવા લાગ્યા તે જ અગ્રામા નવમા નાનક મુનિ ક્રૂતા ક્રૂતા ત્યા

આરી અપા ચોકનુ કાગળુ ભાવતા જ તુલ પૂર્વ-મહાવિદેહ

સેવમા શ્રી ગ્રીમ-વન્દવામીને પ્રમુખકુમાર દાન કયા છે । કામ

અપદરી મુ છ ? આમ થવામાં થુ કાગળ છે । વમેજ પ્રમો પૂજ્યા

પ્રમુખે યેનાકથપર્વત ઉપગના શ્રી કાવસ નવ વિદ્યાધન્ને ત્યા પ્રમુખ

કુમા રોવાનુ જખાનુ ઓ રૂમળી ગાળીને પૂર્વભવમા ગાવન

અશુભ-સપકર્મના ઉત્તે ગોગ વર્ પગી પુન-વિગ્દનુ કુખ ભાગરી

મ્વન ગારી મગગ વગી તેો અપદગળુ કહી જનાગ પૂર્વભવના

વગી ધૂમદેવ-દેવનુ વિગ્તાગથી વર્જન કરુ નારદે આ ભધુ ભાળી

શ્રી કૃષ્ણ મ આળી વાન કહી તેમના ગોળો દુ કરો વિ

(શ્રી વાગુદેવ-શ્રી ૧-૨૦૫ થા ૮૮ તથા શ્રી પ્રમુખચરિત્ર

સન ૧, પ્રો ૨૭, શ્રી આદ્યદિનકૃત્ય સૂત્ર ભા ૧, પા ૧૧૩

થી ૧૧૭ પ્રો ૫૬૫થી ૬૩૩ ના આધાર)

વિના જીવિતનાથ ત, મિમ્નૈરવલોસ્તિૈ ।

સ્તીર નલ્મિની જન્ને, નિદ્રાણનગ્નિજ્ઞાના ॥

(શ્રી કૃતવચમાલા કથા, પ્રતાવ ૧, પાત્ર ૧૬)

ગતિ-ભગો સ્વર-દીનતા, દેહિ સ્વેદો સ્તીતિ ।

દીનાત્વ-ધરિ ગમનિ યયા, તિમ એ મગ્ગણુ સીતિ ॥ ૨-૧૬-૧૧)

મ ખાનો—

ગતેર્મગ, સ્વરો દીનો ગાત્રે, સ્વેદો મહદ્મયમ્ ।

મરણે યાનિ ચિન્હાનિ, તાનિ ચિન્હાનિ યાચકે ॥

(શ્રી સુભાષિતગ્નસાહગા ૩૫ ૭૬, યાચકર્ત્ત્વે પ્રમુખ, સ્ત્રો ૬)

ચિતા ચિતા સમ ભયે, યતુ ગિતુ વિશેષિ જાણિ ।

ચિતા દહિ નિર્જીવિત, ચિતા પ્રાણી-હાણિ ॥ (૨-૨૩-૪)

સખાનો—

ચિતા ચિતાસમા પ્રોક્તા, વિદુમાત્રવિશેષિત ।

સનીર દહતિ ચિતા, ચિતા દહતિ નિર્જીવમ્ ॥

(સુભાષિતસમૃદ્ધ)

“x x x x, વિષ્ણુ ત્યાગી ॥

વગી રમાયન મગ્ન વિષ્ણુ, દક્ષિણાન્તર્ત્તે મોભાગી ।

પુત્ર અતિ અદ્ભુત અદ્ભુતો, x x x ॥” (૩-૪૨-૨૩/૩૩)

સખાનો—

વિસગ્રાહ-રસાયણ-મગ્નત્થ, વિષીષ પયાહિનાવત્તે ।

ગુરુપ અહજ્ઞ અકુન્ઠે, + + + ॥

(શ્રી હરશર-નવિક નિર્જીવિન ગા ૩૫૧)

+++, અત્ર પ્રભાકર સાથે રે ।

ઉત્તમ સંગતિ મુખ-યશ, + + + ॥

(૨-૧૭-૧૨૬)

વી પુત્ર નગમ્મા વિનાકર આલયને પ્રભાકર પુત્ર હતો ધણા પ્રતો જના તે વિદ્યા મદલ્ય કરતો નથી પિતાજી અલસમને તેના જીવનો સુમાવડ કર્યા માટે ઉત્તમ રના

આલયપુત્ર પ્રભાકર મીની એના કરનાની, ઉત્તમ સ્ત્રી સાથે જગન કરનાની નો નિર્જોલી મિત્ર

નનાની વિખામણ આપી પિતાના મલ પછી નાળી જોઈ પરીક્ષા માટે પિતાના વચનથી વચનિત અનમ રનામીની સેવા, કુટ્ટ મનાનનાળી સ્ત્રી આવે લગ્ન અને લાલચુ-રિધામવાતી મિત્ર સાથે દોરતી ફગી પગિપાગે પ્રાણા-કટમાળી મદાપ્રતો જરો પુત્ર પિતાની આજ્ઞામાજ આન મનાનનાળો મનામી, મુસ્વભાનનાળી સ્ત્રી નો પ્રામાણિક મિત્રની સોનતમા ગદી ભમ-મુખી જન્મે

આ સંધી વિનૃત માલિની શ્રીમત્પદિમચાર્યમતાની (યતિનિચર્યા મધપ્રાણા) સુગિયુગ્વ શ્રીયુત લાવદેનચર્યોચિગ્જ મદાજા પિ સ ૧૩૧૨ વર્ષે મદલ્ય ભગમા ગ્યેન નોકાલ સ્ત્રી પાર્શ્વનાથ વર્ણિત મહામંચમા આનની વિનર-વિવેક-સુસમ-મત્તવિષમ આગ કથાઓને મમદનારી સ્ત્રી કથાચતુષ્ટી મમ (પા ૧૦થી ૧ નો ૩૩૩થી ૪૬૦)મા આવતી મરી પ્રભાકરની કથામાથી મેળવતી રચનમકાચના કાગળે સપૂર્ણ કથા બહી ઉત્તરેળી થી

(શ્રી કથાચતુષ્ટી મચના આધારે)

ઢોતક-વાણી અપુર્વ પ્રભુકી,

સભસી વૃપ-સોચન અધિકાર । (૩-૨-૨૩) ।

કાવિદ સ્તુતિ-આર્યઃશિત, ધિનજમતુમ્હ પ્રમાદોજી ।
 નિગોદતણી વિમ્તાર અપૂરવ, કૃષ્ણ ન કૃતિ જેહમ્યુ
 વાદોજી ॥

(૧-૧૬-૨૩)

અન્ય ૧ મહાનિદેહ દ્વેનમા શ્રી પુત્રનાવતી (આમી) નિજયમા
 વિગ્ધમા ૩ શ્રી સીમધર પ્રભુએ કર્પન વિગ્ધ નુ કુલ અવરૂપ માતિળી
 માંવમેદે વિગ્ધિત-માવે પૂજ્યુ ક-“હિ
 શ્રી કાવિ આર્ય પ્રભુ! ભગ્નદ્વેનમા દાન આરી મન્સ ગીતે
 મહાનાજ નિગો ની વાખવા કરનાર નઈ આચાર્ય છે
 ખગા પ્રભુમે તે ॥ જ્યાં આ શ્રી કાવિ
 દસુરિ મં (મનાનરે આર્યઃશિતમ્હિ મં)નુ નામ જણાવી નિગો ॥
 વર્ણનની સમર્થ શક્તિ જણાવના સાથે તેગોના સિદ્ધાંત જ્ઞાનની પ્રશંસા
 કરીને સાદાજ-કાંઈ મદાગજ ભગ્નદ્વેનમા સ્તુતિની પાસે આરી
 કરી આગધના જ દી કરી મળ્યુ સુધારી લેવાના મ્હાને પોતાનુ અપુખ્ત
 પૂજ્યુ સ્તુતિના સાંભાં તેનુ આયુષ્ય સંખ્યાના નહિ અમખ્યાતા
 વર્ણનુ અસંશિષ્ટ જણાયુ છે-તે ચોક્કસ નુત ॥ ઉપોચારને મેં સાગરોપમ-
 (કણક ન્યુન)નુ જાણી ઇંદ હોવાનુ જણ્યુ જા પોતે યુક્ત હોવા છતાં
 જ્ઞાન-ને પોતાને જોગણી નેનાર સ્તુતિવગે દાર્દ્રિક બદુમાન-પૂર્વક
 નિમોદની વાખવા મબગાવનાની વિનતી કરે છે સ્તુતિમે સાંભાધારે
 વિનતુત વાખવા કરી તે સાબળી પ્રમત ચઈ શ્રી સીમધર-પ્રભુની
 પ્રશંસાની વાત જણાવી ઉપાશ્રયનુ દાન જેવી અગ્યાને ગયા

(શ્રી આચર્યકચુલ્લિ (નિ. ૫ ૭૭૪) શ્રી આચર્યક હારિ વૃત્તિ
 (પા. ૩૦૬-૩૧૦), શ્રી આચ મતદ-વૃત્તિ (પા. ૩ ૯ ૪૦૦) શ્રી
 સ્તુતિમહત પ્રકરણ (વિદ્યામ ૫ અક્ષર ૩ મેલ ૧૮૮) આદિના આનારે)

મા. ૧૮૪૧ને ૩૩ આર્ષિ ગા. ૩૬૨૦૬ દામ્રમ આધુ. ૧૫ પાળી પે
 સમુદ્ધ વિચારણાનુ પ્રાચિન લીધા વિ. ૧૧ કા. ૫ કી. ૦ રો. ૧૧
 ૬૬ આ કિલ્લ જાને ૧૬ મનરસદખા. ૧૫ મી. જલ-૧૫ આદિ
 ખેચારોનો અર્થ આવી રા. ૨૦૬ કે વોરે પ્રભુની દેશના સ્થળો પ
 સ્વેચ્છા જાનેના તે કિલ્લ મરી મિથિયાપતિ મિથિન ગમ્મની મિ.
 ૧૭૧૦ કુસિંગે જન્મમે. મિત્રકુમાર નામ થો મુ. ૧ સમાગમ
 જાનિમમ્મ પામી દીક્ષા લઈ વિવિધ તપ કરી અતલક કેરગી
 મિત્રમે જમે વિ વિ

(આ) કુવલયમાતા કથા પ્રભાત ૩ ૫ ૧૨૦ થી ૧૨૫

ਸ੍ਵਾਧੀਨ ਮੁਤ-ਮਾਗਧ-ਪ੍ਰਦਿ, ਮਾਤ-ਮਨੇਛਾ ਕੁੰਦ ।

(3-36-2

મધિયપુર નગરમાં શ્રદ્ધ નામે ૧૫૧ હતો તે સુવણી ગામ
 હતી તેઓને ચૌ. અંગેના સુચિત શ્રદ્ધ તા પુત્ર હતો તેને (કુરુવે
 ગામ) દણેવરા, (કાશી દેશનો ગામ)
 સુવણી ગામી દા.રા (કોમલ-દેશનો ગામ) દીર્ઘ
 (અગસ્થનો ગામ) પુ પચ્ચ નામના ચ

મિત્રો દત્તા શ્રદ્ધ મળ મન્ત્રની પીઠથી માયુગળ્ય થતા પા
શ્રદ્ધસ્ત નાની મળી લાવાથી દીર્ઘરામએ મન્ત્રત્રય સંભાળ્યું વિવ
વમનાની વિવમતાથી મન્ત્રમાતા મુનજી અને દીર્ઘ મળને અનાચાર
■ ૧૫ જોડાણો ધીમે ધીમે હિમ્મત વાચક થયેન શ્રદ્ધસ્તને આ વાત
મળ્યું થતાં અ ૧ ઓક ઉપાયો ચોક્ક તે જ નેને સમજી પાપાચાર
મંથી પાછા ફરવાની તક આપી દીર્ઘ મળ વિવ-વામનામા અ
ખોરી મુનજીને પોતાનો વિવ-વાસના અને ગ્વત આવી મને
મન્ત્રાણીના પ્રેમમા વિશ્વરૂપ શ્રદ્ધસ્તને મેન કેન ઉપાયથી મા
ન ખાજાની સલાહ આપે છે વિવવાં સગી માતા સગા પુત્રને આ
લગાડીને મારી નાખવાના ઉપાય ચાન્ને છે પુણ્વની પ્રવનતામે નામ
મરીની કુનેદથી શ્રદ્ધસ્ત મળી જલ છે પ્રાપ્ત બચાવવા વિદે

३॥

એ નવા મળો તો કુલિએ શ્રી એલિટ મહા-
નગ્ન સાથે પૂર્વભરના ૧૧૬ નિકાસિત વેગ
મનુષ્યવાદો એક જ અવતરે છે તેના

મર્મમા આવતાં જ મનથી પણ મૂઠ નદિ ચાલનારી શેન્ડલા ગળી
શ્રેણિક મહુરાગતના હ વનુ મામ ખાચો દોહ થાય કે અભયકુમારની
યાત્રીયા તે પૂર્ણ થાય કે તો જ મ યના જ ગાથોએ તેના કૂ-જીવ
ગખવામાં સાગ નદિ સમજી ઉઠ કે ફફી દવસાવે છે લ્યા ફફડાએ તેજી
અમની કહેલી શ્રેણિકને આ વાતની જાણ થતા પુનઃસ્થા
ઉઠડેથી તેને મગારી ફફડાએ કહેલી લોકી-પરવાણી બાગળીને પુ
કનો છોડે ગખવા મોતમાં ગમે છે અને તેનું નામ કૌણિક ગળી
માનવખવન કરી મોટો કરે છે આના પર-બોદ-પગિપૂર્ણ પ ; શ્રેણિક
મહુરાગતને તે જ કૌણિક પોતે થઈ સમા પિતાને કેદખાનામાં પૂરી
લોકડાના પાંગમાં જેડીઓ નાખી ગમા ગળી આગ લેટેના કોડડાના
સખન માગ મારી ભયકર ચાલતા-નાસ આપે છે રિ રિ

(શ્રી ઉપદેશભાષા ના ૧૪૫મી શ્રી સમવિનયજી અર્જિ હન દત્તિભાષી)

શ્રી નયનદેવ પ્રભુના પુન આઠ ચક્રવર્તી લગત મહા જન
સાંઠ હજાર વર્ષ સુધી જગતમેના છ ખંડ સાધી બાહુબલિજને
આજી મનાવતા દૂત-દ્વારા સદેશ મોખનાવે

કરન-બાહુબલિ   છે બાહુબલિએ કાવલથી કાઢને નમન
ન આપનાના પ્રાકિમાનથી ચક્રવર્તી તરીકે

સરત મહારાજને માન આપતા તૈનાં ચતા નથી પગિજામે ન તે
 કામજો વચ્ચે બનકર લગાઈ થાય છે જાગ વર્ષ સુધી લડતા છતાં
 કોઈના જવ-પગગર થતો નથી હરે ઇન્દ્રમદાગજની રમ્યાનગીરીયો
 પાંચ મુઠ્ઠો બન્ને કામજો પગપગ બેને છે તેમાં સરત મહારાજ
 પગગિત થતાયો કોષમા આવી નીતિ-મર્વા નો ભગ દગી બાહુબલિય
 ઉપર ચક્રગત મૂકે છે, પણ મ્વગોનીય ઉપર ચક્ર દાનિ ન દગી શકે તેયો
 ચક્રગત પાછુ ફરે તે એટલે બાહુબલિય કોષાનિદ ઘર્ષ સગત

૧૧૧ ડે અનુક્રમે તે મહાપગકમી ૫ મહાનોક્તા બાગમે ચક્રવર્તી
ચાર હે વિ વિ

(શ્રી ઉપદેશમાલા આ ૧૪૫ની શ્રી રામવિજયશ્ચ ૧જીકૃત જ્ઞાતિમાથી)

તાત-સનેહો તે પણ કૂકુ, કનકગથિ નિજ-પુતા ॥

(૩-૩૮-૨૩)

તેતલીપુત્ર નગમા કન-કેતુ ગળ છે તેને પદ્માનતી ગણી છે
ઓ તેતનિપુત્ર મત્રી ડે પૂર્વજ મતા પાસાનુદધી પદ્મના વિરમ
રિપામ્યા ગળનોભમા અધ બોલ કનકકેતુ

કનકકેતુ રાજા ગળ પોતાને તરી જન્મતા હાકગાઓના-
ભવિરમા માટા ચર્ષ આ પુત્રો મારુ ગળ

ન બલ હે એ હેતુથી-અગોપાગોનો વિ-છેદ કગથી ગળ્ય માટે
ઓગળ્ય કગને છે નાપી આ વાતથી મદુ કુપી ચાર-ગહે-છે એક
વખત મનીની સનાહ મુજમ શુભ-રૂપ-સચિત મુગ મનોદગ પુત્રનો
જન્મ થતા જ મનીની સોની તગતની જન્મેરી પુત્રી તેને ગ્યાને લઇ
પુત્રો ગુપ્ત રીતે પાસના-પોષવા મનીને આપી દીધો અનુક્રમે મની
તે પુત્રનુ કનકચજ નામ ગખી લાલન-પાન કરી પો ૫ શિક્ષણ
આપી તૈયાર કર છે ગળનુ મગ્ધ મતા ગળ્યગાદીના વાગસાગના
મુજવળબવા નતનો ઉકેન-તેનવિપુત્ર મનીએ પેરા ગળ-પુત્રને દાગ
કરી બધી વાત જાહેર કરી-લારી દીધો અને કનકકેતુને ગળ પામી
મત્રીનો અનદ ઉપમા મા રો વિ વિ

(શ્રી ઉપદેશમાલા આ ૧૪૬ની શ્રી રામવિજયશ્ચ ૧જીકૃત જ્ઞાતિમાથી)

પુત્રિ કોણી, આધવિ બાણ, ભરત-બાહુભવિ ખૂતા ॥

(૩-૩૮-૨૩)

રાજટહીના અધિપતિ પ્રભુ મહાવીર દેવના પગ ભક્ત આગામી
ચોવિલીના ભારી આઘ તીર્થકે શ્રી શ્રેષ્ઠિક મહારાજાની પદગણી

કર્મ ની વિદ્યના મોના મોઝથી ટેવાએની મો આ મધ્ય જગતના બનાવો નાટકના બેનો. આન આપી પગલો પશુ દામ્ય પે । કગાવે છે

આ સતમગી વધુ ઉત્તમક જાનેના પુરોદિતે વધુ જિનામા જણાવતાં પામેની વાડીમા સધ જઈ અગવાડળુ સોતાની આત્મધ્યા જળાવે છે કે -

“અક્ષમીનિન-પુગમા અતિ નિર્ધન વેદસાગર નામો સર્વવિદ્યાનો પાગમથી બ્રાહ્મણ દતો તેને કામનક્ષમી સો હતી વેદનિચમ્બળુ નામનો પુત્ર દતો તે પુત્રની એક વર્તની વરે તેની માતા પાણી ભગવા શ્રોતી તે વળતે અગ્નિન મિતિતિજિત નમગના મન્દ્રનજ નામના ગાંડી ચાલ ઘાય છે તેમા દુશ્મન ને ના અગ્નિ મામની કામનક્ષમીને સુક ને સુક સુનિકાએ મન્દ્રન ગગને આપી સાગ કપમા મોહિત થઈ પ ગળી જાવે કે અન્ન સર્વ મળીઓ કગતા વધુ માન આપે છે પશુ કામ નક્ષમી પાતિવ્રત્ય ધમાસારે દે જાનામા આપી પડી દોષ તેમ લગ્નથી તે જાને વિદ્યુત્ત દિ દગ્ગી સમર પસાર કરે છે પોતાના પતિની ભાગ મેગવવા બ્રાહ્મણને મોતુ આપવાની સગ્ગાત કરે છે તેમા પોતાનો પતિ પશુ આવે કે પતિએ ગ્રીને ઝોગળી નદિ પશુ સીએ ઝોગળીને અગતમાં જોનારા પોતાની નીતક જણાવી કિમની ગ્લાદિ આપી પુત્રને અમુક જામે મોહકી દઈ અમુક દિવમે ગામ મદાગના ચડીમાતાના મદિએ આવવાનો સકેત કરે. કામનક્ષમીએ બાધા ઉતારા ને મદાને મન્દ્રનજ ગગ સાથે ઘોડા પગ જેમી મકેતિત દિવમે ચડીના મદિ જલ છે ત્યા ચડીને પશુમ કગતા ગગને કપગથી તવવાગથી માગી ગ્લગ્લિત ધરેણા વિ સધ સગેત કર્યા મુગ્ધ આવેન સોતા ને પતિને ઉધમાથી ઉગડી જવાની તૈવારી કરે છે તેનામા મન્દ્ર સર્વ કુકવાધો તેના પતિ ત્યાજ મગી જલ છે ના ઉમ જટ ધરેલી તે કામનક્ષમી ઘોડા પગ બેસી બાગી જલ છે ગતો-ગત ધમે દૂ મવા પગી જે- મામ બહાગ માળીના ધરે ઘોડા બાધી કોઈ દેવમા સગીતનો અગ્નિ આગળી ત્યા જલ છે ત્યા ચતા વેમાના નાચને જોવા જોમી ગહે છે, જેસાએ તેમીનો આ-સદાગ

મહાગજી ભાગી નાખતા મુદિ ઉગામે છે ત્યાં વિવેક-શુદ્ધિ થવાથી
અમ ગણને જ ધર્મ-નૃસિ મનાવી તે જ મુદિથી લોચ કરી દીગિત
યાવ છે વિ વિ

(શ્રી ઉપદેશભાતા મા ૨૫ ની શ્રી શમવિજયજી બલિહન વૃત્તિમાથી)

નાગી-મગપણુ મુરીક તા, વળી પતિ-મારી પ્રમાણુ ॥
(૩-૩૮-૩૬)

ભરતક્ષેત્રના કેચાદ્દેગમાં રમેતાઓ નમરીમા મહા નાગ્તિ
અમર્મી પ્રેક્ષી ગગન ગગન કરે છે તેના મત્રો ચિત્રસારથિ ॥
સામવજ-પ્રેરણાથી ત્યા પધારેલા શ્રી કેશી

મુરીક તા નાભી જાણના સમાગમ-ઉપદેશાન્ધી પગમ આવક
નુસ્ત ગાગ પ્રતધારી આવક યાવ છે તેની

ગળીને ગળા હા જેન થવાથી વિરવ-વાસ ॥ ૫૦ પ્રતિનુધ પડવાથી ગગન
પા દેવ યાવ છે અને આવમા એ આપી મારી નાખે છે વિ વિ

(શ્રી ઉપદેશભાતા મા ૧૦૨ ની શ્રી શમવિજયજી બલિહન વૃત્તિમાથી)

નિગાવપુગ નમગના સુગતેગ ગળો વેદનિયક્ષણુ નામનો પુરો
હિત હતો એક વાગ તે ગગમાર્ગે જતી મુ ૨-૩૧વાળી એક ભગવા ધુો
નેઈ કુ ગત ॥ વિચિત્રતાને વિચારે છે તેવામાં

પતિમારી સ્ત્રી-(વે મને મત દોડ્યા આવતા દાધોના બવધો
સાગર બ્રાહ્મણની સ્ત્રી હાફેટમા આતી તે ભગવાડણુના માથા પર
કામ-નમ્રી) ગહેન દુધગણની માટલીઓ ફૂગી જાવ છે હતાં
તેના મુખ પર વિધા-ગજાનિની ગવાને બદને

તર્જિતક પૂર્ણ દામ્યગિનિત મદન વિચારોની હાવા પથગવ છે
તેથી અચગિજ પામેના પુરોહિતે ભગવાડણુને પૂછ્યુ કે 'કેમ' દુધ-ગણના
ચએના નુકસાનને પત્ની વળવાના વિચારોના જ ને સા જળીગ વિચારમાં
હા ? મુખ ૫૦ શેઠની લામણીઓના મને દામ્યની લામણી કેમ જણાવ
છે ? ભગવાડણુ કહ્યુ કે- મે માગ જીવનમા અનુભવેના અવનવા અટપગ
પ્રમગોના હાગમાના આગળ દુધ-ગણનું નુકસાન થી વિસાતમા છે ? અપાર

મહારાજ પામે જઈ દીક્ષા લઈ ઉત્તર તપસ્યા શ્રી ધનવાની કમોળી
શુભ શ્રી કેવળજ્ઞાન પામી મોખે ભરે ૩

(શ્રી નેમમ કનસુરગિચિત શ્રી યુગાદિદેશના ક ૧
૨૧૧થી ૪૦૦ શ્લોકના આવારે)

મિત્રપણિ આણકય-પર્વતો એહવૃ ન કંઠી જાણુ ॥
(૩-૩૮-૩૬)

શબ્દ જામમા ચરતો વ્યાજાળ જેઃ ધર્મ પાળનારે હતો તે
ચલેધને સી ફળી તેઓઃ જનોત દાત સદિત જ-ગેતો વ્યાપામ્ય
પુન દનો તે અનુક્રમે મોટો થઈ નદરાજના
વાપાન્ય મ ની અને વશને સમૂત ઉમેડી પોતાના સદચારી
પરિતરાજ અદ્રગુપ્તને ગાન તર્કે આપવા હિમાલય
તરફ પડેલ નામના ગાન સાથ અર્ધ

ગાન આપવાની માન્ય આપી મિનતા સારી તેની મૈન્વાલિની મં થી
નવગેતો ઉચ્છે ૨ી અદ્રગુપ્તને ગાન જના તે જા પડેલ ગાનને
ગાન આપવાની શક્ત નાદમન ગમવા માનાગથી નિર-પ્રોગથી
તૈવાગ મરી અર્ધ કરતા જ પ્રાણુ હજનાગી નવગાનની પુત્રી સાથે
પગલાવી પરિતરે માં નાખ્યા વિ વિ

(શ્રી ઉપદેશમાસા આ ૧૧ ની શ્રી રામચિત્રચલ અભિજ્ઞાન નિર ઉપગથી)

મુખૂમે નિ પશુગમે, દિગ્-સત્રી-સય-કારી ॥

(૩-૩૮-૪૬)

નિષ્ઠ જગનમા તર કરતા જમદગ્નિ નામના તાપસના આગિત્રીની
કમોળી કરતા સૌર્ય દેવતાકવાગી નિધાન-વ ન તરી દેવોએ ચકના-
ચકનીના રૂપથી ધગસાગ માંના નિના

મુખૂમ ચકરર્તી- તાપસ થઈ ગેના જમદગ્નિના “અપુત્ર-
પરગુરામ સ્ય ગતિનામ્તિ” વચાથી કુમતિ થવાનું

જણુતી તાપસને કામનાસના પેઠ કંઠી,
તાપમે કોણકનગના જિતગત્રુ ગાન પાસે જઈ તપા નગથી
રેહુમ કન્યા માગી તેની સાથે ધગસાગ માગો યતુમને માગ

કડી તેના સુગંધથી પોતાનો ધધા સીકનો આનવાડી દાના કડી પોતાના ધરે નહીં તેથી પણ કર્મનિસ થઈ આશ્વભી, પણ વેશ્યાનો ધધો અનિ-ઝાએ પણ કંવા માડી એક દિવસ કોઈ નવ પુરાન સુદરૂ રૂપવાગો પગેલી વેશ્યાને ત્યાં જાતી કામનક્ષત્રી માથે ધધા નિસ વિસ-મેન કરે છે કર્મસંગે કામનક્ષત્રી અને તે નવનુરંગો ગાન પ્રેમ ચાર છે જેના નવનુરંગી જગતી તૈયારી વખતે કામનક્ષત્રી આનામની કડી જવા દેતી નથી ધધા આમદ પડી નવયુવકનું કામ દેકાણ પૂછતા (ફિલિપ્રતિષ્ઠિતપુરમા પોતાના ધધી સાથે પુરને બીજે દેકાણે મોકલી દે પડી આપણે બેમા યદ્યથ વગેરે ઘરેલી મસનતના આધારે એકાકી પડેના તે કામનક્ષત્રીનો સંગો પુન વેદનિવ્યક્ષણ જ તે નવયુવક હતો) તેને પોતાનો પુન જાતી હવમા કામનક્ષત્રીને બારે આરાત થયો કર્મના જનમા ફસાઈ પતિને માર્યાનું અને પુન ભોગવ્યાનું લોકવિરૂદ્ધ બરકા પાપ મેવારેન હોવાથી જનતા બળી જતો જ નિર્ણય કામનક્ષત્રી કરે છે વેશ્યા ના મમનને છે માનતી નથી માત્ર દિવસ નારે છે હવે યાદી ગાન વિની સમતિથી જવતા ચિતામા બળી મરે કે, પણ કર્મસંગે ચિતામા અગ્નિ મૂકે તે તરત વગમા થવાથી હાંમેના શરીરવાળા તે કામનક્ષત્રી નસાદને લીરે નહીના પુરમાં તણાઈ મેઈ ભગવાડે હવાથી પાણીમાંથી મદાગ કાની ચોગ્ધ ઉપચાર કરતા શરીર સ્વચ્છ થતા પડી તેઓ ના આમદથી તેમને લાજ દધ-જાસ વેશ્યા આનિ કામ કંવા માટે ગ્રહી અને હમેશા દુધ-જાસ વેશ્યા અર્દા આવે છે તે કામનક્ષત્રી પૂ પોતે । કર્મ ! પુરોદિતજી ! આવા બરકા કર્મના વિપાકાને ભોગીને કાન જાનેની મને આ દુધ-જાસની કુડી ગેની માટલીઓ સુ દુધ ઉપજાવે ।

આ સામગી વેદનિવ્યક્ષણ પુરોદિત પોતાની સગી માતાને જોગળી પગમા પડી જાત હોવા નને શ્રી ગુણાકરસરીશ્વરજી

પરિશિષ્ટ-૫

ચિત્ર-પરિચય

આ પરિશિષ્ટમાં જે પ્રત ઉપરથી સપાત્ર દેખાતા આવે તે પ્રતના મોનેરી અદ્ભુત દેખાતના ચિત્રોનો પરિચય આપેલ છે ( ) આવા કામમાં આપેલા સર્વો વાચકોની સગવડ માટે મૂક્યા છે

ન	પાનાક	પૃષ્ઠાક	નામ
૧	૧	૧	પાત્ર પરમેષ્ઠી તથા શ્રી સરસ્વતીદેવી
૨	૨	૨	પ્રહરગિણી નગરી, એકાસગમ, સત્યકિરાણી,
૩	૩	૩	શ્રી સીમંતરનામીનું નામ
૪	૪	૧	સત્યકિરાણી ૧૪ અર્ધ દેખિ છે
૫	૫	૧	શ્રી સીમંતરનામીનું ૫૧ નામવિ છે (૭ માંભિષેક)
૬	૬	૧	શ્રી સીમંતરનામીનું માતા હુદાવિ છે
૭	૮	૧	૪ ૨૫ ગ્રા (પચગાલ કામદેવનું ચિત્ર)
૮	૯	૨	શ્રી સીમંતરનામી રૂક્મણીનું પગિ છે
૯	૧૦	૧	શ્રી દીક્ષા લેતા સોમ કગિ છે
૧૦	૧૧	૨	(શ્રી સીમંતર)નામીનું સમવસગણદેવિગચિત્ર
૧૧	૧૨	૨	શ્રી રૂક્મણીનાવિકાચાર્ય પ્રમુખના રૂપ (જેઓનો શ્રી સીમંતરનામીજી સાથે સળધ છે)
૧૨	~~૧૩~~		
૧૩	૧૪	૨	શ્રી કામગજેન્દ્રનું ચિતારો (ઉત્તરધિનીની રાજપુત્રીનું) રૂપ (ચિત્ર) દેખાડિ છે
૧૪	૧૫	૨	શ્રી કામગજેન્દ્રનું જે વિદ્યાધરી તેડી (જાત છે)
૧૫	૧૬	૨	સર્પનું ગરુડ તાલિ છે (સોને ગુપ્ત ન

પુત્ર થાય તે માટે તાપમે એક ચરૂ લાવવાની વાત કરી, એને
 રેણુકાએ હસ્તિનાપુરના ગંગા અનતવીર્યને મંગલને પોતાની
 ખડ્ગન અનગમેના માટે પણ એક ચરૂ લાવવા કહ્યું તાતમે એ ક્ષત્રિય
 પુત્ર માટેનો એક વ્રાહ્મણપુત્ર મારેલો એમ મે ચરૂ મનારી આ'સ
 રેણુકાએ પોતાનો પુત્ર ચરૂવીર થાય એટલે ક્ષત્રિયપુત્રનો ચરૂ પોતે
 ખાઈ ગઈ ખીજે પોતાની ખડ્ગને મોકલાયો. અનુક્રમે જન્મેના રેણુકાના
 પુત્રનું નામ રામ રાખ્યું, અને અનતવીર્યના પુત્રનું નામ
 કાર્ત્તવીર્ય રાખ્યું એકદા રેણુકા ખડ્ગને મંગલ હસ્તિનાપુર મઈ
 ત્યાં બનેરી સાથે અનાયાગ્રમા પડી ગર્ભવતી થઈ એક પુત્ર જન્મે
 તેો લઈ આશ્રમે આવી ત્યાં પોતાની માના અનાયાગ્રના સ્વબધો લક્ષી
 રોગકાંત નિઘાધની શુશ્રૂષા કરી મેળવેન નિઘાધિનિતિ પશુ
 (કુતડા) થી રેણુકાના પુત્ર રામે પુત્ર સંક્રિત માતાને માગી નાખી
 આ સાબળી હસ્તિનાપુરના ગંગાએ આશ્રમમાં આગી નાખ્યો એટલે
 તેને પણ રામે પશુથી માગી નાખ્યો, આ સમાચાર સાબળી અન
 તવીર્યના પુત્ર કાર્ત્તવીર્ય આવી જમદગ્નિ(ગમના પિતા)ને
 માગી નાખ્યો ગમે પરશુધી તે કાર્ત્તવીર્યને પણ માગી નાખ્યા
 તે કાર્ત્તવીર્યની તારા નામે ગર્ભવતી સ્ત્રી પોતાના પ્રાણ તથા ચૌક
 સ્વપ્ન સંચિત પ્રબળશક્તિ ગર્ભને મચાવવા બાગી તોપસોના આશ્રમમાં
 ગઈ પુત્રને જન્મ આપ્યો-તેનું નામ મુલુકમ રાખ્યું ક્રોધાધ બોના
 ગમે ક્ષત્રિયોને દીડા ડોળા નહિ જ્યાં જોના ત્યાં મારી જ નાખ્યા
 આમ તેણે સાતવાર નિક્ષત્રિય પૃથ્વી કરી મુલુકમ મોટે ઘડ ચક્રવર્તી
 બની પોતાના પિતા-તત-માતા વિને માગના અને અનેક નિગપગધી
 ક્ષત્રિયોને માગના રામને માગી એકવીસ વાર વ્રાહ્મણ પિતાની દૃશ્યો
 કરી, દીડા વ્રાહ્મણને જીવતો ડોળો નહિ વિ વિ

(શ્રી ઉપદેશભાષા આ ૧૫૫ની શ્રી રામવિજયજી ગણીકૃત પુત્તિમાયો)

પરિશિષ્ટ-૬

ગેય પદ્ધતિ સૂચી

આમા રાસમરે યોજેના વિવિધ ગજો-ટેમીઓની દૃઢ નોંધ કરેલ છે

૧ તોળીની સૂચી

ન	રામનામ	દાત	ન	રામનામ	દાત
૧	આસાહરી	૧૨	૧૧	દેગાખ	૩૧
૨	અ દોના (અગીઆ)	૭	૧૨	ધન્યામી	૧૪-૧૬-૨૫-૪૩
૩	દાદી	૫૭	૧૩	ગંગા	૮
૪	કાવહુર	૫૬	૧૪	મન્દુલ	૮-૩૨
૫	કેદાર	૨-૬-૧૭-૨૮	૧૫	માફતી	૧૦-૨-૩૪
૬	ગુડી	૧-૪-૧૫-૧૮-૨૨ ૩૧-૩૮	૧૬	નામગિની	૩-૧૬-૩૦-૪૨
૭	ચપરમાળા છદ	૪૦	૧૭	શ્રીગંગા	૫
૮	દાવ	૧-૨	૧૮	આમેરી	૧૩-૭૧-૩૩-૪૧
૯	નિપી	૨૦	૧૯	આગમ	૧૧
૧૦	નૂક	૧-૨-૧૪-૪૧			

આ સિવાય ૨૪-૨૬-૨૭-૨૮ અને ૩૬મી નામના ગગનુ નામ નથી અને ક્રમ પ્રથમ દાનમાં અડતાણુ નામના તાનુ સૂચન કરેલ છે

૨ ટેમીઓની સૂચી

ન	નામ	દાત	ન	નામ	દાત
૧	આધર્મની કાવા	૨	૪	છક લિન નમિગળનુ દાથી	૩૧
૨	આવીસ બાઈ યોગિણી	૨૧	૫	ઝડપ અગિત જી અવગિનો	૧
૩	ઈશાનેદ બોસિ લીઈ	૨૮	૬	ઝપિલા ઇમ કત કિ	૯

કહેવા ઉપર ગરુડ-નાનગજની કયાનો પ્રત્યેક
મ કનુ સુદર ચિત્ર)

૧૬	૧૭	૨	કામગજેન્દ્રનિ તેડી આસીનિ વિદ્યાધરી મિંદુમતિનિ જ્યાડિ ઠિ
૧૭	૧૮	૨	મિંદુમતી મદિત ૧૫ વિદ્યાધરી ચદિ (ચિતામાં) પિડી (કેળી)
૧૮	૨૦	૧	શ્રી કામગજે દ્રાં શ્રી સીમ વજ પાસિ મુકયો
૧૮	૨૧	૧	(શ્રી સીમવજનામીના મમવસગજમા આવેલા શ્રી કામગજે દ્ર જાન ત્યાનો) ગાન શ્રી સીમવજનિ પૂઠિ ઠિ-સ્વામી । એ કુણ ।
૨૦	૨૨	૧	મોદ સિ નારતિ માગિહિ
૨૧	૨૩	૧	મોદસત ગુરુનિ પુઠિ ઠિ
૨૨	૨૪	૧	વાનિજુ જાન નાણિ છર (સર્ધ જાવ છે)
૨૩	૨૫	૧	વાનિજુ જાપુતિ ફાડી
૨૪	૨૫	૨	મોદસત દીક્ષા-અન્ય ન્યાગ આગિત્રી
૨૫	૨૬	૧	મોદસત પાચ અનસનથી દેવતોકે (ગયા)
૨૬	૨૭	૧	કામગજે દ્ર પ્રભુ-મહા-સીમવામીના સમ વસગજમા
૨૭	૨૭	૨	કામગજેન્દ્ર શ્રી સાધિ દીક્ષા સિ ઠિ
૨૮	૨૮	૨	કામગજે દ્રાદિ પાંચ અણુસણ (કરે છે)
૨૮	૩૧	૧	જવવતા શ્રી સીમધર ૩૧
૩૦	૩૨	૧	શ્રી કુડુઆ ગમ્છના આવકો

ઉપર મોલેવા દરેક ચિત્રો દેના ગમ જગવાની પદ્ધતિ વેરા-જૂરા
પ્રસંગ-વર્ણન-સીધી આદિ જોકે દૃષ્ટિથી મહત્વભર્યા છે તેમા પણ ૭ અને
૧૫ નજરનાં જને ચિત્રો અપૂર્વ છે હસ્તવિખિત પ્રતોમા પ્રાપ આજ
સુધી દેરાંય ઉપનખ નથી જોના કે ચિત્રો આ મથમા અન્યત્ર આપ્યા છે

પરિશિષ્ટ-૭

વિગેષ-નામ-સૂચી

આમાં ગણનારે પ્રયોજેલા મહાપુરણો નગરો વિશિષ્ટ પાથો
આદિના નામોની અગ્રગદિ-ક્રમ પ્રમાણે નોંધ કરેલ છે

નામની પછી આપેલા નંબર પાનાં નંબર સૂચવે છે

અર્ધમુક્તા-૪૫	ઉપાં બગોવિજય મં (ટિ૦)-૩
અભિમાળુવ-૧૪	સપભક્ત-૪૫
અમિસીક-૧૪	સપિ-૧૪
અમ્યુત-૧૪	સપિપાન-૧૪
અતિક્રમ-૧૪	એમસેનુ-૨
અમિતગતિ-૧૪	એગવલુ-૫
અગ-૪	કનકગથ-૪૬
અરણ્યાશપુત્ર ૧૬-૩૩	કામગજેન્દ્ર-૧૭-૧૮-૨૦-૨૧-૨૫
અવધિનાન-૩૮	—૨૭-૨૮-૩૧-૩૩-૪૦-૪૨
અવતી-૨૧	—૪૩-૪૪-૪૫-૪૬-૪૬
અબક-૪૬	કાનકમુગિ-૧૭
આશુ મદિગ-૨૪	કાન-૧૪
આર્યગદ્ધિન-૧૭	કાનોદાષ-૪૫
આવસ્થક-૧૬	ખિનગ-૧૪
ઇ-૬૮ ૬-૧૯	કિપુગિસ-૧૪
ઈશાન-૧૩	કિદાસી-૧૬
ઈયગ-૧૪-૨૦	ખીનાથ-૨૩
ઉગ્ગેશુ-૨૧	કુચુ-૪
ઉદાર્ધ-૪૫	કેવલ-૧૩-૪૬
ઉમાદન-૩૭	કોણિ(ક)-૪૫

ન	નામ	દાત	ન	નામ	દાત
૭	પ્રવિષ્ણા આની જિન્મ ૩	૨૪	૨૨	કુદા	૨૩
૮	એક દિન ગજસભા કિંઈ	૪	૨૩	ધિન કૃષ્ણ નદાતણી	૩૦
૯	એણિ અરસગિ જયગા	૨૨	૨૪	મુર્વાનગ જનવિમનસમાવિ	૬
૧૦	એક આસા ચૂ	૩૩	૨૫	નદનકે નિસના	૧૭
૧૧	કાવમય મુકલ વીજી થયુ	૩૨	૨૬	બિબસાગુ પુન	૧૫
૧૨	કસારી મુખ	૫૭	૨૭	માદ દિન સુત	૨૫
૧૩	અદાયણી દેરી	૪૦	૨૮	મિથિના ભરી	૧૩
૧૪	અદાઉલાની દેરી	૪૧	૨૯	ગણેરી મદિગ	૧૦
૧૫	અદાજીની દેરી	૪૦	૩૦	લોગા વામુપૂજ્ય	૨૮
૧૬	અન નગરી	૪૨	૩૧	રીસથાનક વર મડન	૧૭
૧૭	છદ્ધિ ભવિ મદાસિદિમાલિ	૧૬	૩૨	સગ જગડી રે	૧૪
૧૮	તપનો ગાય સવેગીઓ	૩	૩૩	સગ જગ ભૂવણ	૧૬
૧૯	વણિ પ રોષમ ભોગની	૧૮	૩૪	મલારી જન બોલકા	૨૬
૨૦	દેવો પુન્યનિધાન	૨૭	૩૫	સમોસગણિ મિદા	૩૨
૨૧	દેખુ સુવણાં રે	૫			

આ સિવાય ૭-૮-૨૦-૩૪-૩૮ અને ૩૬માં દેરીનું નામ જ નથી

મુન-૧૪
 મુનમદ-૧૪
 મુર્ચ્ચિકા-૨
 મુચિની-૨૪-૨૪
 મુલિ-૧૪
 મુલ-૧૪
 મુલમુલિ-૪૫
 મુલમુલિ-૨૪-૨૫-૨૮
 મુલસમુલિ-(૬૦) ૧૫
 મુલમુલિ-૪૬
 મુલ-૪૫
 મુલમેલ-૧૭
 મુલપતિ-૧૪
 મુમ-૧૪
 મુતાન-૬-૧૪
 મુદાકા-૧-૧૪
 મુદાકા-૫-૧૪
 મુદાપા-૧૪
 મુદાપુતિ-૧૪
 મુદામી-૧૪
 મુદાવેત-૧૫
 મુદેધ-૧૪
 મુલિમદ-૧૪
 મુલે-૧-૧૪
 મિતવાદ-૧૪
 મુનિસુત-૧૩
 મેખતા-૨૪

મેધ(કુમાર)-૪૫
 મેદ ત-૩૪-૩૫-૮-૩૬-૪૦
 મેગાવની-૪૪
 મેર-૧૨-૪૦-૪૪-૪૬
 મેમ-૨૮
 મેગાવિજય મં (૬૦)-૩
 મેલિની-૧૧
 મેલમેલ-૧-૧
 મેલમા-૩૭
 મેલ-૧૬
 મેમ-૧-૨૦-૪૮
 મેલ-૨૦
 મેલિમની-૧૭
 મેલિમી-૫
 મેલક-૧૪
 મેલકાતિ-૧૩-૪૮
 મેલમગિ-૨
 મેલ તા-૩૪-૩૫-૩૬-૩૭
 મેલમાન-૪૦-૪૨
 મેલ-૪૬
 મેલક-૧૪
 મેલ-૧૪
 મેલ-૩૮
 મેલ-૧૬
 મેલ-૧૭
 મેલતા-૨-૧૪-૧૬
 મેલ-૧૮-૧૯-૨૪-૪૦-૪૧-
 ૪૨-૪૩-૪૪-૪૫-૪૬

કેત મી-૩૬

કેત-૩૭

કેસ-૩૧-૩૧૭

ખ-૩-૪૫

ખ ૧૧-૧૧-૪૪

ખ ગેહિ-૪૫

ખ તિ-૧૪

ખીતજસા-૧૪

ખીતમ-૧-૨૪-૨૬-૨૭-૪૧

ખા-૧૪

ચમ-૧૪

ચાણુચમ-૩૬

ચાણુદ-૪૫

ચિતામણિ-૧૨

ચૂપ-૪૫

ચાતમણિ-૬

ચાહી-૨-૪૪

ચાવમ-૩૪

ચાલી-૪૫

ચાલ-૧૪

ચાલ-૧૪

તાપન-૩૭

તોસ-૧૩મા-૩૪-૩૫-૩૭

દશ-૪૮

દેવ-૧૭

દેવ-૧૮

દેવ-૪૫

ધ-૧૪

ધર્મ-૧-૩૬

ધર્મ-૧-૮

ધાતા-૧૪

ન-૪૫

ની-૧૪-૨

નૈ-૨૬

ન-૩૭-૪૪

પ-૧૫

પ-૧૫

પ-૧૪

પ-૪૦

પ-૪૫

પ-૧૪

પ-૨૦

પ-૩૮

પ-૪૫

પ-૪૫

પ-૩૪

પ-૩૭

પ-૧૪

પ-૨૦-૨૬-૨૭

પ-૨૨

પ-૩૮

પ-૧૩-૩૨

પ-૨

પ-૪૫

પરિશિષ્ટ-૮

કંઠિન-શબ્દ-કોશ

આમા નસમા આવતા મરફતસમ શબ્દો, ગ્રામ્ય શુદ્ધ ભાષાના શબ્દો, દેશ્ય શબ્દો અને પારિભાષિક શબ્દોના અથા વાચકોની સગવડ માટે આવામા આવેલ છે

આ ૧૧૫માં મોટા ટાઇપવાળા શબ્દો પારિભાષિક જાણવા અને શબ્દોની પાઠ્ય આવેલા અકો પાના નંબરના જાણવા તથા ક્રિયાપ સિવાયના શબ્દો વિભક્તિ સિવાય મુક્યા છે

અમ્મતીષ-ધાગીલાલ હોવાથી ૩૦

અઉઆગિઆ-ઓવાગણા ૫

અઉમ્મગુ-ઉમ્મ ૩૧

અમ્મ-ન કહેવા લાગે ૨૪

અમગિન-પાપ ૪૫

અમ્મ-મોકવાદન થાય તેવું ૪૬

અમ-પાપ, ૭

અમગિન-આમર્ ૩

અમ્મ-મોહો ૩૧

અમ્મ-લીએ ૨૨

અમ્મ-ન જીતી સમય તેવું ૭

અમ્મ-આડ ૧

અમ્મ-ન બગે તેવું ૪૬

અમ્મ-પૂજા-ન પૂજારે જીતે ૪૫

અમ્મ-સિ-નગર ચૂકો ૪૧

અતાગિ-અપાગ ૩૦

અર્થ-વસ્તુ સીજ ૨૨

અર્ધિ-નરિ જોરેલું ૧૭

અર્ધિ-છે ૧૬

અમ્મ-ન-મગ્મ ૧૦

અમ્મ-મુખી-નીચા મુખવાળી ૩૪

અમ્મ-આમ ૩૭

અમ્મ-નદિ તો ૬

અનિમિષનોચન-દેવ ૮

અનુતાપ-પથાતાપ ૩

અનુમો ન-પ્રસસા સમર્થન ૪

અનોપમ-અદ્ભુત ૪

અપવર્મ-મોક્ષ ૪૨

અપત્રાજન-નિ ૧ ૨૩

અગ-મોહુ ૨૮

અગ-મુદ્ ૧૩-૧૮

અગિન-નરીન ૨-૮-૧૮

નિધિ-૩૨
 નેત્રદેવ-૧૪
 વેપદાનિ-૧૪
 વેપ-૧૪
 વૈતાન-૨૪-૨૭
 વશમણ-૪૧
 વાક-૧૦
 શત્રુજય-૩૬
 શત્રુગીવ-૩૪
 શિવ-૪૫
 શુક-૧૪
 શુક-નિમાન-૪૬
 ગોપાણ-૩૭
 ગેરાસ-૩-૧૨
 ગેત-૧૫
 સત્યકિ-૪-૪૭
 સનકકુમાર-૧૪
 સગવતી-૨
 સવાતુબુનિ-૪૬
 સપુત્રિસ-૧૪
 સહસ્રા-૧૪
 સામાણિ-૧૪

સીમધર-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-
 ૧૧-૧૨-૧૩-૧૫-૧૬-૧૭-
 ૧૮-૩૨-૩૩-૩૫-૪૦-૪૨-
 ૪૪-૪૬-૪૭-૪૮-૪૯

સીતા ૨૦-૨૬
 સુધર્મ-૧૪
 સુનસન-૪૬
 સુપર્ણ-૨૫
 સુભાષિતગ્લભાભાગ (ટિ) ૨૩
 સુવર-૧૪
 સુરાયુદેવ-૩૪-૩૫ ૩૭ ૩૮
 સુરીકતા-૪૫
 મૂળમહાપાર્શ્વગિનિ-(ટિ) ૩
 સેકુક-૪૭
 સનિદિત-૧૪
 સમોદન-૩૭
 રતન-૩૭
 હરિકૃત-૧૪
 હરિકૃત-૧૪
 હનુ-૧૭
 હાસ-૧૪
 હાસપતિ-૧૪

દગ્ગ-મે-ચિના ૧૨-૩૧
 દગ્ગ-દામમા ૫
 દનાપી-મોગ ૧૧ ૩૩
 દવલુ-કેરી ૨૪
 દવિ-કરિતા દગ્ગા શુદ્ધ નામનો
 મહ ૧૮
 દદનિ-પામે ૧૮-૨૨
 દાનન-વન ૩૫
 દાગિમ્-દુખલાઈ ૨૩
 દાસુ-કોને ૩૦
 દિ-દુદ્ધ ૧૬
 ધીનાથ-પમ ૨૩-૩૧
 દુમુદિની-ચરિત્રાશી કમન ૧૮
 દુદ્ધ-કોલવાઈ જાન ૩૦
 દુધ-ખોડુ ૧૦-૪૫
 દુધા-પાત્રવિગેન ૨૮
 દુધ-કૃષ્ણ ૬
 દેખી-મોગ ૩૬
 દેવી-ગમત ૨૦
 દગ્ગાપી-ચરિત્રાશી કમન ૮-૩૬
 દોલનિ-કોને ૧૮
 દોલિ-ઈ ૧ ■
 દગ્ગાજો-હારી ૨૪
 દમ-સોનું ૨૪
 દગ્ગવ-સિદ્ધ ૪૦
 દત-પતિ ૨૧
 દુન-ખોડુ ૩૬

ગમ્મ-સમુદ ૨૦
 ગાગિમ પત્ર-આચાર્ય પદ્માનેલાજી
 શાન્તિવિગેન ૧
 ગત-ગેન ૮
 ગામી-જનાગ ૧૮
 ગાદુ-મપુ ૧૨-૨૦
 ગિગ-વાળી ૩૭-૩૭
 ગુપ્તિ-ઝરુખામા ૨૦
 ગુણ-ખાનગી ૨૫
 ગોન-વશ કુળ ૭
 ગ્રામ-ખર્તન ૨૫
 ઘૃષ્ણિ-કાતિ કિણ્ણ ૪૮
 વન-ને ૧૪૧ની મખ્યારે મુગ્ધક
 મધી ગુણતા જે આવે તે
 ૧૨-૨૪-૩૬
 વનાન-મેલવદા ૩૬
 વાણી-ઝલિખી ઓ ૪
 ચક્રિ-ચાગ ૨૪
 ચક્રિન-ઈટ-( )ચાગને રવ-( )
 ચાગથી ગુણવાથી આવેન
 મોગની મખ્યાન પુન મુગ
 ગ્રમ (ચાગ)થી ગુણુ તે
 (૬૪) ૨૪
 ચષ્ટિ-ચક્ર-ચક્રાત કર્મો ગુપ્તિપૂર્વક
 હગ-ચો ૧૮
 ચલિ-ચિતા ૨૮
 ચાપન-ચચના ૫

મમ ૧૫ગી-(૨૧નો) ૪ ૫૫ગી ૪૦

અમિત-અમે ૨૨

અમિત-અમ ૫ ૭

અમે ૧-સક્ર ૧

અગ્રિ - કમન ૪૧

અરિહુ-ગામી ૫૨ જવ મેમવ
ના ૨ નીર્ધ ૪૨ ૧

અનીક-મોદુ ૩૪

અન-આદ ૧-૨

અમાર-અર્થ ૭

અતિશય-૩ શુ ૨૮

અક્ષાત્રુ-અમ ૩ ૪૬

અક-કનક ૩

અબી-કનકિન ૧૦

અતર્કિય-ઓપ(૨૦) ૪૪

અબરિ-આકાશમાર્ગે ૨૫

આ રિયા-આચાર્ય સાધુમજુના
સ્વામી ૧

આપલદુખ ૨-૧૦

આયુ-આ ૧૦ ૧૪

આરામ-મગીએ ૩

આતોચિ-વિચારણામા ૨૦

ઇધણ-મગતણ ૬

ઈક-ઈક ૩૮

ઈક-ઈક પ્રિય ૩૦

ઈપર-સામાન્ય ૩૧

ઈ ૧૨૦૬-૧૦૦૦ ગુ-જાવાળો હાડ

૧૮

ઉભારી-નવિદારી ૪૫

ઉગરી-વધી ૧૬

ઉગ-ગેટ ૨૩

ઉગ-મે ૩૦

ઉલોન-પ્રમથ ૧૩

ઉમાન-ઉમા કગવના ૩૭

ઉભોવિત-ભૂખ્યા-તગમ્યા ૧૬

ઉમાદિ-ઉમાદ સાથે તૈવા ૫૫
૨૮

ઉવેળી-મ્હાત ૪૧ ૨૦

ઉમરી-પાળ ખગી ૧૩

નદિ-ખડે તનવા ૩૫

ઓમ્મુ-ઠન્ન-મન-૧૬૬૫ વર્ગમન

ઓદને ૧૪ ચી ૫

ઓગસેયુ-મહાનિદેહ્યેનના નિજ

ચોના મધ્યમાગે આવતા

સ્વત નિર્ગમનુ નામ ૨

ઓધ-સમૂહ ૨૨

કૃષ-કુર્મવ ૪૩

કૃપાણ-તવવા ૨૪

કમ-કમન ૩૫

કમ-સૈવ ૪૧

કમ-મન ૪

કની-કેમ ૧

કનક-સોનુ ૧

કની-૨ વા ૩૮

કમ નાળી-મ્હાત નામ ૨

૨૯૭૬-૧૦૦ મેગ(સગિકા)પાળો

૬૧૭ ૧૬

૬૬-શરીર ૧૨

૬૫-માગ ૮

૬૮-ગુપ્ત-ગાડ પાડી ૩૨

૬૯-૭૫-૭૬ ૩૫

૭૦-ગુપ્ત ૨

૭૧-નદી ૪૪

૭૨-૭૫(૭૭૬) આગેવાન
૫-૧૭

૭૩-૭૪-૭૫ ૫

૭૬-૭૭-૭૮-૭૯ ૫-૭

૭૯-૮૦-૮૧ ૧૬

૮૦-૮૧-૮૨-૮૩ ૨૧

૮૪-૮૫-૮૬ ૧૦

૮૭-૮૮-૮૯ ૨૨

૯૦-૯૧-૯૨-૯૩-૯૪-૯૫

૯૬-૯૭-૯૮ ૨૦-૪૦

૯૯-૧૦૦-૧૦૧ ૩૬

૧૦૨-૧૦૩-૧૦૪ ૫-૧-૩૨

૧૦૫-૧૦૬-૧૦૭ ૧

૧૦૮-૧૦૯-૧૧૦ ૩૫

૧૧૧-૧૧૨-૧૧૩ ૩૭

૧૧૪-૧૧૫-૧૧૬ ૨૬

૧૧૭-૧૧૮-૧૧૯ ૩૦

૧૨૦-૧૨૧-૧૨૨ ૨૭

૧૨૩-૧૨૪-૧૨૫ ૨૨

૧૨૬-૧૨૭-૧૨૮ ૧

૧૨૯-૧૩૦-૧૩૧ ૧૬

૧૩૨-૧૩૩-૧૩૪ ૨૬

૧૩૫-૧૩૬-૧૩૭ ૨૧

૧૩૮-૧૩૯-૧૪૦ ૧૩

૧૪૧-૧૪૨-૧૪૩ ૧૭

૧૪૪-૧૪૫-૧૪૬ ૧૫

૧૪૭-૧૪૮-૧૪૯ ૬-૮

૧૫૦-૧૫૧-૧૫૨ ૩

૧૫૩-૧૫૪-૧૫૫ ૮

૧૫૬-૧૫૭-૧૫૮ ૧૬

૧૫૯-૧૬૦-૧૬૧ ૨૦

૧૬૨-૧૬૩-૧૬૪ ૧

૧૬૫-૧૬૬-૧૬૭ ૩૩

૧૬૮-૧૬૯-૧૭૦ ૩૦

૧૭૧-૧૭૨-૧૭૩ ૩૧

૧૭૪-૧૭૫-૧૭૬ ૨

૧૭૭-૧૭૮-૧૭૯ ૧

૧૮૦-૧૮૧-૧૮૨ ૩૨

૧૮૫-૧૮૬-૧૮૭ ૧૦-૧૧

૧૮૮-૧૮૯-૧૯૦ ૧૬

૧૯૧-૧૯૨-૧૯૩ ૩૬

૧૯૪-૧૯૫-૧૯૬ ૨

૧૯૭-૧૯૮-૧૯૯ ૪

૨૦૦-૨૦૧-૨૦૨ ૬

૨૦૩-૨૦૪-૨૦૫ ૧૫-૩૧

૨૦૬-૨૦૭-૨૦૮ ૧૫

आन-विद्यामन आभयमागे
 आन-११ की रागनाग मुनि ३६
 आन-मु ३ ५
 अिन-आश्रम ११
 अुनु-योधो २
 अैत्य-लेगामर अभवसगुभाउलेनु
 अैरोकडल ३-१०
 अश-मु ३ १२-२२
 अयल-शोभनु ५
 अदिम-आ नी अतति ५
 अदीआ-दीजेना साई करना १५
 अा-गाम अमम ३०
 अन-पिता ५
 अननी-माता ५-३५
 अयधर-मे २३-३२
 अलनिधि-समु ८-१२
 अरधि-अमु ४६
 अमी-महेन ३५
 अिननजिने द्र-गगापि ३ अय
 मेअवनागओभा अेठ नीर्थ
 क० धर्मप्रवर्तक १-२-५-
 ६-१०-११-१२-१३-१४-
 १५-३२-३३-३५-४२-४८
 नेलु-नाटक २८
 नेयलु-आग आठि २
 ओअेगा-अधि २
 'अि-स्थान २४

डेरु-माणु ३०
 देवि-गगाडे ४१
 दभव-ते ४ अय १८
 दनगरी-ते अरीना १६
 दनु-शरीर ४६
 दभकु-अधकागे ६
 दाप-ताप कनार ३७
 दुरीय ज्ञान-योगु ज्ञान (भा
 परवसान) १३
 दृष्ट्या-नायसा तगस ५
 दापा-भाव ३
 दुजुसी-गतरी ५
 धाक-समद २३
 दरी-मुझ २७
 दन-पाडा १८
 दश सत-दम ४१
 ददिसि-गाजशे ६
 दाधा-गजेना ४१
 दाकर्म-विवाद सग २-४८
 दिनक-सूर्य २३
 विवाद-सूर्य १
 दिजगमे-व १०-२२
 दिजगति-अ ३
 दीक-नेयेसु ३०
 दीव-अेठ २१ ' '
 दुअवना-छ ६ १३
 दुनि-मेवाडण १६

૧. વૃ-પ્રથમ ૩૮
 શિવન-કુપી (રોગી) ૩૬
 શિશુ-અમૃત ૪
 પીવિ-પાન કરીને ૭
 પુ વ-પદ્મ ૧૭
 પુનમિ-પનમા ૨૨
 પદ્મિ-પદ્મમા ૨૭
 પૂન-૮૪ વાખો ૮૪ નાખયા
 ગુણના જે રકમ આવ તેનું
 પાગિઆપિઠ નામ એટલે કે
 ૭ ૫૬૦૦૦૦૦૦૦ વાની
 પાગિઆપિઠ સસા ૧૩
 પોન-વાળે ૧૫
 પદ-કાંચ ૭
 પદ્મ-કમન ૮-૧૧
 પદાસનુ-પોનતો ૧૮
 પ્રજન-ગુપ્ત ૨૭
 પ્રતિજ્ઞુ-ચિત્ર ૨૧
 પ્રથમાસરવિ-પદેના સમનસગ્ધ
 મા ૧૭
 પ્રણિપત્ય-નમીને ૧૬
 પ્રનન-નાસ ૧૦
 પ્રાસાદ-મદિ, દહેગાસ ૨
 પ્રાકૃત-સામા ૫ ૧૬
 પ્રમ-રપર્ષ ૨૨
 પ્રસ્વા-૩ અનુભવા
 શિયાળ ૪૦

મવિ-મોઝવ યનુ ૮
 બાધિત-પીડિત ૩૫
 વિદુ-મેસેનો ૧૮-૨૦
 વિ ૧-પ્રતિમા, મુખ ૨૩
 શુધ-પડિત મોથો મદ ૧૮
 મુખ-મોગી-મિસા ૨૮
 મોદનુ-વલો ૨૮
 બધુ-ભાષ ૩
 નધુરો-મુદ ૨
 ભગિની-પદેન ૩૮
 ભામક-નીર્થ કરોના મન્ત્રક
 પાળવર્ણનું તેજસ્વી મુર્ધાકા
 નો અર્થમય પાર્થ ૧૭
 બિદુપાણિ-ધન (ગાળ) ૨૪
 બુર્તિ-ગાળ ૧૮-૨૦
 બિભાગ-ઝારી ૭
 બૂ-બૂકટિ પાપબુ ૧૨
 ભલ-ભમરો ૧૧
 મૃગાધિપ-સિંહ ૪૪
 મગ્ધ-માયક ૨૩
 મવના-ધન ૧૪
 મત-અભિપ્રાય ૧૨
 મન-અભિમાન, ભર્વ ૨
 મદન-કામદેવ ૭-૧૨
 મધુપ-ભમરો ૧૧
 મ-મય-કામદેવ ૧૦
 મોગ્ય-ધન ૧૨-૪૪

ਸੁਮਤਾ-ਸਾਮਾ ੪੦

ਸੁਮਨ-ਸੁਮ ੪੧

ਸੁਤ-ਸੁਤ ੧੮-੨੧

ਸੁਤ-ਸੁਤ ੩੨

ਸੁਤ-ਸੁਤ ੩, ਸੁਤ ੩੪-੩੫

ਸੋਫਾ-ਸੁਫਾ ੪

ਸੋਫਾ-ਸੁਫਾ ੨-੩੭

ਸੋਫਾ-ਸੁਫਾ ੨੮

ਸੋਫਾ-ਸੁਫਾ ੩੫

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੭

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ਕੁਸ਼ਨਾਪੂਰਵਕ

੧੦-੨੦

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੨੩

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੩੭

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੩੭

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੧੧

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੩੨

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੩੦

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੧੦-੧੫

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੪

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੧੧

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੧੬

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੪੦-੪੫

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੧੨

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੧੦

ਸੁਫਿ-ਸੁਫਾ ੩੦

व्यास-श्री १२
 वला-श्री २०
 वातडी-वात ३०
 वाभा-श्री २१
 वादली-भक्ति १०
 वक्रिया-अनाया ३१
 वगलू-नवाभा २३
 वलू-त्रिष ३०
 वागिन्-नाम १५
 वर-भार्ग २
 वाव-प्राप्त ३१
 वरि-रीट-नाम ४५
 विवाता-प्राप्त २-१०-२८
 विभाति-भूमी भो ३
 विप्रि-अस्मिन् ३
 वीगली-प्राप्त ७
 विधि-प्राप्त ८-११-३
 विस-प्राप्त १०
 वीगानी-भोताने वीग मानना १३
 विगप्राप्त-५०० भो (भक्ति) प्राप्ता
 दा १८
 वीडा-प्राप्त ३३
 वीनायन-वि ३ ३८
 वैश्रमल-कुण्ड ४५
 गङ्ग-वि १ (गङ्गा) २१
 ग-कुण्ड ३२
 गन्ध-विवा ७
 गाङ्ग-प्राप्त १८

शिरोभक्ति-वेद २२
 शुभ-भा ४
 शेष-सुधना ३७
 शोयना-शो ८
 शौच-पवित्रता ७
 श्रम-भा ५
 श्रवण-दान ५-३२
 श्रमल-साधु १७-३८
 श्रम-प्राप्त ३६
 सप्तगङ्गी-छासिना २४
 सभाषि-शाति, अश्रुता १७
 सल्लुगी-नामप्राप्त सु ४
 सदसोयन वि १०
 साग-समुद्र २१
 साता-प्राप्त १२
 सामती-सु २ मनमोहक ८
 साङ्ग-प्राप्त-प्राप्त ७
 सामती-प्राप्त गतेनारी २३
 सिगन-प्राप्त कुण्डली ५
 शीय-प्राप्त १६
 श्रीमतिनी-श्री २१
 सिधु-प्राप्त २
 सिद्ध-प्राप्त कर्मोपि मुक्तोपि १
 सुगुणी-देवतोपि नगरी
 अभगवती २
 सुभा-अमृत ७-८
 सुवर्ण-सामान ३१

ત્યાના ક્ષેત્ર-ગતુ ૧-આની વિશાલતા વિચારતા બહુ અસંગત
તો નજીબાન કાગળ કે નિશ્ચયનુ માપ પ્રમાણગુણથી તો નગરોનું
પણ માપ પ્રમાણગુણથી માની શકાય એ તો રાસધારે સમજવાની
મુશ્કેલી ગેરે તેથી રિસેરાગુનના બાહી સંખ્યામા તે પ્રમાણગુણ
વાળું માપ જણાવ્યું છે, એટલે કુવામા ગહન દેકકાની આગળ સમુદા
વર્ણનની જેમ ૩૦ થી ૪૦ માઈન ૧૧ વિસ્તારના આપણા અહીંના શહેરો
જોઈને એ ૧૦૦ માઈનના યૂરોપ અમેરિકાના શહેરોને સામળીને
અર્થમાં કોઈ નાખનાર પાયાતર સંકૃતિની મિશ્રણપ્રજ્વાલિત
ચોકોમાં સંકૃતિત થઈ ગયેન મમજવાળા આધુનિક સંસ્કૃત ગણતા
આજુ કિમીધાગક ૧૦૦મા ૮૬ ટમ મિનઅનુભવી અમરજાન પડિતોને
આમરોમાંક લાગે! પણ કેનની જગવતોએ પ્રવેશ સામ્ય પદાર્થોના
અતિ વિસ્તૃત પ્રમાણો જન લૂગોળ-ખગોળના અભ્યાસને
જણનાને અટપટુ ન લાગે પણ આ મમાધાન સંગત ત્યારે ગણાય
કે નગરી સામ્યત હોય સામજવા પ્રમાણે સામ્યોમા અસામ્યત પદાર્થોનું
વર્ણન કર્યું નથી.

જો ખીણ એક ધુનિથીને આ સામત પૂઠતા પત્રાગ તોગોથીએ
જણાવેન છે કે-“રાસધાર પુરિસ્થિતિનો વિસ્તાર નથી જણાવતા
પણ ક્ષેત્રફલ જણાવે છે છિહયગી ચન્દનો અર્થ ક્ષેત્રફલવાળી
માનીને આ અર્થ કરેલ છે એટલે પુરિસ્થિતિ નગરીની લબાઈ (૧૨
યોજન-૪૮ ગાઉ) સાથે પહોળાઈ (૬ યોજન-૩૬ ગાઉ) ને ગુણવાથી
૧૭૨૮ ગાઉનું પ્રમાણ આવી ગયે છે.

હવેના જન્મે સમાધાનોમા ચોખ્ખું કૃષુ છે? અગ ખીણ કાષ્ટ
સમાધાન હોય તો મૂલવવા વિનની છે.

(૨) હવા અછિ અનિ હોસી ને તીર્થકરા,
તાસ વંચામણી સભહુ એ ।

પરિશિષ્ટ-૯

વિચારણીય ન્યૂનો

આ નમમ કેટલાક ગ્યનો પ્રામાણિક સમર્થનના અભાવે મેનિ-મનના કાળ અને સાપ્રાપ્તિક બે ના દાગણે રધુ પડતા, ખુનામા માગે છે તેની દૃઢ ભાવ અત્ર કરી કે સુચ નિહાન નાયકો આના ઉપર થોડા નમત નાખી થોડા ઉકેલ કરી રાસની મહત્તામા વધારે કરશે આવી આશા છે તથા ગુગુની અનુવાદમા અર્થની વિષમતાના કારણે બાધાઓ છાડી દીધા છે તે બાધાઓની પણ અહીં નોંધ કરી છે

(૧) શ્રી પુરુરિણી વર નયગી, મતર ગત માધ નયગી,
છિહયરી, અઠાવીગ વળી જાણીધએ,
ગાઉ પ્રમાણ એ સખ જાણી, + + + ॥
(૧-૨-૨)

આ બાધામા રાસમારે શ્રી પુરુરિણી નમગીનુ પ્રમાણ ૧૭૨૮ ગાઉપ્રમાણ જણાવેલ છે વર્તમાન પ્રધોમાં કરાંધ આવેલ ઉત્તેજ ધણા પ્રસન્ન બના મળેલ નથી આવી નિર્મૂલક વાત રાસમારે જોડી કાળ્યાનુ પણ સમજે હિં તેથી સિદ્ધસ્ય ગતિચિત્તનીયા ન્યાયા નુસાર વિચારતા જણાવ છે કે

અ શ્રી જૃહત્તમદુણી મા ૨૮૮ પ્રમાણે સામ્યત રાધોદી માપ પ્રમાણાગુનથી માપવાની વ્યવસ્થા કે તથા શ્રી લઘુદ્વેનસમાસ મા ૧૪૭માં જણાવેલ નિજ્યનુ માપ પ્રમાણાગુનથી માપી નમગીનુ માપ દર્શિયાગુનથી લઈએ તો દર્શિયાગુનના ૧૬૦૦ ગાઉએ પ્રમાણાગુનનુ એક યોગ્યન થવુ હોવાથી નમગીનુ માપ પ્રમાણાગુનથી તો ૬૫૧ ૧૬૬૬૦ એટલે કે ૧૨૮ અસાધિક એક યોગ્યન જ આવે તે

આ ગાથાદ્વારે ગરુડમુનિ દીધા । અથ્થે તેનો પ્રામાણિક
સંદર્ભિત પ્રથમે પુણે જિનશ્રીની જેમ ૨૫ અલ્પગેમા ફરતે ૩ મર્ગ ।

(૫) રિશ્વ-વર મીમંધર-માર, જન્મજરામર શિવસારમ ।
સેદુતુલ્યોપેશમમાર, જીવ ! ચિર માયાન્નિતારમ્ ॥
(૩-૪-૧)

આ ગાથાથી નમકાર શ્રી સીમંધર પંચમાત્રમાના કુમાર કૃતા
'મેદુલ્કેના મેદુના રવામી' એવા બાનાર્થવાળા રીતિ રાદો
મર્ગે છે તે શ્રી સીમંધરમુના જીવનમા । મેદુલ્કેના પ્રમથ
આવ છે ખરે । પ્રભુ મહા-નીન્દ્યામીના જીવનમા તે સેદુલ્કે દિગ્ગી
વાન આવે છે (આ માટે જુઓ ત્રીજા દિગ્ગી પુસ્તક ૧૧ ૧૦ મર્ગ
૧ મર્ગ ૧ થી ૧૦૧) માટે આ મેદુલ્કે તે માર્ગ ।

(૬) માત અન્ય નગરી મહારે, વિચિત્ર શ્રી જિનગતે ।
મોક્ષ ત્રીજી ભાગિ મહારે, મોક્ષાનિ જિનતાજે ॥
(૩-૪૧-૪૬)

નસકારે શ્રી સીમંધર પ્રતુ ॥ જીવને લગતા તેના રીતિ રાદો ।
વર્ણવતા અઢાવીશમા ૩૦ ૫૧ આ ગાથા મળી છે, આમા ઉત્તર
દિગ્ગી અન્ય સાત નગરીમા નીચે કો વિચરે ૬ એમ જણાય પત્ર તેના
આલય મા । ફરી માત નગરીમા કયા નીચે કો વિચરે ૩ ? અર્થે શ્રી
સીમંધરમુના વર્ણ । પ્રમથે કહેવાનો આગમ નો ? ઈત્યાદિ બીજા ત્રણ
ઉપન્યાસ છે માટે આખી ગાથા બાવાર્થ રાદો છે તે જનશ્રુતે જરૂરી છે

(૭) અનુવાદમા રીતે ॥ ગાથાઓના અર્થ નથી કલા તેના અર્થ
મુશ્કેલી વિનવી છે

(૧) અભ્યાસિ વાધતિ કિ, પૂન્યની રોચના રે ।
નયન-કંમલ-દવ તુમ્હકા, મળ દુષ્ણ મોચના રે ॥
(૨) નિવક તીન ભુવનમિ, મુરલોકો સહી રે ।
અર્થે ખડકવામ, મુરરેખા રહી છે ॥ (૧-૬-૧૨-૧૩)

પર-નગરી જળ આગ્યા, પ્રભુજી સભલી,
 ચઢી વગ્મિ દીર્ઘ ભલુ એ ॥
 બાર લાખ મુવર્ણ માદા જ્વનગરી
 કોરિ નવન જાણીધ એ ।
 કેસવ હિ ખજુર (૧) નવન મહસિઆ,
 સહસ વિત્તી મમાણીધ એ ॥
 (૧-૧૫-૧/૨)

ત્રયમ ગાથા તો સત્યનો ખ્યાન વાતવા પૂગતી આપી છે પણ
 મીઠા ભાષામાં “કેસવ હિ ખજુર” દોઢી સમઝા શુ કહેવા માગે
 કે? અધિષ્ઠા વૃત્તિવન-પ્રીતિ નતો આન છે તેમાં નાસુદેવ શુ
 આરો? તે પ્રમો ખજૂર સમજો તો અર્થ જાણ્યો? શુ પડે મા
 જૂન છે? કેમન હિ ખજુરે સાડો ૧૨ લાખમાં કેસવો દેખાને કાગળ કે
 ચઢી? તો નવન સમ થો કોડી શબ્દ સાથે જાડો દીવેન છે અને
 જની ગાળા રડિમાના લેખકેસવો ચઢી મધ હોય! વાસ્તવિક શુ છે?

(૩) નીયમાનસ્મુપર્ણેન, નારાચવાત્રીન્દિમ્ ।

ય સ્ત્રીણા મુદમારયાતિ, તન્ત તસ્ય જીવિતમ્ ॥

(ખ ૨ ન ૨૧)

શ્રીને ગુણ પાત ન કરેવાની બાવલાગિ નીતિમાર્ગો વર્ણવના
 રાસમરે ધત્ત દર્શનોતુ સક્ષિપ્ત સુબાષિત નાગરાજની કથાવાતુ
 મુશ્યુ છે, પણ પચનન-દિતો દેશ-કથાસંગિતસાગર આદિ પ્રથો
 તપામતા દૂરાર આ કથાનખ્યાણા જ્યોત્સ્ના માદિતી મગી નવી માટે
 મૂળ કથાવતુ સ્ત્રી છે? તે ઉપર પ્રકાર નાંખવાની જરૂર છે

(૪) હુ યની ધૂ આગલુશ્રમણો, તેણિ નાપૂ દીધ્ય સહી ॥

(૨-૩૧-૭૩)

પરિશિષ્ટ-૧૦

પ્રગુત ગસાં વિગ્નપુત્ર જાડાગી પ્રત અતિપ્રસન્ન છતાં કાગળ
વચાત્ ગસના મુળ્ય પછી મળી એકને તે પ્રતના નિશિષ્ટ પાડાતરે આ
પરિશિષ્ટમા આપ્યા છે

પા ન	કા ન	ગા ન	મૂલ પાઠ	પાનાતર
૧			નાન ૧	દાન પ્રથમ
૧			દાન	
૩	૩	૭	પામિ	પાત્રિ
૮	૯	૧૦	પરિવેનિ	જલકૃદ
૧૧	૧૧		સાગ ગ	સાગ ગ-મ-હાગ
૧૨	૧૨		આમાહિરી	અમાહિરી
૧૩	૧૩	૧	દયાન	દયાનીશ
૧૩	૧૩	૪	નમોઘલૂ કઠિ	નમોઘ ગૂઘ કઠિ
૧૪	૧૩	૯	ગ્નજુજી	ગ્નજુજી
૧૪	૧૪		ધ-વાસી	દેશાખ
૧૬	૧૫	૨	પમૂગ	પમૂગ
૧૭	૧૫	૬	શ્રમણા	શ્રમણે
૧૮	૧૬	૪	સાબલતા	સાબનતા
૧૯	૧૭		॥મલે॥ શ્રીચીત૦॥	॥શ્રીચીત૦॥
૧૯	૧૭		વગમ ડલ	વગમ ડમે
૧૯	૧૭	૮	ભુધ કરી	ભુધિ કરી
૨૦	૧૭	૧૫	દિખતા	દેખતા
૨૫	૨૧	૪	વિયોગિ	વિયોગ
૨૫	૨૧		શ્લો નીય૦	શ્લોક ॥ નીય૦
૨૬	૨૧	૧૬	સમરેસિ	સમરમિ

- (૩) પાર્થિ આપિ પાનિ દિ, નેત્રિ મુખાદિવિ કે ।
પ્રત્યમ દીનિ એદ દિ પામિ નિવિ રૂ ॥ (૧-૬-૧૬)
- (૪) તુમ્હારે વિરલક તાવિરે, અમ નયનાવલી કે ।
કુવા પ્રિ દવ કાનિ કે, અમનાપ્રી મ પી કે ।
- (૫) તુમ્હ દર્શન, અદ, મુવા ન પી નાં માર્ક - ।
લીના ગરી નગ ન, તુમ્હારે રોગી, રૂ ॥ (૧-૬-૨૧-૩૦)
- (૬) નુદરતાકુ આગ, શ્રી મીમંસુરો રૂ ।
જેણી ણનાઉ તજકે મગ મગ મિથન રૂ ॥ (૧-૬-૨૭)
- (૭) દેવનુ વ્યાપિ અપિતોભાપ્રિર્ક, વનનુ વેધસાર રૂ ॥ (૧-૧૨-૩૩)
- (૮) અદર્શન માનિ નયણ, નાજ ઉપોષિત પાત્રીઆં ॥ (૧-૧૪-૪૩)
- (૯) પ્રથમ મુખાદિ કેની કિ, રામચાંદિ નેત્ર સીત રૂ ।
મીમંસુ અદ્રુ દિખતા, ઉત્તર મિ મુગસીત રૂ ॥ (૨-૧૭-૧૫)
- (૧૦) વિવરયુતા દિદ્ર વિના રૂ, દુખદુત પાત્ર મુખકા - ।
સરકમવ દોપામર નડી, જોડી અચરિત્ત સાર ॥
- (૧૧) અપવર્ગ નાપિ ઇંધરા રૂ, જુ પવર્ગ પવિાર ।
તે આપિ મીમંસુરો રૂ, નિર્દન નાપિ હાર ॥ (૩-૩૪ ૧૧/૧૦)
- (૧૨) -વ-પગ-શર્કરા વાપિવાએ, બીજા કિમ શર્કરા માનિવાએ ।
કવક ક દીગતિ ઉજ્જવવ સદીએ, જસ પુરોત્તમિ ગળા ગદીએ ।
- (૧૩) યદપિ નામ એમ મિલિએ, તુ હું કામ-વિશેષિ બહુ દલિએ ।
જગવડુ અદ્ર જગિ જાણ્યોએ, પખ મીન નિ શિવ ચિત્તિ
અણ્યોએ ॥
- (૧૪) કનક-વર્ણુ જુ મોહિયોએ, તુ અદ્ર-વર્ણુ કિમ મોહીયોએ ।
તારા-મૈત્રી ત્રિહુ પરિએ, વીરથી કાજ કિમ નવિ સગિએ ॥
(૩-૩૫-૮ થી ૮)
- આ સિવાય કાક રચતે કાક વિભવ સન્દ હોડી દીવેત ઉ

